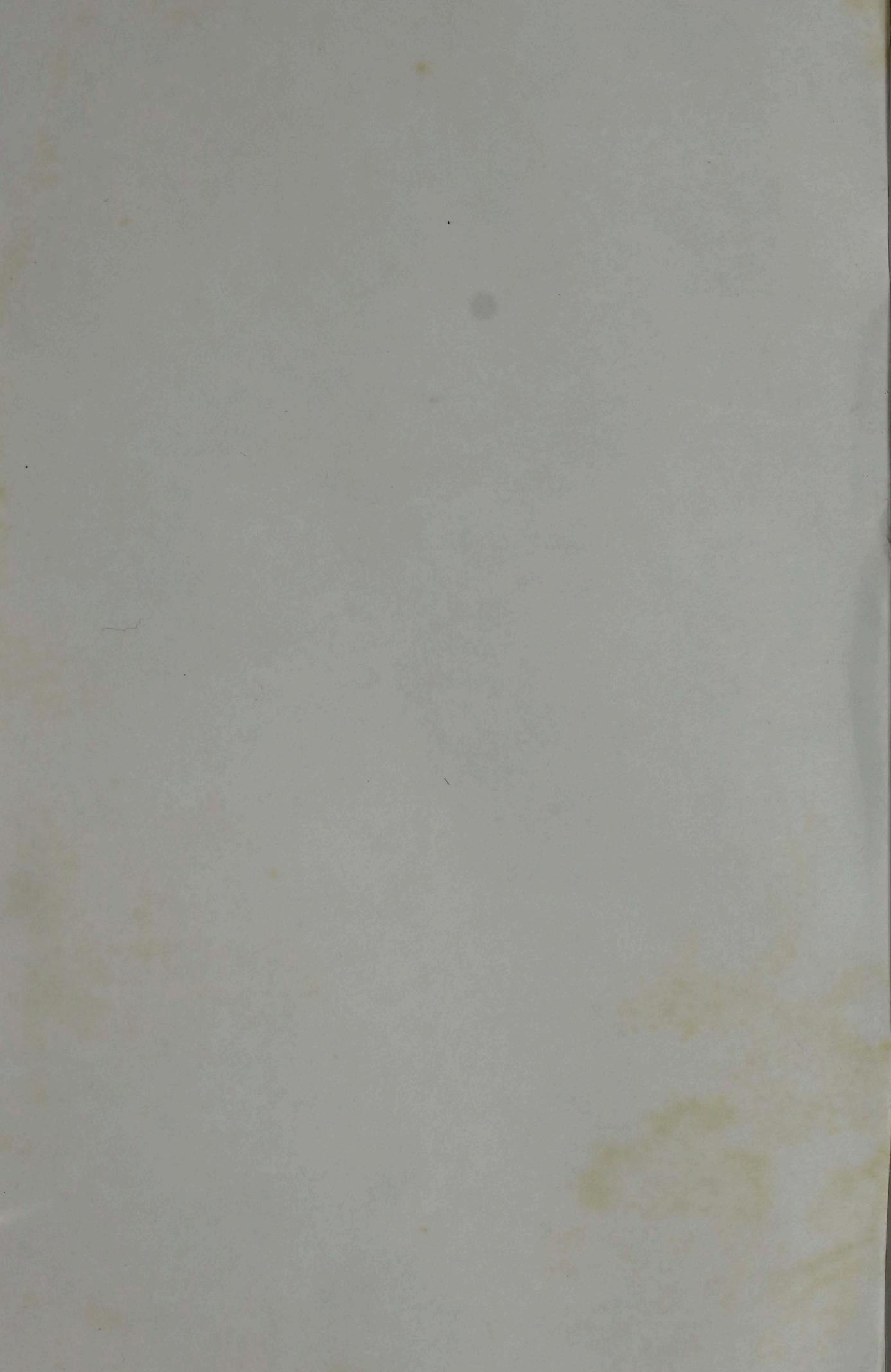

இந்துபோர்ட் இராசரத்தினம் காலமும் வாழ்வும்

- க.ஷ. ஒஸ்ரெட்டினம்

இந்து போர்ட் இராசரத்தினம் ‘வரலாறும் காலமும்’

க.ஷ. குஸ்வா

கைவ வித்தியா விருத்திச்சாங்கம்

மாண்புமிகு ராஜாரந்தம்
யாழை வடிவாலை

Hindu Board Rajaratnam

- his life and times-

Biography

First Edition: February, 2010

Author : K.S. Kularatnam

Copyright: Hindu Board of Education
Kalanai Road, Thirunelveli,
Sri Lanka

Typesetting: Mrs. M.Nanthiny

Printing: Noble Printers
545, Pt. Pedro Road, Nallur, Jaffna.

Cover: Asai Rasiah

Pages: 163

Price: Rs.250/=

பதிப்புரை

சிவபெருமான் முக்கண்ணன் என்பர். அதுபோல் சைவத்துக்கும் மூன்று கண். முதற்கண் ஆறுமுக நாவலர். இரண்டாங்கண் காரைநகர் அருணாசலம். மூன்றாங்கண் இந்துபோர்ட் இராசரத்தினம். இது பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் கணிப்பு.

நாவலருடைய கல்விப்பணியை விரிவாக முன்னெடுத்தவர் பெரியார் இராசரத்தினம். சைவப்பிள்ளைகள் தமது சமயச் சூழலில் கல்வி கற்பதற்காக வடபுலத்துக்கப்பாலும் சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவி அவர் செய்த பணி நினைக்குந்தோறும் பிரமிப்பூட்டுவது.

வருவாய் தரக்கூடிய சட்டத் தரணித் தொழிலைக் கைவிட்டு, சைவப்பிள்ளைகளின் கல்விக்காக அவர் செய்த தியாகமும், பட்ட இடர்களும், சந்தித்த சவால்களும் அனந்தம்.

சைவாசிரியர் கலாசாலையில் பயின்ற பல்துறைப்புலவர் க.சி.குலரத்தினம் பெரியார் இராசரத்தினம், மயிலிட்டி சுவாமிநாதன், உப அதிபர் பொ.கைலாசபதி, பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை முதலியவர்களுக்கு அனுக்கராய்ப் பழகியவர். நாவலர் மரபின் உயிர்ப்பை உள்வாங்கியவர்.

க.சி.கு அவர்கள் ஒரு தகவற் களஞ்சியமாக நம்மிடையே நடமாடனார். ‘செந்தமிழ், வளர்த்த செம்மல்கள்’, ‘தமிழ் தந்த தாதாக்கள்’, ‘சைவம் வளர்த்த சான்றோர்கள்’ ஆகிய அவர் நூல்கள் தரும் தகவல் வேறொங்கும் கிடையாதவை.

‘இந்துபோர்ட் இராசரத்தினம் - வரலாறும் காலமும்’ என்ற தொடர் கட்டுரையை அவர் ‘முரசொலி’யில் 1988-89 ஆண்டு காலப்பகுதியில் எழுதி வந்தார்.

1995 ஓக்டோபரில் நடந்த இடப்பெயர்ச்சியின்போது எத்தனையோ நூல்களும் பெறுமதிமிக்க ஆவணங்களும் தொலைந்து போயின. இந்திலையில் திரு.து.தனபாலசிங்கம் அவர்கள் தாம் சேகரித்து வைத்திருந்த பத்திரிகை நறுக்குகளைத் தந்துதவினார்.

சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் தலைவரும் பணிப்பாளர் சபையினரும் காட்டிய ஊக்கமே இந்நூல் வெளிவரக் காரணம் எனலாம்.

இந்நாட்டின் தலைசிறந்த கலைஞர்களுள் ஒரவரான ஆசை. இராசையா அவர்கள் இராசரத்தினத்தின் உருவப்படத்தை வரைந்து உதவினார். அவருக்கு நம் கடப்பாடு பெரிது.

‘நோபிள்’ அச் சகத் தினர், பல நெருக் கடிகளுக் கிடையிலும், செம்மையானதொரு பதிப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

இந்நாலைக் கல்வியுலகு வரவேற்றுப் போற்றும் என்பதில் ஜயமில்லை.

சோ. பத்மநாதன்,
கே.வி.குண்சேகரம்,
பதிப்பாசிரியர்கள்.

யார் அவர்? எந்த ஊரினர்?

இராசர், என்றும் கிறிக்கெற்றர் இராசரத் தினம் என்றும், பயில்வான் இராசரத்தினம் என்றும், அப்புக்காத்தர் இராசரத்தினம் என்றும், இந்து போட் இராசரத்தினம் என்றும், மனேச்சர் இராசரத்தினம் என்றும், கௌரவ இராசரத்தினம் என்றும் வழங்கிய ஒருவர், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பதினாறு ஆண்டு காலமும், இருபதாம் நூற்றாண்டில் எழுபது ஆண்டுகளும் வாழ்ந்த மூதறினர்.

அவர் மயிலிட்டி, உடுப்பிட்டி, வல்வெட்டி, கோப்பாய், நல்லூர், கந்தரோடை முதலாய பழைய ஊர்கள் தோறும் உறவினர்கள் கிளைத்து வாழும் பெருங்குடியில் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்தவர். ஆரம்ப ஆண்டுகளில் நல்ல மாணாக்கராய், இளமையில் உறுதியான கிறிக்கெற் விளையாட்டு வீரனாய், உடற்பயிற்சி மிகுந்த பயில்வானாய், கல்லூரியில் புகழ் பெற்ற படிப்பாளியாய், கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழகத்து இடைநிலைத் தேர்வில் திறமை காட்டியவராய், இலங்கைச் சட்ட சபையில் மெத்தப் பிரகாசித்தவராய், சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்களின் அன்புக்குப் பாத்திரமானவராய், சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்து ஆரம்ப காலத்து நிர்வாகிகளுள் ஒருவராய், இலங்கைச் சட்டசபையில் யாழ்ப்பாணம் மத்திய தொகுதியின் தெரியப்பெற்ற பிரதிநிதியாய், கல்விச்சீர் திருத்தங்களை நன்கறிந்தவராய், பரந்து கிடந்த சட்டப் பிரமாணங்களைத் திரட்டித் தொகுத்த வியாசராய், அன்றித் திருமுறைகளைத் தொகுத்த நம்பியாண்டார் நம்பிகளின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றியவராய், ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் அபிலாசைகளை அறிந்தவராய், காரைநகர் அருணாசல மகானின் ஆசையை நிறைவேற்றிய அருந்துணைவராய், சைவத் தின்

பாதுகாவலராய், செந்தமிழ் அன்பராய், சைவாசிரியர்களை ஆயிரக்கணக்கில் உருவாக்கியவராய், சைவப்பாடசாலைகளை நூற்றைம்பதுக்கும் அதிகமாகக் நிறுவியவராய், ஆயிரக் கணக்கான சைவச் சிறுவர் சிறுமியர்களை அரவணைத்து ஆதரவளித்த காமதேனுவாய், அவர்களால் ‘அப்பு’ என அன்பொழுக அழைக்கப்பெற்றவராய்ப் பன்னெடுங் காலம் வாழ்ந்த பண்பாளரா யிருந்தவர்.

‘மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்’ என்பது பழைய சைவத் திருமுறைகளின் வழி வந்த தாரக மந்திரம். அது சைவத் தமிழ் மறுமலர்ச்சிக்கும் வளர்ச்சிக்கும் பெருந்துணையாயமைந்த சூலோகம். பிறநாட்டவர் ஊடுருவினதால் உருக்குலைந்த சைவ நெறியைத் தழைத் தோங்கச் செய்வதற்குச் சைவக் கல்விப் பாரம்பரியத்தை மீளவும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருதல் வேண்டும் என்பதே நாவலர் அவர்களின் கனவு. அந்தக் கனவை நனவாக்க வேண்டும் என்பதே காரைநகர் சங்கரப்பிள்ளை அருணாசலம் அவர்களின் வேணவா. அந்த வேணவாவைச் செயல்முறையில் சாதுரியமாகச் செய்து நிறைவேற்றியவரே இந்துபோட் இராசரத்தினம். நாவலர் அவர்கள் பிற்காலத்துச் சைவத்தின் முதற்கண் என்றும், அருணாசலம் அவர்கள் இரண்டாம் கண் என்றும், இராசரத்தினம் அவர்கள் மூன்றாம் கண் என்றும் பண்டிதமணி கண்டு கூறியுள்ளமை சால அமைவான கூற்றேயாகும். யாவர்க்குமாம் என்னும் திருமூலர் வாக்கில் சர்வோதயம் கண்டவர் இராசரத்தினம் என்பது மிகையாகாது. புற மதத்தவரும் பிறநாட்ட வருமான ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர் மதகுருமாரின் ஏகபோக உரிமையில் கல்விப் பணியைக் கையளித்த காலத்தில் உடந்தை யாயமைந்த விதிகள் சில, நாளைவில் உளுத்துப் போன சட்டங் களாயின. அந்தச் சட்ட விசேஷங்களினால் எம்மவர் பாடசாலைகள் தாபிப்பதற்கு அன்றவர் சட்டம் தடைகள் தடுப்பு மதில்களாய் நின்றன. அந்தத் தடுப்பு முகாம்களைத் தவிடு பொடியாக்கிய சட்டத்தரணி இராசரத்தினம் அவர்களேயாவர்.

ஆறாம் வகுப்பிற்கு மேல் படிப்பதற்குப் புறமதத்தவர் தயவை நாட வேண்டிய காலம் நீண்டு நிலவியது. தமிழாசிரியராகப் பயிற்சி பெறுவதற்கும் மதம் மாறித் தீட்சா நாமமாகப் புதுப்பெயர் புனைய வேண்டிய காலமும் 1918 ஆம் ஆண்டு வரை நிலவியது.

இத்தகைய தடைவிதிகளுக்கு ஓரளவு புறநடை கண்ட பெரியவர்களுள் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன், சேர்

பொன்னம்பலம் அருணாசலம், சேர் அம்பலவாணர் கனகசபை முதலானோர் முன்னோடிகளாய் வழிகாட்டியவர்களாயிருந்தார் கள். மூவுருவும் ஒருருவாய் வந்தவர் இராசரத்தினம் அவர்கள் என்பது வரலாறு. இராசரத்தினம் அவர்களுக்குச் சேர் பொன். இராமநாதன் அவர்களின் ஆசியும் ஆதரவும் நிறையக் கிடைத்தவை அன்றி இன் நொரு அப்புக்காத்தர் இராசரத்தினம் அவர்களின் ஒத்துழைப்பும் அதிகமாகக் கிடைத்தது. வட்டுக்கோட்டை மு.சி. இராசரத்தினம் அவர்களை ‘எம்.எஸ்’ என்றே மக்கள் அழைத்தனர். அவர் உரத்த குரலில் துள்ளித் துள்ளிப் பேசி, எம்முன்னோர்களை உணர்ச்சி வசப்படுத்திச் சைவத்தமிழ்க் கல்விக்குப் பணிபுரியத் தூண்டியவர். இரு இராசரத்தினங்களும் ஒரு நோக்கத்தில் இணை பிரியாத இரட்டையர்கள். ஒரே நுகத்தில் பூட்டப்பெற்ற காளைகள். வலிய உழைப்பாளிகள். இருவர் கண்களும் ஒன்றையே கண்டு வந்தன. கண்டு உகந்தன. அந்த ஒன்று ‘சைவம்.’ சைவம் சிவன் தந்த சொத்து, அது எங்கள் முதுசொம்.

சைவநீர் தமிழரின் தேசவிதா

சமண சமயத்தவரின் கெடுபிடியில் பாண்டியர், பல்லவர், முதலாய முடிகுடிய மன்னர்களே அகப்பட்டு சுயமாகச் சிந்திக்கும் ஆற்றல் இழந்து நாடும் நலிந்து போன காலத்தில், சமணச் சூழலிலே உருவான தருமசேனரே நற்றவ வலிமையால் நாவுக்கரசராய், அப்பராய், தேசப்பிதாவாய் சைவத் தமிழை ஒளி காணச்செய்த விடிவெள்ளியாய் விளங்கியவர். விடிவெள்ளியைத் தொடர்ந்து பிரகாசித்தவரே பாலகுரியனாய திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார்.

இப்பால் புறமத்தவர் சூழலில் ஏழாண்டுகள் உயர்தரக் கல்வி பயின்று உருவாகி ஏழாண்டுகள் அங்கே ஆசிரியராய் இருந்த நல்லூர் கந்தப்பிள்ளை ஆறுமுகம் என்பார், சுயசிந்தனை வலுவினால் புறமத்தவர் போக்கை எதிர்த்து இருளைப் போக்கிய விடிவெள்ளியாய், ஆறுமுகநாவலராய், சைவத் தமிழரின் தேசபிதாவாய்ப் பெரும்பணி புரிந்தவர்.

நாவலர் அவர்கள் திருக்கோயில்கள் யாவும் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு வழி காட்டியதோடு, சைவப் பொது மக்களின் மன உறுதியையும் வலுவடையச் செய்து மனமாற்றம், மதமாற்றம் முதலிய மாறாட்டங்கள் நடைபெறாமல் தடுத்தவர்: யாழ்ப்பாணச் சமய நிலை என்னும் கட்டுரையில் நல்லறிவுச் சுடர் கொழுத்தியவர்.

அந்த வகையில் அவர் எம்மவர்களுக்குப் பள்ளி எழுச்சி பாடியவர். அவரால் எத்தனையோ பேர் நித்திரை விட்டெழுந்து கண்ணைக் கசக்கிச் சூழ்நிலையை உற்றுப்பார்த் தார்கள். உள்ளதைக் கண்டு, உண்மையை உணர்ந்து உழைக்க முற்பட்டார்கள்.

நாவலர் அவர்களால் தட்டி எழுப்பப்பெற்றவர்கள் சைவத் தமிழ் வளர்த்தற் பொருட்டுச் சங்கங்கள், சபைகள் ஆரம்பித்துச் செயலாற்றியபோது வங்கத்துதித்த விவேகானந்த சுவாமிகள் 24-01-1989ஆம் நாளில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருகை புரிந்து நம்மவரை வாழ்த்தி ஊக்கமளித்துப் பேசினார்.

‘எங்கள் மக்களின் சாதாரண கல்வியும் அதற்கு மேற்பட்ட தாகிய சமயக் கல்வியும் எங்கள் அதிகாரத்திலேயே இருத்தல் அவசியமாகும். நாங்கள் இதைப் பற்றியே நாளிலும், பொழுதிலும் சிந்தித்துக் கனவு காண்டல் வேண்டும், இதை நோக்கியே செயலாற்றுதல் வேண்டும். இது கிடைக்கும் வரையில் எங்கள் மக்களுக்கு மீட்சியே கிடையாது’

விவாதீச் சுருத்துவரிடையும் சூழல்ர்ச்சி

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்திற்குச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன், ஆசிய நாடுகளில் எழுந்த ஒரு விழிப்புணர்ச்சி தென்னிலங்கையையும் தட்டி எழுப்பியது. வட இலங்கையருக்குப் பள்ளி எழுச்சி பாடிய ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் பண்ணில் தென்னிலங்கைப் பெரியாராய அனகாரிக தர்மபால என்பார், தேவமித்த தம்மபால தேரோ என்னும் துறவுத் திருநாமம் பூண்டு, பெளத்த சமய எழுச்சிக்கு வழிகாட்ட ஆயத்தமானார். அவர் பியதாச சிறிசேன, குலரத்தின, மலைசேகர முதலான பெரியார்களைப் பெளத்த கல்விப் பாரம்பரியத் தில் ஈடுபட செய்தார். இவர்கள் செய்த பெரும் முயற்சியின் பயனாகவே ஆனந்தாகல்லூரி, தர்மராஜ கல்லூரி முதலாய முதற்தர முன்னோடிப் பெளத்த கல்லூரிகள் ஆரம்பமாகின. இவற்றைத் தொடர்ந்து நாளடைவில் நூற்றுக்கணக்கான கலாசாலைகளும் பாடசாலைகளும் நாடெந்கும் கிளைத் தெழும்பின. தென்னிலங்கையில் பாணன்துறையில் பெளத்த பரிபாலனஞ்சு செய்து வந்த பண்டிதர் ஸ்ரீ மகத்துவத்த ஞானானந்த தேரோ அவர்கள், ரைமஸ் பத்திரிகையில் எழுதிய கட்டுரையைப் படித்த அமெரிக்கரான கேணல் கென்றி ஓல்கொட்ட என்பார், பெளத்த மதம் அறிய இலங்கைக்கு வந்தார். அவர் 15-05-1880ஆம் நாளில் காலித்துறைமுகத்தில் இறங்கிப் பணிபுரிந்து வந்தார்.

பெளத்த ஞானசங்கமொன்று உருவாக்கப்பெற்றதால், மூவாண்டுகளில் 200 பாடசாலைகள் உண்டாக்கி 20,000 பெளத்த பிள்ளைகள் கல்வி வசதி பெற்றார்கள். பெளத்த மதப் பிரசாரசபை கொடியுயர்த்திப் பணிபுரிய முற்பட்டது. வெசாக் தினத்தை விடுமுறை நாளாக்க முயற்சி செய்தது. பெளத்த மதத்தவர் கண் விழித்தார்கள்.

மற்றொரு பகுதியில் பெளத்த பாடசாலைகளே அன்றிப் பெரும் பீடங்களே தோன்றும் அளவில் பெளத்த மதவெழுச்சி முன்னேறியது. வணக்கத்துக்குரிய ஸ்ரீ சுமங்கள் தேரோ அவர்களின் தலைமையில் வித்தியோதய பிரிவேனா 1873ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பெற்றது. அங்ஙனமே வணக்கத்துக்குரிய ஸ்ரீ தர்மாலோக தேரோ தலைமையில் வித்தியாலங்கார பிரிவேனா ஆரம்பிக்கப்பெற்றது. இவை இரண்டும் பண்டாரநாயக்க அவர்களின் அரசாங்கம் நடைபெற்ற போது பல்கலைக்கழகங் களாக மலர்ந்தன. இவ்வைபவம் முன்னர் இங்கிலாந்தில் கிறிஸ்தவ மடங்கள் இரண்டு ஒக்ஸ்போட், கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகங்களாக விரிந்தமை போலமைந்தனவாகும். பெளத்த மத விழிப்புணர்ச்சி பெற்ற சிங்களவர்கள் 1886ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் ஆனந்தாக் கல்லூரியை ஆரம்பித்த பின், 1890ஆம் ஆண்டுக்குள் ஏறக்குறைய ஐம்பது பாடசாலைகளை ஆரம்பித்து நடத்தினர்.

இதே காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலும் ஆறுமுகநாவலர் தட்டியெழுப்பிய தமிழ்ச் சமுதாயம் கண்விழித்தெழுந்து சைவ பரிபாலன சபை ஒன்றை 1889ஆம் ஆண்டளவில் உருவாக்கியது. அதற்குச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னாக முத்துக்குமார் சிதம்பரப் பிள்ளை என்னும் மூதறிஞர் நகரத்தின் மத்தியில் ஒரு சைவாங்கில வித்தியாலயத்தை உருவாக்கி நடத்தி வந்தார். அந்த வித்தியா சாலையைச் சைவ பரிபாலன சபையார் கையேற்று யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி எனப் பெயரிட்டுப் பரிபாலித்து வந்த காலத்திலே பலகிளைப் பாடசாலைகளையும் கண்டனர்.

இன்னொரு களுக்கு வழிகாட்டிய இராமநாதன் அவர்கள்

அன்று 1919ஆம் ஆண்டின் கார்த்திகை மாதத்தில் ஒருநாள். இலங்கையை ஆண்ட ஆங்கிலேயரின் ஊதுகுழலான சட்டசபையிலே பெரிய பரபரப்பு. சட்டசபை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் 1883ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப் பெற்றது. என்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் உத்தியோக அங்கத்தவர்களே அதிகாரம் பெற்ற ஆளும் கட்சியினராக இருந்தனர். எதிர்கட்சி எனக் கருதுவதாயின் அவர்களும் நியமனம் பெற்ற ஒரு சிலரேயாவர். முதன்முதலாகக் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட வாக்குரிமை மூலம் இலங்கை முழுவதற்கும் ஒரே ஒரு தெரியப் பெற்ற பிரதிநிதியாகப் புகழ் பெற்றவர் சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களே ஆவர். அவர் முதலில் 1910ஆம் ஆண்டிலும், பின்னர் 1915ஆம் ஆண்டிலும் தெரியப் பெற்றவர். அவரை அபேட்சகராக நிறுத்திக் கடும் போட்டிகளில் வாக்களித்துவர்கள் சிங் களமக்களேயாவர்.

இவ்வாறாக அன்று மந்திரிமார் என்ற பேச்சுக்கே இடமிருக்க வில்லை. தேசாதிபதி அவர்களே சகல அதிகாரங்களும் பெற்ற பெரியவர். அவருக்குச் சட்டசபையினர் ஆலோசனைக்காற்றலாம். அவர் அதனைக் கேட்கலாம், விடலாம். அன்று இலங்கை அரசாங்கம் கல்வியபிவிருத்தி சம்பந்தமாக ஏதோ அறிவித்தல் வெளியிட்டது.

இலங்கையருக்கு வேண்டிய கல்வியபிவிருத்தியில் சுற்றாடல், சுயமொழி சுயசமயம், சொந்தப் பாரம்பரியம் சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படலாம் என்பது அந்த அறிவித்தல். அதற்கான வழிவகைகள் எடுக்கப்படலாம் என்பது தேற்றம். இதற்கமைய

நாட்டில் சிங்களவர், தமிழர், மற்றையோர் களுக்கான பாடசாலைகள் நல்ல முறையில் முன்னேற்றமடையலாம் என்றும், அதற்கு நாட்டில் கல்விப் பணிபுரியும் பல்வேறு சமயத் தாபனங்கள் கைகொடுத்து உதவி செய்தல் வேண்டு மென்றும் அரசாங்கம் அறிவித்தல் விடுத்தது.

இதையறிந்தும் இலங்கையெங்கும் சிங்கள தமிழ் மொழிகளில் கல்விப் பணி புரிந்து வந்த புற மத்தாபனங்கள், ‘அதுவும் அப்படியாயிற்றோ’ என்று கூவித் தங்கள் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தனர். அரசாங்கம் அவ்வளவில் பெட்டியுள் பாம்பென அடங்கி விட்டது. இதனால் அப்பால் பெளத்த பரிபாலனம் செய்தவர்களும், இப்பால் சைவ பரிபாலனம் செய்தவர்களும் ஊக்கம் குன்றி ‘என்செய்வோம், காலம் வரும் காத்திருப்போம்’ என இருந்தார்கள். சைவ சமயத்தவர்கள் கால தத்துவம், நியதி தத்துவம் என்பனவற்றில் அசையாத நம்பிக்கை உள்ளவர்கள்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்திலேயே யாழிப் பாணத்து இளைஞர் சிலர் சைவத்தமிழ் புரிவதில் ஆர்வம் கொண்டார்கள். ஆங்கிலம் நன்றாகப் பயின்ற நம்பிமார் நல்வழியில் இயங்குவதற்கு இந்து வாலிபர் இயக்கம் ஆரம்பித்துக் குடாநாட்டின் பல பாகங்களிலும் மகா நாடுகளைக் கோலாகலமாக நடத்தி வந்தார்கள்.

யாழிப் பாணத்திலும் தமிழ் நாட்டிலும் புகழ் பெற்ற பெரியவர்கள் பேச்சுக்களைக் கேட்டு பொச்சமடங்காமல், வெளிநாட்டு வித்தகர் பலரையும் அழைத்துப் பேச வைத்துக் கேட்டு வந்தார்கள். கேட்டு உவந்தார்கள். வெளிநாட்டு விற்பத்தி மான்களுள் ஒருவரான இவான் ஸ் வென் ஸ் என்பார் பேசியபோது ‘இறக்குமதியான வெளிநாட்டுச் சமயகோட்பாடுகள் புனிதர்களாய தமிழர்களுக்குத் தேவையும் அல்ல, பொருத்த மானவையும் அல்ல’ என்றெல்லாம் அறிவுறுத்திப் பேசி, அவர் தம் ஆர்வத்தைத் தூண்டினார்.

இவ்வாறுமைந்த மகா நாடொன்று 1920 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்றது. அதில் கலந்து உணர்ச்சிபெற்ற இளைஞர்களுள் ஒருவர் வட்டுக்கோட்டை முருகேசர் சின்னத்தம்பி இராசரத்தினம் என்பவர் ஆவர். அவர் பட்டதாரியும் அப்புக்காத்தருமாய்ப் புகழ் பெற்றவர். அவரின் நண்பர்கள் அவரை ‘எம்.எஸ்’ எனச் சுருக்கமாக அன்பு நேசத்தோடு வழங்குதல் வழக்கம். தெம்பும் திறமையும் கொண்ட தீவிரவாதியாய அவரை வித்தகர், விநோதர், விவேகி

என்றெல்லாம் விருதுப் பெயர்கள் கூறி மகிழ்லாம். அவர் இலங்கையில் தமிழ் பேசும் இடங்களைல்லாம் சைவம் கமழல் வேண்டும் என்னும் கருத்தைக் கருத்தறித்து தம் நிலைமையையும் வேணவாவையும் தம் இனிய நன்பர்களுக்கு எடுத்துக் கூறினர்.

பட்டதாரியும் அப்புக்காத்தரும் ஆற்றல் மிகுந்தவருமான வைத்திலிங்கம் துரைசாமி அவர்களும், விவேகியும், சாமத்திய சாலியும், செயல் திறமையும் வாய்ந்த அப்புக்காத்தர் சுப்பிரமணியம் இராசரத்தினம் அவர்களும், எம். எஸ். அவர்களுடன் சேர்ந்து முப்பெரு வீரராயினர். மும்மணிகளான இவர்கள் சைவக் கல்வி பரப்புவதற்கு முதலில் சங்கம் அமைத்தல் முறையாகும் எனக் கருதி, முத்தோர் சொல் வார்த்தை அமிர்தம் என்பதை உணர்ந்து, முடிகுடா மன்னனாய் விளங்கிய சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்களைச் சென்று கண்டார்கள்.

இராமநாதன் அவர்களை முன்னிட்டு அவரை முதல்வராகக் கொண்டு கூடிப்பேசிய ஆலோசனைக் கூட்டத்தில், இன்னும் இளைஞர்களும் சேர்ந்து இருந்தார்கள். சங்கம் ஒன்று அமைத்தல் இன்றியமையாதது என்று இராமநாதன் அவர்களும் தலை சாய்த்தார்கள். முன்னர் ஜேரோப்பாக் கண்டத்தில் பல்வேறு நாடுகளில் 1453ஆம் ஆண்டு ஒரு மறுமலர்ச்சி உதயமாவதற்குச் சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலை உருவாகினாற் போல, இலங்கையில் பல வேறு நகரங்கள், ஊர்கள், கிராமப்புறங்கள் எங்கும் சைவ மறுமலர்ச்சி உண்டாவதற்கு 1923ஆம் ஆண்டு வந்து சம்பவித்தது. ஆர்வம் கொண்ட கலைஞர்கள் இராமநாதன் அவர்களை அணுகினார்கள்.

சேர். பொன் இராமநாதன் இல்லற ஞானி, இணையற்ற தேசிய வீரர், பெரும் சைவப் பேரறிஞர், பொறுப்பு வாய்ந்த கடமைகளைச் செய்து வந்தவர், அஞ்சா நெஞ்சினர், பூஷீலபூஷீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களால் மதிக்கப்பெற்றவர், நாவலர் அவர்களின் தகவுரையின் வண்ணமே இலங்கைத் தேசாதிபதி இராமநாதன் அவர்களை 1879ஆம் ஆண்டில் தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் பிரதிநிதியாக நியமித்தவர். இராமநாதன் அவர்கள் 1879ஆம் ஆண்டு முதல் உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தவராயும், உத்தியோக அங்கத்தவராயும், தெரியப்பெற்ற அங்கத்தவராயும் சட்டசபையை அலங்கரித்து வந்தவர். தமிழ்நாட்டுத் திருக்கோயில்களையெல்லாம் தரிசித்து அவற்றோடொப்பக் கொழும்பில் பொன்னம்பலவாணேஸ் வரத்தைக் கருங்கற்களால் கட்டியெழுப்பி யவர். இப்பால் 1913ஆம் ஆண்டில் இனுவில் பகுதியில் தம்பெயரால் இராமநாதன் கல்லூரி

அமைத்து நங்கையர் உயர்கல்வி பெற வாய்ப்பளித்தவர். திருநெல் வேலியில் 1921ஆம் ஆண்டில் நம்பியர் உயர்கல்வி பெறுவதற்காகப் பரமேஸ்வராக் கல்லூரி அமைத்தவர். இவற்றுக்கெல்லாம் பாரிய தென்னந்தோட்டங்களையும், நெல் வயல்களையும் தர்மசாதனங் செய்தவர்.

தென்னிலங்கையில் நாத்தாண்டியா நகரில் எண்ணூறு ஏக்கருக்கும் அதிகமான தென்னந்தோட்டங்களும், வட இலங்கையில் கிளிநொச்சியில் நானூறு ஏக்கருக்கும் அதிகமான நெல் வயல்களும், கொழும்பில் இரு பெரும் மாளிகைகளையே வீடுகளும், இருபாலையில் பெருநிலப்பரப்பும் அவருடைய தருமச் சொத்தில் ஒரு பகுதி என்பர்.

இராமநாதன் அவர்கள் ஓளிவீசிய கலங்கரை விளக்கமாய் இருந்தவர். புலவர்கள் நாவில் பொருந்திய பெரும் புரவலராயிருந்தவர். அவரைப் பாடிய பெரும் புலவர்களுள் சோழவந்தான் அரசுஞ் சண்முகனார் மாவை வெண்ணெய்க் கண்ணனார் என்னும் நவநீதகிருஷ்ண பாரதியார், சாவகச்சேரி பொன்னம்பலபிள்ளை முதலானோர் ஒரு சிலர். பாரதியார் பாடல்களில் ஒன்றைப் படித்துப் பார்க்கலாம்.

‘காடெல்லாம் வயலாக்கிக்
 கதிர் முற்றிப் பழுக்கக்
 கருணை கனிகின்ற தொரு
 கற்பகக்கா வேந்தன்
 நாடெல்லாம் நங்கையர்க்கும்
 நம்பியர்க்கும் கலையாம்
 நயனவிழி திறந்தொளிர
 நயந் தளித்த பானு
 கூடெல்லாம் ஆருயிர்கள்
 கொடு வந்த பயனைக்
 கூடவைக்க அவதரித்த
 மெய்ஞ் ஞானக் குரவன்
 ஏடெல்லாம் பாட்டாகத்
 தான் பொருளாய் இருப்போன்
 ஈழமணி எனும் ராம
 நாதனிவன் வாழி!!’

கசவழி மணிகளுள் முதல்மணி

சௌத் தமிழ்ப்பணி புரிவதற்குப் தம்மைத் தயாராக்கிக் கொண்டு இராமநாதன் அவர்களிடம் சென்ற இளைஞர்களாய மும்மணிகள், முத்தமிழ்ச் சங்கத்துப் புலவர்களுள் முன்னணியில் நின்ற கபிலர், பரணர், நக்கீரர் என்னும் வரிசையில் வைத்தென் ணத்தக்க தகுதி வாய்ந்த பெரியார்களாவர். இவர்களுள் முதல்மணியென முன் நின்றவர் வைத்திலிங்கம் துரைசுவாமி என்பவராவர். இவர் ஐயம்பிள்ளை வைத்திலிங்கம் என்னும் அறிவாளியின் மெந்தர்களுள் ஒருவராவர். ஐயம்பிள்ளை வட்டுக் கோட்டையில் கல்விகற்று, 'போட்' என்னும் பெயர் பெற்றுப் பொறியியல் நிபுணராகி திருவாங்கூர். மலேசியா முதலிய இடங்களில் உத்தியோகம் பார்த்துப் பெரும் புகழீட்டியவர். மெந்தர்களை நல்ல முறையில் உயர்தரக் கல்விபெற வாய்ப் பளித்தவர். அவரின் முதல் மெந்தன் விஜயரத்தினம். இரண்டாம் மெந்தன் துரைசுவாமி.

துரைசுவாமி அவர்கள் 8-6-1874 ஆம் நாளில் தோன்றியவர். ஐயாண்டு முதலாகச் செந்தமிழ், ஆங்கிலம் சோர்விலாது கற்று, விளையாட்டுத் துறையிலும் வீரனாகி வளர்ந்தார். இளமையிலேயே விவேகியாய் இவர் கல்கத்தாவுக்குச் சென்று, சிலகாலம் கற்றபின், டபிள் ஓனேர்ஸ் என்னும் இரட்டைச் சிறப்புடன் B.A. பட்டம் பெற்றுச் சட்டம் பயின்று அப்புக்காத்தரானவர். இவரை எல்லோரும் போட் துரைசுவாமி என அழைப்பது வழக்கம். இவர் அப்புக்காத்தராகப் பிரகாசித்த காலத்தில் விவேகியாய், வீரராய்ப் பரந்தநோக்கமுள்ளவராய்ப் பணிபுரிந்து வந்தவர். சிவயோக சுவாமிகளையண்டி உலகமெல்லாம் வாழ உழைப்பதற்கு உறுதி பூண்டவர். எங்கும் சிவனுறையும் ஆலயம். உலகம் ஒரு புத்தகம் நாம் காலத்தைக் கழிப்பதில்லை. காலந்தான நம்மைக் கழிக்கிறது என்றெல்லாம் கருத்திற் கொண்டு சேவை செய்தவர்.

இவ்வாறாக 1911 ஆம் ஆண்டு முதல் இலங்கை முழுவதும் ஒரு தொகுதியாக அமைந்த நிலைமைமாறி, மனிங் தேசாதிபதியின் முயற்சியால் முதலில் உண்டான சட்டசபைத் திருத்தத்தில் ஒவ்வொரு மாகாணமும் ஒவ்வொரு தொகுதியா யமைந்தது. அதன் பிரகாரம் துரைசுவாமி அவர்கள் 1921 ஆம் ஆண்டில் அரியாலையூர் ஆறுமுகம் கனகரத்தினம் அவர்களோடு அரும்போட்டியிட்டு, வடமாகா ணத்தின் ஏகப்பிரதி நிதியாய்ச் சென்று, சட்ட சபையை அலங்கரித்து வந்தார். சிங்களப் பிரதிநிதிகள் நன்றாக மதிக்கும் வகையில் காய்தல்

உவத்தல் இன்றிக் கருமமாற்றி வந்தார். இந்நிலையில் இக்காலத்திலே தான் இவர் மும்மணிகளுள் முதல் மணியாய் மற்றைய இராசரத்தின் மணிகள் இருவரையும் இட்டுக்கொண்டு சேர். இராமநாதன் அவர்களிடம் சென்றார்.

இவர் 1924ஆம் ஆண்டின் திருத்தப்பெற்ற சட்ட சபையில் யாழ்ப்பாணத்தின் மேற்குத் தொகுதியின் பிரதிநிதியாகச் சென்று 1931 ஆம் ஆண்டுவரை அங்கத்தவராயிருந்து அரும்பணிகள் ஆற்றிய காலத்தில் சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களுடன் சேர்ந்து இலங்கைக்குப் பூரண சுயராச்சியம் கோரியவர். அந்த நிலையில் அரசியல் திருத்தஞ் செய்த டொனமூர்த் திட்டத்தை வன்மையாகக் கண்டித்து முற்றாக எதிர்த்தவர். அந்த எதிர்ப்பினை 1930ஆம் ஆண்டில் சேர் பொன். இராமநாதன் மறைந்தபின் தலைமைதாங்கி நின்று வாலிபர் மாநாட்டு மாணாக்கர்களோடு தோள் கொடுத்து முதல் அரசாங்க சபைத் தேர்தலைப் பகிஷ்கரித்து ஒன்றியொதுக்கல் செய்தவர். அதன்பின் யாழ்ப்பாணத்தார் இடைத்தேர்தல் மூலம் அரசாங்க சபைக்கு 1934ஆம் ஆண்டில் புகுந்தபோது, தாம் அசையாது லட்சியத்தை மேற்கொண்டு தேர்தலைத் தவிர்த்து நின்றவர்.

இத்தகைய லட்சியவாதியைத் தொகுதிமக்கள் இதயத்தில் இருத்தி 1936ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் போட்டியின்றித் தெரிந்ததும், இவர் சிங்களச் சகோதரரின் பேரபிமானம் பெற்று, அரசாங்க சபையின் சபாநாயகரானார். இவர் 1936 முதல் 1947 வரை இலங்கையின் தலைவர் இங்கிலாந்தில் முடிகூட்டு வைபவம் காணச்சென்ற இலங்கைப் பேராளர் குழவின் தலைவராகச் சென்ற இவருக்கு வண்டனில் சேர் பட்டம் காத்திருந்தது. இவர் வண்டனிலிருந்து இலங்கைக்கு மீண்ட போது சேர். வைத்திலிங்கம் துரைசுவாமி என வந்தார். வந்தவரையும் பெரிய வரவேற்புக் காத்திருந்தது.

சேர் வைத்திலிங்கம் துரைசுவாமி அவர்கள் 1936 முதல் 1947 வரை அரசாங்க சபையின் சபாநாயகராயிருந்த காலத்தில் தேசியப் பற்றுள்ளவராய்த் தெற்கும், வடக்கும் இணைந்து செயலாற்றுதல் வேண்டும் என்று பாடுபட்டவர். தெற்கில் தேசியம் பேசிய E. W. பெரேரா எனபவரும், வடக்கில் தேசியம் பேசிய துரைசுவாமி அவர்களும் இணைந்து தேசியப் பாலத்தை அங்கிருந்தும் இங்கிருந்தும் கட்டி வரவேண்டும் என்று அக்காலத்துப் பெரியவர்கள் எழுதிவந்தார்கள்.

அரசாங்க சபையின் ஆயுட் காலம் 1947ஆம் ஆண்டில் நிறைவேறியதும் சுதந்திர இலங்கைக்கானமுதற் பாராளுமன்றத் தேர்தல் அவ்வாண்டில் நிகழ்ந்தபோது சேர். வைத்திலிங்கம் துரைசுவாமி அவர்கள் தமது பழைய தொகுதியில் வேட்பாளராய் முன்னின்றார். பிரித்தானிய பாராளுமன்றத்துச் சம்பிரதாயத்தின் அடிப்படையில் இலங்கைப் பாராளுமன்றம் அமைந்த போதிலும் சபாநாயகராயிருந்த வரை எவரும் எதிர்த்துப் போட்டியிடலாகாது என்னும் பிரித்தானிய சம்பிரதாயம் நிலவிய போதிலும், இங்கே சபாநாயகரை எதிர்த்துப் போட்டியிட்டார்கள். சேர். துரைசுவாமி அவர்களின் தேசியப் பருப்பு அவியவில்லை. அவர் தோல்வி கண்டார். தோல்வியில் மனமுடையாத மாண்பினராய் அவர் தமது காலத்தைக் கல்வித்துறையில் ஈடுபடுத்தி வந்தார். இவர் இந்துக் கல்லூரியையும் அதனைச் சேர்ந்த கல்லூரிகளையும் பரிபாலித்து வந்த முகாமைச் சபையின் முதல்வராயிருந்து வந்தார்.

இவர் தொண்ணாற்றிரண்டு வயதுவரை வாழ்ந்து 12.04.1956 ஆம் நாள் காலமானார். இவருக்குச் சிவபோகசுவாமிகளின் அருள் மிகுதியாக இருந்தமையால் ஞானியாகவே மறைந்தார். இவரை ஈழம் காத்த ஞானத்தாத்தா எனப் போற்றுவர் வேலணையூர் விதானையார் மகாலிங்கம் அவர்கள்.

'தமிழர் துடைக்கும்
சஞ்சீவி யென்கோ
தண்ணளியென்கோ மதுரச்
செந்தே னென்கோ
அமிழ்தென்கோ ஏழைகளின்
துணைவனென்கோ
அங்கினர்கண் மணி
யென்கோசிங்களத்தார்
இமியளவும் பகைகொள்ளா
இதமே யென்கோ
எவர்களுக்கு முதவரக
சியமே யென்கோ
துமியளவும் தீமையிலாப்
புருட னென்கோ
துகளறு சேர். துரைசாமி
துரையைத் தானே'

கிரண்டாம் சைவமணி

மழுரம் முனிசீப் வேதநாயகம்பிள்ளை அவர்கள் நகைச் சவை ததும்ப எழுதிய பிரதாப முதலியார் கதையில் செல்லப் பிள்ளையான முதலியாரின் மெந்தன் இளமையிற் செய்த குறும்புத்தனம் ஒன்றை இங்கே குறிப்பிடலாம். காலையில் பொழுது விடுவதும், சூரியன் உதிப்பதும், விடியலில் கோழிச்சேவல் கூவுவதாலேதான் என விளங்கிக் கொண்ட அவன், கோழி கூவாவிட்டால் சூரியன் உதிக்க மாட்டாது, நித்திரை விட்டெழுத் தேவையில்லை, பள்ளிக்கூடம் போகத் தேவையில்லை, சுகமாய் நித்திரை செய்யலாம் எனக்கருதி, முன்னிரவு நேரத்திலேயே சேவலைப் பிடித்துக் கூடையில் அடைத்து வைத்தான்.

வட்டுக்கோட்டையின் முருகேசர் சின்னத்தம்பி என்பாரின் மெந்தன் இராசரத்தினம், இளமையில் விவேகமும் குறும்புத் தனமும் நிரம்பப் பெற்று வளர்ந்து வந்த காலத்திலே, எல்லோ ரையும் முட்டாளாக்குவதற்கு ஒரு பூனையைப் பிடித்துக் கடகத்தால் முடிவிட்டு, அதற்குள் ஒருகோழி முட்டையையும் வைத்தார். பின்னர் தாயைக் கூப்பிட்டு அயலாரை அழைத்து, எல்லோரும் வாருங்கள், வந்து பாருங்கள், எங்கள் வீட்டுப் பூனை முட்டையிட்டுள்ளது. என்று கடகத்தை நீக்கிக் காட்டினார். அவரைப் பூனை முட்டை இராசரத்தினம் என எல்லோரும் வழங்கி வந்தனர். அவர் தென்னாலிராமன் போன்ற மதியூகியாய் வளர்ந்தார். சைவமும் தமிழும் தமது இரு கண்களெனக் கருதிப் போற்றி வளர்த்துப் பல பாடசாலைகளைத் தம் பொறுப்பிலேயே முன்னின்று ஆரம்பித்து முதல்விட்டு நடத்திய செல்வச் சீமானுமாகி மு. சி. இராசரத்தினம் அவர்கள் கருவிலே திருவுடையாராய் 18-08-1884 ஆம் நாளில் தோன்றினார். அவர் புகழோடு தோன்றிய உத்தமர். உபகாரி, ஊருணி.

அவர் இளமையில் வட்டுக்கோட்டையில் கல்வி கற்றபின் கல்கத்தா சென்று அங்கே பல்கலைக்கழகத்திற் படித்து B.A. பட்டம் பெற்று மீண்டு, சிலகாலம் ஆசிரியராயிருந்தார். அவர் கூரிய இயல்பும், எவர்க்கும் அஞ்சாது ஆற்றொழுக்குப் போல் செந்தமிழ் பேசும் திறமையும், பேசும்போது துள்ளித் துள்ளிப் பேசும் சுபாவமும், மூவேந்தர், நாற்குரவர் மீது நல்ல விசுவாசமும் கொண்டவர்.

தமிழ்பிமானியாய அவர், தமிழை வளர்த்த மூவேந்தரின் வில், புலி, மீன்பொறித்த கொடிகளை வானளாவவுயர்த்தி தைமாதப் பிறப்புக் கொண்டாடிய அபிமானி. அன்றித் தாம் ஆரம்பித்த சைவப் பாடசாலைகளுக்குத் தம் பெயரிடாமல், எவர் பெயரையும் இடாமல் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் முதலான சைவசமய குரவர்களின் திருநாமங்களைச் சூட்டியவர். நாட்டின் மூலைமுடுக்கெல்லாம் சைவப்பாடசாலைகள் தாபிக்க வேண்டும் என்று மூச்சாயுழைத்தவர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் நிலவிய யாழ்ப்பாண மாநாட்டில் இளம் அங்கத்தவராயிருந்து பெரியவர் களோடு சேர்ந்து சமூக சேவையில் உழைத்ததோடு சைவபரிபாலன சபையின் இந்து சாதனம் என்னும் வெளியீட்டின் ஆசிரியராயும் இருந்து அரியகட்டுரைகள் எழுதி அலங்கரித்தவர். அறிவுறுத்தியவர், திருவாளர் மு. சி. இராசரத்தினம் அவர்கள் தமது B.A. தேர்வில் மிகத் திறமையாகச் சித்தி பெற்ற பெருமையுடையவர். ஆங்கிலம் நன்றாக அறிந்தவர். தர்க்க ரீதியாக நன்றாகப் பேசக் கூடிய விவேகி. எனவே பலரும் இவரைச் சட்டத் துறையை அலங்கரிக்குமாறு சொன்னதும், ஆசிரிய வேலையை விடுத்துச் சட்டம் பயின்று, 1911ஆம் ஆண்டின் அப்புக்காத்தராகத் தொழில் பார்க்கத் தொடங்கினார். யாழ்ப்பாணம், மல்லாகம், ஊர்காவற்றுறை ஆகிய நீதி மன்றங்களில் இவர் வழக்காடிய வண்ணத்தைப் பொதுமக்கள் பெரிதும் பாராட்டியுள்ளார்கள்.

சைவப் பணிபுரிவதற்குத் திருக்கோயில்களையே மைய மாகக் கொள்ளல் வேண்டும் என்னும் கோட்பாடு கொண்டவராய இவர், தமது அயலில் முருகமூர்த்தி கோயில் மாதந்தோறும் கார்த்திகை உற்சவத்தை மாத்திரம் அலங்காரமாகக் கொண்டாடி விட்டு அமைவதைக்கண்டு வருந்தி, அங்கே கொடியேற்றித் திருவிழா

நடைபெற வழிவகைகள் செய்தவர். தாம் மேற்கொண்ட எக்காரியத்தையும் ஆரம்பிப்பதற்குமுன் நமது ஞானகுருவாய் சிவயோகசவாமிகளைக் கண்டு ஆசிபெற்ற பின்னரே செய்யும் கடப்பாடு கொண்டவராயிருந்தார். யோக சுவாமிகளின் கட்டளையை மேற்கொண்டு இல்லறவாசியாயிருந்து கொண்டே தியானம் பழகி ஞானியாக வாழ்ந்து வந்தவர்.

யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஏழு தீவுகளுள் நெடுந் தொலைவிலமைந்ததான் நெடுந்தீவு போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லாமல் தனிப்பட்டுப் பின்னணியில் நிலவிய காலத்தில், ஊர் மக்களின் பழைய பண்பாடு வாழ்க்கைமுறை முதலிய பெருமை களை மீண்டும் அங்கே மறுமலர்ச்சியடையச் செய்தல் வேண்டும் என்னும் பெருநோக்கோடு அங்கு சென்று ஊரவரின் நிலைமையை நேரிற் கண்டு வருந்தி, அவர்களிடம் பொருளுபகரிப்புப் பெறுதலரிது எனக் கருதி வசதி படைத்தவர்களிடம் வீட்டுக்கு ஒரு கோழி, ஆடு, மாடு ஏதாவது ஒன்றை உபகரிக்குமாறு கேட்டுக் கிடைத்தவற்றைப் பகிரங்கமாகவே அங்கே விற்றுப் பணந்திரட்டித் தாழும் உபகரித்துச் சைவப் பாடசாலையை ஆரம்பித்த செம்மனச் சான்றோர் மு. சி. இராசரத்தினம் அவர்களாவர்.

சைவத்தமிழ் மேலோங்கவும் நாடு சுதந்திரமடையவும் துடியாய் துடித்து, துள்ளித் துள்ளி ஓலிபெருக்கி வசதியில்லாத காலத்திலே பெருந்திரளான மக்களுக்குப் பெருங் குரலெலடுத்துப் பேசிய பெருங் கருணையாளர். எல்லோரும் அவரை எம். எஸ். என்றே அன்போடு வழங்கினர். அவர் தமது சட்டத்தரணி வேலையையும் புறக்கணித்துச் சைவப் பெரும் பணிபுரிந்த காலத்தில் சிவபூசா துரந்தரராயும் வாழ்ந்து, 14-3-1957 ஆம் நாளில் சிவபதமெய்திய சால்பினராவர். சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் தோன்றவும், அது ஆரம் பகாலத் தில் அரும் பணி புரிந் து நிலைநிற் கவும் அரும்பாடுபட்டவர் மு.சி. இராசரத்தினம் என்னும் எம். எஸ். அவர்களாவர்.

மூன்றாம் சைவமணி

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய யாழிப்பாணத் தமிழருட் சிலர், ஒவ்வொன்றுக்கு ஒவ்வொருவன் என்று புகழ்ந்து கூறுமளவில் தம்மளவில் ஏதோ ஒரு துறையில் பெருமைபெற்று நாட்டுக்கு நற்பணியாற்றியுள்ளார்கள். சிலர் தனியொருவராய்ப் பல

துறைகளிலும் பாண் டித் தியம் பெற்றுப் பெரும் பணி புரிந்துள்ளார்கள்.

இந்த வகையில் அவர்கள் பண்டிதர் என்றும், புலவர் என்றும், வித்துவான் என்றும், மகாவித்துவான் என்றும், வித்துவ சிரோமணி என்றும், நாவலர் என்றும், தருக்கோடரி என்றும், சைவப்பிரசாரகர் என்றும், இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் என்றும் பெயர்பெற்றுள்ளார்கள். இன்னுஞ்சிலர் தங்கள் செல்வத்தை நல்ல முறையிற் பயன்படுத்தி வள்ளல் என்றும், தருமவான் என்றும் பெயர் பெற்றுள்ளார்கள். இன்னுஞ்சிலர் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலே முதற்பட்டதாரிகளாகியும் இன்னும் சிலர் இளமையிலேயே பட்டம் பெற்றுப் பட்டதாரிப்பையன், பி. ஏ. தம்பி முதலிய சிறப்புப் பெற்றும் பெரும் உத்தியோகங்கள் வகித்தும் பெரும் பெயர் பெற்றுள்ளார்கள். இவர்கள் பெருமை எங்கள் நாட்டுக்கப்பால் தமிழ் நாட்டுக்கப்பால் வடதேசம் வரை பரவியதோடு, தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும் பரவியது. இந்த வகையில் பெரும் பெயர் பெற்று இலங்கையில் பெரும் பணிபுரிந்த சுப்பிரமணியர் இராசரத்தினம் என்பார் இந்துபோட் இராசரத்தினம் எனப் புகழ் பெற்றவராவர்.

தூய்வழியில் விரும்ப

இராசரத்தினம் அவர்களின் பெருமையை அறியுமுன் அவர்தம் முன்னோரின் பெருமையை முதலில் அறிதல் நன்றாகும். அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வங்களைனவே முதலில் தாய்வழிப் பெருமையை அறியலாம். யாழ்ப்பாணத்து வடமராட்சிப் பிரிவில் வல்வெட்டி என்னும் ஊரில் கதிர்காம பூதி என்பார் ஒரு பெரியார். மற்றொரு பெரியார் சந்திரசேகர முதலியார் என்பார். சந்திரசேகரமுதலியார்வீரமும், புலமையும் வாய்க்கப்பெற்ற வித்தகர்.

ஓல்லாந்தர் காலத்தில் அடங்காப்பற்று வன்னியர் தம் வீரத்தைக் கண்டு புறம்காட்டிய ஓல்லாந்தர் சந்திரசேகரைத் தஞ்சமடைந்து வன்னியரைச் சமாளித்துக் கொண்டனர். வன்னியரின் வீராவேசத்தை தணித்த பெருமை வாய்ந்த முதலியாரின் புலமையும் பெரிதாம் என்பர். அவர் பாடிய நெயாண்டிப் பாடல்கள் இன்று கிடைப்பதில்லை. அவர் தொண்ணூற்றாறு ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவர்.

முதலியாருக்கு முத்துக்குமாரர், குமாரசாமி என்னும் மைந்தர் இருவரும் வள்ளியம்மை என்னும் பெண் ஒருத்தியும் பிறந்தார்கள்.

வள்ளியம்மை கதிர்காமர் என்பாரை மணந்து பெருவாழ்வு வாழ்ந்தாள் என்பர். மைந்தர் இருவரும் தந்தை வழியில் புலமை பெற்றவர்களாய்ப் பலவித பாடல்கள் பாடி வந்தார்கள். முத்துக்குமாரர் ஐந்திலக்கணம் அணிந்தவர்கள் என்றும் பிரபந்தங்கள் பாடியவர்கள் என்றும் அறியக்கிடக்கிறது. இளையவரான குமாரசாமி பிரபந்தங்களோடு புரந்தர நாடகமும் பாடிய முத்தமிழ்ப் புலவராயிருந்தவர்.

வள்ளியம்மையை மணந்த கதிர்காம பூபதி பெருஞ் சிறப்புடன் வாழ்ந்த காலத்தில் 11-08-1791ஆம் நாளில் ஓர் ஆண் மகவைப் பெற்று, குமாரசுவாமி எனப் பெயரிட்டு மகிழ்ந்தார். குழந்தை குமாரசுவாமி வளர்ந்து மாமன் முத்துக்குமாரப் புலவரிடம் முறையாகத் தமிழ் பயின்று, இளமையிலேயே புலவரானார். எடுத்தற்கெல்லாம் பாட்டு, எங்கும் பாட்டு, எந்த நேரமும் பாட்டு எனப்பிற்க கொண்டாடும் வகையில் அவருக்கு நாமகள் நல்லருள் புரிந்திருந்தாள். அவர் பாடிய தனிப் பாடல்களும் ஊஞ்சற் பதிகங்களும் பல. அவர் நல்லைக் கலித்துறை பாடியதோடு மாவிட்டபுரக் கந்தசுவாமியையும் பாடியுள்ளார். மாவிட்டபுரத்தில் பக்தியோடு வழிபட்டு வந்த வணிகப் பெரியார் குலோத்துங்கன் என்பாரைப் பாட்டுடைத்தலைவனாகக் கொண்டு அகத்துறைப் பாடலும் பாடியுள்ளார். தமது நண்பன் உடுப்பிட்டியூர் அருளம்பலம் அவர்களைப் புகழ்ந்து அருளம்பலக் கோவை பாடியுள்ளார். அன்றி இந்திரகுமார் நாடகம் பாடி தம் முத்தமிழ்ப் புலமையைக் காட்டியுள்ளார். இன்னும் பெரும்புலவராய் குமாரசுவாமி பெருங்கொடையாளியாயும் இருந்தார். அமெரிக்க மிசனரி மார் ஆறுதலாயிருந்து கல்விப்பணி புரிவதற்கு ஊரிக் காட்டில் பெருநிலப்பரப்பளித்தவர் அவர்.

குமாரசுவாமி வள்ளல் புண்ணிய மணியகாரன் என்று புகழ் பெற்ற பெரியவரின் புதல்வி சிவகாமிப்பிள்ளை என்னும் மங்கை நல்லாளை மணந்து சபாபதி கதிரைவேற்பிள்ளை என்னும் மைந்தரையும் சிவகாமிப்பிள்ளை என்னும் புதல்வியையும் பெற்று மகிழ்ந்தார்.

வள்ளல் குமாரசுவாமி அவர்களின் மைந்தர்கள் இருவரும் கல்வித்துறையில் பெரும் புகழ் பெற்றவர்கள். இளையவராய் கதிரைவேற்பிள்ளை 1829 ஆம் ஆண்டில் தோன்றி இளமையிலே அயலில் பெரும் புலவர்களிடம் தமிழ் கற்றுத் பாண்டித்தியம் பெற்று,

மேற்படிப்புக்காக வட்டுக்கோட்டைச் செமினியைச் சார்ந்து, அயலில் பெரிய வீடமைத்துச் சைவச் சமையல்காரன் சோறாக்கிக் கொடுப்பவுண்டு. சைவசம்பிரதாயம் தவறாமல் கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியிற் படித்துப் பெரும் புகழ் பெற்று, தேசாதிபதி தோறிங்ரன்பிரபு யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்தபோது சிறந்த மாணாக்கன் என அறிமுகஞ் செய்யப்பெற்றார்.

வட்டுக்கோட்டையில் மேற்படிப்புப் படித்த காலத்தில் பேராசிரியர் வைமன் என்பாரின் மதிப்புக்குப் பாத்திரராகி, அக்காலத்துச் சம்பிரதாயப்படி வைமன் என்னும் பெயரைத் தாழும் புனைந்து வைமன் கதிரைவேற்பிள்ளையென வழங்கினார். பல கலைகளிலும் சிறந்து விளங்கிய கதிரைவேற் பிள்ளை சிலகாலம் வட்டுக்கோட்டையில் ஆசிரியராயிருந்த பின், விலகி யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியில் ஆசிரியரானார்.

பன்மொழிப் புலமையும் இலக்கிய ரசனையும் நிரம்பிய கதிரைவேற்பிள்ளை 1853ஆம் ஆண்டளவில் இலக்கியக் கண்ணாடி Literary Mirror என்னும் பத்திரிகையை மாதந்தோறும் வெளியிட்டு வந்தார். அதில் கலை, கலாசாரம், விஞ்ஞானம், விவசாயம் முதலிய விடயங்கள் வெளிவந்தன.

பருத்தித்துறையில் நீதிபதியாயிருந்த லீச்சிங் என்பார் உதவியால் கதிரைவேற்பிள்ளை மன்றாடி (Pleader) என்னும் தொழில் தகைமை பெற்று வழக்காடி வந்தார். பின் கொழும்புக்குச் சென்று சட்டம் பயின்று 1857ஆம் ஆண்டில் அப்புக்காத்தராகி மீண்டார்.

சட்டத்துறையில் நன்றாகப் பிரகாசித்த கதிரைவேற் பிள்ளை அவர்களின் சமூகப் பணியையும் கடும் நேர்மையையும் ஆறுமுகநாவலரவர்கள் பொதுமக்கள் மத்தியில் பிரசித்தப்படுத் திப் பெருமை பாராட்டியுள்ளார். பிள்ளை அவர்கள் 1863 ஆம் ஆண்டு முதல் இலங்காபிமானி Ceylon Patriot என்னும் வார வெளியீட்டை நடத்தி வந்தார்.

தேசாதிபதி அவர்கள் 1872ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் வந்தபோது கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களின் கடும் நேர்மையை நன்கறிந்து அவரை நேரிற்கண்டு, ஊர் காவற்றுறையில் நீதவான் பதவியை நல்கினார். நீதி பரிபாலனத்தில் அவரின் நேர்மையை அக்காலத்துப் பத்திரிகைகள் நன்றாகப் பாராட்டி எழுதி வந்தன.

தமக்கு முன் விசாரணைக்கு வந்த வழக்குகளுக்குத் தவணை யிடாமல் பொது மக்களின் நலன் கருதி வந்த சிறப்பை அறிந்து மேலிடத்தார் இவரை மாவட்ட நீதிபதியாகப் பதவியுயர்வு கொடுத்தனர். அப்பதவியோடு இவருக்கு சிவில் சேவைத் தகுதியும் கிடைத்தது.

நீதிபதி கதிரைவேற்பிள்ளை தமது ஓய்வு நேரங்களில் தமிழ்ப் பணி புரிந்து வந்தார். நாட்டிலுள்ள தமிழ் ஏடகளைத் தேடி யெடுத்து நல்லமூறையில் பிரதி செய்து வண்டனில் உள்ள காட்சிச் சாலைக்கு அனுப்பிப் பரிசு பெற்றதோடு அச்சிற்பதிக்கவும் உதவி புரிந்தார். இன்னும் இவர் அகராதி வேலையில் வெகுவாக ஈடுபட்டுத் தயாரித்ததே இன்று மதுரைப் பேரகராதியென வெளி வந்துள்ளது.

கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் முதலில் உடுப்பிட்டியைச் சேர்ந்த முருகேசர் என்பாரின் புதல்வியை மணந்து பன்னிரண்டாண்டுகள் இல்லறம் நடத்தியபின் அப்பெண் இறந்தும் மறுமண மாகக் கோப்பாய் சுப்பிரமணியம் அவர்களின் சகோதரியும் கதிரேசர் புதல்வியுமாய் சிவகாமிப்பிள்ளை என்பாரை மணந்து பெற்ற மைந்தனே கெளரவ பாலசிங்கம் அவர்களாவர். கதிரை வேற்பிள்ளை அவர்களின் சகோதரி மீனாட்சிப்பிள்ளை என்பாரை மாற்றுச் சம்பந்த மூறையில் கோப்பாய் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மணந்து கொண்டார்.

தந்தைவழியில் மறுமை

யாழிப்பாணத்து வலிகாமம் வடபகுதியின் கடலோரத்தில் மயிலிட்டி என்னும் மதிப்புக்குரிய பழையவூர் கடல் வளமும் மருத வளமும் மலிந்த இடம். அந்தப் பழையவூரிலே பெருங்குடிச் செல்வமாய் விளங்கியவர்கள் வெள்ளையர் வீட்டாரும். கறுப்பர் வீட்டாருமாவர். கறுப்பர் வீட்டாருள் சுப்பிரமணியம் கதிரேச என்பவர் உழுவித்துண்ணும் வேளாண்மைத் தொழில் பூண்டவர். அவர் வீட்டில் பத்தாயம் நிறைய நெல் இருந்த செழிப்பில் அவர்கள் பெரிய பானையில் பெருஞ் சோறாக்கி ஏழைகளுக்கும் கொடுத்துத் தாழுமுண்டு வந்ததோடு, எஞ்சிய சோற்றை நீரூற்றிப் பேணி வைத்து, அடுத்தநாள் தயிர், ஊறுகாய். நல்லெண்ணெய் சேர்த்துப் பிசைந்து தொழிலாளர்க்கும் கொடுத்துத் தாழும் உண்டு வந்தார்கள். காலையுணவுக்குக் கதிரேசர் வீடு என்று வழக்கப்படுத்திய தொழிலாளர் அவ்வீட்டாரையும் பழஞ்சோற்றுக் கதிரேசர் எனப் போற்றி வந்தார்கள்.

கதிரேசர் குடும்பத்தாருக்கு நெருங்கிய உறவினர் பலர் கோப்பாயில் வாழ்ந்தார்கள். கதிரேசர் கோப்பாயில் தமது உறவினரான நாகமுத்து என்னும் நங்கையைத் திருமணங்கு செய்து, சுப்பிரமணியம் என்னும் மைந்தனையும், சிவகாமிப்பிள்ளை, சின்னாச்சிப்பிள்ளை, வள்ளிப்பிள்ளை என்னும் புதல்வியர் மூவரையும் பெற்றார். இங்ஙனம் பெற்ற புதல்வியருள் சிவகாமிப்பிள்ளையை வைமன் கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களுக்குத் திருமணங்கு செய்து கொடுத்தபின் மாற்றுச் சம்பந்த முறையில் அவருடைய சகோதரியார் மீனாட்சிப் பிள்ளையை தம் புதல்வர் சுப்பிரமணியத் துக்கு மணங்கு செய்து வைத்தார். இங்ஙனமாக மயிலிட்டி, கோப்பாய். வல்வெட்டி, உடுப்பிட்டி முதலான ஊர்கள் சம்பந்த வழியில் தொடர்பு கொண்டன.

சைவாசிரியர்கள் பயிற்சிபெற வாய்ம்பு

அருணாசலம் அவர்கள் முயற்சியால் சைவாசிரியர்களைப் பயிற்றுவதற்கு அவசரம் அவசரமாக அரசாங்கம் அமைத்த ஐக்கிய போதனா பயிற்சிக் கலாசாலை பரீட்சார்த்தமாகவே அமைந்தது. சைவர் உட்படக் கிறிஸ்தவர்கள் ஒருசில பகுதியினர் ஒன்றுகூடி உடனுறைந்து படித்துப் பயிற்சி பெறும் கலாசாலை அது. சைவத் துறைக்கான ஆசிரிய மாணாக்கர்களைத் தெரிவதும் கொண்டு நடத்துவதும் அருணாசலம் அவர்களின் பொறுப்பி விருந்தன. அவருக்குக் குறிக்கப்பட்ட அளவிலமைந்த மாணாக்கர்களே ‘கோட்டா’ முறையில் கிடைத்தனர். பயிற்சி பெற வந்த அத்தனை ஆசிரிய மாணாக்கர்களுக்கும் அரசாங்கம் ஆண்டொன்றுக்கு நூறு ரூபா உணவின் பொருட்டு வழங்கியது.

போதனா முறை பயிற்ற வந்த பேராசிரியர் எனத் தகும் ஆசான்களுள் ஒருவர் கோவிந்தபிள்ளை என வழங்கிய மேலைப் புலோலி வ. குமாரசவாமிப் புலவர் என்பவராவர். இவர் செந்தமிழ் பேசும் வழக்கம் உள்ளவராதலால் இலக்கணக் கொத்தர் எனப் பெயர் பெற்றவர். இவருடைய போக்கும் வாக்கும் நகைச் சுவை யாயிருக்கும் என்பர். ஒருசமயம் அங்காடிப் பெண் ஒருத்தியிடம் இவர் ‘மங்காய், இம்மாதுளங்கனியின் கிரயம் யாதோ?’ என மாதுளம் பழத்தின் விலை கேட்டார் என்ப.

மேலைப் புலோலியிலிருந்து திங்கட்கிழமை அதிகாலையில் புறப்பட்டுவரும் இவரிடம் பல முடிச்சுக்கள் இருக்கும். ஒரு முடிச்சில் புழுக்கொடியல், புழுக்கொடியல் மா, பனங்கட்டி, பனாட்டு,

பாணிப் பனாட்டு, எள்ளூருண்டை, சத்து மா, பயற்றம் பணியாரம் முதலிய உணவுப் பண்டங்கள் இருக்கும். இன்னொரு முடிச்சில் புத்தகங்கள், ஏடுகள் இருக்கும். இவர் வார நாள்களில் கோப்பாயில் தங்கியிருந்து கற்பித்துவிட்டு, வெள்ளிக்கிழமை மாலை கால் நடையாகவே மேலைப் புலோலிக்கு மீண்டும் போதல் வழக்கம். இவர் மனோதத்துவ நிபுணர் டாக்டர் கு. சிவப்பிரகாசம் அவர்களின் தந்தையாரும், சைவப் பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்களின் சிறிய தந்தையாரும், பெரும் புலமை வாய்ந்த பாறாத்தைப் பாட்டி என்னும் பார்வதி அம்மையாரின் சகோதரருமாவார்.

ஆசிரியர்க்கான பயிற்சி பெறுவதற்கு ஒருவர் எட்டாம் வகுப் பாவது படித்திருத்தல் வேண்டும். எட்டாம் வகுப்புப் படித்த சைவா சாரமுள்ள இளைஞரைத்தேடி அருணாசலம் அவர்கள் வீடு வீடாகத் திரிந்தார். அந்தக் காலத்தில் சைவப் பாடசாலைகள் ஐந்தாம் வகுப்புவரையுமே பாடம் நடத்தின. நாவலர் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையும் கோப்பாய் நாவலர் பாடசாலையும் புறநடையாக எட்டாம் வகுப்புவரை பாடம் நடத்தி வந்தன. மற்றைய புறமதப் பாடசாலைகள் யாவும் மேல் வகுப்புப் படிப்பிக்க ஏகபோக உரிமை பெற்றிருந்தன.

அருணாசலம் அவர்களின் கோட்டாவுக்குப் போதிய சைவ மாணாக்கர் கிடைக்கவில்லை. அவர் இங்கிருந்து மட்டக்களப்பு, திருக்கோணமலையாகிய தமிழ் வழங்கும் பிரதேசமெங்கும் சென்று ‘வாருங்கள்வாருங்கள்’ என்று கூவி அழைத்தார்.

எட்டாம் வகுப்பறிவுள்ளவர்கள் கிடையாமற் போகவே, அவர் ஐந்தாம் ஆறாம் வகுப்புப் படித்தவர்களை அழைத்து அவசரம் அவசரமாக எட்டாம் வகுப்பு வரை தேவையான பாட விதானத்தை அனுசரித்துப் படிப்பித்து பிரவேச பரிட்சைக்கு ஆயத்தப்படுத்திப் பயிற்சிகொடுத்து ஆசிரியர் ஆக்கினார். அருணாசலம் அவர்கள் சைவத் தமிழ் வளர்ப்பதற்குப் படாத பாடு பட்டபோது அவர்மீது பரிவு கொண்டவர்களுள் காரைநகர் வாசிகளாய வைரமுத்து சபாபதிப்பிள்ளை, வைரமுத்து ஆறுமுகம் ஆகிய சகோதரர்கள் வரையாது கொடுத்து உதவினர். இருவரும் விசேட தீட்சை பெற்ற சைவாசார சீலர்கள், பெரும் வர்த்தகர்கள். தனிக்கப்பலோட்டி பர்மாவில் இருந்து நெல், அரிசி இறக்குமதி செய்தவர்கள். காரைநகரில் வியாவிற் சைவ பாடசாலைகளுக்கும் வரையாது வழங்கிய வள்ளல்கள். வைரமுத்து அவர்களின் அபிலாசை மகத்தானது, ஆசார சீலம் வளர்ப்பதற்கு ஆதரவானது சைவாசிரியர்

தீட்சை பெற்று திருநீறு அணிதல் வேண்டும் அவர்களுக்கு சைவ உணவு வாழை இலையில் பரிமாறுதல் வேண்டும் என்று கூறி தாமே முன்னின்று சுகம் விசாரித்து, வேண்டிய அளவு அரிசி வழங்கி வந்தார். ஆசிரிய பயிற்சி பெற்றவர்கள் சைதியாக உறைவதற்கு விசாலமான வீடு உதவியவர் நாகநாத முதலியார் ஆவர். அருணாசலம் அவர்களின் மேற்பார்வையில் சைவாசார சீலம் தழுவிய ஆசிரியர்கள் சிலர் குடுமிவைத்தவர்களாயிருந்தார்கள். சைவனுட்டான்த்தின் போது, சிரசேநம் என்று கூறி, சிகாயை நம எனக் கூறித் தொடுவதற்கு குடுமி தேவை எனக் கருதினார்கள். இவ்வாறாக நாவலர் அவர்கள் விதைத்த விதை முளைகொண்டு வளர்ந்தது.

இனி அருணாசலம் அவர்கள் ஆரம்பித்த பிரவேச வகுப்பை நடாத்துவதற்கு வீடு கொடுத்து உதவியவர் கோப்பாய் முருகேசர் சுவாமிநாதர் என்பவராவர். அந்தக் காலத்தில் சுவாமிநாதன் எனப் பெயர் பெற்ற மூவர் சைவத் தமிழ் பரிபாலனத்தில் புகழ் பெற்றிருந்தார்கள். கொழும்புத்துறை கதிரித்தம்பி சுவாமிநாதன் என்பவரே சி. கே. சுவாமிநாதன் என இராமநாதர் கல்லூரியில் ஆசிரியராய் புகழ் பெற்றவர். அடுத்தவர் ஆண்டில் இளைஞர் ஆயினும் சைவத் தமிழ் பணியில் பெரும் புகழ்பெற்ற மயிலிட்டி சுவாமிநாதன். அவர் மல்லாகம் சைவாங்கில வித்தியாசாலையில் பணியாற்ற தொடங்கியவர்.

கோப்பாய் முருகேசர் சுவாமிநாதன் சைவக் கல்வித்துறை யில் பல கோணங்களில் உழைத்தவர். அவர் கோப்பாய் நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை முகாமையாளராக இருந்ததோடு, அப்பாடசாலை ஆண்களுக்கே உரியதாக அன்று நிலவியதால், அருகில் பெண்கள் கல்வி பெறுவதற்காக ஒரு பாடசாலையை அமைத்து சரஸ்வதி வித்தியாலயம் எனப் பெயரிட்டவர். அதனை 13.09.1910 நாளில் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள் மங்களகரமாக திறந்து வைத்தார்.

கோப்பாய் சுவாமிநாதன் அவர்களின் கல்விப் பணி மலேசியா வரை பரவியது. அவர் அங்கே இரண்டு பாடசாலைகளை ஆரம்பித்து அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்தவர். அன்றி உரும்பிராய் சைவாங்கில பாடசாலை 1913ம் ஆண்டில் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னோடிகளில் ஒருவராய் இருந்ததோடு, தலைப்பாகை தரித்த சீருடையோடு கோப்பாயில் இருந்து உரும்பராய்க்குச் சைக்கிள் வண்டியில் சென்று ஆங்கிலம் கற்பித்தவர். பாடசாலைகளில் பிள்ளைகள் பணை அபிவிருத்தியில் பன்னவேலை பழகுவதற்கு தேவையான ஆசிரியைகளை தென்னிலங்கைக்கு அனுப்பி பயிற்சிபெற செய்தவர்.

அருணாசலம் அவர்கள் சைவாசார சீலம் தவறாமல் நடத்தி வந்த பிரவேச வகுப்பு மாணவர்களுக்கு வேண்டிய உணவளித்து வந்தவர். கோப்பாய் பிரதிநிதி கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களின் பேரனாரும், கொழும்புப் புறோக்ரர் ஐயா சிவசுப்பிர மணியம் என்னும் சைவப் பெரியாரின் தந்தையாரும் ஆன சுப்பிர மணியம் அவர்கள் ஆவார்.

சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம்

நாடெங்கும் சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்தல் வேண்டும், ஊரெங்கும் சைவத் தமிழ் பாரம்பரியத்தை மலரச் செய்தல் வேண்டும், தமிழ்ப் பிள்ளைகள் சைவசமய சூழலில் கல்விகற்று, சைவாசார சீலராய் உருவாதல் வேண்டும் என்று இலங்கையில் எல்லாவகையிலும் இணையற்ற பெரும் தலைவராய் விளங்கிய பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்களை காணச்சென்ற முன்னோடிகளான மும்மணிகளும், பெரியவரின் ஆசீர்வாதம் பெற்று, மேலும் தாங்கள் மேற்கொண்டு செய்ய வேண்டியன பற்றித் தீர்மானிப் பதற் காக ஒரு காரிய நிர்வாக சபையினை தெரிந்தமைத்தார்கள்.

காரிய நிர்வாக சபையில் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள் தலைவராகவும், சைவமணி வட்டுக்கோட்டையூர் மு. சி. இராசரத்தினம் அப்புக்காத்தார் காரியதரிசியாகவும் இருந்தனர். இன்னும் திருவாளர் வைத்தியலிங்கம் துரைசாமி, சுப்பிரமணியம் இராசரத்தினம் ஆகிய அப்புக்காத்தார்களும், கெளரவ அ. சபாபதி அவர்கள், மானிப்பாய் வி. வீரசிங்கம் அவர்கள், சைவப் பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள், எஸ். கந்தையா அவர்கள், கோப்பாய் முருகேசர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் காரிய நிர்வாக சபையில் அங்கத்தவர்களாயிருந்தனர்.

இவ்வாறுமைந்த காரிய நிர்வாக சபையினரின் முதற் கூட்டம் 29.10.1923ம் நாளில் கூடி, முன்னர் 1919ம் ஆண்டில் சமர்ப்பித்து கையேடு சைவப் பெரு மக்களுக்கு போதியளவு பாதுகாப்பினைக் கொடுக்காத தன்மையில், வலிமைவாய்ந்திருந்த புறச்சமய தாபனத்தாரின் கெடுபிடிகளுக்கு தாக்குப்பிடித்து பாதுகாப்பு அளிக்க வழிமுறைகளை கையாளுதல் அவசியம் என்றும், ஏற்கெனவே நிலவிவந்த சைவ பாடசாலைகளை பலப்படுத்துவதோடு, இன்னும் பல புதிய சைவப் பாடசாலைகளை வேண்டிய

இடங்களில் எல்லாம் விரைவில் தாபித்தல் வேண்டும் என்றும், ஏக மனதாக தீர்மானித்தார்கள். இத்தகைய நற்கருமங்களை செய்வதற்கு யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் ஆங்காங்கே சைவப் பெரு மன்றங்களை அமைத்தல் வேண்டும் என்றும் அன்று தீர்மானித்தார்கள்.

காரிய நிர்வாக சபையின் இரண்டாங் கூட்டம் 10.11.1923ஆம் நாளிற் கூடிய வேளையில், சைவப் பிள்ளைகளின் கல்விக்கு ஆதாரமாக சைவச் சூழல் அமைதல் இன்றியமையா தது என்றும், அதற்கெல்லாம் ஆக்கஸ்டுர்வமான நடவடிக்கைகளை அவசியமாக எடுத்தல் வேண்டும் என்றும், அதற்காக சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம் என்னும் பெயரில் ஒரு பெரு மன்றம் கூடுதல் வேண்டும் என்றும் தீர்மானித்தார்கள்.

அடுத்த கூட்டம் மங்களங்கள் பொழியக் கோலகலமாகப் பொதுமக்கள் கூட்டமாக அமைதல் வேண்டும் என்று, கலகலப்பாகப் பேசும் வழக்கம் உள்ள வட்டுக்கோட்டை மு. சி. இராசரத்தினம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் கூட்டத்திற்கான ஒழுங்கு களை செய்வதில் ஈடுபட்டார். வைத்திலிங்கம் விஜயரத்தினம் அவர்களும், சுப்பிரமணியம் இராசத்தினம் அவர்களும் அவருக்கு உதவியாக தோள் கொடுத்து நின்றார்கள். வைத்திலிங்கம் விஜயரத்தினம், துரைசுவாமி அவர்களின் அண்ணனாவர்.

சங்கம் தோண்றியது

அன்று 9.12.1923ஆம் நாளிற் கோலாகலமாகக் கூடிய பெரும் கூட்டத்தில் சைவப் பெருமக்கள் பெரும் தொகையாக வந்திருந்தார்கள். சேர் இராமநாதன் அவர்கள் நேரம் தவறாது வருகைபுரிந்து உரிய வேளையில் தலைமை தாங்கினர். வைத்திலிங்கம் துரைசுவாமி அவர்கள் அரசாங்கத்தின் கல்விக் கொள்கைகளையும் சைவப் பெருமக்களின் தேவைகளையும் பற்றிய கருத்தரங்கினை ஆரம்பித்து அருமையாகப் பேசினார்.

தலையாளி ஊரைச் சேர்ந்த கெளரவ அ. சபாபதி அவர்கள் சட்டசபை அங்கத்தவரும், ஆங்கில இந்து சாதனப் பத்திராதிபரும் சைவப்பழுமும், சமூக சேவையாளருமான பெரியார். அவர் எந்ந எந்த வழிவகைகளில் சைவம் வளர்க்கலாம் என்றெல்லாம் விரிவாகப் பேசினார்.

கருத்தரங்கில் கலகலப்பாகத் துள்ளித் துள்ளிப் பேசிய பெரியவர் வட்டுக்கோட்டை மு. சி. இராசரத்தினம் அவர்களாவர். அவரையடுத்து புறக்ரர் எஸ். கந்தையா அவர்களும் இன்னும் சிலரும் பேசினார்கள். ஈற்றில் தலைவர் அவர்கள் தமது கருத்துக் களைத் தெளிவாகக் கூறிய பின், அன்றைய கூட்டத்தில் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தை அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைத்தார். மங்கலங்கள் பொலிய சங்கம் ஆரம்பிக்கப் பெற்றது. ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் சொன்ன வழியில் சிந்தித்த சேர் இராமநாதன் அவர்கள் கஷ்ணதமிழ் மக்களின் கல்வி முன்னேற்றம் நன்கு கைகூடுவதற்கு யாழ்ப்பாணம் எங்கும் எல்லா வகைகளிலும் பூரணத்துவம் அடைந்த சைவ வித்தியாசாலை களை அமைத்தலே சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் பிரதான நோக்கம்' என்று கூறினார். 'சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் நோக்கங்களையும் கொள்கைகளையும் நான் விபரித்துக் கூற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மக்களுக் கிடையில் கல்வியையும், கலாசாரத்தையும் பரவச் செய்யும் இம் மகத்தான தொண்டில் என்னோடு சேர்ந்து ஒத்துழைக்கும்படி கேட்பதே இன்று இக்கூட்டத்தில் நான் நேரே சந்திக்கப் பெற்றதின் பிரதான நோக்கமாகும். எத்தனையோ அந்நிய சாதியினரால் தாக்கப்பட்டும், வெற்றிகொள்ளப்பட்டும் நாகரிகமும், கல்வியும் அழிவடையாததோர் பழைய சாதியை நாம் சேர்ந்தவராவோம். எமது நாகரிகம் வரையறுத்துக் கூற முடியாத தொன்மை வாய்ந்தது. இந்தப் பெருமையே நமக்கு புதிய உற்சாகத்தை யூட்டி மறுபடியும் அப்பெருமையை அடைதற்கு அவசியமாகும் தொண்டுகளில் நம்மை ஈடுபடுத்தும்படி செய்தல் வேண்டும். நமது சாதி, பாஷை, இலக்கியம், சமயம் என்பவற்றின் புனருத்தாரணத் திற்குச் செய்யவேண்டிய பல தொண்டுகளிற் கல்வி விருத்தியே முன்னணியில் வைத்து என்னப்பட வேண்டும். இத்துறையில் நமது சங்கம் கையேற்ற முயற்சி இனிது கைகூடும் வண்ணம் இங்கே சமுகமளித்துள்ள நீங்கள் யாவரும் ஆர்வத்துடன் முன் வந்து உங்களால் இயன்ற உதவியை செய்வீர்கள் என்பதே எனது மனப்பூர்வமான நம்பிக்கை. ஒரு சாதியினர் அல்லது ஒரு வகுப்பினருடைய வளர்ச்சி அவர்களினது கல்வியுயர்ச்சியையே முற்றாகப் பொறுத்துள்ளது என்பது முற்றும் உண்மையாகும்".

இலங்கை அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள் தங்கள் ஓய்வு நேரங்களிலாயினும் சமயப் பணி புரிதலாகாது என்னும் உழுத்துப் போன பழைய சட்டமொன்று ஆங்கிலேயர் வந்த காலத்தில் விதித்திருந்ததை யாரோ எடுத்துக்காட்டியதும், சேர் இராமநாதன்

‘அப்படியும் ஒரு சட்டம் இருக்கிறதோ? அதை இந்த வாரமே செல்லாச் சட்டமாக்கி விடுகிறேன்’ என்று சென்று அதனைத் தவிடு பொடியாக்கி, எல்லோரும் சமயப் பணி புரிவதற்கு வசதியும், வாய்ப்பும் உண்டாக்கினார்.

இலங்கையரசாங்கத்தின் கல்விச் சங்கம் போல இலங்கை வாழ் சைவ தமிழ் மக்களின் சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கம் கல்விப்பணி புரிந்து வந்தது. அன்று தொடக்கம் சங்கத்தின் அங்கத்தவர் தொகை நாளுக்குநாள் அதிகரித்து வந்தது. வேத நெறி தழைத்தோங்கவும் மிகுசைவத் துறை விளங்கவும், பூத பரம்பரையினர் பொலியவும், புனிதவாய் மலர்ந்து தேவாரம் பாடி யருளிய தெய்வக் குழந்தை, பொற்றாளம் ஏந்திய வண்ணம் அமைந்த திருவுருவப் படத்தை முத்திரையாகவும் ‘என்னும் பெரு வாசகத்தை இலட்சியமாகவும் கொண்டமைந்த சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் இலங்கை வரலாற்றிலே சைவ சமய வளர்ச்சியிலே பெரும் பெயர் பெறுவதாயிற்று.

சங்கம் தாபித்த முதற் பாடசாலை

சைவ சமயத்தவர் எக்கருமத்தைச் செய்தாலும் மூத்த கணபதி என்னும் விக்கினேசவரப் பெருமானை எழுந்தருளச் செய்து அவர்முன் முடியோடு தேங்காய் உடைத்துப் பணிந்து பாடியே செய்வார்கள். எவர் எதை எழுதினாலும் முதலில் பிள்ளையார் சுழியிட்டு ஆரம்பித்தல் வழக்கம்.

வரலாற்றுப் பெருமை வாய்ந்த சைவத்தின் முதறிஞர்கள் சங்கம் கூடிச் சைவ வித்தியாவிருத்தி செய்வதற்குப் பாடசாலை களை ஆரம்பிக்கத் தொடங்கினார்கள். அவர்கள் முதலில் விக்கினேசவரப் பெருமான் திருநாமலூர் சாத்திய ஒரு பாடசாலையை ஆரம்பஞ் செய்வதற்குத் திருவருள் பாலித்தமை அற்புதமோ அதிசயமோ என எண்ணவேண்டி இருக்கிறது.

மாதகல் என்னும் மதிப்புக்குரிய பழைய ஊர்.

“காரேறு தண்டலையும் கடியேறு வண்டலை பொற்கஞ்ச வாவி நீரேற நெல்லேற நிதியேறு வேளாளர் நிறைந்து வாழும் பாரேறு”, நல்லபதி என்று புலவர் போற்றுவர். அங்கே கற்று வல்ல சைவதமிழ் மக்கள் பரம்பரையாக வாழ்ந்து வந்தனர். அங்கே வாழ்ந்தவர்களுள்வையா மரபில் வந்த சிற்றம்பலப்புலவர் பெரியவர். இவரின் சகோதரியார் மைந்தன் மயில்வாகனப் புலவர் ஓல்லாந்தர் காலத்திலே பெரும் புலவர் எனப் பெயர்பெற்றவர். இவர் யாழ்ப்பாணத்திலே சைவத் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தை மறுமலர்ச்சி செய்த சூழங்கைத் தம்பிரான் சுவாமிகளின் உத்தம மாணாக்கர் என்பது வரலாறு. எதனையும் ஒரு முறை கேட்டு மனப்பதிவு செய்யும் மனத்திட்பம் வாய்ந்தவர். இவர் யாழ்ப்பாண வைபவம் என்னும்

நூலெழுதி எங்கள் பாரம்பரியத்தை பேணியவர். தில்லையம்பல வானர் மீது புலியூர் அந்தாதி பாடிப் போற்றியவர். காசியாத்திரை செய்து விளக்கமெழுதியவர். முத்தமிழில் ஓங்காரமாய் நாடகஞ் சிறக்கஞானம் பொதிந்த ஞானாலங்காரரூபநாடகம் எழுதியவர்.

அடுத்துவந்த பெரும் புலவர் ஏரம்பு ஐயர் அவர்கள் கீரிமலை சிவன் மீது புராணம் பாடியவர். வடகோடியில் நகுலேசரைப் பாடிய வாயால் தென்கோடியில் காலியில் கதிரேசருக்கு ஊஞ்சஸ் பாடியவர். நாவலர் பாரம்பரியத்தைப் பேணிக் காத்தவர். சைவத் தமிழ் வளர் அயராது பணி புரிந்தவர். மாதகல் பதியை வாழ்விக்கும் விக்னேசவரப் பெருமானை வாழ்த்தி ஊஞ்சஸ் பதிகம் பாடியவர்.

விக்னேஸ்வரர் ஆலயத்திலிருந்து நூறு யார் தூரத்தில் புறமத பாடசாலையொன்று நன்றாக வேறொன்றி நிலவியது. அதற்குப் பிறநாட்டுப் புறமதத்தவர் உதவியும் வந்துகொண்டிருந் தது. உள்நாட்டில், சொந்தவூரில் பிறந்து வளர்ந்த பிள்ளைகள் தங்கள் சுற்றாடலுக்கு தக்கதாகப் படிக்க வசதியிருக்கவில்லை. ஊரவர் கவலை பெரியதாயிற்று. அதுவும் சைவக் கல்வியின் பொருட்டாயிற்று. அவர்களின் ஆர்வம் அங்கே சைவ பாடசாலை யொன்றை அமைப்பதுவேயாகும். அமைப்பதற்கு அன்று செயல் வீரர் சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தினரேதான். அவர்கள் மாதகலாரின் அழைப்பை ஏற்று அங்கு சென்றார்கள். அன்று பாண்டிநாட்டில் சமணர் என்னும் பறிதலையரால் சைவம் பட்டபாட்டைக்கண்டு வருந்திய மங்கையற்கரசியார் என்னும் பாண்டிமாதேவியாரும், மந்திரிகுலச் சிறையாரும் திருஞானசம் பந்தமூர்த்தி நாயனாரையும் அடியார்களையும் அழைத்துச் சைவம் தாபித்த வகையில், இப்பால் சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தார் அங்கே விரைந்து விக்கினேசவரா வித்தியாலயத்தை 1924ஆம் ஆண்டில் நிறுவினார்கள். கணபதி பூசை கைமேற் பயன் என்றாற்போல விநாயகப் பெருமான் பயனருளிய தோடு போதிய பலத்தையும் அருளினார். அந்தத் தவ விசேஷத்தி னாலே சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தார் ஊர்கள் தோறும் மேலும் பல சைவ வித்தியாலயங்களை உருவாக்க ஓயாது உழைப்பார் ஆயினர். முயற்சி திருவினையாக்கியது.

இராசரத்தினர் இளமையில் தயாரித்து நிட்டம்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்திலே இராசரத்தினம் தமது இளமைப் பருவத்தில் சில சைவத் தமிழ் வளர்ச்சித் திட்டங்களைத் தயாரித்தார். அவர் தமது மாமனாராய் சட்டம்பி அம்மான் என்னும் சின்னத்தம்பியார் மூலம் சிட்டாசாரங்கள் நன்கறிந்தவர். சட்டம்பி அம்மான் ஊர்காவற்றுறை சுங்கப் பகுதியில் வேலை பார்த்தவாறே கப்பலோட்டிய தமிழ்னுமாயிருந்தவர். அவர் வரகவி வரிசையில் பல பாடல்கள் மூலம் இராசரத்தினத்திற்கு சைவ நெறி போதித்தவர். யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் கணபதிப்பிள்ளை ஆறுமுகம் யாழ். மத்திய கல்லூரியில் ஆசியராயிருந்த காலத்திலேயே உடுப்பிட்டி சின்ன அம்பலவாணர் என்பாரோடு தமிழ் நாடு சென்று அங்கே நிலவிய திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களில் நடைமுறைகளை அறிந்து வந்தவர். சின்ன அம்பலவாணர் உடுப்பிட்டியில் இமையாணன் என்னும் பகுதியில் ஒரு திண்ணைப் பள்ளிக்கூடம் ஸ்தாபித்தார். இன்னும் தென் கோப்பாயிலும் அவர் ஒரு திண்ணைப் பள்ளிக்கூடம் ஸ்தாபித்தார் என்பது வரலாறு. இரு ஊர்களையும் நன்கறிந்த இராசரத்தினம் கந்தப்பிள்ளை ஆறுமுகம் நாவலவரா வதற்கு முன்பே, 1847ஆம் ஆண்டளவில் காரைநகர் கார்த்திகேஸ்ஜெயர் அவர்களுடன் கூட்டாகச் சேர்ந்து சைவப்பயிர் வளர்த்த வரலாற் றையும் அறிந்தவர். அவர்கள் அக்காலத்தில் செய்து வந்த அரும் பணியை புறமதப் பெரியார்களே தங்கள் அறிக்கைகளிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

கிறிஸ்தவர்களுள் வெஸ்லியன் கூட்டத்தார் எதனையும் நல்ல முறையில் செய்பவராகவே மெதடிஸ்ற்ஸ் எனப் பெயர் பெற்றவர்கள். அக்கூட்டத்தவரிடையே தமது உயர்கல்வி கற்ற எங்கள் நல்லூர் கந்தப்பிள்ளை ஆறுமுகவர். தாழும் நல்ல வழியில் செந்தமிழையும் சிவமதத்தையும் வளர்க்க வேண்டும் என்று வேணவா கொண்டு நண்பர் கார்த்திகேய ஜெயர் அவர்களுடன் சேர்ந்து வண்ணைச் சிவன் கோயிலில் வாரந் தோறும் பொதுமக்களுக்கு உண்மைச் சமயம் போதிக்க உறுதி பூண்டார்.

அன்று 1847 மார்கழி முப்பத்தொராம் நாள் கூட்டம் ஆரம்பித்த வேளையில் உடைத்த தேங்காய் சரி பாதியாய் வட்ட மாய் உடைந்தமையும் கோயில் மணியோசை ஒலித்ததும் மங்கல கரமாயிற்றென்று குருக்கள் அவர்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தோடு

ஆரம்பித்த கூட்டத்தில் வாரந்தோறும், திருநீறு, உருத்திராக்கம், சிவநேயம், வேதம், சிவாகமம், சிவாலய பூசை, திருவிழா, திருமுறைகள், இம்மை மறுமைப்பயன், மாதர் கடமை, தர்மம், தியாகம், நன்றி மறவாமை, கல்வி, பசுக்காத்தல் சிவப்பேறு முதலிய விடயங்களைப் பேசி வந்தார்கள் என்று வெஸ்லியன் கிறிஸ்தவராய வணக்கத்துக்குரிய நொபின்சன் அவர்களே வியந்து எழுதியுள்ளார்.

நாவலர் அவர்கள் உருவாக்கிய நல்லாசிரியர்களுள் ஒருவர் நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவர். அவர் பாடிய பாடல்களில் ஒன்று ‘சற்சங்கசகலசனசமய பரிபாலர்காள்’ என விளித்துப் பாடியது. இப்பாடலை நன்கறிந்த இராசரத்தினம் எதிர்காலத்தில் தாம் செய்யக்கூடிய சைவப் பணியைப் பற்றியும் சிந்தித்துத் திட்ட மிட்டிருந்தார்.

தாம் தோன்றிய 1884ஆம் ஆண்டிலே பொன்னம்பலம் இராம நாதன் அவர்கள் சட்டசபையில் புறமதத் தாபகர்கள் செய்த அட்டுழியங்களை எடுத்துக்காட்டி, உய்யும் வகைகோரிய உரைகளை எல்லாம் இராசரத்தினம் ஊக்கமுடன் படித்தார். காலந்தோறும் நிலவிய நிகழ்வுகளைக் கருத்துஞ்சிக் கவனித்து வந்த இராசரத்தினம், திருநீறு பூசியவாறு மேற்படிப்பு படிக்க முடியாத சூழ்நிலை உருவானதைக் கண்டு திகைத்தார். புறமதப் பாடசாலைக்கு ஒரு மைல் தூரத்துள் சைவப்பாடசாலை ஆரம்பிக்க முடியாது. இன்னும் முப்பது பிள்ளைகளுக்கு மேல்படிப்பதற்கு வசதி இருந்தால் தான் அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரம் பெறலாம். சொந்த நாட்டில் பிறர்க்கு அடிமையாகிப் புறமதத்தாபனஞ் சொன்ன வழியிலேதான் எங்கள் பிள்ளைகள் தங்கள் முன்னோர் அளித்த செல்வங்களை அறியலாம் என்று தடுப்பு முகாம்கள் முளைப்பதனால் அவற்றைத் தவிடு பொடியாக் காமல் வேறென்ன செய்வது என்று இராசரத்தினம் சிந்தித்தார். சிந்தித்த வேளையில் அவர் சட்டத்துறையையும் நன்கறிந்து விட்டார்.

முன்னர் நாவலர் அவர்கள் கார்த்திகேய ஐயர் அவர்களுடன் சைவப் பிரசாரஞ் செய்து வந்தமையையும், பின்னர் கற்றுவல்ல உபாத்தியார்களை உருவாக்கி ஊர்கள் தோறும் சைவத்தமிழ் கற்பிக்க உதவியமையையும் சிந்தித்தார். அன்று வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை, நல்லூர் கைலாச பிள்ளை, கோப்பாய் சபாபதி நாவலர், வட்டுக்கோட்டை அம்பல வாண நாவலர், குப்பிழான் செந்தி நாதஜயர், இணுவில் நடராச ஐயர், சுன்னாகம்

குமாரசாமிப் புலவர் வண்ணார்பண்ணை கனக ரத்தின உபாத்தியார். வண்ணை பொன்னுத்துரை ஐயர், இனுவில் அம்பிகைபாகர். மட்டுவில் வேற்பிள்ளை வெலணை கந்தப்பிள்ளை. நல்லூர் தியாகராசபிள்ளை, அச்சுவேலி வேன்மயில் வாகனச் செட்டியார் முதலியோர் செய்து போன பணிகள் சைவத் தமிழ் மக்கள் மனத்தைவிட்டு அகலவில்லை.

இராசரத்தினம் அவர்கள் அந்தப் பழைய பாரம்பரியத்தை மீளவும் தொடங்குதல் வேண்டும் என்று பேரார்வம் கொண்டார். அவருடைய ஆர்வத்தைத் தூண்டி உற்சாக மூட்டிக் காந்தம் ஏற்றியவர் காரைநகர் அருணாசலம் ஆவர். அருணாசலம் அவர்கள் கல்வித் திணைக்களத்தோடு தொடர்பு கொண்டு எழுதிய கடிதங்களும் பெற்ற பதில்களும் பெருங்கோவையாக இராசரத்தினம் அவர்களின் மேசையில் குவிந்திருந்தன. அவற்றிற் சில கடிதங்கள் அவரைக் கண்ணீர் வடிக்கவும் செய்தன. எங்கள் சைவத்துக்குச் சிவபூமியாகிய எங்கள் நாட்டில், அதுவும் ஈஸ்வரங் களால் பொலிந்த நிலத்தில் இத்தகைய நிரப்பந்தம் வரவேண்டுமா? என்றெல்லாம் சிந்தித்தார்.

எல்லோரும் வாழுவேண்டும் என்னும் பரந்த மனப்பான்மை கொண்ட இராசரத்தினம் அவர்களின் தாயாரின் தந்தையார் புற மத்தவர்களுக்குப் பருத்தித்துறையில் ஊரிக்காடு என்னும் இடத்தில் ஏக்கர் கணக்கான நிலத்தை அன்பளிப்புச் செய்தவர். அவர்கள் பரம்பரையாக நன்மனம் படைத்தவர்கள். எவரையும் பகைக்காத வர்கள். ஆனால் நாங்களும் எங்கள் உரிமைகளைப் பறிபோக விடாமல் பாதுகாத்தல் வேண்டும் எங்களுடைய சென்ற காலத்துப் பழுதிலாத்திறன் இனி வருங்காலத்தவர் வாழ்வையும் மலர்த்துதல் வேண்டும் என்று எண்ணியவர்.

பள்ளித்தலமனைத்தும் கோயில்கள் செய்வோம் என்று பாரதியார் பாடிய வகையில் காலைப் படிப்புவழிபாட்டோடு தொடங்குதல் வேண்டும் புற மத்தவர்கள் கூட ஆரம்ப வகுப்புகளில் ‘முந்தவுன் கடவுளை மறவாதே நேசா! தந்தை தாய் சொல்தனை மறவாதே’ எனத் தொடங்கும் கடவுள் வாழ் த் துடன் ஆரம்பிக்கிறார்கள். எங்களுக்குப் பன்னிரு திருமுறைகளிலும் பதினெண்ணாயிரத்துக்கும் அதிகமான திருப் பாடல்கள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றையாவது நாம் பாடிக் கடவுளை வணங்கிப் படித்தல் வேண்டுமே.

எங்கள் சிந்தாந்த சாத்திரக் குவியல்களைப் போதிக்கவல்ல சைவாசிரியர்கள் வேண்டும். ஆசிரியர்கள் செந்தமிழ் அன்பும் சிவநேயமும் உள்ளவாராய் எங்கள் சனாதன தருமத்தைச் சமுகத்தில் பரப்புவதற்கு முன்வருதல் வேண்டுமே. ஆசிரியர்களின் வேறான வராய், நாவலர் வழியில் வந்த சைவப் புலவர்களும் சைவப் பிரசாரகர்களும் போதியளவு தொகையினராய்த் தோன்றுதல் வேண்டுமே. நான் சைவன் என்று அப்பர் சுவாமிகள் அருளிய வழியில் ஈசன் பல்கணத்து என்னைப் பட்டவர்கள் உலாவருதல் வேண்டுமே.

வழிபடுவதற்குக் கோயில் வசதி, படிப்பதற்குப் பாடசாலை வசதி, நமது கலை கலாசாரத்தைப் பரப்புவதற்கு மடம், ஆதீனம் போன்ற நிறுவனம் இருக்க வேண்டுமே. நிறுவனத்தை நிலைக்கள் மாகக் கொண்டு அளப்பரிய சாதனைகளை உண்டாக்கலாமே. சைவ சமயத்தவர் தூய சிந்தனையும், தூய பேச்சும். தூய செயலும் உடையவராய் உண்மை, வாய்மை. மெய்ம்மை எவ்வாறானவை என்பதை விளக்க வேண்டுமே. வாழ்வை மலர்த்த இவை அவசியம் வேண்டுமே. எங்கள் சைவத்தை வளர்ப்பதற்கு மேன்மை கொள் சைவ நீதியை உலகமெலாம் அறிவதற்கு நம்மவர் உயர்ந்த எண்ணமும் பெருந் தன்மையான போக்கும் உடையவராய் உருவாகி உலாவருதல் வேண்டுமே. ஒவ்வொரு சைவப் பிள்ளைக்கும் சுற்றாடலில் சைவக் கல்வி கற்பதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் அளிக்க வேண்டுமே என்றெல்லாம் இராசரத்தினம் சிந்திப்பாராயினர்.

முன்னர் போர்த்துக்கேயர் யாழிப்பாணத்தை முப்பத்திரண்டு கோயிற்பற்றுக்களாகப் பிரித்துத் தம்மதம் பரப்பும் நோக்கத்தோடு பாடசாலைகள் நிறுவிப் பணியாற்றிய வழியில் ஒல்லாந்தரும் நடந்து கொண்டார்கள். அவர்களுக்குப் பின் வந்த ஆங்கிலேயர் தங்கள் நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாகப் பல பாடசாலைகளை மூடி விட்ட காலத்திலேயே பாடசாலைகள் அமைக்க முன் வந்த மிசனரி மார்களுக்கு நன்றி.

அவர்கள் நாளடைவில் ஊர்கள் தோறும் அமைத்த பாடசாலைகள் நூற்றுக் கணக்காக நிலவின ஒருசில சைவாபி மானம் காரணமாக சைவப் பெரியார் ஒரு பாடசாலை அமைப்ப தாயின் அவர் அதனைப் புறமதப் பாடசாலையிலிருந்து ஒரு மைல் தூரத்துக்கப்பால் அமைத்து, ஐந்து வருடகாலம் கொண்டிடமுத்த பின்னரே அரசாங்கம் அந்தப் பாடசாலைக்கு உதவி செய்வதற்குக் கவனம் எடுக்கும். இத்தகைய நிலைமை எமக்கு அன்று நிலவியமையார் செய்த தவக்குறைவு.

இவற்றையெல்லாம் சிந்தித்த இராசரத்தினம் அரசாங்கத் தார் கொழும்பிலிருந்தவாறே இங்கே ஐந்து பாடசாலைகளையும் அமெரிக்க மிசனரிமார் வட்டுக்கோட்டையிலிருந்தவாறே 184 பாடசாலைகளையும், கத்தோலிக்க மிசனரிமார் யாழ்ப்பாணத்து பிசப் பாண்டவர் மனையிலிருந்தவாறே 38 பாடசாலைகளையும், வெஸ்லியன் மிசனரிமார் வேம்படியிலிருந்தவாறே 16 பாடசாலைகளையும், சேர்ச் மிசனரிமார் சுண்டுக்கிளியிலிருந்தவாறே 15 பாடசாலைகளையும் நடத்தும்போது, சைவ சமயத்தவர் தமது சொந்த நாட்டில் பெருமை வாய்ந்த பழம் பதியும் சிவன் பண்ணையுமான திருநெல்வேலியிலிருந்தவாறே ஒரு சில பாடசாலைகளை ஏன் நடத்த முன்படலாகாது என்று சிந்தித்தார். திருநெல்வேலி யில் இந்து இளைஞர் சங்கம் ஒன்று அக்காலத்தில் வை. எம். ஏச். ஏ. என்னும் பெயரில் கொடி கட்டிப் பணிபுரிந்தத்தையும் கருத்திற் கொண்டார். இப்பால் இராமநாதன் அவர்கள் தாபித்த பரமேஸ்வராக் கல்லூரி, பல்கலைக் கழகம் போல அன்று பிரகாசித்தமையையும் நோக்கினார்.

இராசரத்திமன் அவர்களின் அரசியல் ஈடுபாடு

இராசரத்தினம் அவர்கள் தோன்றிய காலத் தில் இலங்கைத் தேசாதிபதியாயிருந்தவர் சேர் ஹமில்ரன் கோடன் என்பவராவர். அவர் இலங்கைத் தேசாதிபதிகள் வரிசையில் பதினே மாமவர். முன்னர் பிரடறிக்நோத் என்பார். 1798 முதல் ஆளத் தொடங்கிய காலமுதல் தேசாதிபதிகள் தம்மிட்டம் போலவே நடந்து கொண்டனர். பின்னர் 1833ஆம் ஆண்டிலேதான் கோல்புறுக் விசாரணைக் குழுவினரின் தகவுரையின் வண்ணம் தேசாதிபதிகளுக்கு ஆலோசனை கூறுவதற்குச் சட்டசபை உருவானது. அது சட்டமியற்றுதல். சட்ட நிறைவேற்றஞ் செய்தல் ஆகிய கருமங்களைச் செய்து வந்தது.

சட்டசபையில் பெரும்பான்மையினராயிருந்தவர்கள் உயர் உத்தியோகத்தர்கள். அவர்களை உத்தியோக அங்கத்தவர் எனவே வழங்கினர். அவர்களை அடுத்து இருந்தவர்கள் ஆங்கிலேயர், ஐரோப்பியர், பறங்கியர், சிங்களவர், தமிழர் ஆகியோரின் பிரதிநிதிகளாவர். இவர்களுள் தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரதிநிதியே மூஸ்லிம்களின் பிரதிநிதியுமாவர். உத்தியோகப்பற்றற பிரதிநிதிகள் யாவரும் தேசாதிபதி அவர்களால் நியமனம் பெற்றவர்களே யாவர். இவர்கள் தொகை உத்தியோகப் பிரதிநிதிகள் தொகையிலும் பார்க்க வெகுவாகக் குறைவானதாகவே இருந்தது.

தமிழ்ப் பிரதிநிதி குமாரசுவாமி அவர்கள் 1837ல் மறைந்ததும், பிரதிநிதியானவர் கற்பிட்டியைச் சேர்ந்த சைமன் காசிச்செட்டியார் என்பவராவர். செட்டியார் அரசாங்க உத்தியோகத்துக்கே உரியவர் எனக் கண்ட சூடியேற்ற நாட்டு மந்திரியார் விடுத்த ஆணைவுவினால், சட்டசபைப் பிரதிநிதியாக நியமனம் பெற்றவர் சுவாமிநாதர் எதிர்மன்ன சிங்கமுதலியாராவர். இவர் முன் சொன்ன குமாரசுவாமி முதலியாரின் சகோதரியாரின் மைந்தராவர்.

எதிர்மன்ன சிங்கமுதலியாரின் பின் 1861ஆம் ஆண்டு முதல் 1879ஆம் ஆண்டு வரையும் பிரதிநிதியாயிருந்தவர் குமாரசவாமி முதலியாரின் மைந்தன் சேர் முத்துக்குமார் சுவாமி அவர்களாவர். அவருக்குப் பின் பிரதிநிதியாக நியமனம் பெற்றவர் மருகர் சேர் இராமநாதன் அவர்களாவர். சேர் இராமநாதன் அவர்களின் நியமனத்தில் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் குரல் வென்றது.

சேர் இராமநாதன் அவர்கள் 14-12-1892 முதல் சட்ட அறிஞர் நாயகம் என்னும் சொலிசிற்றர் ஜெனரல் பதவி ஏற்று, உத்தியோக அங்கத்தவராயிருந்த காலத்தில் தமிழர் பிரதிநிதியாக நியமனம் பெற்றவர். இவரின் தமையனார் குமாரசவாமி முதலியாராவர். குமாரசவாமி முதலியார் எவருக்கும் அஞ்சாதவர். சிறந்த தமிழறிஞர். அவர் ஒரு சமயம் அரசாங்கத்தின் போக்கு வழிப்பறிகாரரின் போக்கு என்று சபையில் பேசியமை தேசாதிபதியைத் தாக்கியது. குமாரசவாமி முதலியாரின் வன்மையான குற்றச்சாட்டைக் கேட்டு வஞ்சினம் கொண்ட தேசாதிபதி பழையவரன் முறையமைப்பானால் எதுவுஞ் செய்திருக்கமாட்டார். ஆனால் 1889ஆம் ஆண்டில் உண்டான சட்டசபை நியமனம், கால வரையைப் பொறுத்ததாகும் முன்னர் ஆயுட்கால நியமன முறையிருந்தது. புதிய முறையிலேதான் கண்டிச் சிங்களவருக்கு ஒரு பிரதிநிதியும் முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு பிரதிநிதியும் இடம்பெற்றார்கள்.

எனவே குமாரசவாமி முதலியாரின் அங்கத்துவ காலம் முடிந்ததும், எம்மவர் அவரை மீண்டும் நியமிக்குமாறு தேசாதிபதி அவர்களைக் கேட்டனர். சிலர் பிறிட்டோ என்னும் நீதிபதி அவர்களின் மருகர் சுவாமிநாதன் அவர்களை நியமிக்குமாறு விண்ணப்பித்தனர். ஆனால் வஞ்சினம் கொண்டிருந்த தேசாதிபதி றிஜ்வே. குமாரசவாமி அவர்களை நியமிக்குமாறு கேட்ட கூட்டத்தினரின் தலைவரான நொக்வுட் என்பாரை இரகசியமாய் அழைத்து மனத்தைமாற்றி, அவரையே நியமித்தார்.

நொக்வுட் சில காலத்தில் இங்கிலாந்துக்குப் போனதும், தேசாதிபதி அரசப்பா என்னும் பெரியாரைத் தற்காலிகமாக நியமித்தார். நொக்வுட் யாழ்பாணத் தமிழருள் பெருந் சிறப்புப் பெற்ற அறுவை வைத்தியர். நொக்வுட் அவர்களுக்குப் பின் குமாரசவாமி முதலியார் மீண்டும் தமிழர் பிரதிநிதியானார். அவர் 1903 முதல் பிரதிநிதியாய் இருந்தபோது 1906ஆம் ஆண்டில் மறைந்ததும், தெல்லிப்பழை அம்பலவாணர் கனகசபை அவர்கள் பிரதிநிதியாகி இருதடவை நியமனம் பெற்றார்.

சேர் கனகசபை சட்ட நிறைவேற்றும் சபையிலும் இடம்பெற்றிருந்தார். அவர் காலத்திலேதான் தமிழர்க்காய இரண்டாம் பிரதிநிதியும் நியமனம் பெற்றார். அந்த வாய்ப்பைப் பெற்றவர். மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த திசை வீரசிங்கமாவர் திசை வீரசிங்கத்தின் பின் நியமனம் பெற்றவர் வைமன் கதிரைவேற்பிள்ளை மெந்தன் பாலசிங்கம் என்னும் நிபுணராவர். சேர் கனகசபை அவர்களின் பின் நியமனம் பெற்றவர் தலையாளி சபாபதி அவர்களாவர். சபாபதி அவர்களின் நேர்மையும் பெருமையும் தனியாக எழுதப்பெற வேண்டியவை.

இவ்வாறாக உருத்துப்போன பழைய சட்டசபையை முற்றாக நீக்கவிரும்பாத ஆங்கிலேயர் அதனை 1833முதல் 1931வரை சில திருத்தங்களாடு பேணிக் கொண்டிருந்தனர். பிற்காலத்தில் உண்டான திருத்தங்களின் பயனாக உத்தியோகப் பற்றற்ற பிரதிநிதிகள் தொகை அதிகரித்தமை வாக்களித்தல் முறையில் பிரதிநிதிகள் தெரியப்பெற்றமை ஒரு சில பொறுப்புக்கள் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

சட்டசபையில் திருத்தங்கள் கோரிய ஆங்கிலேயர், பறங்கியர். சிங்களவர், தமிழர் என்பாருள் இராமநாதன் சகோதரர் அருணாசலம் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தனர். எமது அரசியல் தேவைகள் என்று வெளிப்படையாக எடுத்துப் பேசி, பூரண சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்வதற்கு இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் என்னும் நிறுவனத்தை முதலில் கூட்டியவர் அருணாசலம் அவர்களேயாவர். அவரே நாட்டின் தேச பிதாவுமாவர். அருணி எனச் செல்லமாக அழைத்து அவர் பின் சென்றவர்களே ஜேம்ஸ்பீரிஸ், டொன்பாரன் ஐயதிலக, முத்தசேனநாயக முதலானோராவர். தேசிய மகா சபையினர் சட்டசபையில் திருத் தங்கோரியபோது, அருணாசலம் தலைமைதாங்கி ஜேம்ஸ்பீரிஸ், பாரன்ஐயதிலக ஆகியோரையும் அழைத்துக் கொண்டு வண்டனுக்குப் போனார்.

மில்னர் பிரபு அருணி சொன்னவற்றை முறையானவை என ஒப்புப் கொண்டார். அதன் பின் மனிங் தேசாதிபதி சட்டசபையில் செய்த திருத்தங் காரணமாக உத்தியோகப் பற்றற்ற பிரதிநிதிகள் இருபத்து மூவரும் உத்தியோக அங்கத்தவர் பதினான்குபேரும் இடம்பெற்றனர். அக்காலத்தில் மாகாணம் தோறும் ஒவ்வொரு பிரதிநிதி தெரியப்பெறும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அதனால் வைத்திலிங்கம் துரைசுவாமி வடமாகாணப் பிரதிநிதியாகத் தெரியப்பெற்றார். சேர் இராமநாதன் நியமன அங்கத்தவராயிருந்தார்.

மாகாண ரீதியில் ஒவ்வொரு பிரதிநிதி தெரியப்பெறலாம் என அமைத்த விதி மேல் மாகாணத்தில் மூவருக்கு இடங்கொடுத்தது. வெள்ளவத்தை உள்ளிட்ட ஊர்களில் தமிழர் நெருக்கமாக வாழ்ந்தார்கள். எனவே சின்ன யாழ்ப்பானம் என்று பெயர் பெற்ற அந்தத் தொகுதி தமிழர் ஒருவருக்கே உரியதாகலாம் என்றும் அதற்கு அருணாசலம் அவர்களே தகுதியானவர் என்றும் எல்லோரும் கருதினர். ஆனால் சிங்களப் பெரியார் ஒருவரின் பெண்கள் இருவருள் ஒருத்தி கணவன் அபேட்சகரும் இடம்பெற்ற போது மற்றவள் தன் கணவனுக்கு எங்கே இடம் என்று கேட்டபோது அரசியல் தலைவர்கள் கொழும்பு தெற்கை அவருக்குத் தாரைவார்த்ததோடு, தேசியத்தை முறித்து வகுப்புவாதத்தை நாட்டில் நாட்டினர்.

அருணாசலம் அவர்கள் தேசியங்கெட்ட காங்கிரஸை விட்டு விலகி ஏனைய சமுகத்தாரோடு இணைந்து ஐக்கிய முன்னணி ஒன்றை உண்டாக்கித் திருத்தங்கோரினார். இராமநாதன் அவர்களும் நாட்டில் 15 00 000 மக்கள் வாழும் போது ஒரு லட்சம் மக்களுக்கு ஒரு பிரதிநிதியாவது வேண்டாவோ எனக் கூறிச் சட்ட சபையை விசாரிக்குமாறு திருத்தங்கோரினார்.

அக்காலத்திலே சட்டசபையில் திருத்தங்கோரிய இன்னொரு தமிழ்ப் பெரியார் சேர் அம்பலவானர் கனகசபை இவர் நெற்பட்டம் பெற்ற தமிழருள் மூன்றாமவர். முதலிருவரும் முத்துக்குமார சுவாமியும் அருணாசலமுமாவர். சேர் கனகசபை திருத்தங்கோரிய பொது, தமிழர் மகாசபை என ஒரு தாபனத்தை உருவாக்கினார். அதில் உள்ளநூறுப்பினராயிருந்து பணிபுரிந்தவர் அப்புக்காத்தர் இராசரத்தினம் அவர்களாவர். அன்றைய தமிழர் மகா சபையில் உள்ளநூறுப்பினர் என இருந்த இராசரத்தினம் உண்மையிலேயே உள்மந்திரம் (Inner Cabinet) எனும் அவையில் உறுப்பினர் என இருந்து பெரும் வேலைகளைக் கவனித்தார். அவரின் பன்முக ஞானம் பலராலும் பாராட்டப் பெற்றது.

இவ்வாறாக இலங்கைச் சட்டசபை 1924ஆம் ஆண்டில் 90 வயதைக் கண்டது. அது அன்றும் பழைய பெயரிலேயே சில மாற்றங்களோடு புதிய தேர்தலை எதிர்பார்த்தது. சேர் இராமநாதன் 45,00,000 மக்களுக்கு 45 பிரதிநிதிகளாவது வேண்டும் என்றார். ஆனால் மனிங் தேசாதிபதி மனமிளகி 47 பிரதிநிதிகளுக்கு இடம் கொடுத்தார். பழைய பாரம்பரியத்தை மாற்றி உத்தியோக அங்கத்தவர் தொகையைக் குறைத்து உத்தியோக பற்றற்றவர்

தொகையை அதிகரிக்கச் செய்தார். ஆனால் உத்தியோகத்தவர் தொகை 12 ஆனது. பற்றற்றவர் தொகை 37 ஆனது, தேர்தல் மூலம் பிரதிநிதிகளைத் தெரிய வாய்ப்புக் கிடைத்தபோது 16 சிங்களவரும் 7 தமிழரும் இடம்பெறவும் பழைய வகுப்புவாத நியமனத்தில் மூவர் ஐரோப்பியர். இருவர் பறங்கியர், ஒருவர் கொழும்புத் தமிழர் இடம்பெறவும் நியமன முறையில் முஸ்லிம்கள் மூவர் இந்தியர் இருவர் இடம்பெறவும். இன்னும் சிறப்பு முறையில் (Special representation) மூவர் இடம்பெறவும் வாய்ப்பு வந்தது. அருணாசலம் கேட்ட கொழும்புத் தமிழ் ஆசனம் தமிழருக்குக் கிட்டுவதற்குச் சிங்களவருக்கு இரண்டு ஆசனங்கள் மேலதிகமாக கொடுக்கப் பெற்றது.

இனி இலங்கையில் ஆள் புலவாரியாக ஓரளவு தாராளமான வாக்குரிமை கொண்டு நடத்தப்பட்ட தேர்தலில் தொகுதிகள் அமைந்த விதம் கவனிக்க வேண்டியதாகும்.

1. மேல்மாகாணம்	- 5
2. தென்மாகாணம்	- 3
3. வடமாகாணம்	- 5
4. கீழ்மாகாணம்	- 2
5. மத்திய மாகாணம்	- 2
6. வட மேல்மாகாணம்	- 2
7. வடமத்தியமாகாணம்	- 1
8. ஊவாமாகாணம்	- 1
9. சப்பிரகமுவ மாகாணம்	- 2

பழைய சட்டசபை 29-8-1921 ஆம் நாளில் கலைக்கப்பட்டு புதிய சபைக்கான நாள் 15-10-1924 என அறிவிக்கப்பட்டது. தேர்தலில் தேசியம் என்பது பறக்கணிக்கப் பட்டு வகுப்பு வாதப் பேச்சே ஒலித்தது. அது முறுக்கேறி நிலவியது. அன்று சிங்களம், தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளுள் ஒன்றிலாவது அறிவு இருத்தல் வேண்டியயதாயிருந்தது. இருபத்தொரு வயதுக்கு மேற்பட்டவராய் வருடம் 600 ரூபா வருமானமுள்ளவராயிருத்தல் ஒரு விதி. வாக்காளர் ஆண்களாகவே இருந்தனர். இலங்கையில் அன்று இரண்டு லட்சத்து ஐயாயிரம் வாக்காளர் இருந்தனர்.

அன்று இரண்டரை லட்சம் ஆண்கள் வாக்குரிமை பெற்றிருந்த போது, குறைந்தது இரண்டு லட்சம் பெண்களாவது வாக்குரிமை பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் பெண்களுக்கு வாக்குரிமை என்பது அன்று இங்கிலாந்திலும் கிடைக்காத கிட்டாத உரிமையாகவே

இருந்தது. ஐரோப்பிய வரலாற்றிலே சில நாடுகளில் பெண்கள் செங்கோல் பிடித்தலாகாது என்று சலிக்லோ என்னும் சட்டம் தடைவிதித்திருந்தது. அன்று இலங்கையைச் சுற்றிப் பார்த்த பியர்ஸ் என்னும் ஸ்பானியன் இலங்கை ஆள் வலுவள்ள நாடு, இங்கே பெண்கள் வெளி வேலைகள் பார்த்தல் கிடையாது. அவர்கள் தேயிலை கொய்தல், தெருக் கூட்டுதல் செய்வது உண்டு என்ற குருட்டு வாக்கில் எழுதியதும் உண்டு.

இவ்வாறாக 1924ஆம் ஆண்டுச் சட்டசபைத் தேர்தலுக்காக வடமாநிலம் ஐந்து தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அவை வடக்கு, கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, மத்தி எனப் பெயர் பெற்றன. இத்தொகுதிகள் தோறும் தேர்தல் மூலம் தெரியப்பெற்றவர்கள் ஜவரும் பெரியவர்களேயாவர்.

1. வடக்கு	- சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன்
2. கிழக்கு	- கதிரைவேற்பிள்ளை பாலசிங்கம்
3. தெற்கு	- ஆறுமுகம் கனகரத்தினம்
4. மேற்கு	- வைத்திலிங்கம் துரைசுவாமி
5. மத்தி	- சுப்பிரமணியம் இராசரத்தினம்

இனி கிழக்கு மாகாணத்தில் மட்டக்களப்புத் தொகுதியில் இமானுவேல் இராசநாயகம் தம்பிமுத்து என்பாரும் திருகோணமலைத் தொகுதியில் மயில்வாகனம் சுப்பிரமணியம் அவர்களும் தெரியப்பெற்றார்கள். கொழும்புதெற்குத் தொகுதி தமிழர்க்கெனவே ஒதுக்கப் பெற்றதால் அதில் சிங்களவர் தலைகாட்டவில்லை. அங்கே அருணாசலம் அவர்களின் மைந்தர் மகாதேவா, மருகர் ஸ்ரீபத்ம நாதன். இன்னும் டாக்டர் குமாரசுவாமி என்னும் மூவர் போட்டி யிட்டபோது மகாதேவா அவர்கள் தெரியப் பெற்றார். தெரியப் பெற்ற தமிழ்ப் பிரதிநிதிகள் யாவரும் சேர் இராமநாதன் அவர்களைப் பின்பற்றி நீண்ட கோற் தலைப்பாகை அணிந்து சபையை அலங்கரித்தார்கள். இப்பால் இராசரத்தினம் அவர்கள் தெரியப்பெற்ற யாழ்ப்பாணம் மத்திய தொகுதி இருபாலை தொடக்கம் ஆவரங்கால் வரை பரந்து அப்பால் சாவகச்சேரிவரை வளைந்திருந்தது. அன்று இராசரத்தினம் அவர்களுடன் போட்டியிட்டவர் புத்தூர்புகழ் பெற்ற மழவராயர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சீமை அப்புக்காத்தர் என்னும் பரிஸ்ராமும், உடுப்பிட்டியில் பெரிய வீட்டில் திருமணஞ்சு செய்த செல்வரும் பெருங் கொடையாளி எனப் பெயர் பெற்ற வள்ளலும், எல்லோராலும் செல்லமாகத் தம்பி என அழைக்கப்பெற்ற வருமான சிற்றம்பலம் இராமநாதன் என்பாராவர்.

வாக்களிக்கும் தானங்கள் கோப்பாய், ஆவரங்கால் சாவகச்சேரி அகிய இடங்களில் அமைந்தன. தேர்தல் 27-9-1924 ஆம் நாள் நடைபெற்றது. சாவகச்சேரியிலும் கோப்பாயிலும் இராசரத்தினம் அவர்களுக்கு அதிக வாக்குகள் கிடைத்தன. வெற்றியீட்டிய அவர் சட்டசபையில் கௌரவ இராசரத்தினம் ஆயினார்.

இக்காலத்திலே தான் சட்டசபைப் பிரதிநிதிகளுக்கு ஒன்றபிள் (Honourable) என்னும் கௌரவம் கூட்டப்பெற்றது.

இந்தச் சட்டசபையில் சில வரலாற்றுச் சிறப்பம்சங்களும் அமைந்தன. பெரும்பான்மையினரான சிங்களவரின் பிரதிநிதிகள் பதினெண்மராடும், ஏனைய சிறுபான்மையினரின் பிரதிநிதிகள் பத்தொன்பது பேராடும் இருந்தனர். இங்கே ஒரு சமபலப் பிரதிநிதித்துவம் அமைந்தது. இதைக் கண்டே யாழ்ப்பாணத்து பெரும் புறக்கரர்களில் ஒருவரான ஆர். சி. புறக்கரர் என்பார் பிற்காலத்தில் 50:50 என்னும் அமைப்பு வேண்டுமென்று கோரினார். அது பின்வந்த பொன்னம்பலம் அவர்களின் தாரக மந்திரமாடும் அமைந்தது.

அன்றைய சட்டசபையிலமைந்த மற்றொரு சிறப்பு, அதுகாறும் தேசாதிபதியே சட்டசபைக்குத் தலைமை தாங்கி வந்தமையும் இச்சட்ட சபையில் தெரியப் பெற்றவர்களுள் ஒருவர் உபதலைவர் என்னும் பெயரில் தலைமை தாங்கவும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இத்தருணத்தில் சிங்களவர்கள் சேர் இராமநாதன் அவர்களே தலைமைக்குரியவர் எனக்குரலெழுப்ப, அவர் மறுத்துத் தாம் இலங்கையருக்காகப் பேசுவதற்குத் தலைமை பீடம் முட்டுக் கட்டையாகும் என விளக்கி ஜேமஸ் பீரிஸ் அவர்களையே தலைமை தாங்குமாறு ஒழுங்கு செய்தார்.

இச்சபையின் மற்றொரு சிறப்பு மகாவலி கங்கையை வடக்கே திருப்பு என்று பேசிய கௌரவ பாலசிங்கம் சட்ட நிரூபணசபை என்னும் மந்திராலோசனைச் சபையை அலங்கரித்ததுமாகும். பாலசிங்கம் மகாவலியைத் திசைதிருப்பு என்ற பேசிய போது, போத்தல்களிலும் தகரங்களிலும் அள்ளிக்கொண்டு போவதா என்று நெயாண்டி பண்ணியவர்கள் இன்று மகாவலி கங்கை வடக்கே பாய்வதைக் கண்டு வாயை என்னவோ செய்கிறார்கள்.

அன்று சிங்களவர்களுள் டொன்பாரன் ஐயத்திலக என்பவர் கேம்பிரிட்ஜ் பட்டதாரி என்பதோடு புத்த குருமாரால் உருவாக்கப்

பெற்ற பெருமையும் பெற்றவர். பெரிய சேனநாயக்க முளைப்பதன் முன் அங்கே தலைவராயிருந்தவர். அவரும் இராசரத்தினமும் சட்டசபையில் பழக்கமானவர்கள். இவர்கள் இருவரும் சைவச் சூழலுக்கு இடப்பட்ட கரிக்கோட்டை நீக்குவதற்குத் தயாரானார்கள் இவர்கள் முயற்சிக்கு சேர் பிளவுச்சர் என்னும் பெரியார் சாதகமாக உதவி செய்யவே தேசாதிபதி அவர்களும் பெருமனத்தோடு அங்கீகாரம் அளித்தார். இதனால் ஒரு மைல் தூரத்துக்குள் வரக் கூடாது என்று வகுக்கப்பட்ட எல்லைக்கோடு நீக்கப்பட்டது. ஒரு பாடசாலைக்கு அடுத்த வளவிலே வேண்டுமானால் அந்த வளவிலேயே இன்னொரு பாடசாலை அமைக்கலாம். உதவி நன்கொடைக்குக் காத்திருக்கத் தேவையில்லை என்ற நிலைமை உதயமானது. புகை நடுவினில் இருந்த சைவத் தீஒளிகாலுவதாயிற்று.

இன்று மனிதவுரிமை, மாதர் உரிமை, குழந்தைகள் உரிமை என்று உலகளாவப் பேசிக் குதூகலமாகக் கொண்டாடுகின்ற வர்கள் அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன் சைவக் குழந்தைகளின் பிறப்புரிமையாய் சைவக் கல்வியை மனச்சாட்சிக்கு மாறாகத் தடை பண்ணிய போக்கையே அன்று இராசரத்தினம் பகைத்தார் என்பதால் அவரை வேண்டுமானால் விரோதி என்று வாயாரப் பேசலாம். அனால் ஒன்று அவர்களுக்காரணம் கொண்டும் துரோகி அல்லர்.

இன்று சர்வோதயம், கிராமோதயம் என்று நாம் சொல்லுவதற்கு முன்னமே பிறநாட்டுப் பெரியவர்கள் எங்களுக்கு அள்ளிக் கொடுக்கிறார்கள். அன்று கிராமோதயம் என்றால் கிராமத்து மக்கள் கல்வியறிவு பெற்றுயர வேண்டும் என்று இராசரத்தினம் கருதினார். மனிதர் வாழும் இடம் காடாயிருக்கலாம். மேடாயிருக் கலாம், கழனியாயிருக்கலாம், தேடுவாரற்ற தரையாயிருக்கலாம் அங்குள்ளவர்கள் மனிதர்கள் தானே. மனிதர்களுக்கு கல்விக் கண்திறக்க வேண்டுமே. கல்விக் கண் திறக்கப் பாடசாலைகள் வேண்டுமே. இங்ஙனம் கருதி எங்கணும் பாடசாலைகள் திறக்கக் கங்கணம் கட்டிய ஒருவர் வேறுயார்?

பரந்த பல்கலைக்கழகத்துக்குப் பரிந்துரை

இலங்கை ஒரு பொன்னாடு என்பதைக் கிரேக்கர், உரோமர், சீனர் முதலானோர் அறிந்திருந்தனர். போத்துக் கேயர் ஓல்லாந்தர், பிரெஞ்சுக்காரர், டெனியர், ஆங்கிலேயர் இந்நாட்டைத் தம் நாடாக்கப் பெரிதும் விரும்பினர். ஆங்கிலேயர் இதனைத் தங்கள் குடியேற்ற நாடுகளுள் உயர்ந்த படியில் கணித்திருந்தனர்.

இலங்கையருள் தமிழர் தலையெடுத்திருந்த காலம் ஒரு பொற்காலம். இலங்கையருள் பொன் அருணாசலம் அவர்கள் இணையற்ற தலைவராய்ப் படிப்பு, பட்டம், பதவி முதலிய பல துறைகளில் முன்னோடியாய், வழி காட்டியாய் இருந்த காலம் ஒரு காலம். அருணி அருணி என்று எல்லோரும் அவர் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றிய காலம் ஒரு காலம். கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகமே பெரிதும் மதித்த மேதை பேராசிரியர் எட்வேட் காப்பென்ரர் கீழைத் தேய மெய்யியல் அறிந்து பெரு ஞானியாய் உருவாகக் காரண ராய் இருந்தவர் அருணாசலம்.

இலங்கைக்குப் பூரண சுதந்திரம் வேண்டும் முற்றாய் முழுதாய் அமைந்த பல்கலைக்கழகம் வேண்டும் என்றெல்லாம் எங்கள் தேவைகளை வெள்ளைக் காரருக்கு எடுத்துக் கூறியவர் அருணி. வெள்ளைக்காரர் ஒரு பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியைப் பரீட்சார்த்த மாய் அமைத்த போது, அருணாசலம் அவர்கள் தமது ஆயிரக் கணக்கான நூல்களை அன்பளிப்புச் செய்தவர். பல்கலைக்கழகம் நிறுவுவதற்காகப் பூர்வாங்க வேலைகளைக் கவனித்தற்குச் சபையை நிறுவியவரும் அவரேதான்.

பல்கலைக்கழகம் அமைவதற்கு இலங்கைக்குத் தகுதி போதாது என்று சில மனநோயாளர் எதிர்ப்புக் கூறி, ஒக்ஸ்போட் எங்கே, கேம்பிரிட்ன் எங்கே என்றெல்லாம் அவற்றை உயர்த்திப் பேசி நம்மைத் தாழ்த்திப் பேசியவரும் அன்று இருந்தார்கள். கேம்பிரிட்ன் பல்கலைக்கழகத்திலேயே உருவாய் அருணாசலம் ஆங்கிலேயருக்கு அடிவருடியாய் இருக்க விரும்பவில்லை.

இங்கிலாந்தை நன்கறிந்த அவர், அங்கே நூறு மைல் சுற்று வட்டாரத்துள் ஐந்து பல்கலைக்கழகங்கள் இருந்தமையைச் சுட்டிக் காட்டினார். அவை யாவும் எமக்கு 7000 மைல் தூரத்துக்கப்பால் மொழி, மதம், கலை, கலாசாரம் முதலியவற்றால் வேறுபட்டு விளங்குவன் என்றார். பாரத நாட்டில் சொந்தப் பல்கலைக்கழகங்கள் பெரும் பட்டங்களை வழங்குவதை எடுத்துக் காட்டாகக் காட்டினார். இலங்கையில் சட்டம், வைத்தியம், பொறியியல் முதலிய துறைகள் யாவும் அன்றி ஏன் இம்முன்று துறைகளையும் ஓரிடத்திலே வழங்கவும், அந்த இடத்திலே கலைத்துறைகளையும் சேர்த்துக் கொள்ளவும் முடியாது என்று கேட்டார். அன்றி அக்காலத்தில் 200 இளைஞர் சட்டப்படிப்பிலும், 100 இளைஞர் கள் வைத்தியப்படிப்பிலும் 150 இளைஞர்கள் பொறியியல் துறையிலும் படித்தமை ஒரு பல்கலைக்கழகத்துக்குப் போதிய தாக அமையவில்லையோ எனக் கேட்டார். அக்காலத்தில் 700 பிள்ளைகள் வண்டன் மற்றிக்குலேசன், கேம்பிரிட்ன் சீனியர் தேர்வுக்கு விண்ணப்பித்தமைப்படிப்பாற்றலுக்குப் போதாதோ என்று கேட்டார்.

இந்தியாவில் ஐம்பது ஆண்டுகளாக சென்னை, பம்பாய். கல்கத்தா ஆகிய நகரங்களில் பல்கலைக்கழகங்கள் நடைபெற்று வந்த முறையையும், அங்கெல்லாம் எங்கள் நாட்டவர் பட்டம் பெற்று வந்ததிறமையையும் குறிப்பிட்டார். சென்னையில் முதன் முதல் பி. ஏ. தேர்வு நடைபெற்றபோது இருவரே சித்தி பெற்றார்கள் என்றும், அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் என்றும் அவர்கள் திறமைச்சித்தி பெற்றவர்கள் என்றும் சிறுப்பிட்டி வெரவநாதர் தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களையும். சுதுமலை வெரவநாதர் விசுவநாதன் அவர்களையும் குறிப்பிட்டு வியந்தார். தமிழ்நாட்டில் அக்காலத்தில் அரசறிய அறிவுச் செங்கோல் செலுத்தியவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தவரே என்பது வரலாறு.

இன்னும் பர்மா, தாய்லாந்து, கம்போடியா, சீனா, யப்பான் முதலிய நாடுகளிலிருந்து மாணாக்கர் சிலர் அவ்வப்போது உயர்தர வகுப்புக்கள் படிப்பதற்கு இலங்கைக்கு வந்த முறையில்

பட்டப்படிப்புக்கும் வருவார்கள் என்றார். பாளி, சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளுக்கு இங்கே உயர் பீட வசதியுண்டு என்றார். இன்னும் எத்தனையோ காரணங்கள் கூறிப்பேசி இலங்கை பல் கலைக்கழகம் அமைய வேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்தினார்.

இவ்வாறாக 1927ஆம் ஆண்டளவில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் பற்றி ஆராய்ந்த நீதியரசர் அக்பர் குழவினர் அதைக் கண்டியில் அமைக்கலாம் என்று தகவுரை எழுதிய அறிக்கையைச் சட்டசபையினர் விவாதித்தபோது, அமைவிடம் பற்றிய விடயம் சிக்கலையுண்டாக்கியது. அது கொழும்பில் அமைதல் நல்லது என்று சிலர் கருத்துத் தெரிவித்துப் பெருமளவில் விவாதத்தை நீடித்தனர்.

அந்தச் சபையிலே நாவன்மை படைத்த நற்றமிழ்ப் பிரதிநிதிகள் பலர் இருந்தனர். இராசரத் தினம் அவர்கள் கல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்தின் நடைமுறையை அனுபவத்தில் அறிந்தவராகையால், அவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றாய் இருந்தாலும் அதன் வளாகங்கள் கண்டி, கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய மூவிடங்களிலும் அமையலாம் என்றும், கொழும்பில் மேலைத்தேய மொழிகள் சட்டம், மருத்துவம். பொறியியல் முதலியவற்றின் பீடங்கள் அமையலாம் என்றும், கண்டியில் விவசாயம், சிங்களம், பாளி, சமஸ்கிருதம் இசைத் துறை முதலியவற்றின் பீடங்கள் அமையலாம் என்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ்த்துறை, கணிதம், விஞ்ஞானம் முதலியன வற்றின் பீடங்கள் அமையலாம் என்றும் பரந்த நோக்கில் பெருந் தன்மையாக எடுத்துரைத்தார்.

“பல்கலைக்கழகம் ஓரினத்தவருக்கோ ஒரு பிரதேசத்துக்கோ பயன்தராமல் இலங்கையர் எல்லோருக்கும் பயன் தருவதாயமை தல் வேண்டும். இவ்வாறாயின் காலி நகரத்தையும் நாம் கருத்தில் கொள்ளல் வேண்டும். நண்பர் ஈ. டபிள்யூ. பெரேரா அவர்கள் தேசிய மனப்பான்மையில் யாழ்ப்பாணத்தாரின் படிப் பாழத்தைப் பற்றி வியந்து கூறினார். நான் யாழ்ப்பாணத்தின் ஒரு பகுதியின் பிரதிநிதியானாலும் இலங்கை முழுவதற்கும் பொதுவாக அமைந்த இந்த மண்டபத்தில் எல்லோருடைய நன்மையையே எடுத்துக் கூறல் வேண்டும்.

இன்று இலங்கையெங்கும் ஆங்கிலக் கல்வி சிறப்பிடம் பெற்று வருகின்றது. கொழும்பில் 92 பாடசாலைகளும், யாழ்ப்பாணத்தில் 52 பாடசாலைகளும், தென்னிலங்கையில் 52 பாடசாலைகளும்

நல்லமுறையில் நிலவுகின்றன. எனவே நான் முன்னர் கூறிய முறையில் பரந்த முறையில் வளாகங்கள் அமைந்த ஒரு கூட்டுப் பல்கலைக்கழகமே இலங்கைக்குப் பொருத்தமானது.

பல்கலைக்கழகமே நாட்டின் உயர்ந்த கல்விக்கூடம். அதனை நாம் உடனடியாக ஆரம்பித்தல் வேண்டும். தேசாதிபதி அவர்களும் இதற்குச் சாதகமான மனப்பான்மையுள்ளவராயிருக்கிறார்,” என்றெல்லாம் எடுத்துக் கூறினார்.

இராசரத்தினம் அவர்கள் சட்டசபைப் பிரதிநிதியாயிருந்த காலத்தில் தம்மாலியன்றவரை மனச்சாட்சிக்கு மாறுபடா வண்ணம் சேவை செய்துள்ளார் என்பதைச் சட்டசபை அறிக்கை கள் சான்றுபகரும். சமயம் வாய்த்த போதெல்லாம் இலங்கைத் தமிழரின் பெருங்குறைகளை எடுத்துக்காட்டிப் பேசியவர். என்றைக்காயினும் சிங்கள மக்களின் மனம் நோவப் பேசவில்லை. வெள்ளைக்காரரின் சட்டசபையின் போக்கைக் கண்டித்து. எத்தனைமுறைகள் திருத்தங்கள் செய்த போதிலும் தமிழர் முதலான சிறுபான்மையினரின் குறைகள் தீர்ந்தபாடில்லை என்று பேசினார்.

உத்தியோக பற்றற்ற பிரதிநிதிகள் சிங்களவராயினும் தமிழராயினும் எவ்வளவு தான் பேசினாலும் தேசாதிபதியும் அவரின் பக்கபலமாயிருந்த உத்தியோக அங்கத்தவரும் அரசாங்கத்தை ஆட்சி நடத்திவந்த முறையை அசைக்க முடியாது போலும் என்று எடுத்துக் காட்டினார்.

இலங்கை அரசியற் பரிபாலன அமைப்பில் அடியத்திவாரப் பொறுப்பைத் தாங்கி நிலவிய சிவில் சேவையினருக்கான மதிப்புக் குரிய பரிட்சையும் நேர்முகப் பரிட்சையும் அக்காலத்தில் வண்டனி லேயே நடைபெற்று வந்தமை இலங்கை பரிட்சார்த்திகளுக்கு எவ்வளவு தூரம் இடைஞ்சலாயிருந்தன என்றும், அவற்றை இலங்கையில் நடத்த வேண்டும் என்றும் வாதிட்டு எடுத்துக் காட்டினார். அரசாங்கம் இவ்வேண்டுகோளை முதலில் மறுத்த போதிலும் இராசரத்தினம் அவர்கள் விடாது விவாதித்துச் சிங்களச் சகோதரருக்கும் விடயத்தை விளக்கி, அவர் தம் சாதனையை நிலைநாட்டியுள்ளமையை அறிக்கைகள் பேசும்.

அறிவாளியும் தர்க்காரீதியாகப் பேசும் விவேகியுமான கௌரவ இராசரத்தினம் அன்று சுட்டிக் காட்டிய முப்பெரு நகரங்கள் கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், கண்டி என்பனவாம். இப்பெரு நகரங்களில் பல்கலைக்கழக வளாகங்கள் அமையலாம் என்பதைச்

சிங்களவருள் திரிசிங்கள் தானம் கோரியோர் கேட்டுத் தலையசைத் தனர். இன்னும் இலங்கை அரசியல் யாப்பைத் திருத்த வந்த டொனமூர்ப் பிரபு, நாதன் முதலானோர் முப்பெரு நகரங்களின் முக்கியத்துவத்தைப் பறக்கணிக்கத் துணியவில்லை. தாங்கள் அமைத்துக் கொடுத்த அரசாங்க சபையின் வைகல்கள் (Sessions) காலந்தோறும் கொழும்பு, யாழ்ப்பானம், கண்டி ஆகிய நகரங்களில் நடைபெறுதல் நல்லது எனத்தகவுரை எழுதினர். இது முப்பெரு நகரங்களை மையமாகக் கொண்டமையே ஒரு சமஷ்டிக்கு வழியாகும் எனச் சூசகமாக அறியவுள்ளது இச்சூசகத்தை உணர்ந்த ஏ. பி. ஜெயகுரியா அவர்கள் சமபல பிரதிநிதித்துவத்தை விட்டுச் சமஷ்டி கேளுங்கள் என்று எப்பவோ கூறியவர்.

சௌசிரியர் பற்றாக்குறை

ஆசிரியர் என்றால் பயிற்றப்பெற்ற ஆசிரியரையே மேலிடத் தார் கருதினர். அன்று கொழும்பில் தேஸ்ரன் வீதியில் ஆங்கில ஆசிரியர்க்கான பயிற்சிக் கல்லூரி அரசினரால் நடத்தப் பெற்றது. கம்பகாவில் துவிபாஷா பயிற்சிக் கல்லூரியில் ஆங்கிலமும் சிங்களமும் அல்லது தமிழும் பயிற்றப்பெற்றன. அவற்றைவிட சுயமொழிப் பயிற்சி பெரும்பாலும் புற மதத்தவ ரிடமே நிலவியது. எனினும் கொழும்பு, யாழ்ப்பானம், மட்டக்களப்பு ஆகிய இடங்களில் அரசினர் தமிழ்ப் பயிற்சிக் கலாசாலைகள் இருந்தன.

புறமதத்தவர் கலாசாலை வரிசையில் மட்டக்களப்பு அரசடி வெஸ்லி, யாழ்ப்பானம், கொழும்புத்துறை கத்தோலிக்கம், யாழ்ப்பானம் கத்தோலிக்கப் பெண்கள், நல்லூர் பெண்கள், மக்கோனா கத்தோலிக்க ஆண்கள் முசெயிலப் தனியார் பெண்கள், நீர்கொழும்பு கத்தோலிக்க கலவன், நித்தம்புவ பெளத்த ஆண்கள், இனுவில் இராமநாதன் சைவப் பெண்கள், வலனா பெளத்த பெண்கள், பேராதனை கலவன், புளியந்தீவு கத்தோலிக்க ஆண்கள், வென்னப்புவ கத்தோலிக்க பெண்கள் என்னும் முறையில் ஆசிரியர்க்கான பயிற்சிக் கல்லூரிகள் நிலவின. கோப்பாயில் அறிஞர் பொன்னையா அவர்களின் தலைமையில் புகழ் பூத்த மகாலிங்கசிவம் முதலானோர் உதவி யுடன் நல்ல முறையில் ஆண்கள் பயிற்றப்பெற்றனர். இவர்களுக்கு வெளிவாரி விரிவுரையாளராயிருந் தவர்களுள் சு. நடேசப்பிள்ளை, சு. இராசரத்தினம், அருள்நந்தி, பண்டிதர் நாகலிங்கம் குறிப்பிடத்தக்க பெரியார்களாவர்.

அக்காலத்தில் நிலவிய தமிழாசிரியர்க்கான பயிற்சிக் கலாசாலைகள் போதனாசக்தி வித்தியாலயங்கள் எனவே வழங்கி வந்தன. அன்று நல்லூரில் நிலவிய பெண்கள் பயிற்சிக் கலாசாலை சேர்ச் சிசனைச் சேர்ந்தது. அங்கே திரு. குணநாயகம் தலைவராயிருந்தார். கொழும்புத்துறை ஆண்கள் கல்லூரியில் திருவாளர்கள் சவிரிமுத்து, பிலிப், தோமஸ், பிரான்சிஸ் முதலானோர் விரிவரையாளர்களாய் இருந்தார்கள். கன்னியர் மடத்துப் பெண்கள் பயிற்சியில் தோமஸ் என்பவர் அதிபராயிருந்தார். வேம்படி வெஸ்லியன் மிசன் பயிற்சியில் சாள்ஸ் என்னும் பெரியார் அதிபராயிருந்தார். உடுவில் அமெரிக்க மிசனரிமாரின் பயிற்சியில் திரு. லைமன் அவர்களும் தெல்லிப்பளையில் ஜெறமையா முதலானோரும் இருந்தார்கள். இத்தனை பயிற்சிக் கல்லூரிகள் பயிற்சியளித்தும் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை நிலவி வந்தது.

தமிழாசிரியர் பற்றாக்குறையை வெளியிட்ட 1928 ஆம் ஆண்டறிக்கையில் கல்விப்பணிப்பாளர் மக்கிறே தந்த தகவலில் அன்று உருவாய தமிழாசிரியர் அறுபத்து மூவர், ஆசிரியைகள், இருபத்தொன்பதின்மர் ஆசிரியத் தராதரம் பெற்ற ஆண்கள், இருபத்திருவர், பெண்கள் மூவர், தற்காலிக ஆசிரியர் தகுதியில் ஆண்கள் பதின்மர், பெண்கள் ஐவர் என அறியக்கிடக்கிறது.

இங்நனமாகத் தமிழாசிரியர் பற்றாக்குறை பொதுவாக நிலவிய வேளையில் துரித கதியில் வளர்ந்துவந்த சைவப் பாட சாலைகளில் சைவாசாரத்தோடு கற்பிக்கவல்லவர் தொகை மிகக் குறைவாகப் பெரும் பற்றாக்குறை நிலவியது. இதைக்கண்ட இராசரத்தினம் அவர்கள் கல்விப் பணிப்பாளரிடம் மேலதிக ஆசிரியர்களைப் பயிற்றித் தருமாறு 1927 ஆம் ஆண்டிலேயே விண்ணப்பித்திருந்தார். கௌரவ இராசரத்தினம் அவர்கள் கோப்பாயில் வெளிவாரி விரிவரையாளராயுமிருந்தவர்.

அன்று வட மாநிலத்தின் வித்தியாதரிசியாயிருந்தவர் திரு எச். எஸ். பெரேரா என்னும் பெரியார். இவர் பெரிய மனோதத்துவ நிபுணரும், கல்வி மானுமாவார். இவர் பிற்காலத்தில் அரசினர் ஆங்கில பயிற்சிக் கலாசாலை அதிபராயும். அதன் பின்னர் கல்விப் பணிப்பாளராயும் இருந்தவர். இவர் சைவப்பெரியார் புலோலி சிவபாதசந்தரம் அவர்களின் நண்பராய்ச் சைவாசார சீலத்தைப் பெரிதும் விரும்பியவராயிருந்தவர். இவர் விடுமுறை பெற்றுப் போன்போதெல்லாம் நல்லூர் கந்தையா அவர்கள் பதில்

தலைவராயிருந்தவர் கந்தையா அவர்கள் தலைப்பாகை உத்தரியம், பதக்கஞ் சங்கிலி, சந்தனப்பொட்டு யாவும் அணிந்து, சாத்துப்படிக் கந்தையா எனப் புகழ்பெற்றவர். அவர்கடும் சௌகார்சீலர், கௌரவ இராசரத்தினம் அவர்களின் போக்கைப் பெரிதும் பாராட்டியவர். அவர் வடமாநிலத்துப் பாடசாலைகளை நன்கறிந்தவர். பிள்ளைகளின் படிப்பார்வத்தையும், பொது விவேகத்தையும் மட்டிட்டவர். எனவே பாடசாலைகள் தோறும் தரமான நூல்களங்கள் அமைத்துப் படிப்பார்வத்தை நெறிப்படுத்தவேண்டும் என்று பரிந்துரை பேசித் தாமே. தரமான நூல்களைப் பகிர்ந்தளித் தவர். அவரிடம் எஞ்சி யிருந்த செந்தமிழ், செந்தமிழ்ச் செல்வி முதலான சஞ்சிகைகளில் பழைய தொகுதிகள் பிற்காலத்தில் பொதுசன நூல்கத்தை அலங்கரித்தன.

அக்காலத்தில் இலங்கையில் நூற்றுக்கணக்கான புதிய பாடசாலைகள் அதிகரித்தன. அன்றிப் படிப்பார்வம் கொண்ட பாலர் அயிரக்கணக்கில் பாடசாலைகளை நாடினர். பழைய பாடசாலைகள் நல்ல முறையில் திருத்தியமைக்கப்பெற்றன. ஆனால் சிங்கள மக்களி டையே நூற்றுக்கணக்கான பெண்ணா சிரியர்கள் முன்வந்தமை போல தமிழரிடையே பெண்கள் முன் வரவில்லை என்றும், பெண்ணாசிரியர் ஒருவர் தானும் இல்லாத தமிழ்ப் பாடசாலைகள் பல இருந்தனவென்றும், மட்டக்களப்பு மாநிலத்தில் சில கலவன் பாடசாலைகளில் பெண்ணாசிரியர்கள் இருக்கவில்லை என்றும் 1928 ஆம் ஆண்டறிக்கை கூறுகிறது.

அன்று இலங்கையில் 31 கல்வி மாவட்ட நிர்வாக சபைகள் பிரதேச அமைப்பில் பணிபுரிந்தபோது, யாழ்ப்பாணத்துச் சபையில் கௌரவ அ. கனகரத்தினம் அவர்கள் தலைவராயிருந்தார். இவர் பெரும் படிப்பாளியும் பட்டதாரியும், சமூக சேவையாளரும் செல்வரும் ஆவர். இவர் தமது சொந்தப் பணத்தில் அக்காலத்துத் தேசாதிபதி ஸ்ரான்லி என்பார் பெயரில் 30-7-1928ல் அமைத்த கல்லூரியே கனகரத்தின மகாவித்தியாலயமாகும். யாழ்ப்பாணத் தமிழரின் விடாழுமயற்சியையும் தளராத உழைப்பையும் சட்டசபையில் பேசியபோது, ஆழக்கிணறுகளிலிருந்து தோட்டங்களுக்கு நீர் பாய்ச்சும் கமக்காரர் ஒத்துதவி மூலம் பட்டை பிடித்தும், துலா மிதித்தும், பாத்தி கட்டியும் உழைக்கும் காட்சி மலைநாட்டில் காண முடியாது என்று நகைச்சவையாகப் பேசியவர். இவரே அன்று வளர்ந்து வந்த யாழ்ப்பாணத்து உள்ளுராட்சி மன்றம் என்னும் லோக்கல் போட், மாவட்ட நகர்ப்புற ஆட்சிமன்றமாக (U.D.C) வளர்ந்த போது முதல் தலைவராயிருந்தவர்.

கெளரவ கனகரத்தினம் அவர்கள் தலைமையிலமெந்த கல்வி ஆலோசனைச் சபையில் அங்கம் வகித்தவர்கள் கெளரவ சு. இராசரத்தினம் ஐ. சுப்பிரமணியம், ஆர். ஆர். நல்லையா, ரி. ஏச். குறைசெற், ஏ. எம். எம். அப்துல்காதர், வை. சி. சி. குமார சுவாமி வணக்கத்துக்குரிய பிதா போட், கல்விப் பரிசோதகர் ஏச். எஸ். பெரேரா ஆகியோராவர்.

இவர்களுள் குமாரசுவாமி அவர்கள் பட்டம் பெற்ற அப்புக் காத்தா, பெரும் படிப்பாளி, பெரிய சூருட்டு முதலாளி சின்னத் தம்பியாரின் பேரன், சிவகுருநாதபிள்ளையின் மெந்தன், சின்னத் தம்பியாரின் மாளிகையில் வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலம் பிள்ளை அவர்கள், உடுப்பிட்டி சிவசம்புப் புலவர் அவர்கள், சிவகுருநாதனுக்குக் கற்பித்தவர்கள், சிவகுருநாதரின் நினைவாக குமாரசுவாமி தமது வீதியில் வேதாந்தமடம் அமைத்தவர். அன்றி அன்று இலவசமாகப் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்பித்தவர். படிப் பார்வம் உள்ளவர். படித்தவர்களை மதித்தவர்.

அன்று யாழ்ப்பாணத்து எல்லையுள் 34 தமிழ்ப் பாடசாலைகளுள் 10 ஆங்கில தமிழ் பாடசாலைகளும் 3 ஆங்கில தமிழ்ப் பாடசாலைகளும் (துவிபாஷா என்னும் பைலிங்குவல்) நிலவின. ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் சம்பளப் பணம் பெற்றே பிள்ளைகளுக்குக் கற்பித்தனர். சம்பளம் கீழ் வகுப்பில் மூன்று ரூபா முதல் மேல் வகுப்பில் பத்து ரூபா வரை வசூலிக்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாண நகரவெல்லை முன்னர் பட்டணம் எனவே வழங்கிவந்தது. அது 1927ஆம் ஆண்டு வரை உள்ளூர் மன்ற எல்லைக்குட்பட்டிருந்தது. பின்னர் வகுக்கப் பெற்ற முறையில் நகரப்புற எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட பகுதிகள் ஊர்ப்புறக் கல்வி நிர்வாக சபையினரின் கண்காணிப்பில் நிலவியது. இச்சபையில் சேர் இராமநாதன் அவர்கள் தலைவராயிருப்ப, அரசாங்க அதிபர் ஜே. ரி. பிறவுண், கெளரவ வைத்திலிங்கம் துரைசுவாமி, கெளரவ சு. இராசரத்தினம், வணக்கத்துக்குரிய லொக்வுட் வணக்கத்துக் குரிய வாட், பெரும் படிப்பாளியாய நெவின்ஸ் செல்லத்துரை, வட மாநில கல்விப் பரிசோதகர், வடமாநில விவசாய விரிவாக்க உத்தியோகத்தர் ஆகியோர் இருந்தார்கள். கெளரவ இராசரத்தினம் அவர்கள் வாழ்நாளிற் பெரும் பகுதியைக் கல்விப் பணி செய்வதிலேயே பயன் செய்து வந்தார். அவர் கல்வித் துறையில் கலந்து பேசுவதிலும், ஆலோசனை கூறுவதிலும் ஆற்றல் உள்ளவராயிருந்தார்.

கல்வித்துறையில் நிலவிய சட்டக்கோவை கட்டுப்பாடு என்னும் கோட் (Code) அவருக்குக் கரைந்த பாடமாயிருந்தது. அன்று இலங்கையில் 1395 அரசினர் பாடசாலைகளும் 2246 உதவி நன்கொடை பெறும் தனியார் பாடசாலைகளும் இருந்தன. அரசாங்கம் கல்வியின் பொருட்டு ஒரு கோடியே இருபது லட்சத்து ஐம்பத்து மூவாயிரம் ரூபா செலவு செய்தது.

மூன்றாம் கண் விழித்துப் பேசியது

நாவலர் பாரம்பரியத்தில் அவர் தம் காவிய பாடசாலையில் கற்றுவல்லவராய் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் சைவத்தின் முதற் கண் நாவலர் என்றும், இரண்டாங்கண் காரைநகர் அருணாசலம் என்றும், மூன்றாம் கண் இந்துபோர்ட் இராசரத்தினம் என்றும் எப்பவோ மதிப்பீடு செய்திருந்தார்.

இலங்கைக்குப் பல்கலைக் கழகம் வேண்டும் அது எங்கள் தேவை என்று முதன்முதலாக வெள்ளையருக்கு எடுத்துக் கூறியவர் சேர். அருணாசலம். அது வேண்டும் என்று சட்டசபை யினரும் வாதாடினார்கள். அது அமையும் வரை பரீட்சார்த்த மாகவே வெள்ளையர் எமக்கு ஒரு பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி யைத் தந்தார்கள்.

அதுவும் பெரிய ஆழமாய்ப் பன்முகத்துறைகள் பயில வாய்ப்பளித்து ஸண்டன் பட்டங்கள் பெற்றுத் தந்தது. தரப்படுத்தல், மட்டந்தட்டுதல், உண்டியல் பெறுதல் முதலியன இன்றித் தகுதியானவர்கள் தங்கள் செலவில் படித்துப் பெருமையும், பேறும் பெற்ற காலம் அது.

அங்கே பேராசிரியர்கள் மார்ஸ், பசே, மயில்வாகனம், சுந்தரலிங்கம், அநவரத விநாயகம்பிள்ளை, இன்னும் பாளி, வடமொழி, வல்லபாண்டித்தியம் பெற்றவர்கள் இருந்தார்கள். இப்படிக்கொத்த கலைக்கோயில், பல்கலைக்கழகம் எனவே நிலவிய காலத்தில் சைவப்பெரியார் கௌரவ இராசரத்தினம் அவர்கள் பட்டதாரி மாணாக்கர்களுக்கு ஒரு சிறப்புப் பேருரை பேசும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அன்று அவர்கள் பேசியபோது இலங்கையில் கல்வித்தரம் வளர்ந்து வந்த வண்ணத்தையும், அதிகாரிகள் கையிலும்.

அதிகாரிகளை அண்டிப்பிழைப்போர் கையிலும், புறமத்தவர் கையிலும் அகப்பட்டுப் பாரம்பரியம், அடிதலை மாறிய தன்மையையும், அன்று எப்பவோ ஆறுமுக நாவலர் அதற்கு என்ன செய்தார் என்பதையும் விளக்கிப் பேசினார். பின் எமது உடனடியான தேவைகள் யாவை என்னும் விடயம் பற்றி விபரமாக விளக்கிப் பேசியபோது, முன்னர் சேர் அருணாசலம் அவர்கள் பேசிய வழியில் பேசிப்பெரும் பாராட்டுப் பெற்றார்.

“எம் முன்னோரளித்த அருஞு செல்வங்களான தோத்திர சாத்திர நூல்களை முறையாகப் போதிப்பதற்குச் சைவச் சூழலில் இன்னும் பாடசாலைகள் பலவிடங்களிலும் வேண்டும்.

சைவாசார சீலராய், கல்வியறிவு, ஒழுக்கம், அனுபவம், அன்பு முதலிய சீலங்களமைந்த செம்மல்கள் பலர் ஆசிரியராயும் போதகர்களாயும் உருவாகி முன்வருதல் வேண்டும்.

எம்மவர் எங்கிருந்தாலும் தங்கள் பாரம்பரியத்தில் தலை முறையாகத் தமக்குக் கிடைத்த சைவ சமயத்தை அநுட்டிப்பதற் குச் சகல உரிமைகளும் நிலவுதல் வேண்டும்.

எங்கள் புனிதமான திருக்கோயில்கள் யாவும் சைவாகம விதிகளுக்கிணங்கச் சைவநெறியில் நடைபெறுவதை மாசுபடுத்த இடைக்காலத்தே வந்த மிருகபலி, வாண வேடிக்கை, தாசியர் நடனம் முதலியன முற்றாக நீக்கப்பட வேண்டும்.

திருக்கோயில்களிற் பக்தியை வளர்ப்பதற்கும், நல்லொழுக் கத்தைப் பழக்குவதற்கும் முதியவர் கல்வியைப் புகட்டுவதற்கும் முந்தையோர் முறையாகக் கைக்கொண்ட புராணபடனம், சைவப் பிரசங்கம், காலட்சேபம் முதலியன மேலும் நடைபெறுதல் வேண்டும்.

நாங்கள் யாவரும் திரிகரண சுத்தியோடு உண்மை, வாய்மை, மெய்மை தவறாது சிந்தனை, பேச்சு, செயல் ஆகிய வற்றில் தூய்மையுள்ளவர்களாய், உறுதியுள்ளவர்களாய் வாழ்தல் வேண்டும்.

கொட்டில், குடில், குடிசைகளில் வாழ்ந்தாலும், எளிய வாழ்வு வாழ்ந்து உயர்ந்த சிந்தனையில் ஈடுபட்டு உய்தி பெறுதல் வேண்டும். எங்கள் சூழ்ந்தைச் செல்வங்கள் வருங்கால நகர மாந்தராய்,

நாட்டுக்குடி மக்களாய் நல்லறிவு பெற்ற சந்ததியினராய் வாழ்தல் வேண்டும். அவர்களை இளமையிலே கல்வி கற்கச் செய்து மனப்பக்குவத்தை உண்டாக்கி நாகரிக மாந்தராய் உருவாக்கி விடுதல் வேண்டும். கல்வி கட்டாயக் கல்வியாயும் இலவசக் கல்வியாயும் இருத்தல் அவசியம். இளம்பிள்ளைகள் இயன்றளவு சொந்தச் சூழலில் படித்தல் உபயோகமுள்ளதாயும் உளங்கொள்ளக் கூடியதாயும் அமையும்”

இங்ஙனம் பேசிய இராசரத்தினம் அவர்கள் தமது சைவ வித்தியா விருத்திப் பணியையும் ஓரளவுக்கு எடுத்து விளக்கி னார். தங்கள் சங்கமும் கல்விச் சேவையும் எவ்வகையிலாயினும் பிறமத்தவர் எவருக்காயினும் எதிரானவை அல்ல என்றார். தங்கள் சங்கம் தங்கள் பாதுகாப்புக்காகவே அமைந்தது என்றும் பிறர் எவரும் தங்கள் வாழ்வில், வழிபாட்டில் கல்வி முறையில் பாரம்பரியத்தில் தலையிடுதலைத் தாங்கள் விரும்பவில்லை என்றும், தாங்கள் மதவெறி பிடித்தவர்களோ, மிகையபிமானம் கொண்டவர்களோ அல்லர் என்றும், தாங்கள் எவர்க்கும் இன்னாத செய்யப் போவதில்லை என்றும், தாங்கள் தங்கள் உள்ளீட்டையே திருத்தப் போவதாயும் உட் சுவரையே மெழுகப் போவதாகவும் கூறினார்.

இராசரத்தினம் அவர்கள் அன்று பேசியவற்றைப் பேராசிரியர் கள் விரிவரையாளர்கள், பட்டப்படிப்பு மாணாக்கர்கள் வெகு வாகப் பாராட்டினார்கள். சட்டத்துறையில் தோய்ந்த இராசரத்தினம் அவர்கள் தர்க்க ரீதியாகச் சைவப்பண்பாடு, மரபு தவறாமல் பேசி இந்து நாகரிகத்தை விளக்கினார்.

இந்துஹோர்ட் வளர்ச்சி

இவ்வாறாகச் சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கம் நாள்தோறும் நன்றாக வளர்ந்து வந்தது. எங்கள் சைவம், எங்கள் தமிழ், எங்கள் சங்கம் என்னும் அபிமானம் ஊர்கள் தோறும் எல்லோ ரிடத்தும் உண்டானது. பெருமளவில் பரந்து ஆக்க பூர்வமான வேலைகளைச் செய்து வந்த சங்கத்திற்கு அலுவலகம் அமைத்து, எழுத்தாளர் முதலாய உத்தியோகத்தவரை நியமித்து வேலைகளை ஒழுங்காகச் செய்வதில் இராசரத்தினம் அவர்கள் அயராது உழைத்து வந்தார்.

முழு நேரப்பணி புரிவதற்கு வி. பசுபதிப்பிள்ளை என்பவர் முன்வந்து 15.3.27 முதலாக வேலைப் பளுவைத் தாங்கினார். நாற்பது பாடசாலைகளின் நடைமுறைகள் அவர் ஒழுங்காக எழுதி வைத்தார்.

குடாநாட்டின் நாற்புறங்களிலும் சென்று பாட சாலைகளின் குறைநிறைகளைக் கவனிப்பதற்குப் பரிசோதகர் போன்ற வேலையைப் பார்ப்பதற்கு அளவெட்டியூர் செ. மயில்வாகனம் என்னும் சைவப் பெரியார் முன்வந்தார். போக்கு வரத்துச் செலவுக்குக் கையில் மடியில் காசு தேவை எனக் கருதிய அவர் சேர். இராமநாதன் அவர்களிடம் சென்று தாம் என்ன செய்யலாம் என்று கேட்டபோது, சீமாட்டி லீலாவதி இராம நாதன் அவர்கள் அவரை இராமநாதன் கல்லூரியில் ஆசிரியராய் இருந்து சம்பளம் பெறலாம் என்று கூறிப் பகுதிநேர வேலை கொடுத்தார். இப்பெரியார் முன்னாள் அரசாங்க அதிபர் மு. ஸ்ரீ காந்தா அவர்களின் தந்தையார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சங்கத்தின் வளர்ச்சியில் பேரார்வங் கொண்டு இரவு பகலாக முழுமுச்சாக மாடாய் உழைத்த பெரியார் இராசரத்தினம் அவர்கள் திறவாத படலைகள் எல்லாம் திறந்து செல்வார்கள். பிரபுக்களைக் கண்டு, அவர்களுடன் இதமாகப் பேசி, அவர்களை சங்கத்திற் சேர்த்து அவர்களிடம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பணங் கறந்து வந்த அருஞ் செயலைச் சைவவுலகம் நன்றாகப் பாராட்டியது. ‘என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே’ என்ற அப்பர் வாசகம் இராசரத்தினம் அவர்களின் இதயத்தில் இயங்கிவந்தது, அவரை இயக்கி வந்தது.

இக்கால கட்டத்தில் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்துக்குப் பெரிதும் வேண்டியவர்களான சைவத் தமிழ்ப் பெரியார்கள் சேர் அம்பலவாணர் கனகசபை, திரு. ஆ. கதிரவேலு, திரு. கே. தம்பையா ஆகிய மூவரும் மறைந்தமை பேரிழப்பாயிருந்தது.

சங்கத்தின் வளர்ச்சி கருதி அன்பர்கள் ஆதரவாளர்கள் அவ்வப்போது ஐந்து, பத்து என்றும் நூறு, இருநூறு என்றும் உபகரித்து வந்த வேளையில் ஆயிரம் கொடுத்த பெரியார் இருவரின் பெயர்களை இங்கே கூறாமல் விட முடியாது. அவர்கள் அதிகார் நாகநாதன் அவர்களும், வர்த்தகர் வி. எம். நாகலிங் கம் அவர்களுமாவர். இவ்வாறாக 1927ஆம் ஆண்டின் பங்குனி மாதம் முதல் மார்கழி மாத மீறாகப் பத்து மாதக் கணக்கு விபரத்தில் தளபாடம் கட்டடச் செலவு முதலியவற்றுக்காக 46,787 ரூபா சங்கத்துக்குச் செலவாயிற்று. ஆனால் அக்காலத்தில் சேர்ந்த நிதி 4,589 ரூபாவாயிருந்தது.

அரசுறிய வளர்ந்து சூலவித்தியா விருத்திச் சங்கம்

தேசாதிபதி சேர் விலியம் மனிங் காலத்தில் ஆரம்பிக்கப் பெற்ற சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம், மூவாண்டுகள் கழிந்து சேர்கிளிபோட் அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் அவரின் அங்கீகாரம் பெற்றுச் சட்டசபையினர் மெத்தப்பாராட்ட அரசாங்க மறிந்த சைவப்பெரு மன்றமாய், மங்கலகரமான தொடர்பு மாதம் 24-1-1927 முதல் எல்லோருமறியப் பீடுநடைநடக்கத் தொடங்கியது.

அரசுறிய அதன் நோக்கங்கள் செயற்றிட்டங்கள் பரந்த மனப்பான்மையில் பலரின் பெருநன்மை பயப்பதாய்ப்பிரகடனப் படுத்தப்பெற்றன.

அவை:

1. இலங்கையில் எங்கெங்கே தேவையோ அங்கெல்லாம் சைவப் பாடசாலைகளை அமைத்துப் பரிபாலித்தல்

2. தனியார் ஆரம்பித்து நடத்துவதற்கு வசதி வாய்ப்பு அருகிக் கையளிக்கும் பாடசாலைகளை ஏற்று நடத்துதல்.

3. முன்னரே ஆரம்பித்து நடைமுறையில் உள்ள சைவப் பாடசாலைகளுக்கு வேண்டிய எல்லா உதவி ஒத்தாசைகளை செய்து கொடுத்தல்.

4. சைவப் பிள்ளைகள் சைவச்சூழலில் சைவப் பாடசாலைகளிற் படித்தற்காவன யாவற்றையும் செய்து சைவக் கல்வியை முன்னேற்றுதல்.

5. முத்தமிழ் என முதாதையர் போற்றிவந்த இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத் தமிழ் என்பவற்றை எல்லா வழிகளாலும் வளர்த்தல்.

சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கம் யாப்பமைவு பெற்ற சிட்டாசாரம் நிரம்பிய நிறுவனம், அதை நல்லமுறையில் நடத்து வதற்கு முப்பத்தாறு இயக்குநர்கள் முப்பெரும் பிரிவுகளில் பிரிந்திருந்தனர். இயக்குநராவோர் ஆண்டுக்கு ஐம்பது ரூபா அல்லது ஆயுள் காலத்துக்கு ஆயிரம் ரூபா கொடுத்த பெரியவராவர் இயக்குநர் சனநாயக முறையில் நாடெந்கும் உள்ள சைவப் பெரியார்களின் பிரதியாளர்களாக இடம் பெற்றவர்களாவர்.

அவர்களின் பிரதிநிதித்துவ முறையமைந்தவாறு வருமாறு:-

1. யாழ்ப்பாணத்து ஏழு மணியகாரன் பிரிவுகளுக்கும் எழுவர்
2. வலிகாமம் மேற்குப் பகுதிக்கு அறுவர்.
3. வலிகாமம் வடபகுதிக்கு ஐவர்
4. வலிகாமம் கிழக்குப் பகுதிக்கு மூவர்
5. வடமராட்சிப் பகுதிக்கு மூவர்
6. தென்மராட்சிப் பகுதிக்கு இருவர்
7. தீவுப்பகுதிகளுக்கு இருவர்
8. மன்னார் மூல்லைத்தீவுக்கு ஒருவர்
9. கிழக்கு மாகாணத்துக்கு இருவர்
10. மத்திய மாகாணத்துக்கு இருவர்
11. வடமத்திய, வடமேல் மாகாணத்துக்கு ஒருவர்
12. மேற்கு, தெற்கு சப்பிரகமுவாவுக்கு இருவர்

இயக்குநர் சபையில் இடம்பெறுவதற்கான தகுதியுடைய பெரியவர்கள் சௌகார்ய நாட்டுப் பொது அவசியமாயிருந்தது. அவர் பிரதிநிதித்துவம் பெறும் பிரிவில் போதிய அக்கறையுள்ள வராய், அதன் நன்மை கருதுபவராயிருத்தல் வேண்டும். இயக்குநர் சபையில் முப்பத்தாறு பிரதிநிதிகள் இருந்தபோது குறைந்தது ஒன்பதின் மராவது கூடியிருத்தல் வேண்டும் என்பது பொதுவிதி.

சங்கத்தின் உத்தியோகத்தர் என்போர் தலைவர், உப தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர் ஆகியோர் இயக்குந ராலேயே தெரியப்பெறுவர். பொதுக்கூட்டத்தில் இயக்குநர் தெரியப் பெற்றதும் அடுத்துக் கூடும் இயக்குநர் கூட்டத்தில் உத்தி யோகத்தர் தெரியப் பெறுவர்.

இயக்குநர் சபையினர் விதிகள், உபவிதிகள் முதலிய வற்றை உண்டாக்கிக் கடமைகளை விதிப்பதற்கு அதிகாரமுள்ள வராவர். இவையும் இவைபோன்ற இன்னும்பல பிரமாணங்களும் சங்கத்தின் பெயரால் சட்டசபையினரால் ஏற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன என்று சபையின் அக்காலத்துச் செயலாளர் ஜே. ஏ. மேபின் என்பார் அறுதியிட்டுள்ளார். சட்ட சபையில் தமிழ்ப்பிரதி களின் செல்வாக்குச் சிறப்பிடம் வகித்த காலம் அது. சேர். இராம நாதன் அவர்கள் முதியவராய், முதுக்கண்ணராய் நடுங்கா நாவினராய் தோலாமொழியினராய் பேசிவந்தகாலம் அது.

சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் அமைப்பு, விதிகள், உபவிதிகள் என்பன ஒரு புறமாக அமைந்திருப்ப, அவற்றை விடுத்து, சங்கம் பரிபாலித்த பாடசாலைகளின் ஒழுங்குமுறை, சிட்டாசாரம் முதலியன சம் பந்தமான விதிகளை இங்கே ஆராய்தல் பொருத்தமாகும்.

சங்கப் பரிபாலனத்தில் அமைந்த பாடசாலைகளின் தரம், ஆங்கிலப் பாடசாலை, தமிழ்ப் பாடசாலை, தமிழும் ஆங்கிலமும் போதித்த பாடசாலை என மூன்றாம்.

கல்வித் தரத்தின்படி முறையில் அவை பாலர் பாடசாலை, ஆரம்ப வகுப்புப் பாடசாலை, கனிஷ்ட பாடசாலை, சிரேஷ்ட பாடசாலை என விளங்கின. பிள்ளைகளைப் பொறுத்த அளவில் பாடசாலைகள் ஆண் பாடசாலை, பெண் பாடசாலை, கலவன் பாடசாலை என மூவகையிலியங்கின.

அரசினர் உதவியைப் பொறுத்த அளவில் அவை உதவி பெறும் பாடசாலை, உதவியைப் பெறாத பாடசாலை என இரு வகைத் தாயிருந்தன.

சங்கப் பாடசாலை ஒவ்வொன்றுக்கும் உள்ளூர் முகாமையாளர் ஒருவர் 'லோக்கல் மனேச்சர்' என்ற பெயரிற் கடமையாற்றினார். அவர் பாடசாலைக் கட்டடம். வளவு, தளபாடங்கள் ஆகிய வற்றுக்குப் பொறுப்பதிகாரியாவார் அவரும் தலைமையாசி ரியரும் பாடசாலையின் தூய்மைக்கும், சுற்றாடற் பாதுகாப்பு, பாடசாலைத் தோட்டம் முதலியவற்றுக்கும், அவ்வவ்போது பாடசாலைக் கட்டடம் பழுது பார்த்தல், வெள்ளையடித்தல், வேய்தல், வேலியடைத்தல் முதலியனவுக்கெல்லாம் பொறுப்பாளியிருப்பார்.

உள்ளூர் முகாமையாளர் பாடசாலை ஆசிரியர்களின் உதவி ஒத்தாசையுடன் ஊரவர்களிடமிருந்து பாடசாலைப் பரிபாலனத் துக்கு உதவுமுகமாக நிதி சேர்த்தல் முதலியன செய்து சங்கத்துக்கு உபகரிப்பார்.

சங்கத்தின் நிர்வாக இயக்குநர் சபையின் அனுமதி இன்றி எந்த உள்ளூர் முகாமையாளரும் பாடசாலை வேலைகளுக்குப் பண்செலவு உண்டாக்குதலாகாது.

ஆசிரியர்களுக்கான சிட்டாசார ஓழங்கு முறைகள்

தாய் தந்தையர்களுக்கு அடுத்த படியில் இருப்பவர் குரு. எழுத்தறிவித்த குரு, இறைவனாக வணங்கப் பெறுவர். மிகப் பெரிய தானத்தில் கண்ணியம் கட்டுப்பாடு மனமகிழ்ச்சி அறிவாற்றல் உள்ள ஆசிரியர் உண்மையில் பெரியவர். பள்ளித்தலமெல்லாம் கோயில்களான அமைப்பில் எந்த ஆசிரிரும் பாடசாலைக்கோ, முகாமையாளரான சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்துக்கோ எதிராக இருத்தலா காது. எதிராக விசமப் பிரசாரஞ் செய்யின் தண்டனைக்கு ஆளாவதோடு வேலை நீக்கமும் உண்டாக நேரிடும்.

ஆசிரியர்கள் உள்ளூர் முகாமையாளரோடு தோளோடு தோள் கொடுத்து ஒத்துழைப்பதோடு பிள்ளைகளின் வரவு, பாடசாலை வளர்ச்சிக்கு நிதி தேடல் முதலியவற்றில் உழைப்பர். பாடசாலை ஆரம்பிக்கும் நேரத்துக்குஜந்து நிமிட நேரமாவது முந்தி வந்திருத்தல் அவர் கடனாகும். ஆசிரியர்கள் தாங்களே உடற் சுத்தம், உடைச் சுத்தம், பாடசாலைச் சுத்தம் என்பனவற்றிற்கு முன்மாதிரியாக வாழ்ந்து பிள்ளைகளுக்கு வழி காட்டுவர். அவர் மெதுவாகப் பேசுதல், கனிவாகப் பேசுதல், அளவாகப் பேசுதல் அவ்வாறே நடந்து காட்டுதல் நியமமாகும். சைவ சமயத்தவர்கள் தங்கள் ஆசாரத்துக்கமையத் திருநீறு தரித்துச் சந்தனப் பொட்டிட்டுக் கொள்ளுதல் விரும்பத்தக்க விதியாகும்.

கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, கடமையுணர்ச்சி உள்ள கனவான் களான ஆசிரியர்கள், தாம் இரண்டு நாள்களுக்குமேல் நீடித்த லீவு எடுப்பாராயின், தமக்காக பதிற் கடமையாற்ற வல்ல ஆசிரியர்களைத் தங்கள் சொந்தப் பொறுப்பில் கற்பிக்க ஒழுங்கு செய்தால்,

பிள்ளைகளின் படிப்புக்குப் பங்கம் உண்டாகாது. உள்ளூர் முகாமையாளரோ அன்றித் தலைமையாசியரோ எந்த ஆசியருக்கும் இரண்டு நாள்களுக்கு மேற்பட்ட லீவு அனுமதிப்பதற்கு அதிகாரமுள்ளவராகார். எந்த ஆசிரியரும் எந்த மாணாக்கருக்கும் சர்ர தண்டனை விதித்தல் ஆகாது. வேண்டிய நிலையில் தலைமையாசிரியர் பிரம்பினால் அளவோடு தண்டித்துக் கொள்ளலாம்.

சமயாசார ஒழுங்குகள்

பாடசாலை உள்ளும் வெளியேறும் சுத்தமாயிருத்தற் பொருட்டுக் கூட்டுதல், துடைத்தல், தூசுதட்டுதல், பெருக்குதல், ஒதுக்குதல், நீர்தெளித்தல், கோலமிடல் முதலிய வேலைகளில் பிள்ளைகள் பெரும்பங்கு பெறுவதற்கான முறையில் பயிற்சி பெறல் அவசியம்.

சௌவாசாரசீலராய்க் காலைப் பிரார்த்தனையோடு பாடசாலை ஆரம்பிக்கும் வேளையில் ஆசியர்களும் பிள்ளைகளும் அணியணி யாக மண்டபத்தில் அமைதியாகக் கூடி நிற்றல் அவசியம். இறைவழி பாட்டில் சைவப் பிள்ளைகளும் சைவ ஆசிரியர்களும் கட்டாயமாகப் பங்கு பற்றிப் பழகுதல் முத்தி பெறுதற்குரிய நன்னெறி.

பாடசாலைகளின் சுற்றாடலில் அமைந்துள்ள சைவக் கோயில்களின் திருவிழாக்கள், பொங்கல்கள், அபிடேகங்கள், ஆராதனைகளை முன்னிட்டுப் பாடசாலைகள் விடுமுறை வழங்க வேண்டுமாயின், முன்கூட்டியே தலைமையாசிரியர் உள்ளூர் முகாமையாளருடன் கலந்து ஆலோசித்து நாள்களை குறிப்பிட்டுச் சங்கத்தில் அனுமதி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சனாதன தர்மத்தைப் பேணிக்காக்க வந்த சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கம் குறைந்த வருமானத்தைக் கொண்டு கூடிய பணியை, நீதியால் வந்த நெடுந்தரும் நெறியில் நடத்தி வந்தது. அதுவே மேன்மை கொள்சைவநீதி. அதுவே சங்கத்தின் இலட்சியமுமாம்.

மாடாய் உழைந்த மணிதர்கள்

அன்று சங்கத்தின் ஐந்தாம் ஆண்டில் சங்கப் பாடசாலை களின் பொது முகாமையாளர் சு. இராசரத்தினம் அவர்களும் பொது செயலாளர் மு. செ. இராசரத்தினம் அவர்களும் கூட்டாக விடுத்த வேண்டுகோளில் தங்கள் உடன் தேவைகளையும், தாம் ஆற்றவேண்டியுள்ள சேவைகளையும் விபரமாகக் குறிப்பிட்டிருந்தனர்.

சங்கத்தின் பொறுப்பிலிருந்த நாற்பது பாடசாலைகளை நல்ல முறையில் பரிபாலிப்பதற்குப் போதிய உதவி புரிதல் செவப் பெரியார்களின் இன்றியமையாத கடனாகும் என்றனர். மேலும் தங்கள் சமயாசாரத்தை அறியாதிருக்கும் 20,000 பிள்ளைகளுக்கும் எண், எழுத்து அறிந்திருக்கும் 1000 பிள்ளைகளுக்கும் செவப் பாடசாலைகள் அமைய வேண்டும் என்றார்.

இன்னும் வேண்டிய இடங்களில் ஆங்கிலப் பாடசாலைகள், ஆங்கில தமிழ்ப் பாடசாலைகள் அமைத்துப் பெண் பிள்ளைகள் பலருக்குக் கல்வி புகட்டுதல் இன்றியமையாததாயிருக்கிறது. தாய்க்குலம் என நாம் மதித்து வணங்கும் பெண்களுக்கு முறையான கல்வி புகட்டாமல் விடுவதால் நமது பிற்கால சந்ததி வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட வேண்டி வரும். சமூக பொருளாதார மானசீக சிக்கல்கள் உண்டாக வழி பிறக்கும்.

இன்று மாற்றியமைக்கப்பெற்ற ஆசிரியர் சம்பளத்தில் உயர்ச்சியாலும் சங்கத்தார் பரிபாலிக்கும் உதவி பெறாத பாடசாலைகளின் செலவுகளாக உடனடியாக 15,000 ரூபா அவசியமாக வேண்டும். இதனைச் செவப்பெருமக்களிடமிருந்து சிறுதுளி பெருவெள்ளமெனப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று சங்கம் திடமாக நம்புகிறது. உண்மைச் செவப் பெருமக்கள் தங்கள் கடமையைத் தட்டிக்கழிக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும் பிள்ளைகளைக் கற்க வைப்பார்கள். தங்கள் சமயத்தையும் சமூகத்தையும் காத்து நிலைக்க வைப்பார்கள். செவக் கனல் மூண்டு உள்ளத்தில் ஒளி வீசும் ஒவ்வொரு செவப் பெருமக்கும் சமய பக்தியும் தேசாபி மானமும் உந்த உந்த உதவி செய்வதற்கு முன்வந்தால், உயர்ந்த இலட்சியத்தைக் கொண்டு நிலவும் செவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் பிள்ளைகளுக்கு உய்யும் நெறி காட்டும் என்பது உறுதி.

நற்காரியங்கள், நற்பணிகள் செய்வதற்கு அபிமானிகளிடம் உதவி கோரும் அன்பர்கள், சம்பிரதாயமாக நிதி மிகுந்தவர் பொற்குவைத் தாரீர், அது குறைந்தவர் காசுகள் தாரீர், அதுவும் அற்றவர் வாய்ச்சொல் அருளீர் என்று வாசோபசாரத்தையாவது கேட்டுப் பெறுவர்.

இந்த வழியிலே தான் பெரும் செல்வர்களிடம் ஆயிரம் ரூபா தந்து, இயக்குநர் ஆகுங்கள், அது இயலாதவர் 100 ரூபா தந்து அங்கத்தவராகுங்கள், அதுவும் அற்றவர் சங்கம் வாழ்கவென்று வாழ்த்துங்கள் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள்.

அன்பர்கள், ஆதரவாளர்கள் தங்கள் தங்கள் நண்பர்களை அங்கத்தவர்களாக்குவதற்கு உதவுங்கள் என்றும், உங்களால் இயன்றளவு உதவுங்கள் என்றும் கேட்டார்கள். சங்கத்தின் வளர்ச்சிப் பாதையில் உங்கள் மனதுக்கு விருப்பமான ஏதாவது நிலையான பணியொன்றைச் செய்வதற்கு வாரீர் என்றும் கேட்டார்கள்.

அந்தக் காலத்தில் உள்ளூர் மாட்டு வண்டிகளில் பழுவான சுமையை ஏற்றினாலும் அழகான பெரிய வெள்ளை மாடுகள் இரண்டு சேர்ந்து வண்டியை ஒழுங்காக இழுத்துப் போகும். அந்த வகையில் அப்புக்காத்தர்களாய் இரண்டு இராசரத்தினங்கள் முழு வீச்சாகச் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தைக் காடு மேடு பாராது இழுத்துச் சென்றார்கள்.

நாளொரு வண்ணம் வளர்ந்து வந்த சங்கம், நான்காம் ஆண்டகவையெய்திய காலத்தில் வைத்திலிங்கம் துரைச்சாமி அவர்கள் தலைவராயிருந்தார். அவரே பாடசாலைகளின் முகாமையாளராயும் இருந்தார். அவ்வாண்டு முடிவில் தலைவர் பதவியும் முகாமையாளர் பதவியும் வெவ்வேறு பெரியவர்கள் பொறுப்பில் விடப்பட்டபோது சைவப் பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் தலைவராயும். சு. இராசரத்தினம் அவர்கள் பொது முகாமையாளராயும் தெரியப்பெற்றனர்.

இவ்வாறாகச் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தில் தலைவர்களாக சேர் இராமநாதன் அவர்கள், வைத்திலிங்கம் துரைசாமி அவர்கள் சைவப் பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் அலங்கரித்த பான்மையில் உப தலைவர்களாக ஆ. கதிரைவேலு அவர்கள், ஏ. நாகநாதன் முதலியோர் காலந்தோறும் அலங்கரித்தனர்.

இந்த வகையில் கெளரவ காரியதரிசிகளாக வைத்தி லிங்கம் விஜயரத்தினம் அவர்கள் சு. குமாரசூரியர் அவர்கள் எம். எஸ். இராசரத்தினம் அவர்கள் கடமையாற்றியுள்ளனர்.

அன்று தொடக்கம் பொருளாளராய் இருந்த பெரியவர்களின் வரிசை பெரிதாகும். அக்காலத்தில் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியை அலங்கரித்த வரலாற்றுப் பேராசிரியரும் ஆங்கிலேயப் பிரபுவுமான கோடன் எவ். பியஸ் அவர்கள், கெளரவ அருணாசலம் மகாதேவா அவர்கள், பரமேஸ்வராக் கல்லூரி அதிபர் சு. நடேசன் அவர்கள், நியாயவாதி கந்தவனம் ஐயாத்துரை அவர்கள் முதலானோராவர்.

இங்ஙனமாகச் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் பாடசாலைகளின் பொது முகாமையாளராயிருந்தவர்கள் வரிசையில் சேர் இராமநாதன் அவர்கள், வைத்திலிங்கம் துரைசாமி அவர்கள் சு. இராசரத்தினம் ஆகியோர் சிறப்பிடம் பெற்றவராவர். எந்தப் பெரியவர் தாம் எந்தப் பெரிய பதவியை வகித்தபோதிலும் பணிபுரிந்த போதிலும் அக்காலத்தில் ஆரம்பக் கட்டத்தில் வட்டுக்கோட்டை மு. சி. இராசரத்தினம் அவர்கள் முழு மூச்சாகப் பணிபுரிந்தமையைச் சந்ததி சந்ததியாக நினைவிற் கொண்டிருத்தல் சைவப் பண்பாடாகும். சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கமே மு. சி. இராசரத்தினம் அவர்களின் மானசீகக் குழந்தை எனக் கூறினும் மிகையாகாது. சைவத் தமிழ் என்றே அந்த மகான் சதா மூச்சு விட்டவர். மூச்சுப்பிடித்துப் பேசியவர்.

சங்கத்தின் நிதி நிலைமை

சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் பொருள்நிலை அங்கத்தவர் பணமாகவும், சிறு அன்பளிப்பாகவும், பெரிய நன்கொடையாகவும் பொது மக்கள் உபகரித்த வேளையில் அரசாங்கம் உதவி நன்கொடையாகவும் உதவி வந்தது. இத்தகைய வருமானத்தை வேறாகக் கணித்து விளக்கலாம்.

சந்தாவும் நன்கொடையும்

1924	2980	-	00
1925	4223	-	87
1926	4936	-	86
1927	3409	-	79
1928	12463	-	83

அரசினர் உதவி நன்கொடை

1924		
1925	2669	-	59
1926	19025	-	58
1927	29535	-	09
1928	74335	-	13

இக் காலத் தில் 1928ஆம் ஆண்டு நிறைவில் 55 பாடசாலைகளின் பெறுமதி 175.000 ரூபாவாகவும், செலவு 1371.75 ரூபாவாகவும், வருமானம் 1,28,452 ரூபாவாகவும் இருந்தன.

காந்தியழகன் விடுத்தி செய்தியும் வேண்டுகோளும்

மகாத்மா காந்தியடிகள் 1927ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வருகை புரிந்து பல்வேறு பள்ளித் தலங்களையும் பார்வையிட்டுப் பேசி வாழ்த்தி வந்த வழியில் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தாரின் பெரு முயற்சியையும் அறிந்து மனமார வாழ்த்தினார்கள். அவர் 29-11-1927ஆம் நாளில் இந்துக்களுக்குக் கூறியவை:-

“இந்துக்களாகிய நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளின் கல்வி எத் தன்மையதாகும் என்பதை நீங்களே முடிவு செய்யும் உரிமை உடையவர்களாவீர். அதற்காகச் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் என ஒரு நிறுவனத்தையும் ஆரம்பித்து நடத்தி வருகிறார்கள். இதையிட்டு எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி உண்டாகின்றது. இச்சங்கத்தை நல்ல நோக்கத்தோடு வளர்த்து உறுதியடையச் செய்தல் வேண்டும் என்பது எனது பெரு விருப்பம். அப்படிச் செய்யும்போது, கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளுடன் முரண்பட்டு மோதிக்கொள்ள வேண்டிய தில்லை. உங்கள் பாடசாலைகளில் தக்க தளபாடங்கள் உபகரணங் களை நிறுவி, தகுந்த சிறந்த ஆசிரியர்களையும், நியமித்துக் கொண்டால், எவ்வித தடையும் துன்பமுமின்றித் தாமாகவே சைவ மாணாக்கர் கள் கல்வி கற்பதற்கு உங்களிடம் முந்தி வருவார்கள்.”

திருநீல்வேலியும் சுபாதுமிரின்னா அவர்களும்

சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் முயற்சிகளுக்கெல் லாம் முழு மூச்சாக உதவி செய்த ஊர்களுள் திருவேலியும் ஒன்று. திருநெல்வேலி பழைய காலந் தொடக்கம் சைவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்குப் பெயர் பெற்றது. முன்னர் 1621ஆம் ஆண்டளவில் போர்த்துக்கேய அதிகாரியின் உணவுக்காகப் பசுக்கன்று கொடுக்க விருப்பமில்லாமல் இரவிரவாக வீட்டை விட்டு, ஊரைவிட்டு, நாட்டைவிட்டுப் போனவர் ஞானப்பிரகாசர் என்னும் பெரியார். அவரின் பரம்பரையில் வந்தவரே வேதவனத்தார். வேத வனத்தாரின் புதல்வியரே சிவகாமி என்பார். சிவகாமி அம்மையாரின் கடைக் குட்டி மைந்தரே ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் தசாப்தத்திலே திருநெல்வேலி இந்து வாலிபர் சங்கம் தோண்றிப் பெரியபணி மனையமைத்துப் பெருஞ் சேவை புரிந்துவந்தது. திருநெல்வேலி யின் சிறப்பையுன்னியே சேர். இராமநாதன் அங்கே பெருநிலப் பரப்பு வாங்கிப் பாரிய பரமேஸ்வராக் கல்லூரியை 1921 ஆம் ஆண்டில் அமைத்தார். திருநெல்வேலியின் சைவச் சூழல் புனிதமானது. கோயில்கள் உள்ளன.

திருநெல்வேலியிலே தான் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் பெரிய நிறுவனங்கள் இரண்டு ஒரே நாளில் மங்கல கரமாக ஆரம்பிக்கப் பெற்றன. அவை 1928ஆம் ஆண்டின் விழுயதசமி நாளில் உண்டானவை. அவற்றுக்கு ஊரவர்களாய் பிரமுகர்கள், சைவப் பேரன் பர்கள் செய்த உபகாரிப் புக்கள் மகத் தானவை. திருநெல்வேலிக்கு புகழீட்டிய கொடை வள்ளல்களுள் சுப்பிரமணியர் சபாபதிப்பிள்ளை என்னும் உதவி மருத்துவர் ஒருவர். அவர் மலேசியாவில் மருத்துவத் தொழிலை மனிதாபிமானத்தோடு பார்த்துப் பெருஞ் செல்வம் ஈட்டியவர் அவர் வேலையினின்றும் ஓய்வுபெற்றுத் திருநெல்வேலிக்கு மீண்டபின் கேணியடியில் அமைந்த தமது பாரிய மாடி வீட்டில் சமூகப் பணி புரிந்து வந்தார். பலருக்கு இலவசமாக வீடு தோறும் சென்று மருந்து கட்டிவந்தார். எங்குஞ் சென்று எல்லோரையும் கண்டு பழகிச் சைவம் வளர்ப்பதில் அவருக்குப் பெரிய ஈடுபாடிருந்தது. தமது வளவில் பெருமளவில் பயிர்த்தோட்டம் செய்தவராகையில் ஊரிலுள்ள பிள்ளைகள் அவரைத் ‘தோட்டயா’ எனச் செல்ல மாக வழங்கினர். அவர் பாடசாலைச் சிறுவர், சிறுமியர்கள் திருநீறு தரித்திருக்கின்றார்களோ என்று கவனித்துப் பார்ப்பார். அவர்களின் புத்தகங்களை வாங்கி அழகாக உறை போட்டுக் கொடுப்பார்.

அவரின் வீட்டுக்கு அருகில் முத்துத்தம்பி வித்தியாசாலை என ஒரு சைவப் பாடசாலை சிலகாலம் நிலவியது. சபாபதியார் மலேசியாவிலிருந்த காலத்தில் அது நடைபெறாது போயிற்று. அயலில் வாழ்ந்த ஒரு பெரியார் அவரின் உறவினர். பாடசாலைக் கொட்டிலைத் தமது குதிரைத்தலமாக்கிக் கொண்டார். மலேசியா விலிருந்து 1927ஆம் ஆண்டளவில் மீண்ட சபாபதியார் பாடசாலையின் சீரழிவைக் கண்டு சிந்தை நொந்து உடனடியாக அதனை நல்ல முறையில் இயங்க வைத்தார். இப்பணியில் அவர் சைவப் பெரியார் இராசரத்தினம் அவர்களோடு பழக்கமாயினார். முத்துத் தம்பி வித்தியாசாலையைச் சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கம் பொறுப்பேற்று நடத்துவதற்குப் போதிய உதவி செய்த திருநெல்வேலிச் செம்மனத் தார்களுள் சபாபதியாரும் ஒருவர். இன்னும் பன்னெடுங் காலமாகப் பன்முகப் பணிகள் புரிந்துவந்த திருநெல்வேலி இந்து வாலிபர் சங்கத்தாரும் பெருமளவில் உதவினர். தமது எண்பத்தைந்தாம் ஆண்டில் வீர மரணம் எத்திய சிவக்கொழுந்து அண்ணன் என்னும் சரவண முத்து ஆசிரியரும் முழுமுச்சாய் உழைத்தவர்களுள் ஒருவராவர்.

அனாதைகள் இல்லம்

சபாபதியார் மாளிகை போன்ற மேல்மாடி யினை வைரமான வேப்பமரங் கொண்டமைத்து ஏழைப் பிள்ளைகளை அங்கே ஓடி விளையாட வைத்து உணவு உடையளித்து உறங்க வைத்தார். பிறர்பிள்ளை தலை தடவத் தன்பிள்ளை தானே வளரும் என்ற நாகரிகத்தை சபாபதியார் நன்றாக அறிந்தவர். அவர் தமது மனைவி, மக்கள், பேரப்பிள்ளைகளை ஏழைப்பிள்ளைகளுக்கு உணவுட்டப் பழக்கியவர். அந்த வகையில் அவரின் பேரக்குழந்தைகள் மண்சோறாக்கி விளையாடாமல், மெய்யாய் மெய்யாய்ச் சோறாக்கித் தங்கள் விளையாட்டுத் தோழர் தோழியர்களுக்கு ஊட்டியவர்கள் இங்ஙனம் இளமையிலேயே ஏழைகளுக்குச் சமையல் புரிந்த ஒருவர் திருவாட்டி குழந்தையம்மா குமாரசாமி என்பவராவர். திருவாளர் குமாரசாமி அந்தக் காற்றுப் பட்டமையாற் போலும் சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் இயக்குநராகவும் பிற்காலத்தில் கடமையாற்றியுள்ளார்.

சபாபதிப்பிள்ளை அவர்கள் தம்மனையில் ஆரம்பித்த சைவச் சிறுவர் இல்லத்தைச் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத் தார் 1928 ஆம் ஆண்டு விஜயதசமி நாளில் பொறுப்பேற்று நடத்தத் தொடங்கி னார்கள். அன்று தொடக்கம் சைவப் பெரியார் இராசரத்தினம் அவர்கள் எண்ணற்ற பிள்ளைகளுக்கு அப்பு ஆனார்.

சைவப்பிரபுக்கள் அநாதைகள் மேலிரங்கி ஆளுக்கு ஒரு பிள்ளையையாவது வளர்க்கக் கை கொடுக்கலாம் என்று சங்கத் தார் வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். அன்றிப்பொதுவாகப் பொங்கலுக்குத் தண்டும் முறையில் நெல், அரிசி, தேங்காய். காய்கறி ஏதாவது கொடுங்கள் என்றிரந்தார்கள். உடுக்கத் துணி உதவுங்கள் என மெலிந்து கேட்டார்கள்.

பிள்ளைகள் கல்வியோடு கைத்தொழில் ஒன்றைக் கற்றுக் கைவினைகரவாது கவலையின்றி வாழ்வதற்கு வழிகாட்டினார் கள். விவசாயம், நெசவு, அச்சுக்கலை, தச்சுவேலை இவற்றில் ஏதாவது ஒரு துறையின் அபிவிருத்திக்குப் பொது மக்களிடம் உதவி கோரினார்கள். அந்தக் காலத்தில் 1928ஆம் ஆண்டளவில் ஒரு பிள்ளைக்கு மூன்று வேளை மூக்கு முட்ட உணவும் தலைக்கு எண்ணேயும் பிறவும் கொடுத்துப் பேணி வளர்ப்பதற்கு எட்டு ரூபா ஐம்பது சதம் வரையில் செலவாகும் எனப் பரிந்து கேட்டார்கள்.

உமாதேவியாரான அம்மையும், சிவபெருமானான அப்பருமே உலகுக்கு அம்மை அப்பர். அம்மையே அப்பா என்று சைவத் திருமுறைகள் தோத்திரஞ் செய்கின்றன. அப்பனாகிய இறைவன் தாயாக எளி வந்து உயிர்களைக் காப்பாற்றுபவர். அவர் உயிருக்கு உயிர், ஊனுடம்புக்குத் தாய் தந்தையார் இல்லாதவர்கள் உயிருக்குயிரான இறைவன் இருக்கும் போது அனாதைகளாகார். அவர்கள் சிவன்பிள்ளைகளாவர் சிவன் பிள்ளைகள் வாழும் இடம் சைவச்சிறுவர் இல்லம். சைவ சமயத்தவர்களின் மெய்யடியார்களான தனியடியார்கள் அறுபத்து மூவர் என எண்ணிக்கொள்ளும் வண்ணம் அங்கே 63 பிள்ளைகள் கூடினர். அவர்களுள் சிலர்க்குப் போதிய கல்வி பெற்று பிரவேச வகுப்பிற் கற்று வந்தவர்களாவர். புறமதத்தவர் வலையில் அகப் படக்கூடிய பருவத்தவர்களுள் பயிற்சி மாணாக்கர் பருவமும் ஒன்றாகும்.

தோன்றாத் துணையாக எங்கும் நிறைந்து எல்லாவற்றையும் இயக்கி ஆட்டி ஆடல் புரியும் எம்பெருமான் திருவருளாலும் சபாபதி பிள்ளையாரின் தூண்டுதலாலும் சிந்தை மகிழ்ந்த திருநெல்வேலி கந்தையா அவர்களும் அவர்தம் பாரியாரும் ஒரு ஏக்கர் நிலப்பரப்பைச் சைவச் சிறுவர் இல்லம் அமைப்பதற்குப் பூதானமாகப் பூரித்த மனத்தோடு உவகை பூப்ப உறுதி எழுதி அறுதியாகக் கொடுத்தார்கள். வயிற்றுச் சோற்றுக்காகச் சைவப் பிள்ளைகள் திருநீற்றை அழித்துவிடக் கூடாது என்னும் கோட்பாடு கொண்ட சபாபதியார் ஏழைகளின் வாழ்வுக்காக எதனையும் கொடுக்க ஆயத்தமானார். காணி வாங்குதல். உறுதி எழுதுதல், கொட்டிலமைத்தல், கட்டில் இடுதல். உணவு கொடுத்தல் எதற்கும் அவரின் வலது கை தருகையாக நீண்டது. தருகை நீண்டவன் தசரதர் என்பது கம்பராமாயணம். தருகை நீண்டவர் சபாபதியார் என்பது எங்கள் வரலாறு.

சைவாசிரிய கலாசாலையின் தோற்றும்

சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கம் ஊர்கள் தோறும் சைவ வித்தியா சாலைகளை ஆரம்பித்து நடத்தி வந்த காலத்தில் ஆங்காங்கே வந்து குவிந்த சைவப்பிள்ளைகளுக்குக் கற்பித்தற்குச் சைவாசாரமுள்ள ஆசிரியர்கள் போதிய அளவிற் கிடைக்க வில்லை.

காரைநகர் சங்கரப்பிள்ளை அருணாசலம் அவர்களின் முயற்சியால் முன்னர் 1916 ஆம் ஆண்டு முதல் 1920 ஆம் ஆண்டு வரை கோப்பாய் நாவலடியில் நடத்தி வந்த ஐக்கிய போதனா பயிற்சிக் கலாசாலையில் ஓரளவுக்குட்பட்ட ஆசிரியர்கள் பயிற்றப் பெற்றார்கள்.

பின்னர் சேர். இராமநாதன் அவர்கள் பரமேஸ்வராக் கல்லூரி அமைப்பதற்கென இருபாலையில் வாங்கி விட்ட காணியில் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை 1923 ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப் பெற்றது. அங்கே 1926 ஆம் ஆண்டில் கூடுதலான ஆசியர்கள் பயிற்சி பெற்றார்கள். அவ்வாண்டில் அங்கே பயிற்சி பெற்றவர்களிற் பார்க்க மேலும் ஒரு சிலரைப் பயிற்றித் தருமாறு சைவவித்தியா விருத்திச்சங்க முகாமையாளர் இராசரத்தினம் அவர்கள் கல்விப் பணிப்பாளரைக் கேட்டபோது, இடவசதிக் குறைவு காரணமாக அது நடைபெற வில்லை.

இந்நிலையில் இராசரத்தினம் அவர்கள் தாங்களே தங்கள் சைவப் பாடசாலைகளிற் கற்பித்தற்குத் தேவையான சைவாசிரியர்களைப் போதியாவு தங்கள் சூழலிலேயே பயிற்றிக் கொள்வதற்குத் துணிந்தார்கள்.

சைவாசிரியர்களைப் பயிற்றுவதற்கு ஆசிரிய கலாசாலையை ஆரம்பித்தல் வேண்டும். எங்கே ஆரம்பிக்கலாம் என்றெல்லாம் இராசரத்தினம் அவர்கள் அல்லும் பகலும் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில், ஒரு நாள் காரைநகர் அருணாசலம் அவர்களின் மைந்தன் சிவபாதம் என்பவர் அழுத வண்ணம் வந்தார்.

‘என் உயரம் போதாது என்று ஆசிரிய கல்லூரித் தெரிவுக் குழுவினர் என்னை பயிற்சிக்குத் தெரியவில்லை’ என்று கூறிய அவர் பின்னும் விம்மி விம்மி அழுதார். அவரைக் கண்டு மனமுருகிய இராசரத்தினம் அவர்கள் தம்மை மறந்து சிறிது கோபத்தோடு

‘அருணாசலம் ஐயாவின் மைந்தனுக்கும் உயரம் வேண்டுமோ? பொறு நான் ஆசிரியர் கலாசாலை ஆரம்பிக்கப் போகிறேன். நீ அங்கே சென்று படி’ என்று வாக்குக் கொடுத்தார்.

சௌவாசிரியர்களும் பயிற்சி வசதி பெறுவதற்கு வசதியாகக் கோப்பாயில் ஆரம்பிக்கப்பெற்ற ஐக்கிய போதனா பயிற்சிக் கலாசாலை, பரீட்சார்த்தமாக நடைபெற்றதேயல்லாமல், பரிகாரமாக நிலவியதாகக் தெரியவில்லை என்பது இராசரத்தினம் அவர்களை வெகுவாக வாட்டி வந்தது. பின்னர் அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியும் போதியளவு சௌவாசிரியர்களைப் பயிற்றவில்லை என்பதையும் நினைத்தார். சைவசமயத்தவர் களுக்குச் சொந்தமாக ஒரு பயிற்சிக் கலாசாலை இன்றியமையாதது எனத் திடமாகக் கருதினார். அவ்வாறே முன்னர் கல்விப் பணிப்பாளரும் கருத்துத் தெரிவித்துப் பணித்தமையை நினைவு கூர்ந்தார்.

சௌவாசிரிய கலாசாலையை எவ்வாறு உடனடியாக ஆரம்பிக்கலாம் அதை எங்கே ஆரம்பிக்கலாம் என்று இராசர் சிந்தித்த வேளையில் திருநெல்வேலியில் தாராள மனம் படைத்த செல்வப் பிரபு ஒருவர், ‘என்னுடைய வீடு இருக்கிறது’ என்று அபயக் குரல் கொடுத்தார். மலேசியாவில் துவிபாசகர் என்னும் முதலி தம்பையா அவர்களின் மைந்தர், சீமை அப்புக்காத்தர் என்னும் பரிஸ்ரர் இராசேந்திரா தம் மாளிகை போன்ற பெரிய மனையை உடன் தேவைக்கு உதவினார். அம்மனை பின்னாளில் தம்பி அங்கோ என்னும் நிதி நிலையமாகவும் புகழ் பெற்றது.

இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் கூடும் காலைச் சந்தைகளுள் பெருந்திரளான மக்கள் விற்கவும் வாங்கவும் வந்துகூடும் பெருஞ் சந்தைகளுள் திருவேலிச் சந்தை ஒன்றாகும். பழைய நாளங் காடிகள் வரிசையில் வைத் தெண்ணப்படும் இச்சந்தையின் நிலமும் இராசேந்திரா அவர்களுடையதேயாம்.

சௌவாசிரிய கலாசாலையின் ஆரம்ப வகுப்புக்கள் 1928ஆம் ஆண்டு விஜயதசமி நாளில் ஆரம்பித்து நடைபெற்று வந்த காலத்தில் நிரந்தரமான பெரிய கட்டிடங்கள் அமைப்பதற்கு நிலம் வாங்குவதற்கு இராசரத்தினம் அவர்கள் முயற்சி செய்த வேளையில் உதவியாளர்கள் தாமே முன் வந்தார்கள். அந்த வரிசையில் வந்த பெரியவர்கள் பலர். அவர்கள் எல்லோரும் பெரும் பரோபகாரிகள். திருநெல்வேலி தந்த செம்மனச் செல்வர்கள், புகழ் பூத்த

திருநெல்வேலியில் சைவாசிரிய கலா சாலை தோன்றியதும். அக்கலாசாலையை வலம்வந்து போகும் பாதைக்குக் கலாசாலை வீதி எனப் பெயர் வந்ததும் வரலாற்றுக் குரிய நிகழ்ச்சியாயிற்று.

சைவாசிரிய கலாசாலை ஆரம்பிக்கப்பெற்ற விழுயதசமி நாளில் பயிற்சி பெற வந்திருந்த இளைஞர் கூட்டத்தில் காரைநகர் அருணாசலம் அவர்களின் மைந்தன் சிவபாதம் என்பாரும் ஒருவர் அடுத்த ஆண்டில் பயிற்சி பெறும் நோக்கத்தோடு பிரவேச வகுப்பிற் சேர்ந்து படிப்பதற்கு அன்று என்பத்தொருவர் கூடியிருந்தார்கள் என்றால் சைவத்தின் ஆர்வம் தலை தூக்கியது என்றே கருதல் வேண்டும்.

சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் தாபகரும் தலைவருமான சேர் இராமநாதன் அவர்கள் பரமேஸ்வராக் கலாசாலையில் இன்றர் ஆட்ஸ், இன்ரர் சயன்ஸ் என்னும் லண்டன் பல்கலைக்கழகத்து இடைநிலைத் தேர்வுக்கான வகுப்புக்களையும் அங்கே நடத்த ஒழுங்கு செய்தார். கல்லூரி மாணாக்கர்கள் காலையில் வழிபாடு செய்வதற்காக அவர் அமைத்த பரமேஸ்வரம் பெரிய ஈஸ்வரமாகிக் கும்பாபிடேகமும் 1928ஆம் ஆண்டில் நடைபெறலாயிற்று. செம்பாடு எனப்பெயர் பெற்ற செம்மன் தறையில் வேம்பும் பணையும் நிரம்ப வளர்ந்து வளம் கொடுத்த பெருநிலப் பரப்பின் உரிமையாளராயிருந்த திருவாட்டி பொன்னுப்பிள்ளை வல்லிபுரம் என்னும் மூதாட்டி பெருமனம் படைத்த செம்மனச் செல்வியாவர். அவரின் பெண்களை மணந்திருந்த பொன்னண்ணை என்னும் வல்லிபுரம் பொன்னம்பலம் அவர்களும் சின்னப்பரும் சைவாசிரிய கலாசாலைக்கு நிலம் கொடுக்கச் சித்தமாயிருந்தார்கள். இவர்களின் சித்தத்தைத் திருத்தித் திசை திருப்பியவர் காசிப்பிள்ளை என்னும் பெரியராவர். காசிப்பிள்ளை அவர்கள் சிவயோக சுவாமிகளின் நெருங்கியசீடர்.

நாற்பது பரப்பளவில் பரந்த நிலப்பரப்பில் ஒரு பகுதி இலவச மாகக் கிடைத்து விட்டது. ஒரு பகுதியை மிக மலிவாக வாங்குவதற்கு வைத்தியர் சபாபதிப்பிள்ளை அவர்கள் முன் வந்தார். பூமிதானம் செய்வதால் வரும் புண்ணியப் பேற்றை நன்கு விளக்கிய சபாபதியாரின் முயற்சியால் மேலும் ஒரு பகுதி இலவச மாகக் கிடைத்தது. அடுத்த நிலப்பரப்பையும் இலவசமாக அப்பிக் கொள்வதற்கு விரும்பாத சபாபதியார், அதற்கான மலிவு விலையைத் தாமே கொடுத்ததோடு சகல உறுதிகளையும் தாமே செலவு கொடுத்து எழுதி உபகரித்தார். சைவாசிரிய கலாசாலையும் சைவச்

சிறார் இல்லமும் ஆரம்பிக்கப் பெற்றுத் தீவிரமாகப் பணியாற்றி வந்தகாலத்தில் தமிழ் பேசும் பிரதேசங்களிலிருந்து சைவப் பிள்ளைகளும், இளைஞர்களும் திருநெல்வேலியைப் புகலிடமாகக் கொண்டு நாள்தோறும் வந்து திரண்டனர். இங்ஙனம் திரண்டவர்கள் வந்த வரலாறுகள் சுவையானவை.

வவுனியாவைச் சேர்ந்த இளம் சகோதரர்கள் இருவர் தெல்லிப்பளையில் ஏழாம் எட்டாம் வகுப்புகளிற் படித்து வந்தார்கள். எட்டாம் வகுப்பு வரை எவ்வித மாற்றமுமின்றிப் படித்தவர்கள். அதற்கு மேல் புகுமுகத் தேர்வு வகுப்புப் படிப்பதாயின் கட்டாயமாக மதம் மாறியவர்களாயிருத் தல் வேண்டும் என்பது வழக்கமாயிருந்தது.

வவுனியாச் சகோதரர் மதம் மாறுவதற்கு மனமில்லாமல் இரவிரவாக வேறு சிலரையும் அழைத்துக்கொண்டு மதிலேறிக் குதித்து வெளியேறினார்கள். தொடர்ந்து படிப்பதற்கு என்ன செய்யலாம் எனச் சிந்தித்த தந்தையார் பிள்ளைகளையும் அழைத்துக் கொண்டு யாழிப்பாணஞ் சென்று பட்டணப் பக்கத் தால் போன்போது, சைவாசிரிய கலாசாலையில் அக்காலத்தில் பேராசிரியராயிருந்த வவுனியா வாசியாய் பண்டித இராசையனார் அவர்களை இடைமறித்து எங்கே போவதாகக் கேட்டார்.

வவுனியா தீநீது வ. சி. இராசையனார்.

மதம் மாறாமல் மேற்படிப்புப் பெறுவதற்கு எங்காம் புகலிடம் என்று திரிந்தவர்களை இடைமறித்துக் கேட்ட பண்டிதர் அவர்களை நோக்கி ‘நீங்கள் அங்கே, இங்கே அலைய வேண்டாம் நேரே நல்லூருக்கு மேற்கில் உள்ள வைமன் வீதிக்குச் செல்லுங்கள். அங்கே பழைய நீதிபதி கதிரைவேற் பிள்ளை அவர்களின் மனையில் இந்துபோட் இராசரத்தினம் என்பவர் இருக்கிறார்’ என்று ஆற்றுப்படுத்தி விட்டார்.

பண்டிதர் இராசையனார் பெரும் புகழ் வாய்ந்த வவுனியா தந்த வீரத்தமிழன். எவர்க்கும் எதற்கும் அஞ்சாத ஈர நெஞ்சினன். யாதுங்குறை வில்லாதவர். மும்மொழிப் பாண்டியத்தியம் பெற்றிருந்த போதிலும் தனித்தமிழ் பேசிய இலட்சியவாதி. தமிழகத்து மறை மலை அடிகளார் மனையில் நீண்ட நேரம் தனித்தமிழ் பேசி, ஒரு வடமொழிப் பதம் பேச்சில் நுழைந்ததால் ஒரு

பெரும் பரிசைப் பெறத் தவறியவர். சேர் இராமநாதன் அவர் பெருமையை அறிந்து பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் அவரை ஆசிரியராயிருத்தியவர்.

அன்று தமிழ்ப்புலமை அதிகமில்லாத அருணாசலம் மகா தேவா அதிபராயிருந்தார். குறும்புத்தனம் உள்ள மாணாக்கர் களுள் ஒருவன் ஒருநாள் வேடிக்கையாக நம பார்பதி பதயே என்றதும் பக்கத்தில் நின்ற மாணாக்கர் கூட்டம் ஒரே குரலில் அரகரமகாதேவா என்றார்கள். மகாதேவா அவர்களுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. ‘நான் இராசையனாரிடம் தமிழ்ப்படித்தல் வேண்டும்’ என்று கூறிப்போனார்.

இலங்கையில் முதற்பண்டிதர் மட்டக்களப்பு மயில்வாகன னார் என்னும் சுவாமி விபுலானந்தா அவர்கள். இரண்டாம் பண்டிதர் வவுனியாவைச் சேர்ந்த சுப்பிரமணியர் இராசஜ்யனார் அவர் வ.ச. இராசஜ்யனார் என எழுதுபவர். அன்று அவர் சைவா சிரிய கலாசாலையில் விரிவுரையாளராயிருந்தார்.

இவ்வாறாக இராசரத்தினம் அவர்களின் வீட்டை அடைந் தவர்களை அவர்வரவேற்று, உபசரித்து மறுநாள் தெல்லிப்பழைக்குச் சென்று விடுகைப் பத்திரம் முதலியவற்றைக் கொண்டு வருமாறு சொன்னார். இவர்கள் தெல்லிப்பழையில் விடுகைப் பத்திரம் பெறுவதற்குத் தடையாயிருந்த வேளையில், உற்றதறிந்த கைத்தொழிலாசிரியராயிருந்த டைசன் என்னும் சிங்களப் பெரியார், மேலதிபராயிருந்த வெள்ளைக்கார அதிபருடன் இதமாகப் பேசி ஆவன செய்தனுப்பினார். பிள்ளைகள் திருநெல்வேலியில் முத்துத்தம்பி வித்தியாசாலையில் படித்து, சிறுவர் இல்லத்தில் வளர்ந்து சைவாசிரியர் கலாசாலையில் பயிற்சிபெற்று ஆசிரியராய் உருவாகித் தங்கள் வவுனியாவில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை அமைத் துக் கொடுத்து நன்றிக் கடன் தீர்த்தார்கள். சைவாசிரியர்க்கான பயிற்சி இப்பால் இராசேந் திரா அவர்களின் மணையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த வேளையில் அப்பால் சபாபதி பிள்ளை அவர்களின் முயற்சியால் பெறப்பெற்ற பெருநிலப்பரப்பில் பெரிய கொட்டில்கள் அமைக்கப் பெற்று வகுப்புக்கள் நடைபெற்று வந்தன. பாட நேரம் தவிர்ந்த வேளையில் பாலப் பருவந்தான் டிய இளைஞர்கள் பலர் தங்கள் மேற்பார்வையாளர் திரு. கோ. தம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் தலைமையில், சிரமதானம் செய்து பழகிய சீரிய வாழ்வு சிறப்பிடம் பெற்றது.

இன்னும் இளைஞர் பலர் தமது ஒய்வு நேரங்களில் செய்து பழகிய சிரமதானப் பணி, கட்டடங்களுக்குத் தேவையான ஒடுகளை வீதி வசதியில்லாமையால் நூறு யார் தூரத்தில் பறிக்கப்பெற்ற இடங்களிலிருந்து எடுத்து வந்து உரிய இடத்தில் அடுக்கி வைத்தமையாகும்.

முதல் அதிவரும் யேராசிரியர்களும்

சைவாசிரிய கலாசாலை சீர் பெற்றுயர்ந்த திருநெல்வேலிச் செம்பாட்டு மண்ணில் செம்மையாக வளர்ந்து வந்தது. கிருஷ்ண பிள்ளை என்னும் பெரியார் ஆங்கில ஆசிரியர்க்கான பயிற்சி பெற்றவர். அனுபவம் வாய்ந்த முதலாந்தர ஆசிரியராயிருந்தவர். அவர் பெரிய பாடசாலையொன்றின் அதிபராக இருந்தவர். இப்போது சைவாசிரிய கலாசாலையின் முதல் அதிபர் அவரே. பின்னாளில் இன்ஸ்பெக்ரர் கிருஷ்ணபிள்ளை எனப்புகழ் பெற்றவர்.

தனித்தமிழ்ப் பேசும் நல்லிதயம் கொண்ட பண்டிதர் இராச ஐயனார், அக்காலத்தில் பெருந் தமிழறிஞன், ஆசிரியர்களைச் சைவத்தமிழ்ப் பற்றோடு அஞ்சா நெஞ்சினராய் உருவாக்குவதில் பெரும் பெயர் பெற்ற தமிழ் விரிவுரையாளர் அவர். பண்டிதப் பட்டத்தோடு முன்னரே ஆசிரியப் பயிற்சியும் வாய்ந்த படிப்பாளி.

அடுத்த பெரியார் தம்பிப்பிள்ளை என்பார், பால பண்டிதப் பட்டமும் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியத் தகுதியும் அனுபவமும் பெற்றவர். இன்னொருவர் இடைக்காட்டைச் சேர்ந்த சுப்பிரமணியம் இராமசாமி என்பவர். இவர் பயிற்றப் பெற்ற நல்லாசிரியத் தகைமையோடு பண்டிதப் பட்டமும் பெற்ற பைந்தமிழ்வாணர். இடைக்காட்டில் புவனேஸ்வரி வித்தியாலயம் 1925ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பெற்ற போது, சேர். இராமநாதன் அவர்களை மங்கல கரமாக வரவேற்றுப் பேசிய பாண்டித்தியம் வாய்ந்தவர். அங்கே தலைமையாசிரியராயும் இருந்து சைவத் தமிழ் வளர்த்தவர்.

தமிழில் இயல், இசை, நாடகம் என்பன முத்துறைகள். இசைக்கலை தமிழ் நாகரிகத்துக்கு மூலவேர். இசையில்லாமல் தமிழில்லை என்னும் வகையில் அது தமிழோடினைந்து வளர்ந்து வந்தது. பண்டைக் காலத்துப் பெள்த்தரும் சமணரும் தமிழ் உலகில் புகுந்தபோது. இசைகாமம் பயப்படு என்று கருதி அதைத் தட்டிக் கொட்டிப் புறக்கணித்து ஒதுக்கி மறைத்து விட்டனர். அது தப்பித்

தவறி பாணர் முதலியோர் கையாழில் தவழ்ந்து தழைத்து வந்தது. யாழினால் பெருமை பெற்றது யாழிப்பாணம்.

பிற்காலத்தில் யாழி வழங்கிய இடத்தில் வயலின் வாத்தியம் இடம் வகித்துக் கொண்டது. அந்தக் காலத்தில் யாழிப்பாணத்தில் வயலின் வித்தகர்களுள் பரமேஸ்வர ஐயர் ஒருவர் தலையாய வர் என்றும் கூறலாம். அவர் சைவாசிரிய கலாசாலையில் இசையா சிரியரானார்.

சைவம் வளர்க்கும் மன்றங்களாயினும் சபைகளாயினும் விழாக்களாயினும் சைவப் பெரியார் புலோலி சு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்களை அறியாமல் இயங்குதலரிது. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் தமிழ்நாட்டுச் சைவாதீனங்கள் மடங்கள் எங்கும் புகழ் பெற்றவர். நாவலரடிச் சுவட்டில் சைவத்தைப் பேணிவந்தவர். பரமேஸ்வராக் கல்லூரி, விக்ரோறியாக் கல்லூரி, மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி முதலான கல்வித் தாபனங்களில் தலைமை தாங்கியவர். சேர். இராமநாதன் அவர்கள் பேரபிமானத்துக்கு இலக்கானவர். பழுத்த ஆசிரியர், அகநூல், உளநூல் முதலியன விரித்துக் கூறும் மனோதத்துவ நிபுணர். கற்பித்தலின் விதிமுறைகளில் அனுபவம் மிக்கவர். அரசாங்கம் அறியப் பெரும்புகழ் பெற்றவர். சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத் தூணாய்த் தோள் கொடுத்து தாங்கியவர். சைவாசிரிய கலாசாலையில் கௌரவ மான முறையில் சைவம் கற்பிக்க மனமிசைந்து கொண்டிருந்தார்.

நீராவியடியைச் சேர்ந்த கந்தவனம் ஐயாத்துரை என்பார் பழைய காலத்துத் தொழில் நுட்பக்கல்லூரியில் பயிற்றப்பெற்ற விஞ்ஞான ஆசிரியர், அவர் யாழிப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் சிலகாலம் விஞ்ஞானம் கற்பித்தபின் சட்டம் பயின்று நியாய துரந்தரரானவர். நொத்தாரிசுவேலை பார்ப்பதற்காகப் பால பண்டித பர்ட்சை எடுத்துத் தம் தமிழறிவையும் வளர்த்துக் கொண்டவர். சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் தனாதிகாரியாயும் இருந்தவர். அவர் தமது ஓய்வு நேரங்களில் சைவாசிரிய கலாசாலையில் விஞ்ஞானம் கற்பிப்பதற்குச் சம்மதித்திருந்தார். அவர் யாழிப்பாண நகரசபையின் உறுப்பினராயும். தலைவராயும் இருந்தவர். அவரின் மைந்தருள் ஒருவர் கருணானந்தன் என்னும் கல்வித்துறை நிபுணர். இவர் விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாய்க் கட்டுல செவிப்புல கல்வி விரிவுரையாளராய்க் கல்வித்துறையில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவராய் யாழி வளாகத்துக் கல்வித்துறைத் தலைவராயு மிருந்தவர்.

சைவாசிரிய கலாசாலையின் பெரியவர்கள்

சைவாசிரிய கலாசாலை ஆரம்ப காலத்திற்குப் பின் வந்த பேராசான்கள் மூவர். நீண்டகாலம் அங்கே சேவை செய்து ஆசிரிய உலகில் பெருமதிப்புப் பெற்றவர்களாவர். அவர்கள் மயிலிட்டி சி. சுவாமிநாதன் அவர்கள், அளவெட்டி பொ. கைலாசபதி அவர்கள், மட்டுவில் சி. கணபதிப்பிள்ளை என்பவராவர். இவர்கள் மூவரும் தத்தம் துறைகளில் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லை என்று மதிக்கப்பெற்ற பேரறிஞர்களாவர்.

மயிலிட்டி வெள்ளையர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சுவாமி நாதன் அவர்கள் கற்கத்தாவில் கல்வி கற்ற காலத்திலேயே பல்கலைக்கழக விடுதியில் இந்திய குடியரசின் முதற் சனாதிபதியான இராசேந்திரா பிரசாத் அவர்களின் கண்காணிப்பில் உருவானவர். அவரின் உருவத்தைக் குறித்து வங்காளிகள் இலங்காதிபதி என்றும் இராவணேசுவரன் என்றும் கிண்டல் செய்வது வழக்கம். ஆங்கிலம், வரலாறு, பொருளாதாரம் முதலிய துறைகளில் திறமைபெற்ற பட்டதாரியான அவர். இலங்கைக்கு மீண்டு ஆங்கில ஆசிரிய பயிற்சியும் பெற்று, பயிற்றப்பெற்ற பட்டதாரிகள் வரிசையில் சிறப் பிடம் வகித்தவர். சிலகாலம் மல்லாகம் ஆங்கில வித்தியாலயத்தில் அதிபராயு மிருந்தவர். சைவாசிரிய கலாசாலையில் அதிபராகப் பொறுப் பேற்றுப் பணிபுரிந்த காலத்தில் சைவ வித்தியா விருத்திச்சங்கத் துக்குக் காரியதரிசியாயும் கடமைபுரிந்து சங்கத்தைக் கட்டி யெழுப்பியவர். அளவெட்டியூர் பொன்னம்பலம் கைலாசபதி பி. எஸ். சி. அவர்கள் உப அதிபர், ஐந்தடி உயரமுள்ள அவர் இமயமளவு உயர்ந்த படிப்பாளி. அவருக்குப் படிப்பிக்கத் தெரியாத பாடம் என ஒன்றில்லை. தானே முயன்று படித்து வண்டன் பி. எஸ். சி. பட்டம் பெற்றவர். இசைவல்லார். சூழலில் இளமையில் ஒடியாடி விளையாடி ஏழிசையும் நன்கறிந்தவர். விஞ்ஞானத் துறையில் ஒலி

பற்றிய அறிவோடு இசையின் எழுச்சி யையும் கண்டறிந்தவர். எந்தப் பண்ணையும் மெதுவாகப் பாடுவர். சிந்தனையுலகில் சஞ்சாரித்து மீள்பவர்.

எந்தக் கடினமான ஆங்கில நூலையும் கையிலேந்தி மொழி பெயர்த்துப் படிப்பிப்பவர். அகராதியைப் புரட்டும் சிரமம் அவருக்கு இருக்கவில்லை. அவர் என்றேனும் வீண் வார்த்தை, வெறும் வார்த்தை பேசியதில்லை. ஆசிரியராக உருவாகி வந்தவர்களை மெதுவாக அழைத்து, அவர்கள் முயற்சிகளையும் ஆக்கங்களை யும் உற்சாகப்படுத்தி ‘ஹ! நல்லது! நல்லயத்தனம்’ என்றெல்லாம் ஊக்கமளிப்பவர். பயிற்சியாளர்களுக்குப் படிப் பித்கல் விதியும் முறையும் விளக்கி, மாதிரிப் பாடங்கள் தயாரித்து ஆயத்தப் படுத்தி விடுபவர். எந்த முரட்டுத்தனமுள்ள மாணாக்கனும் அவருக்கு முன் முனுமுனுப்பதும் கிடையாது. பரீட்சித்தல் புள்ளியிடுதல் முதலியவற்றில் கொம்பியூட்டர் சாதனத்தையும் பின்னடையச் செய்பவர். ஒரேவரியில் பெருக்கி விடை எழுதவல்லவர்.

சௌகரிய கலாசாலையில் பேரொளியாய்ப் பெரும் பெயர் பெற்றவர் மட்டுவில் ஊர் சி. கணபதிப்பிள்ளை என்னும் பண்டித மணியாவர். மட்டுவில் தனங்கிளப்பு ஊர்களில் தந்தை வழியாலும் தாய் வழியாலும் பெருநிலப்பரப்பு வயல்களுக்குச் சொந்தக் காரணாகத் தோன்றிய இவர். பத்தாம் வயதுவரை படித்து ஐந்தாம் வகுப்பைத் தாண்டிய பின் வயல் வேலை பார்ப்பதிலும் மாடுகளை மேய்ப்பதிலும் ஈடுபட்டுப் பதினெட்டாம் வயதில் படிப்ப தற்கு வாழ்நிய போது, வண்ணார்பண்ணையில் நாவலர் பாடசாலையோடு சேர்ந்த மண்டபத்தில் காவிய பாடசாலை நடைபெற்றது. அதில் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணம், தர்க்கம், வடமொழி படிப்பதற்கு வந்தவர்களுக்கு முகாமையாளர் உணவு, உடை, உறைவிடமளித்து வளர்த்து அவர்களை ஆளாக்கி விட்டனர்.

அந்தவகையில் அங்கே கற்பித்த இரண்டு பெரிய மனிதர் களான சுன்னாகம் குமாரசாமிப் புலவர், நல்லூர் கைலாசபிள்ளை ஆகியோரிடம் ஆறுமுகநாவலரவர்களின் சைவத்தமிழ்ப் பாரம் பரியத்தை நான்காண்டுகளில் இரவு பகலாக ஒரே மூச்சிற் படித்து விவேகியாய்ப் பண்டிதர்க்கான அறிவைப் பெற்றவர் தமது பாண்டித்தியத்தைக் கொண்டு மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் நடத்தி வந்த பண்டித பரீட்சையைப் பதம் பார்க்க விரும்பிய இவரை, ‘அது உனக்குத் தேவையில்லை, உனக்கு எப்பவோ பண்டிதற் கான தகுதி உண்டாகி விட்டது’ என்று குமாரசாமிப் புலவர் அவர்கள் தடுத்திருந்தார்கள்.

சுன்னாகம் குமாரசாமிப் புலவர் அவர்கள் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் உயர் உறுப்பினராய்ச் சங்கத்தார் நடத்திய செந்தமிழ் ஏட்டை வளர்த்தவராய் சங்கத்தார் நடத்திய பண்டித பரீட்சகராய் நூற்றுக் கணக்கான விடைத்தாள்களை மதிப்பிட்டவராயிருந் தமையால்தம் மாணாக்கரின் தரத்தை நன்கறியக்கூடியதாயிருந்தது.

புலவர் அவர்கள் மறைந்த பின் வித்துவான் சுப்பையா பிள்ளை அவர்களிடம் இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி பிரயோக விவேகம். இலக்கணக் கொத்து முதலிய நூல்களைத் தனித் திருந்து பொறுத்திருந்து எடுத்துச் சித்திகண்டவர். தம் மாணாக் கரின் முயற்சியை மதித்த முகாமையாளர் கைலாசபிள்ளை அவர்கள், தங்கப்பதக்கம் பரிசளித்துப் பாராட்டினார். இவரைப் பண்டித பட்டத்தோடு ஆசிரியர்க் கான பயிற்சியும் பெறச் செய்து தமது சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையின் தலைமையையும் முகாமையையும் மகளொருத்தியையும் கொடுப்பதற்கு பெரியார் கைலாசபிள்ளை அவர்கள் பெரிதும் விரும்பினார்கள். தனித் தமிழேயன்றி வெறைந்தப் பாடத்தையும் அறியாத பண்டிதர் கணபதிப்பிள்ளை தக்கவர்கள் பால் சென்று கணிதம், வரலாறு புவியியல் படித்துப் பிரவேசத்துக்கு ஆயத்தமானார்.

பண்டிதர் அவர்கள் கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயின்ற காலத்தில் அதிபராயிருந்தவர். திரு. அ. பொன்னையா அவர்களாவர். இன்ஸ்பெக்ரர் பொன்னையா என வழங்கிய அவர் கற்பித்தல் விதியும், முறையும் அறிந்த பெரிய வராவர். தமிழ்ப் பேராசானாயிருந்த குருகவி என வழங்கிய மட்டுவில் வே. மகாலிங்கசிவம் அவர்கள், பண்டிதர் அவர்களுக் குக் கிட்டிய உறவினருமாவார். குருகவி அவர்களின் பேரனாரின் பெயராய கணபதிப்பிள்ளை என்பதே பண்டிதர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு இடப்பெற்றது. பண்டிதர் அவர்களை இளமையில் இலக்கிய நாட்டம் பெறச் செய்தவர் குருகவி அவர்களே ஆவர். அது பழமலை அந்தாதியில் தொடங்கியது என்பர்.

பண்டிதர் அவர்கள் பயிற்சியை முடித்துக் கொண்டு வெளி யேறும் நாளை எண்ணிக்கொண்டு வந்தவர் இந்து போர்ட் இராச ரத்தினம் அவர்கள். பயிற்சி முடிந்ததும் அவரைப் பெரிய மனித னாய கைலாசபிள்ளை அவர்களிடம் அழைத்துச் சென்று அவரிடம் மெலிந்து கேட்டு அனுமதி பெற்றுச் சைவாசிரிய கலாசாலையில் தமிழ்ப் பேராசானக 1929 ஆம் ஆண்டிறுதியில் நியமித்தார்.

பேராசான்கள் மூவரையும் அடுத்து நாலாம்வராயிருந்தவர் அந்தணப் பெரியாராய் கந்தசவாமி ஐயர் அவர்கள். மட்டுவிலைச் சேர்ந்த இவர் மிக இளமையிலேயே நாவலர் பாரம்பரியத்தை நன்கறிந்து, ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு வயது போதாமலிருந்த காலத்தில் அதிபர் பொன்னையா அவர்களின் தயவால் பயிற்சி பெற்று முத்துத்தம்பி வித்தியாலயத்தில் நடைபெற்று வந்த ஆசிரிய கலாசாலைப் பிரவேச வகுப்பை நடத்தி சைவாசிரிய கலாசாலையில் விரிவரையாளரானவர்.

குழந்தையுள்ளாமும், குதூகலமாகச் சிரித்துச் சிரித்துப் படிப் பிக்கும் பழக்கமும் உள்ள இவர் பாலர்கல்வி, புவியியல், வானசாத்திரம் முதலிய துறைகளில் வல்லவர். பஞ்சாங்கம் கணிக்கும் இவர் சில வேளைகளில் பொழுது விடியுமேன் மாணாக்கரிடையே புகுந்து அவர்களை நித்திரையினின்றும் தட்டி எழுப்பி வெளியே நிறுத்தி வானத்தைக் காட்டி நட்சத்திரங்களின் நிலையை அவதானிக்கச் செய்தவர்.

கிளரவு இராசரத்தினம் அவர்களின் மாணசக் குழந்தை

சைவாசிரிய கலாசாலை நல்ல சூழலில் நாற்பது பரப்புக் காணியில் நல்ல முறையில் உருவாகி வளர்ந்து வந்தது. வங்காளப் பாரம்பரியம் முன்னர் கங்கை கொண்ட சோழன் தென்னகத்து அந்தணர்களைக் கொண்டு வளர்த்தது. அங்கே வித்தியாசாகர் முதலான பெரியவர்கள் உருவானவர்கள் அங்கே பல்கலைக் கழகத்தில் இராசேந்திரப் பிரசாத் முதலானவர்கள் மயிலிட்டி சுவாமிநாதன் அவர்களை உருவாக்கினார்கள்.

யாழிப்பாணத்து அளவெட்டி செந்தமிழ்ப் பண்ணைகளுள் ஒன்று. சுவாமி சத்தா என்னும் இரத்தினசிங்கம் ஆசிரியரின் மூச்சுப்பட்டவர்களுள் ஒருவர் மௌன தவம் பேணிய கைலாசபதி அவர்கள். அவருக்கு ஒரு பழைய பாரம்பரிய உருவாக்க உத்வேகம் இருந்தது.

மட்டுவில் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் வழியாக வேதநெறியில் வளர்ந்த சைவத்துறை சார்ந்த நாகரிகம் உத்வேகம் அளித்தது. ஆங்காலம் மெய்வருந்த வேண்டாம் என்றவர்கள் நியதி தக்துவம் காலதத்துவம் கண்டவர்கள். உள்ளது போகாது இல்லாதது வாராது என்ற சற்காரியவாதம் சைவக் கோட்பாடு.

சைவ மறுமலர்ச்சிக்கு இராசரத்தினம் அவர்கள் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம் மூலம் அயராது உழைத்தமையை உண்மைச் சைவர்கள், உத்தம ஆசாரசீலர்கள் உள்ளனர்போடு தலை நிமிர்ந்து பார்த்தார்கள். சைவாசிரிய கலாசாலைக்குத் திருநெல்வேலியார் மலேசியாவிலிருந்து அனுப்பிய வண்ணம் இருந்த போதிலும் கடன்பளு குறையவில்லை.

அன்று 25000 ரூபா வரையில் இருந்த கடனை அடைப் பதற்கு விசேட வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள்.

நிதி படைத்த சைவப் பெரு மக்கள் சைவாசார வளர்ச்சிக்கு ஏதாவது ஒரு வழியில் உதவி செய்யலாம் என்பது வேண்டுகோளின் சுருக்கம். முந்நாறு ஆசிரியர்கள் வசதியாகப் பயிற்சி பெறக் கூடிய வாய்ப்பு அங்கே இருந்தது. படிப்பு மண்டபம், படுக்கை மண்டபம், உணவு மண்டபம் முதலியவற்றில் சைவப் பெரியார்கள் முதலீடு செய்யலாம் எனச்சங்கத்தார் வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள்.

சின்னஞ்சிறிய சுவடியாகச் சைவாசிரிய கலாசாலைப் புராணம் பாடிய பழைய மாணாக்கராய பண்டிதர் இராசையா சைவாசிரிய கலாசாலையை அமைக்கக் காரைநகர் அருணாசலம் அவர்கள் பட்ட பாட்டைப் பாடியுருகுவர். ‘இந்தச் சைவாசிரிய கலாசாலையை வைத்திடக் காரைநகர் அருணாசலப் பேர் மெய்த்தவன் செய்த தொண்டு மேதினி மறக்கற் பாற்றோ’ என்று பெருமிதங் கொள்வர்.

சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தை உருவாக்கிய இராம நாதன் அவர்கள் நாவலர் அவர்கள் வழியில் சென்றவர் என்று கூறி இன்புறுவர். ‘நாவலர் காட்டு நல்ல வழியினிற் செல்ல சைவக் காவலரான இராமநாதரும் பிறருங் கூடி ஆவலாய்ச் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கந் தன்னைக் காவலாய் வைத்தார். சைவக் கல்வியை வளர்க்க வென்றே’ என்பர். இப்பாரிய பணியைச் செய்து வந்த இராசரத்தினம் அவர்களை ‘மெய்த் தவம் செய்தவர்’ என்று போற்றுவர். யாழ்ப்பாணம் செந்தமிழன் பும் சிவநேயமும் பூப்ப, உலகம் புகழ் எழுச்சி பெற்றிருக்கும் என்பர்.

“செந்தமிழ் வளனு மெங்குஞ்
சிவநேறி வளனுந்தங்கும்
நந்தலில் திருவும் நாடும்
நானில வளனுங் கூடும்

செந்திரு வனையார் வைகுஞ்
 செய்மணிக் குன்று போன்றே.
 இந்தமாநிலமீக் கூர
 யாழ்நக ரிருக்கு மாதோ!

எத்திசை தனிலும் இராச
 ரத்தின மாகப் போற்றும்
 அத்தகு நாமத் துள்ளோன்
 அத்துவக் காத்து மாவோன்
 மெய்த்தவமுடையோன் சட்ட
 சபையினில் மேவுங் காலை
 வைத்தனர் பெரியோர் சங்க
 மனேஜராய்த் தொண்டு செய்ய

அன்னவன் செய்தசைவத்
 தொண்டினுக் களவு முண்டோ
 பன்னெடுங்காலஞ் சைவர்க்
 கிலாதவோர் பயிற்சிச்சாலை
 மன்னிய திருநெல்வேலி
 மாண்பதி வைத்தான் சைவர்
 என்னமாதவ மோன்ன
 இருபத்தெட்டாண்டா மெல்லை”

சைவாசிரிய கலாசாலை விரிவரையாளர்களை வியந்து
 போற்றும் பண்டித இராசையா அவர்கள் பேராசான்களைக் குறிப்
 பிடும்போது, ‘வித்துவான் முதலாயுள்ள விற்பனர், கணித நூலோர்,
 சித்திரம் வல்லோர், பாலர் பயிற்சியிற் சிறந்த வீரர் எத்திசை தனிலும்
 போற்ற இருந்தனர் உதவியாக’ என்பர்.

அன்று 1928ஆம் ஆண்டு விஜயதசமி நாளிற் பயிற்சி பெறச்
 சேர்ந்த பன்னிருவரோடு நாளாடைவில் ஆறு பேர் சேர்ந்து பயிற்சி
 பெற்று ஓராண்டு நிறைவதற்குள் 1929ஆம் ஆண்டின் ஆவணி
 மாதத்தில் மேலும் ஐம்பத்திருவர் பயிற்சிக்காகச் சேர்ந்திருந் தனர்.
 இவ்வாறாக இரண்டாம் ஆண்டினர் பதினெண்மரும், முதலாம்
 ஆண்டினர் ஐம்பத்திருவருமாக எழுபது பேர் பயிற்சி பெற்ற சைவப்
 பொலிவு இராசரத்தினம் அவர்களைப் பூரிக்கச் செய்தது. பண்டிதர்
 கணபதிப் பிள்ளை அவர்கள் சைவாசிரிய கலாசாலையை
 அலங்கரித்தமை. ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் பாரம்பரியத்தை

ஆயிரத்து அறுநூற்றுவருக்கு அதிகமானோரிடம் பழக்குவதற்கு வாய்ப்பாயிருந்தது. அவர் அங்கே இலக்கிய இலக்கணம் பழக்கிய வேளையில் பயிற்சிபெற வந்தவர் பலரை அவரவர் பக்குவம் கண்டு பிரவேச பண்டிதர்களாய், பால பண்டிதர்களாய், பண்டிதர்களாய் உருவாக்கியும் வந்தார்.

இந்த வகையில் இவரிடம் உருவாய பண்டிதர் இராசையா என்பார் தாம் பண்டிதனானமைக்கு உதவிய பேராசானைப் பற்றிப் பாடுவர்.

“சீரியநற்குணங்கள் பல சேர்ந்த ஆழி
செந்தமிழ்த் தேன் மழை பிலிற்றுஞ் சிறந்த மேகம்
ஆரியமும் செந்தமிழும் அமைந்த குன்றம்
ஆசிரியகலாசாலைக் கேற்றும் தீபம்
ஒரியல்பு மில்லாத வென்னைத் தானும்
ஒருபொருளாய் மதித்துதவி செய்த வள்ளல்
பாரிலுயர் மட்டுவிலைப் பதியாக் கொண்ட
பண்டிதனாங் கணபதிப்பிள்ளை மற்றோன்.”

நூற்று திராவிட பாழூபிவிஞக்திச் சங்கம்

இந்துபோர்ட் இராசரத்தினம் இருபதாம் நூற்றாண்டில் இணையில்லா வகையிற் சைவத்தமிழ்ப் பரிபாலனங்செய்வதற்கு இலங்கையில் மானசீகமான முறையில் நல்லதொரு வரவேற் புக் காத் திருந் தது. முன் னர் பத் தொன் பதாம் நூற்றாண்டிலேயே எங்கள் மத்தியில் சைவம் வளர்த்த சான்றோர் சிலரும், செந்தமிழ் வளர்த்த செம்மல்கள் பலரும் தங்கள் புலமையைத் தமிழ் நாட்டிலேயே நடாத்திப் புகழும் விருதுகளும் பெற்றிருந்தார்கள்.

இருபதாம் நூற்றாண்டிலேயே இலங்கை அரசறியத் தமிழ்ப் புலமை நடாத்திய சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் அவர்களும், வட்டுக்கோட்டை ஆறுமுக உபாத்தியாயர் அவர்களும் வெவ்வேறு காலத்தில் அரசாங்கத்திடம் 250 வெண் பொற் காசுகள் பரிசாகப் பெற்றிருந்தார்கள்.

இவ்வைபவங்களுக்கு முன்பதாக யாழிப்பாணத்துப் பெரியார்கள் எங்கள் நாட்டின் வரலாற்றைப் பொதுவாகவும், எங்கள் மாநிலத்து வரலாற்றைச் சிறப்பாகவும் ஆராய்ந்து எழுதுவதற் கென்று யாழிப்பாண வரலாற்றுச் சங்கம் என்றொரு பேரவையைக் கூட்டியிருந்தார்கள். இச்சங்கத்தின் முதற் கூட்டம் 11-12-1919 ஆம் நாளில் கூடிய பின், இடையிடையே பலமுறை கூடி ஆராய்ச்சி உரைகளைக் கேட்டு வந்தது. சங்க நிகழ்ச்சிகளில் வரலாற்றுப் பெரியாராயிருந்த பெரிய நீதிமன்றப் பதிவாளர் முதலியார் இராசநாயகம், வணக்கத்துக்குரிய சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், கதிரைவேற் பிள்ளை பாலசிங்கம், எஸ். ஆர். இராசரத்தினம் முதலானோர் யாழிப்பாணத்து அரசர்கள், சோழ மன்னர்களின் ஆட்சிக்காலம், இலங்கை நாணயங்கள் முதலாய் பொருள்கள் பற்றிப் பேசினார்கள்.

கதிரைவேற்பிள்ளை பாலசிங்கம் இந்துபோர்ட் இராசரத்தி னம் அவர்களின் மைத்துனன் என்பது தெரிந்ததே. அவர் விவசாயம், பொருளாதாரம், சட்டம் முதலிய துறைகளில் மேம் பட்டவர். தமிழ்ப் புலவர்கள் மகாவலிகங்கை வடக்கே திரும்பி வழிந்தோடாதோ என்று பாடியதை உணர்ந்து, வெள்ளைக்கார அரசாங்கத்திடம் மகாவலிகங்கையை உடனடியாக வடக்கே திருப்பு என்று சட்ட சபையில் முழங்கியவர். அதைக் கேட்டு நகைத்த தென்னகத்தார் கூஷவேண்டுமானால் போத்தல்களில் நிரப்பிப் போங்கள்; என்று ஏனாங் செய்தார்கள். இன்று பால சிங்கத்தை நினைத்து முத்திரையும் வெளியிட்டு கொண்டாடு கிறார்கள். யாழ்ப்பாணத்தையும் யாழ்ப்பாணத்தாரையும் பெருமளவில் மதித்த கலாநிதி பி. ஈ. பீரிஸ் யாழ்ப்பாண அரசு என்னும் தலைப்பில் ஒரு நூலை வெளியிட்டார். இந்நூலுக்கு வேண்டிய பல தகவல்களை அவர் போத்துக்கல்சுவடிகளிலிருந்து பெற்றார் என்பர்.

இவ்வாறாக 1921ஆம் ஆண்டு உதயமாகவே கல்வித் துறையில் நல்ல வழிகள் வந்து வாய்த்தன. நாற்பத்திரண்டு ஆண்டுகள் சட்டசபையை அலங்கரித்த பொன்னம்பலம் இராம நாதன் அவர்களை அலங்கரிக்க அரசினர் அவருக்கு நெற் பட்டம் அளிக் கவே, அவா் சோ். பொன் னம் பலம் ஆகி அவர் யாழ்ப்பாணத்தை அலங்கரிப்பதற்குத் திருநெல் வேலியில் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியினைப் பல்கலைக்கழகச் சாயலில் அமைத்தார். தென்னிலங்கையர் பலர் இங்கே தங்கிச் சைவ உணவுண்டு படித்து உருவாவதற்கும் பரமேஸ்வராவாய்ப்பளித்தது.

அப்பால் தேசாதிபதி மனிங் அவர்கள் முன்னர் சேர் அருணாசலம் அவர்கள் கேட்ட வண்ணம் பல்கலைக்கழகம் அமைப்பதற்கு முன்னோடியாக இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியை அமைத்தார். அங்கே செந்தமிழ்ப் பரிபாலனாங் செய்ய வந்து வாய்த்தவர்களுள் தமிழ்நாட்டு அநவரத விநாயகம் பிள்ளை அவர்களையும். எங்கள் நாட்டுச் சிறுப்பிட்டியூர் வைரவ நாதர் தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் தமிழோடு தந்த தேசிகர் என்னும் அழகசுந்தர பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பரி அவர்களையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி லண்டன் பல்கலைக் கழகத்துப் பட்டங்கள் பெறுபவர்களுக்கு வேண்டிய விரிவுரை களையும் நெறிப்படுத்தலையும் கொடுத்துவரவே, நம் நாட்டில் பட்டம் பெற்றோர் தொகை பெரிதாயிற்று. கணிதப் புலியாயிருந்த

சுந்தரலிங்கம் அவர்கள் எம்மவரிடையே கணிதம் வல்லார் பலரை உருவாக்கி விடவே பலர் வண்டன் பட்டத்தில் முதற் பிரிவையும் தட்டிக்கொண்டு வருவாராயினர்.

ரிருஷ் ஸ்ரீ சதாசிவ ஜயர் அவர்கள்

இத்தகைய பெரும் வாய்ப்புக்கள் வரப்பிரசாதங்களாய் வந்து சம்பவித்த வேளையிலே, முப்புரி நூலினரும், மும்மொழிப் புலமை பெற்றவரும், முத்தமிழ் வல்லவருமாய் பிரம்மஸீ தி. சதா சிவ ஜயரவர்கள் யாழ்ப்பாணத்துப் பெரும் பாக வித்தியாதரிசியாய் இருந்தார்கள்.

முன்னர் நாவலர் காலத்திலும், அவருக்குப் பின்னரும் யாழ்ப்பாணத்திலே தமிழ் வளர்ப்பதற்கெனத் தமிழ்ச் சங்கங்கள் தோன்றிப் பணி புரிந்து நலிந்து போனமைக்கு வெகுவாக வருந்தி, இனிமேலாயினும் நிலைபேறான சங்கம் ஒன்றை நிறுவுவதற்குப் பெருமுயற்சி எடுப்பாராயினர்.

சன்னாகம் குமாரசவாமிப் புலவர் அவர்களையும், நாவலர் அவர்களின் தமையனார் அவர்களையும் இன்னும் சில பெரியார் களையும் முன்னிட்டு அரசறியுமாறு யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாபி விருத்திச் சங்கம் என்னும் தாபனத்தை 1921ஆம் ஆண்டு ஜப்பசித் திங்கள் பதினேழாம் நாளில் மங்கலகரமாக நாவலர் சைவப் பிரகாசவித்தியாசாலை மண்டபத்திலே கூட்டினார்கள்.

அவ்வமயம் இலங்கை முழுவதற்கும் கல்விப் பணிப்பாளராயிருந்த இவான்ஸ் என்பவர் தலைவராயிருந்தார். அரசறியத் தாபிக்கப் பெற்ற இச்சங்கத்தின் கௌரவ அங்கத்தவர் இருவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்து மேற்சபை உறுப்பினராயமர்ந்து செல்வாக்குக் காண்பிப்பதற்கான கௌரவமும் நாளடைவில் உண்டானது. சங்கத்தின் நோக்கம் மகத்தானதாய் சாதிசமய வேறுபாடின்றி மொழித் தொண்டு புரிதலே குறிக்கோளா யிருந்தது.

இங்ஙனமாகத் தமிழிலும், சமஸ்கிருதத்திலும், பிரவேச பண்டித, பாலபண்டித, பண்டித பரீட்சைகள் நடத்துதல் இடையிடை மாநாடுகள் கூட்டி அறிவுரைகள் நிகழ்த்துதல், ஆராய்ச்சிகள் செய்தல், நூல்கள் வெளியிடுதல், சஞ்சிகை வெளியிடுதல், காவிய பாடசாலை நடத்தித் தமிழிலும், சமஸ்கிருதத்திலும் பட்டங்களுக்குப் படிப்பித்தல்.

இத்தகைய நோக்கத்தை அறிந்த மகரிஷி சுத்தானந்த பாரதியார் மனமகிழ்ந்து சங்கத்தைப் பாராட்டி வாழ்த்திப் பாடிய போது, ‘என்று முள செந்தமிழும், இன்ப மிகும் ஆரியமும் இரண்டும் வேண்டும்: நன்றிரண்டும் பயின்றுயர்ந்த நாகரிகப் பண்புகளை நயப்போம் வாரீர்’ என்பது முதலாகப் பாடியிருந்தார்.

இவ்வாறே இராசகோபாலாச்சாரியரும் ஏற்றத் தாழ்வில்லை என்னும் தலைப்பில் அருமையாகப் பாராட்டியிருந்தார். தென்னி வங்கையில் சிங்கள மக்களிடையே பிரிவேனா என்னும் தாபனங்கள் நிலவும் வகையில் எம்மிடை ஆரிய திராவிட பாஷாபி விருத்திச் சங்கம் நிலவுவதற்கு நாட்டின் தேசாதிபதி அவர்களே காப்பாளர் என்னும் போஷகராயிருந்தார். உத்தியோக ரீதியில் கல்விப் பணிப்பாளர் தலைவராயும், வடபிரதேசப் பிரதம வித்தியா தரிசி செயலாளராயுமிருந்தனர். உபதலைவர்களாயும் காரிய நிர்வாக சபை உறுப்பினர்களாயும் உள்ளூர்ப் பிரமுகர்கள் இருந்து ஊக்கமளித்தனர்.

சிந்துவெளி நாகரிகத்தில் எஞ்சியுள்ள சின்னங்களிலொன்று ஏரி பெருத்த ஏருத்து மாட்டின் படத்தை முத்திரையாகக் கொண்டது. அக்காலத்திலேயே சேர் அலெக்சாண்டர் கணிங்காம் சிந்துவெளி நாகரிகம் திராவிட நாகரிகம் என நிச்சயம் செய்திருந்தார். இச்சங்கத்தின் பொருட்டு முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார் எழுதியமை நினைவிற்கொள்ளத் தக்கவை. ‘இலக்கணம், சங்க நூல், காப்பியம், இதிகாசம், புராணம். பிரபந்தம், சைவ சித்தாந்தம். வைணவசித்தாந்தம், நியாய வேதாந்தம். நாற்கவிப் புலமை’ வகுத்த அவர், நாளடைவில் ‘கணிதம், சோதிடம், வைத்தியம், பெளதிகம், சித்திரம், சிற்பம், இசை, நாடகம்,’ என்னும் துறைகளையும் சேர்க்கலாம் என்றார்.

சங்கம் நடத்திய வகுப்புகளில் கற்றுவந்த மாணாக்கர்கள் பண்டிதர்களாக உருவாகிய வேளையில் அவர்களுக்கு ஆசிரியப் பயிற்சி அளிப்பதற்கு நடேசபிள்ளை அவர்கள் தமது முகாமையில் பரமேஸ்வர பண்டித ஆசிரிய கலாசாலையை ஆரம்பித்து வைத்தார். அதில் அதிபராய்ப் புலோலி இலக்கணக் கொட்டர் என்னும் குமாரசுவாமிப் புலவரின் இளைய மைந்தர் கலாநிதி சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் இருப்ப. உதவியாக இரட்டைப் பட்டதாரி சிதம்பரப்பிள்ளை, பேராசிரியர் செல்வநாயகம், சோழ வந்தான் அரசர் சண்முகனார் மாணாக்கர் நவநீத கிருஷ்ணபாரதியார், சோழ வந்தான் கந்தசாமிப்பிள்ளையின் மாணாக்கன் வித்துவான் கார்த்திகேயன் முதலானோர் தமிழ்ப் புலமை நடத்தினார்கள்.

அப்பால் சங்கத் தாபகர் சதாசிவ ஐயர் அவர்கள் அரசினர் உதவி யோடு சன்னாகத்தில் வித்துவான் கணேச ஐயர், நியாய சிரோமணி சிதம்பர சாஸ்திரியார் முதலானோரின் உதவியுடன் பிராசீன பாடசாலை நிறுவிப் பண்டிதர்களை உருவாக்கி வந்தார். நடேசன் அவர்கள் கல்வி மந்திரிக் குழுவிலிருந்த பெருமை யினாலே அவர் ஆறாம் வகுப்பிற்கு மேல் தமிழ் படிப்பிக்கும் பண்டிதர்களுக்கு மாதந் தோறும் சலுகைப் பண்மாகப் பத்து ரூபா கிடைக்கச் செய்தார். பயிற்றப்பெற்ற ஆசிரியர் மாதம் 43 ரூபா சம்பளம் எடுத்த காலத்தில் மேலும், பத்து ரூபா அன்று பண்டிதர் களின் பெருக்கத்திற்கு உந்து சுக்தியாயிருந்தது.

இத்தகைய சூழ்நிலையிலேதான் இந்துபோர்ட் இராசரத்தினம் அவர்கள் தமது சைவாசிரிய கலாசாலையிலே பண்டிதமணி அவர்களைக் கொண்டு காவிய பாடசாலையொன்றை நடைமுறை யில் கொண்டு வந்தபோது, நாட்டில் பண்டிதர்களின் பெருக்கம் அதிகமாயிற்று.

அந்தக் காலத்திலே தான் கிருஷ்ணமூர்த்தி என்பார் ‘கல்கி’ என்னும் புனைப்பெயரில் ஆனந்தவிகடனில் எழுதி வந்தார். அவர்யாழ்ப்பானம் வந்தபோது வழிதெருவெல்லாம் பண்டிதர் சூட்டத்தைக் கண்டு மிரண்டு யாழ்ப்பானத்திலே வீதியில் எங்கேனும் தடுக்கிவிழுந்தால் ஒரு பண்டிதரின் மேலே தான் விழு வேண்டும்’ என்று நகைச்சுவையாக உண்மையை எழுதினார்.

யாழ்ப்பானம் ஆரிய திராவிட பாஷாபி விருத்திச் சங்கம் தமிழ்நாட்டுத் தமிழ்ச்சங்கம், கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கம், தூத்துக் குடிச்சங்கம், தென்னிந்திய திருநெல்வேலிச் சங்கம், கணேசர் செந்தமிழ்ச் சங்கம் முதலாய சங்கங்கள் போல இங்கே தமிழ் வளர்த்தது. இச்சங்கத்தின் மாநாடுகளில் தமிழ் நாட்டிலிருந்து காலந்தோறும் கதிரேசன் செட்டியார், சேதுப்பிள்ளை, கோவிந்த சாமிப்பிள்ளை முதலானோர் வருகைதந்து சிறப்பித்துள்ளார்கள்.

இலங்கையில் காலத்துக்குக் காலம் கல்விப் பணிப்பாளரா யிருந்த ஆங்கிலேயர்கள், பறங்கியர், சிங்களவர், தமிழர் அவ்வப் போது இச்சங்கத்தின் ஆண்டு விழாக்களில் தலைமை தாங்கிச் சிறப்பித்துள்ளார்கள். அவர்களுள் இவன்ஸ், ரொபிசன், விக்ஸ், மக்ரே, பற்றிக், சான்டிமன், ஹெல்வஸ் முதலானோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

இங்ஙனம் புகழ் பூத்த ஆரியதிராவிட பாஷாபி விருத்திச் சங்கம் சில காலமாகக் கலாநிதி என்னும் பருவகால மலர் ஒன்றை வெளியிட்டு வந்தது. அதை ஆரம்பத்தில் சதாசிவ ஐயா அவர்களும், பின்னர் கோவை வாணன் என்னும் கோப்பாய் அ. வி. மயில்வாகனம் என்னும் பன்மொழிப் புலவரும் நடத்தி வந்தார்கள். அதில் இலக்கியம், இலக்கணமும், கலைகள், சரித்திரம், கல்வி முறை, கவிதை முதலிய விடயங்கள் ஆராயப்பெற்றன.

சங்கம் செய்த நற்பணிகளை 1950ஆம் ஆண்டில் திரும்பிப் பார்த்தபோது நாட்டில் 564 பிரவேச பண்டிதர்களும் 406 பால பண்டிதர்களும் 71 பண்டிதர்களும் பட்டம் பெற்றவர்கள். வரிசையை அலங்கரித்திருந்தார்கள். சங்கப் புலவர்களின் பெயர் வரிசையும் பரவலர்தம் பெயர் வரிசையும் ஒன்றாகவே வரிநெடும் பொத்தகத்தில் எழுதப்பெற்றிருந்தன. அந்தப் பெரு வரிசையில் முதலில் வித்துவான் கணேசையர் அவர்களின் பெயருக்கு அடுத்தாற்போல் இந்து போர்ட் இராசரத்தினம் அவர்களின் பெயர் எழுதப்பெற்றிருந்தமை ஏட்டுக்கும் நாட்டுக்கும் பெருமை அளித்தது. இராசரத்தினம் அவர்கள் இணையில்லாத புரவலர் என்பது நாடற்றிந்த விடயமாய் இருந்தது.

இவ்வாறாக, ‘கன்னித் தமிழோடு கலந்து மன்னிய ஆரியந் தன்னையும் சீரிய விழியென ஓம்பிவரு மெங்கள் உயர் சங்கத்தின் வெள்ளி விழாவில் வியனுலகுவக்கக் கலைமையோங்கத் தலைமை தாங்க என நவநீத கிருஷ்ணபாரதியார் வரவேற்ற இலங்கைப் பிரதமர் டட்லி சேனாநாயக அவர்கள் பரமேஸ்வரா வளாகத்தில் சங்கத்தின் பணிமனைக்கு அத்திவாரமும் நாட்டினர். அந்த அத்திவாரத்திலேயே இன்று பல்கலைக்கழக ஆனந்தக் குமாரசுவாமி மண்டபம் எழுந்துள்ளது.

அரசாங்க சபையும் இன்றியோதுக்கலும்

ஆங்கிலேயர் 1796 ஆம் ஆண்டில் இலங்கைக் கரை நாடுகளைக் கைப்பற்றி, சென்னைப் பட்டனை வர்த்தக சங்கத்தோடு சேர்ந்து கூட்டாக ஆண்டு, பின் தாழே ஆளத் தொடங்கி, 1815இல் கண்டியையும் கைப்பற்றி, இலங்கை முழுவதையும் ஆளத் தொடங்கியதால் இலங்கையின் பழைய இராச்சியப் பிரிவுகள் மறையத் தொடங்கின.

முன்னர் இராசராசசோழன் முதலானவர்களாலும் பின்னர் கண்டி நாயக்க மன்னர்களாலும் இலங்கையில் பரந்திருந்த தமிழ்ப் பண்பாடு மிலேச்ச நாகரிகத்துக்கு இடம் கொடுத்தது. ஆங்கிலேயர் தேசாதிபதி என்னும் அதிகார உத்தியோகத்தர் மூலம் ஆளத் தொடங்கி, 1833 ஆம் ஆண்டளவில் அவருக்கு ஆலோசனை கூறுவதற்காக அமைத்த சபையே சட்டசபை. அதுவும் பல மாறுதல்களுக்கு இடம் கொடுத்து 1931 ஆம் ஆண்டு வரை நிலைபெற்றது. பழைய சட்ட சபையை நீக்கி விட்டுப் புதிதாக ஒரு சபையை நிறுவுவதற்கு விசாரிக்க வந்தவர்களே டொனமூர்க் குழவினர். பரீட்சார்த்தமாகவும் பாரபட்சமாகவும் அமைத்த அரசாங்க சபை 1931 முதல் 1947 வரை நிலவியது. டொனமூர் பிரபுவின் தலைமையில் அரசியல் திருத்தம் செய்ய வந்த குழவினர் தயாரித்த திட்டம் உருவான காலத்தில் இலங்கை முன்னேறி யிருந்தது. இங்கே 53,07,000 மக்கள் வாழ்ந்தனர். இவர்களின் இனக்கணக்கு வருமாறு:

சிங்களவர்	-	34,73,029
தமிழர்	-	14,17,477
மூஸ்லிம்கள்	-	3,25,913
பறங்கியர்	-	32,315

மலாயர்	-	15,977
ஜோப்பியர்	-	9,254
வேடர்	-	32,000

டொனமூர் குழுவினரை 6.8.1927 ஆம் நாளில் நியமித்தவர் வண்டனில் இருந்த குடியேற்ற மந்திரியார். டொனமூர் குழுவினர் இலங்கைக்கு வந்து, கொழும்பு, கண்டி, காலி, யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு எங்கும் சுற்றிப்பார்த்து விசாரணைகளின் பொருட்டு 34 முறை கூடி 141 பெரியவர்களின் அபிப் பிராயங் களைக் கேட்டறிந்தார்கள்.

தமிழர் சமபலம் (Blanced Representation) அமைதல் வேண்டும் எனக் கருத்துத் தெரிவித்தனர். இதனால் ஓரினம் இன்னோரினத்தை நசிக்க முடியாது எனக் கருதினர். இன அடிப்படையில் பிரதிநிதித்துவம் அமைத்து இலங்கையர்களைப் பிரித்தவர்கள் பிரித்தானியர்களேயாவர். அவர்களுக்குப் பிரித்தானும் தந்திரம் பிறவியிலேயே கிடைத்த பிரசாதம். இனப் பிரதிநிதித்துவத்தின் பூர்வோத்தரம் 1833ஆம் ஆண்டில் சட்டசபை என்க.

டொனமூர்க் குழுவில் வந்த பிரமன்சீல் என்னும் பெரியார் இலங்கையில் சர்வஜன வாக்குரிமை வழங்குவதில் ஆர்வம் காட்டினார். அக்காலத்தில் தான் இங்கிலாந்திலும் பெண்கள் எல்லோருக்கும் வாக்குரிமை வழங்கப்பெற்றது. அங்கே புகழ்பெற றிருந்த சிட்னிவெப் என்பவர் இங்கேயும் சர்வசன வாக்குரிமை வழங்குவதில் அனுதாபம் கொண்டிருந்தார். எனவே 1931ல் இங்கே 15,77,850 வாக்காளர் பதியப் பெற்றனர்.

டொனமூர் அமைப்பில் இலங்கையில் ஜம்பது தேர்தல் தொகுதிகளை வரையறை செய்தார்கள். முதலில் அவர்கள் 65 தொகுதிகளை வரைந்து, பின்னர் 15 தொகுதிகளைக் களை எடுத்தார்கள். இவை வடக்கீழ் மாகாணங்களில் பிடிந்கப்பட்டதாகப் பின்னர் தெரியவந்தது. இங்ஙனம் களை பிடிந்கிய பின் குறிக்கப் பட்ட தொகுதிகள் மாகாணம் தோறும் அமைந்தவை வருமாறு:

மேல் மாகாணம்	-	14
மத்திய மாகாணம்	-	8
தென் மாகாணம்	-	7

வடமாகாணம்	-	4
கீழ்மாகாணம்	-	2
வடமேல் மாகாணம்	-	6
வடமத்திய மாகாணம்	-	1
ஊவா மாகாணம்	-	3
சப்பிரகமுக மாகாணம்	-	5

டொனமூர் அமைப்பு இலங்கை அரசியல் பரிபாலன அலுவல்களில் முப்பெரும் பிரிவுகளாய பொது நிர்வாகம், நிதி அலுவல், நீதி பரிபாலனம் ஆகியவற்றை ஆங்கிலேயர் கையிலே பொத்திக்கொண்டு, பிற அலுவல்களை ஏழாகப் பிரித்து தனித் தனி நிர்வாக சபைகளில் விட்டனர். நிர்வாக சபையோவ் வொன்றும் சராசரி ஏழு அங்கத்தவரைக் கொண்டமையும். இங்ஙனம் அமையும் ஏழு நிர்வாக சபைகளும் தங்களுள் தனித் தனிக் கூடி, ஒவ்வொரு தலைவரைத் தெரிந்து, அவர்களைக் கனம் மந்திரியாரென மதிப்பர், அரசாங்க அலுவல்களைத் கைகளில் பொத்திக்கொண்ட வெள்ளைக்காரராய பிரதம காரிய தரிசி, நிதிக் காரியதரிசி, சட்டக்காரியதரிசி ஆகிய மூவரும், ஏழு காரிய நிர்வாக சபைகளின் தலைவர்களாய ஏழு கெளரவ மந்திரி மாருடன் உடனமர்ந்து, பதின்மராய் மந்திரிமார் சபை எனவிருந்து அரச காரியம் பார்த்தனர். பிரதமர் என்றோ, பிரதம மந்திரி என்றோ எவரும் இல்லாத அமைப்பில் ஒருவர் சபை முதல்வர் என்னும் (Leader) பதவியில் இருந்தார். மந்திரிமார் சபையில் இருந்த பிரதம காரியதரிசி என்பார் தேசாதிபதி என்னும் ஆள்பதிக்கு அடுத்தபடியில் பெரியவரா யிருந்தார்.

இவை இங்ஙனமாகக் கண்டிச் சிங்களவர்கள் தங்கள் பழைய பாரம்பரியம் எல்லாம் ஆங்கிலேயர் நாகரிகத்திற் பாழ் பட்டுப் போயின என்று வாய்ப்பறையறைந்து இலங்கைக்குத் திரிசிங்கள் என்னும் பழைய ஆட்சி முறையே நல்லதெனக் கூறினர். திரிசிங்களமாவது கண்டியரசு, ஜெயவர்த்தனப்புரத்தரசு, யாழ்ப்பாணவரசு என்னும் மூன்றுமாம். கண்டியவர் நோக்கம் இந்த அமைப்பில் மாநிலங்களை உருவாக்கி ஒரு சமஷ்டி ஆட்சியை நிலைநாட்டுவதேயாம்.

டொனமூரார் கண்டியர் கோரிக்கையைத் தட்டிக்கழித்த போதிலும், கோரிக்கைக்கு மதிப்புக் கொடுத்துத் தாம் அமைத்த அரசாங்க சபையில் வைகல்கள் (Sessions) என்னும் கூட்டங்களை

காலந்தோறும் கொழும்பு, கண்டி, யாழ்ப்பானம் ஆகிய முப்பெருநகரங்களில் நடத்தவேண்டுமென வரைந்தனர்.

பிடித்த ஒரு கொப்பின் பிடி நழுவிப் போக, அடுத்துப்பிடித்த கொப்பும் முறிந்தாற்போல, கண்டியர் கேட்ட சமஷ்டிப் பிடி நழுவிப் போக, அடுத்துப் பிடித்த மூன்று நகரத்துக் கூட்ட முறைமையும் முறிந்து போவதற்குக் காரணமாய் இருந்தவர் லண்டனிலிருந்த பாஸ்வீல் என்னும் குடியேற்ற மந்திரியாராவர்.

இப்பால் டொனமூர்த் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்வதா ஒதுக்கி விடுவதா என்பதை நிர்ணயஞ் செய்வதற்குச் சட்டசபையில் காரசாரமான வாதப் பிரதிவாதங்கள் எழுந்தன. இராமநாதன் அவர்கள் டொனமூர்த் திட்டத்தை வன்மையாகக் கண்டித்து, எமக்குத் தேவை பூரணசுதந்திரமே எனக் கூறியதோடு வாக்குரிமைக்குப் படிப்பறிவு வேண்டும் எனக் கூறினார். முன்னர் இங்கிலாந்தில் 1865ஆம் ஆண்டில் சிட்னிவெப் பேசிய வகையில் அவர் குதிரையை வண்டிக்கு முன்பக்கத்திலேதான் பூட்ட வேண்டும் என்றார். இராசரத்தினம் முதலானோரும் டொனமூர்த் திட்டத்தில் பிரதிநிதிகள் கேட்டவற்றைக் கொடாது, கேளாத வற்றையே கொடுத்துள்ளார்கள் எனக் கண்டித்துப் பேசினர். அவர்கள் கொடுத்த வகையில் வகுப்பு வேற்றுமை மேலும் வளருமேயன்றிக் குறையாது என்று சுட்டிக்காட்டினர்.

இராமநாதன் அவர்கள் தமது எழுபத்தொன்பதாம் வயதின் முதுமையையும் கவனிக்காது, மருமகன் நடேசபிள்ளை அவர்களையும் துணையாக அழைத்துக்கொண்டு பாரிய அளவிலமைந்த நினைவேடு தயாரித்துக்கொண்டு, இங்கிலாந்துக்குச் சென்று, மேலிடத்து மந்திரிமாரைக் கண்டு, டொனமூர்த் திட்டம் நாட்டுக்கு உதவாதது என்று முறையிட்டார்.

இப்பால் டொனமூர்த் திட்டத்தை ஏற்பதா, விடுப்பதா என்பதறிவதற்கு விவாதித்த சட்டசபையினர் எவ்வளவு தான் மாறாகப் பேசிய போதிலும் வாக்களிப்புக்கு விடப்பட்டபோது பத்தொன்பதின்மர் சாதகமாகவும் வாக்களிக்கவே, சட்டசபை அத்திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. இராமநாதன் அவர்கள் 26-11-1930 இல் காலமானார்.

வடமாநிலத்து யாழில்மாணி

யாழிப்பாணத்தில் 1920 ஆம் ஆண்டளவிலேயே இளைஞர்கள் சிலர் பலராகிக் கூடி மாணாக்கர் மாநாடு என்னும் இயக்கத்தை வலிமை வாய்ந்ததாக வளர்த்து, உள்ளூர்ப் பிரமுகர் களையும், தென்னிலங்கையரையும், பாரத நாட்டவரையும் பேச வைத்துக் கேட்டுத் தமக்கெனப் பூட்கையுடையவராய் மதிப்புப் பெற்றிருந்தார்கள் அவர்களுடைய பெருநாமப் பட்டியல் நீண்ட தாயினும் அவர்களுள் ஒரு சிலரையாவது நினைவு கொள்ளுதல் சிறப்பாகும். அவர்கள் ஹண்டி பேரின்பநாயகம், கே. நேசையா, ஏ. ஈ. தம்பர், ஐ. பி. துரைரத்தினம், ஓறேற்றர் சுப்பிரமணியம், எஸ். துரைராசசிங்கம் முதலானோராவர். இவர்கள் கொண்ட சகோதரத்துவ இயக்கம் தோழிமை நெறியின் பாற்பட்டுப் பரந்த அளவில் வியாபக முற்றிருந்தது.

மாணாக்கர் இயக்கம் அவர்களோடு வளர்ந்து அவர்களுக்கும் பெருமைதரும் வகையில் வாலிபர் மாநாடாக மலர்ந்து, பல முற்போக்குத் துறைகளில் தலையிட்டது. இதைப் பெறாத முதியவர் சிலர். அவர்களை வம்பர் மாநாட்டினர் என வைதும் வந்தனர். வாலிபர் மேலும் வலிமை பெற்று, வியாபகமுற்று, மகாத்மா காந்தியடிகளை இலங்கைக்கு அழைக்கும் வகையில் ஆளுமை யுடையவராயினர்.

அவர்களுள் ஆசிரியரானோர் யாழிப்பாணத்திற்கு மாத்திரமன்றி, இலங்கைக்கே புகழீட்டி, உலக சம்மேளனத்திலும் பெயர் பெற்றவராயினர். அன்று ஜப்பானில் நடைபெற்ற உலக ஆசிரியர் மாநாட்டில் இலங்கையிலிருந்து சென்ற பிரதியாளர் ஆறு பேருள் நால்வர் நம் தமிழரின் நாகரிகமும் அன்று இலங்கையில் சிங்கள வருக்குச் சிங்கள மொழி எவ்வாறோ, அவ்வாறே தமிழருக்குத் தமிழ் மொழி என்பதாகும். இக் கோட்பாட்டை அன்று தென்னிலங்கையரும் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தனர்.

இன்றி ஒதுக்கல் என்றும் மகிழ்ச்சாரம்

ஆங்கிலத்தில் போய் கொற் (BoyCott) என்பதனை ஒன்றி ஒதுக்கல் என்றும் பகிஷ்காரம் என்றும் வழங்குவர். இஃது ஒரு வகையில் ஒத்துழையாமை எனவும் கருதப்படும். காந்தியடிகளின்

ஒத்துழையாமை இயக்கத்துக்குப் பன்னிரு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே வாலிபர் மாநாட்டினர் தம் முறுக்கேறிய விவேக பூர்வ மான ஒன்றி ஒதுக்கலைக் காட்டினர். அஃதாவது டொனமூர்த் திட்டமும் வேண்டாம் அரசாங்க சபையும் வேண்டாம் தேர்தலும் வேண்டாம் என்பனவாகும்.

முன்னர் 1924 ஆம் ஆண்டளவில் வாழ்ந்த வாக்காளரிற் பார்க்க 1930 ஆம் ஆண்டளவில் ஆறு மடங்கு அதிகரித்த வாக்காளரோடு, ஐரோப்பிய நாடுகள் பல பெண்களுக்கு வாக்குரிமை பெறாத போது நாம் அது பெற்றிருந்தும் சர்வசனவாக்குரிமை எவ்வித நிபந்தனையும் இன்றிப் பெற்றிருந்தும், நல்ல முறையில் கல்வித் தகுதி பூத்திருந்தும் நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் இல்லாமல் நிர்வாகப் பொறுப்பை வெள்ளையரே வைத்துக் கொள்ளம்மா பொத்திக்கொள்ளம்மா வாழைப்பழத்தையும் சோற்றையும் எனப் பற்றிக் கொண்டிருந்த மையை இளைஞர் வன்மையாகக் கண்டித்தனர்.

சட்டசபை குலைக்கப்பட்டு அரசாங்க சபைக்கான தேர்தல் களுக்குக் குறிக்கப்பட்ட நாள்களுக்கிடைப்பட்ட நாள்களில் வாலிப மாநாட்டாரின் ஏழாம் பெருவிழா நிலவுவதாயிற்று. வட பாரதத்திலிருந்து கமலாதேவி சட்டோபாத்தியாய என்னும் வீராங்கனை தலைமை தாங்க வந்திருந்தார். அவர் பேர்பெற்ற சரோஜினி நாயுடு அவர்களின் மைத்துனியும் புகழ் பெற்ற சுதந்திர இயக்கப் பெண்கள் தலைவியுமாவர்.

மிகப்பெரிய ஊர்வலத்தில் பலராய மேளக் கூட்டவொலியின் மத்தியில் மூன்று வெள்ளைக் குதிரைகள் பூட்டிய வண்டியில் வந்திறங்கிய கமலாதேவி முற்றவெளியில் பல்லாயிரவர் மத்தியில் முற்போக்கு இயக்கம் பூரண சுதந்திரம் பேசிய பின்னர் மாநாட்டார் வழைமைபோலத் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றினர். இரு மொழிப் புலமைவாய்ந்த சட்டத்தரணியும், யோகசுவாமி களின் நல்ல சீடனுமான ரி. என். சுப்பையா அழகாகப் பேசிய தோடு அரசாங்கச் சபையை ஒன்றி ஒதுக்கல் செய்யுமாறும் அருமையாக எடுத்துரைத்தார். அவரை ஆதரித்து ஹண்டி பேரின்பநாயகம் முதலானோரும் குதூகலமாகப் பேசினர். அரசாங்க சபை வேண்டாம் என்பதே பேச்சாக ஒலித்தது.

இளைஞர்கள் வெறும் தீர்மானத் தோடு அமையாது பகிஷ்காரத்தை நடைமுறையில் கொண்டு வருவதற்குக் குடா நாடெங்கும் கூட்டங்கள் வைத்துக் குரல் எழுப்பினர். அதைக் கேட்ட பெரியவர்கள் சிலர் வேட்பாளராவதற்குச் செய்த ஆயத்தங் களையும் உதறிவிட்டு இளைஞர்களோடு ஒன்றுபட்டு ஒன்றி ஒதுக்கலே வழி எனத் தாழும் பேசுவராயினர்.

வாலிபர் மாநாட்டில் 1934ஆம் ஆண்டின் வைகல் முற்போக்கு வாதிகள் மத்தியில் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிர்ப்புக் காட்டுவதில் ஆர்வத்தைத் தூண்டியது. வெள்ளைக்காரரின் பொருளாதாரச் சுரண்டலையும் அத்துமீறிய ஆளும் அதிகாரத்தை யும் கண்டித்துக் கூண்டுப்பிரசாரங்கள் பறந்தன. பிரித்தானியரின் கொடியின் சிவப்பு நிறம் எங்கள் உழைப்பாளிகளின் இரத்தத்தில் தோய்க்கப்பட்டதா எனவும் கடுமையான குரல்கள் ஒலித்தன.

அன்று 1931ஆம் ஆண்டில் வெளியான ஆங்கிலத் திங்கள் வெளியீடாய தேசாபிமானியின் ஆசிரியராயிருந்தவர் அரியாலையூர் கெளரவ ஆ. கனகரத்தினம் அவர்களாவர். அந்தச் சுஞ்சிகையில் யாழிப்பாணத்து வேட்பாளர் சிலரின் பெயர்களும் பிரசர மாயிருந்தன. அவர்கள் யாவரும் இளைஞர்களின் குரல் கேட்டுத் தங்கள் தீர்மானத்தை மாற்றிக் கொண்டார்கள்.

அன்று 3-5-1931ஆம் நாள் வண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தியா சாலையில் வேட்பாளர்களானோர் சிலர் கூடினார்கள். அவர்களுள் வைத்திலிங்கம் துரைசவாமி, கதிரவேற்பிள்ளை பாலசிங்கம், அருணாசலம் மகாதேவா, ஏச். ஏ. பி. சந்திரசேகரம் ஆர். ஸ்ரீ பத்ம நாதன், அ. அப்பாத்துரை முதலானோர் பழைய சட்டசபையை அறிந்தவர்கள். அவர்களை விட மேலும் சு. நடேசபிள்ளை. இ. சிவகுருநாதர் முதலியார் காராளபிள்ளை முதலானோரும் கூடியிருந்தார்கள்.

வித்தியாலயத்தில் கூடிய வேட்பாளர்கள் தங்களுக்குள் கலந்து பேசி முடிவெடுத்தபின் அவர்களுள் முதுகண் போன்ற வரும் பேச்சாளருமான வைத்திலிங்கம் துரைச்சாமி அவர்கள் அங்கே வெளியில் காத்துநின்ற பொதுமக்களிடம் தாங்கள் வேட்பு மனுக்கள் கொடுப்பதில்லை எனத் தீர்மானித்துள்ளதாகக் கூறினர். டொனமூர்த் திட்டம் தேசாதிபதி அவர்களுக்கு மேலதிக அதிகாரங்களை வழங்கியமையையும் காரியதரிசிகள் மூவர் அதிகாரங்களைப் பொத்திக கொண்டமையைம் சுதந்திர ஆட்சிக்கு முட்டுக் கட்டைகளாகும் என்றார். அடுத்தநாள் இளைஞர்களும் ஒன்றி யொதுக்கல் செய்த வேட்பாளர்களும் யாழிப்பாணக் கச்சேரியில் யாரேனும் மனுக்களைத் தாக்கல் செய்யாதவாறு காவல் இருந்தார்கள் உரிய நேரம் கழிந்ததும் அரசாங்க அதிபர் அலுவலகத்தைப் பூட்டிச் சென்றார். அரசாங்க சபையின் ஒன்றி யொதுக்கல் யாழிப்பாணத்தில் காங்கேயன்துறை, பருத்தித்துறை, யாழிப்பாணம் தீவுப் பற்று ஆகிய நான்கு தொகுதிகளிலும் நிலவுவதாயிற்று.

வாலிப் மாநாட்டினரின் தீவிரம்

இலங்கையில் இடதுசாரி இயக்கத்திற்கு வித்திட்டவர்களுள் ஒருவரும். அவ்வியக்கத்தின் வியக்கத்தக்க தோழரும் வெள்ளைக்கார ஆட்சியின் விரோதியுமான தோழர் பிலிப் குணவர்த்தனா வண்டனில் இருந்தவாறே யாழ்ப்பாணத்து வாலிப் மாநாட்டின் போக்கை வெகுவாக வியந்து பாராட்டி எழுதினார். அவரின் மனைவி குசமா, தம்பி நொபேட், சகோதரி விவியன். மைத்துனன் லெஸ்லி முதலானோர் யாவரும் தீவிர இடதுசாரிகளானவர்கள். தென்னிலங்கையில் சூரிமல் இயக்கம் இடதுசாரி இயக்கமாக வளர்வதன் முன்னரே யாழ்ப்பாணத்து இளைஞர்கள் தீவிரமான தேசிய இயக்கத்தை ஆரம்பித்தவர்கள்.

தோழர் பிலிப் பத்திரிகைகளில் யாழ்ப்பாணத்து இளைஞர்களைப் பாராட்டி, ஊக்கப்படுத்தி எழுதிய வகையில் இவர்கள் இந்தியா, இந்துசீனா, இந்தோனேசியா, சீனா, கொரியா முதலான நாடுகளுக்கெல்லாம் சுதந்திரப் பாதையில் வழிகாட்ட வல்லவர் கள் என்றெல்லாம் எழுதினார். இந்நாடுகள் யாவும் சுதந்திரப் பாதையில் பீடு நடை நடக்கும் நாளினையே தாம் எதிர்பார்த் திருப்பதாகத் தம் அபிலாசையையும் வெளியிட்டார்.

இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்து இளைஞர்களே அறிவாற்றல் மிக்கவர்கள் என்பதைத் தாம் அறிந்து இன்புற்றதாகவும், அவர்களே இலங்கையின் சுதந்திரப் பாதைக்கு வழிகாட்டும் முன்னோடிகள் என்றும் சிங்கள இளைஞர்கள் இவர்களைப் பின் தொடர வேண்டும் என்றும் எடுத்துக் கூறினார்.

இதற்குள் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் கொழும்பில் தங்கியிருந்த போது யாழ்ப்பாணத்து இளைஞர்கள் தங்கள்

கொழும்புக் கிளை சார்பாக வெள்ளவத்தை பிளாசா மண்டபத்தில் ஒரு கூட்டத்தை ஒழுங்கு செய்து ஒன்றியோதுக்கல் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்கள். நேரு அவர்களிடம் வேகத்தைத் தணிக்குமாறும் நிதானமாக நடக்குமாறும் ஆலோசனை கூறிப்போனார்.

இவ்வாறாக ஏரிக்கரைப் பத்திரிகைகளுள் ஒன்றாய் டெயிலி நியூஸ் எடு இளைஞர்களை வெகுவாக உற்சாகப்படுத்திப் பாராட்டி, இலங்கை முழுவதும் ஒன்றியோதுக்கல் நிலவுதல் நன்றென எழுதுவதாயிற்று. இலங்கை தாராண்மைக் கழகம் இளைஞரின் தீர்த்தைப் பாராட்டியது. சிங்களவருள் மிகப் பெரியவரான ஈ. டபிள்யூ. பெரோ அவர்களும், பிரான்சிஸ் டெ சொயிசா அவர்களும் முஸ்லிம் பெரியவரான ரி. பி. ஐயா அவர்களும் இளைஞர்களைப் பாராட்டினார்கள்.

வைத்திலிங்கம் துரைசுவாமி முதலாணோரின் அழைப்பிற் கிணங்கி யாழ்ப்பாணம் வந்த நேரு பிடிகொடாமல் பேசினார். ஒன்றியோதுக்கல் நிதானமாயிருத்தல் வேண்டும் என்று சூசகமாக, ஒருவிதமாக, மாறாகவே பேசினார் என்பர். இதற்குள் ஒன்றியோதுக்கலுக்கு மாறாக எழுதினோர், பேசினோரும் இருந்தார்கள். வட்டுக்கோட்டைப் பெரியவர் ஜே. வி. செல்லையா அவர்கள் உதயதாரகை என்னும் பத்திரிகையைப் பயன்படுத்தி ஒன்றியோதுக்கலைக் கண்டித்ததும் உண்டு. நேருவின் பேச்சு வெப்பத்தைத் தணித்த மழை என்று சூசகமாகக் குறிப்பிட்டதும் உண்டு.

சுதந்திர அச்சுலகு என்னும் பத்திரிகையில் தன் கைவண்ணம் காட்டிய அப்புக்காத்தர் குலசிங்கம் அவர்களும் ஒன்றியோதுக்கலைக் கண்டித்தார். இலங்கைத் தேசாபிமானி என்றொரு பத்திரிகை ஒன்றியோதுக்கலை ஆதரித்து எழுதி வந்தது.

இவ்வாறாக 1931 ஆம் ஆண்டின் முதல் அரசாங்க சபைக் கான தேர்தல் யாழ்ப்பாணத்து நான்கு தொகுதிகளுந் தவிர்ந்த ஏனைய தொகுதிகளில் நடைபெற்றது. எவ்வித கட்டுப்பாடும் இன்றி, நிபந்தனையும் இன்றி, ஆண், பெண் ஆகிய இருபாலாருள் ஞம் இருபத்தொரு வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் இலகுவான முறையில் புள்ளடி முதலியன இட்டு வருந்தாமல் வெள்ளைக் காகித மட்டைத் துண்டு ஒன்றைப் பச்சை. சிகப்பு, மஞ்சள் என விதிக்கப்பெற்ற

பெட்டிகளில் இட்டுத் தம் பிரதிநிதிகளைத் தெரிந்து கொண்டார்கள். பிரதிநிதிகள் அரசாங்க சபை அங்கத் தவர் என்னும் தகுதியில் எம். எஸ். சி. என்னும் முன்றெழுத்துப் பெருமை பின்னின்று ஒளிகாலக் காலிமுகத்திடலில் புதிதாக அமைக்கப்பெற்ற சபாமண்டபத்தை அலங்கரிப்பாராயினர். அங்கே 7-7-1931ஆம் நாள் முதற் கூட்டம் கோலாகலமாக ஆரம்பித்தது. நாலு ஊர் இராசாக்கள் அரசியலில் நனையாமல் யாழ்ப்பாணத் திலேயே யார் எவர் பிரதிநிதிகள் எனத் தெரியப் பெறாமலே இருந்தார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்து நாலிடங்களிலும் ஒன்றியோதுக்கல் நிலவியபோது கடைசி நேரத்தில் வேட்பு மனுக்களைத் தாக்கல் செய்யலாம் எனக் கருதியிருந்தவர்களும் இருந்தார்கள். எங்கள் மதிப்புக்குரிய எம். ஏ. முத்துக்குமாரு, சரா என்னும் சரவணமுத்து பொன்னம்பலம் முதலானோர் தங்கள் முயற்சி பலிக்காமல் விலகியதும் உண்டு. ஆனால் பொன்னம்பலம் அவர்கள் கடைசி நேரத்தில் மன்னார், மூல்லைத்தீவு தொகுதியில் ஆனந்தன் என்ப வரோடு போட்டியிட்டுத் தோல்வி கண்டதும் வரலாறாகும். தாம் ஆனந்தனின் முயற்சியை முறியடிக்கவே போட்டியிட்டதாகவும், தான் வென்றிருந்தால் உடனடியாக இராஜ்நாமா செய்திருப்பார் எனவும் அவர் விளக்கம் கூறியதும் உண்டு. இவ்வாறாக வாலிபர் மாநாட்டினர் தங்கள் பிடியிலிருந்து விலகாமல் தொடர்ந்து தீவிரமாகவே 1932, 1933 ஆம் ஆண்டுகளில் இருந்தார்கள். சிறந்த பேச்சாளரும் பட்டதாரியும் சட்டத்தரணியுமான முருகேசு பாலசுந்தரம் அவர்கள் 1933ஆம் ஆண்டின் மாநாட்டுத் தலைமை யுரையில் தங்கள் தீவிரப் போக்கை வலியுறுத்தியிருந்தார்.

இவ்வாறாக 1934ஆம் ஆண்டு உதயமான போது நிலைமை மாறுவதாயிற்று. யாழ்ப்பாணம் பல வகைகளிலும் புறக் கணிக்கப் பட்டுப் பின்தங்கிநிலவ வேண்டிய சூழ்நிலை உருவானது. மாட்சிமை தங்கிய தேசாதிபதி அவர்கள் யாழ்ப்பாணத் தொகுதி களில் உபதேர்தல் நடத்துவதற்குத் தாம் என்றும் தயார் என்று இதமாகப் பேசி வந்தார். நம்மவர்களுள் சிலர் நிலைதளர்ந்தார்கள்.

இத்தகைய சூழ்நிலையில் இளைஞர்கள் உள்நாட்டுப் பொருள்களையே உபயோகிக்குமாறு பொதுமக்களை வேண்டி நின்றார்கள். சிகரெட் பற்றாமல் விடுக்குமாறும், மண்ணென்குப் பதிலாக தேங்காய் எண்ணென்யை உபயோகிக்குமாறும், வெள்ளைச் சீனிக்குப் பதிலாகப் பனங்கட்டியை உபயோகிக்கு மாறும் வேண்டி

நின்றார்கள். முத்துக்குமாரு அவர்கள் சாராயத் தவறணைகளுக்கு முன்னாக இலவசமோர்க் கடைகள் நடத்துதல் நல்லது என்றார். இவையாவும் அன்று அரியாலையூர் ஆர். கனக ரத்தினம் அவர்களின் தேசாபிமானி என்னும் சஞ்சிகையில் வெளி வந்த செய்திகளாகும்.

ஒரு சமயம் பணம் படைத்த இளைஞர்கள் சிலர் பல கடைகளிலும் சென்று பெரும் தொகையான சிகரெட் விலை கொடுத்து வாங்கி, நடுத்தெருவில் இட்டு நெருப்புக் கொளுத்தி எரித்துவிட்டு, நம்நாட்டுச்சுருட்டைப்புகைக்குமாறு வேண்டு கோள் விடுத்தார்கள். இளைஞர்களின் கோட்பாட்டை மதித்த பெரியவர்களுள் சைவப் பெரியார் சிவபாதசுந்தரம். அப்புக்காத்தர் இந்து போர்ட் இராசரத்தினம் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோர் மதிப்புப் பெற்றிருந்தார்கள். இராசரத்தினம் அவர்களின் மாமன் மைந்தன் அப்புக்காத்தர் பாலசிங்கம் அவர்களும் வாலிபர் மாநாட்டின் மகத் துவத்தைப் பேணி வந்தார். வாலிபர் மாநாட்டினரைப்போல தென்னிலங்கையிலும் தீவிர இயக்கம் உண்டாதல் வேண்டும் என்று தீவிரமாகப் பேசி வந்தவர் சாம். சபாபதி என்னும் சட்டத்தரணியாவர். யாழிப்பாணம் வாலிப மாநாட்டில் கலந்திருந்த போதிலும் அது விறைப்பாக வியாபகம் கொள்ளாமல் தளர்ந்து போனது வருத்தத்துக்குரிய நிகழ்ச்சி யாகும். இவ்வாறாக யாழிப்பாணத்தில் அரசாங்க சபைக்குரிய தேர்தல் நடைபெறுவதற்கான முயற்சிகள் எழுந்தன. அவை 1934 ஆம் ஆண்டில் இடைக்காலத்தில் நடைபெற்றதால் இடைத்தேர்தல்கள் எனவே வழங்கின. ஊற்காவற்றுறைத் தொகுதியில் பெரியார் வைத்திலிங்கம் துரைசுவாமி அவர்களைப் பொதுமக்கள் கேட்டபோது அவர் அருமையான ஒரு கருத்துரை வழங்கினார். ஒன்றி ஒதுக்கல் என்றால் அந்தச் சபையின் முழுக் காலத்தையும் தவிர்த்தல் வேண்டும் எனவே 1931-1936 வரை தாம் அதை நாட விரும்பவில்லை என்றார்.

யாழிய்யாணத்தில் தேர்தல்

யாழிப்பாணத் தொகுதிகளாய ஊர்காவற்றுறை, யாழிப்பாணம், காங்கேயன்துறை, பருத்தித்துறை ஆகிய நான்கு தொகுதிகளிலும் 9-7-1934 ஆம் நாளுக்கு முன் பின்னாகத் தேர்தல்கள், ஊர்காவற்றுறையில் நெவின்ஸ் செல்லத்துரை ஜே. சி. அமரசிங்கம். ரி. காராளபிள்ளை ஆகிய மூவரும் போட்டி யிட்டார்கள். அவர்கள் முறையே 6521 வாக்குகள், 4346 வாக்குகள் 2227 வாக்குகள் பெற்றார்கள்.

காங்கேயன்துறைத் தொகுதியில் இராமநாதன் அவர்களின் மருமகனும் பரமேஸ்வராக் கல்லூரி அதிபரும், கலாநிலையத் தலைவரும், ஆரிய திராவிட பாஷபிவிருத்திச் சங்கப் பிரமுகரும் இன்னும் பல பெருமைகள் உள்ளவருமான சுப்பையா நடேசன் அவர்கள் போட்டியிட்டார். அவரை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட பெரியவர் எஸ். சரவணமுத்து என்பார். இவர் புகழ் பெற்ற சரவணமுத்து சகோதரர்களுள் ஒருவர். மிகுந்த செல்வாக்குள் எவர். இப்போட்டியில் நடேசன் அவர்கள் 8940 வாக்குகளும் சரவணமுத்து அவர்கள் 5260 வாக்குகளும் பெற்றனர்.

பருத்தித்துறையில் ஐ. ஐ. பொன்னம்பலம் அவர்களும், ஆர். ஸ்ரீபத்மநாதன் அவர்களும் போட்டியிட்டனர். பத்மநாதன் அவர்கள் சேர். அருணாசலம் அவர்களின் புதல்வியர் ஒருவரை மண்ந்து தாரமிழந்தவர். இப்போட்டியில் பொன்னம்பலம் அவர்களுக்கு 9319 வாக்குகளும் பத்மநாதன் அவர்களுக்கு 2032 வாக்குகளும் கிடைத்தன.

யாழ்ப்பாணத் தொகுதியில் இராசரத்தினம் அவர்களே தெரியப்பெற வேண்டியவர். அவர் 1924 முதல் 1931 வரை இத்தொகுதியில் பிரதிநிதியாயிருந்து அளப்பெரும் சேவை செய்தவர். உள்ளூரவர், பெரியவர். அறிவாளி, தியாகி என்றெல் லாம் அவரைப் பெரியவர்கள் விரும்பினார்கள். ஆனால் கதி இழக்கினும் கட்டுரை இழக்க மாட்டாத உறுதி பூண்ட அவருக்குச் சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலை பாதகமாயிற்று.

கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்த அருணாசலம் மகாதேவா அவர்கள் அங்கே 1924 முதல் 1931 வரை சட்ட சபையை அலங்கரித்தவர். பின்னர் அரச ஈட்டுவங்கியில் பணிப்பாளர்களுள் ஒருவராயிருந்தவர். அவர் 1931 ஆம் ஆண்டிலேயே யாழ்ப்பாணத்தில் பிரதிநிதியாவதற்கு விரும்பியவர். அவர் முன்னர் 1921 ஆம் ஆண்டு முதல் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியின் அதிபராயும் இருந்தவர். நூற்றுக்கணக்கான பழைய மாணாக்கர்களுக்குப் பழக்கமானவர். அன்றைய கிறிஸ்தவர்கள் அவரைப் பெரிதும் விரும்பினர். இராமநாதன் அருணாசலம் ஆகியோளின் பழம் பெருமையும் ஓரளவுக்குப்பக்க பலமாயிருந்து பறை சாற்றியது.

காதுக்கினிய ஒசை நயமுள்ள பாடல்கள் புனைவதில் பரமேஸ்வராக் கல்லூரி ஆசிரியர்களும், சென்பற்றிக்ஸ் கல்லூரி ஆசிரியப் பெரியார் பண்டிதர் சவுரிமுத்து அவர்களும் பெரு முயற்சி எடுத்தார்கள். பண்டிதர் அவர்கள் தூய செந்தமிழில் மேடைகளில் நன்றாகப் பேசி வந்தார். ‘சிங்கார தோற்றம், சீமை அறிவு, அழகு

மங்காத மன்மதன்' என்றெல்லாம் அவர் அருமையாகப் பேசி அணிதிரட்டினார். இப்பால் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியினர் மகாதேவா அவர்களுக்குக் கிடைத்த பச்சைக் கொடியையும் பெட்டியையும் வாய்ப்பாகக் கொண்டு வாய்க்கிணிய பாடல் களைப்பாடுவாராயினர். 'பார்வதி அம்மன் நிறம் பச்சை பச்சை அந்தப் பாலகிருஷ்ணனும் பச்சை பச்சை அந்த சிவசுப்பிரமணியன் மயில் பச்சை பச்சை பார்க்கும் இடமெல்லாம் பச்சை பச்சை'

இப்பால் இராசரத்தினம் அவர்களை ஆதரித்த நூற்றுக் கணக்கான ஆசிரியர்கள் அணிதிரண்டார்கள். இவர்களும் இராசரின் சிவப்புப் பெட்டிக்கும் கொடிக்கும் செந்தமிழில் பாட்டுக் கள் பாடிக் கொடியுமேத்திக் கூட்டங்கள் கூட்டிப் பேசினார்கள். இராசரின் சார்பில் மகத்தான கூட்டம் ஒன்று திருநெல்வேலிச் சைவாசிரிய கலாசாலை அதிபர் சுவாமிநாதன் அவர்களின் முயற்சியால் கூடியது. சென்னோன்ஸ் கல்லூரி ஆசிரியர் ஏ. எம். கே.குமாரசுவாமி அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. (இவர் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்துப் பதிவாளராய்ப் பிற்காலம் பெரும் சிறப்புப் பெற்றவர்.) இவர் தமது தலைமையுரையில் நிலைமையை நன்றாக விளக்கிப் பேசினார்.

'இத் தொகுதியில் போட்டியிடுவதற்கு விரும்பியிருந்த பேராசிரியர் சுந்தரலிங்கம் அவர்கள், இத்தொகுதியை இராசருக்காக விட்டுக்கொடுத்து விலகி கொண்டார். அவர் போட்டியிட் டிருந்தால் நான் அவருக்காகவே உழைக்கவிருந்தேன். அவரே விட்டுக்கொடுத்து ஆதரவளிக்கும் இவர் பெரியவர். இவரே அரசாங்க சபையை அலங்கரித்தற்குரியவர்' ஆசிரியர்கள் பலர் தாங்கள் இராசருக்காக அணிதிரண்டு உழைப்பதாகவும் ஆதரவு தேடுவதாகவும் வாக்குறுதி கூறி அவருக்கு எவ்வித பணச் செலவும் உண்டாகாது தாம் உபகரித்தல் வேண்டும் எனப் பேசினார்கள்.

கடைசியாகப் பேசிய இராசர், ஆசிரியரின் தியாகவுணர்ச் சிக்கு நன்றி கூறிவிட்டுச் சொன்ன வாசகம் 'நீங்கள் அன்பினால் ஏதாவது செய்யுங்கள். நான் அதைத் தடுக்கவில்லை. ஆனால் எவரேனும் உங்களை அச்சுறுத்திச் செய்யுமாறு பணித்தால் நீங்கள் எனக்காக எதுவும் செய்தல் வேண்டாம்'.

இவ்வாறு முன்னுரையாகக் கூறியபின் அவர் தொடர்ந்து பேசியபோது, தம்முடைய நிலைமையையும் குறிப்பிட்டுப்

பேசினார். தாம் கல்விப் பணியில் முழுநேரமும் ஈடுபடுவதற்காகத் தமக்கு நல்ல வருவாய் தந்த அப்புக்காத்தர் வேலையையும் 1930 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் புறக்கணித்து விட்டதாகவும், ஆசிரியர்களின் அயராத வேண்டுகோளை மறுக்க மாட்டாமல் வேட்பாளனாய் வந்ததாகவும், அருணாசலம் மகாதேவா அவர்கள் தமது மனதுக்கிணிய நண்பன் என்றும், அவர் தம்மிடம் சில கோட்பாடுகளைக் கூறித்தாம் அவற்றுக்கு இணங்கினால் போட்டியைத் தவிர்த்துக் கொழும்புக்கு மீள்வதாகவும் தம்மைக் கேட்டார் என்றும், தாம் அவர் கேட்டவற்றுக்கு இணங்கவில்லை என்றும், அதனாலேயே இப்போட்டி உண்டானது என்றும் தெளிவாகக் கூறினார்.

அன்று நாடெங்கும் பெரும் பிரச்சனைக்குரிய தாயிருந்த மதுபானம் அரசியல் நிலைமையையே ஆட்டி வைத்தது. அன்று வலிகாமம் கிழக்கு, தென்மராட்சி ஆகிய பகுதிகளில் மதுவிலக்கு நடைமுறையில் இருந்தது. இந்த முறையை நாடெங்கும் நடை முறையில் கொண்டு வருதலே தமது நோக்கம் என்றார் இராசர். இதற்கு முதலில் உடன்பட்ட அரசாங்கம் நாளடைவில் இதைத் தட்டிக் கழித்தது. வெளிநாட்டு மதுபான வகைகளைப் பெருமளவில் இறக்குமதி செய்த அரசாங்கம் தன் ஆற்றாப் போக்கைக் காட்டி விட்டது. நாடு சுதந்திரம் அடைந்தால் அல்லது இந்தப் போக்கை மாற்ற முடியாது என்றார். இராசர் மதுவொழிப்பில் தீவிரமாக ஈடு பட்டமை தவறணை முதலாளிகளுக்கெல்லாம் ஆத்திரமாய் இருந்தது.

யாழ்ப்பாணத் தொகுதியில் அருணாசலம் அவர்களும் இந்து போர்ட் இராசரத்தினம் அவர்களும் போட்டியிட்டார்கள். போட்டி தீவிரமாயும் சுறுசுறுப்பாயும் நடைபெற்றது. மகாதேவா அவர்களுக்குக் கிறிஸ்தவரிடையே திரளான வாக்குக் கிடைத்தது. அதனால் அவர் 10627 வாக்குகள் பெறக்கூடியதாயிருந்தது. இராசரத்தினம் அவர்களுக்கு 6110 வாக்குகள் கிடைத்தன. அன்று நடைபெற்ற வர்னப் பெட்டி வாக்களிப்பு முறையில் வாக்குச் சீட்டுக்களில் பழுது என்பதே கிடையாது. மட்டைத் துண்டைச் சுலபமாகப் பெட்டியுள் போடுவதே அக்காலத்து முறை யாகும். அது சர்வஜன வாக்குரிமையில் எழுத்தறிவு. பென்சில் பேனை பிடிக்கும் அறிவு, யானை பூனை பேதங்காணும் அறிவு இல்லாதவர்க்கும் இயன்ற ஒரு முறையாகும்.

பல்கலைக்கழக வளாகந் தானோ?

இற்றைக்கு ஐம்பதாண்டுகளுக்கு முன் இலங்கையிலே பல்கலைக்கழகம் போன்ற மைந்த பாடசாலையும், வளாகம் போன்றமைந்த சுற்றுப் புறச்சுழலும் உள்ள ஓரிடம் இருந்ததென் றால் அது எங்கே என்று இன்று பலர் கேட்பார்கள். இன்று வட மாநிலம், கிழக்கு மாநிலம், தென் மாநிலம், மத்திய மாநிலம் எங்கும் பல பல்கலைக்கழகங்களும் பலவாய பீடங்களும், பல்லா யிரவர் படித்துப் பட்டம்பெறும் பெரும் வாய்ப்பும் புலமைப் பரிசில்களுட்டும் உள்ளன.

அன்று இரண்டாம் மகா யுத்தம் ஆரம்பமாவதற்கு உலகம் புகைந்து கொண்டிருந்த வேளையில் வெள்ளையர் இலங்கையை ஆண்ட போக்கில் எங்கும் வேலை குறைப்பும், வேலை நீக்கமும், ஆள் குறைப்பும், உத்தியோகமின்மையும், வேலை வாய்ப்பின் மையும் நிலவிய காலத்தில் இந்துபோர்ட் இராசரத்தினம் அவர்களின் அநுசரணையில் திருநெல்வேலி முத்துத்தம்பி வித்தியாசாலை பல்கலைக்கழகமென ஒரு பகுதியாயும், சைவா சிரியகலாசாலை மற்றொரு பகுதியாயும், காவிய பாடசாலை இன்னொரு பகுதியாயும், ஆசிரிய கலாசாலைப் பகுமுக வகுப்புகளின் மண்டபம் இன்னொரு பகுதியாயும், கைத்தொழில் நெசவுத் தொழில் மண்டபங்கள் இன்னொரு பகுதியாயும் இருந்தன.

திருநெல்வேலிச் செம்பாட்டுச் சூழல் புனிதமானது. அங்கே கல்வி, கலைத்துறைகள் தம்பாட்டில் வந்து சாரும் தன்மையானவை. முத்துத்தம்பி வித்தியாசாலையைக் கிழக்குப் புறத்திலும் சைவாசிரியகலாசாலையை மேற்குப் புறத்திலும் கொண்டமைந்த சூழல், நிழல்தரு மரங்களாலும் பயன்தரு மரங் களாலும் நிரம்பிய அழு வாய்ந்தது. முத்துத்தம்பி வித்தியாலயம் ஒரு காலத்தில்

மாநிலத்தில் முதற்தரமான தமிழ்ப் பாடசாலையா யிருந்தது. அதன் ஆரம்ப வகுப்புக்கள் ஆடியபாத வீதியில் பழைய கட்டடத்திலும். பெரிய வகுப்புக்கள் பெரிய மத்தி என்னும் கட்டடங்களில் செம்பாட்டுத் தரையிலும் இடம்பெற்றிருந்தன. பத்தாம் வகுப்பு வரை படிப்பதற்கு வசதியான முத்துத்தம்பி வித்தி யாலயத்தில் உடனுறைவதற்கு வசதியான விடுதியும் உண்டு. இதனால் தூரத்துப் பிள்ளைகளும், பிறமாவட்டத் துப் பிள்ளை களும், பாதுகாப்புக்கருதியும் இங்கே வந்து குவிந்தனர். பத்தாம் வகுப்பைத் தாண்டியதும் பழைய காலத்து முறையில் ஆசிரியர்க் கான பயிற்சி பெற வாய்ப்பு அங்கே இருந்தது. அங்கே நிலவிய என்றனஸ் வகுப்புக்களில் படித்தால் கட்டாயமாக ஆசிரிய கலாசாலையுட் பிரவேசிக்கலாம். ஆண்களாயின் அடுத்த கட்டடத் திலேயும் பெண்களாயின் அடுத்த ஊராய இனுவில் இராமநாதன் கல்லூரியிலும் பயிற்சி பெறலாம். சிவன் பிள்ளைகளாயின் அஃதாவது அனாதையர்களாயின், இராசரத்தினம் அவர்களின் அரவணைப்பில் எல்லாம் இலவசமாகக் கிடைக்கும். அவர் தம் சொந்தப் பிள்ளைகளிற் பார்க்க இந்தப் பிள்ளைகளிலே தான் அவருக்குப் பற்று மிகுதி. இந்தப் பிள்ளைகளுக்கு ஆசிரியர் அடித்தால் இடமாற்றம் கட்டாயம் கிடைக்கும்.

முத்துத்தம்பி வித்தியாசாலையில் ஒரு தனிக் கல்விப் பாரம்பரியம் அன்று நிலவியது. அது படிப்பாற்றல் தானே ஊறி வருவது. அந்த ஆற்றல் ஒரு மூலவூற்றும் சில கிளையூற்றுக் களாலும் உண்டானது. அந்த மூலவூற்று அன்று எல்லோரும் பற்றோடும் பணிவோடும் பண்டிதர் ஜயா என வழங்கிய கணபதிப் பேராசான் மூலம் ஊறியது. அது நாவலர் பாரம்பரியத்தில் உண்டான தேக்கம். ஒரு வாவி, ஆறு என்பது மலையிலேனும் வாவியிலேனும் ஊற்றெடுத்து நிலத்திலே பாயும் சுத்த நீர்ப் பெருக்கு. இந்த அறிவுப் பெருக்கு திருக்கைலாயத்து ஊற்றி லிருந்து உமாபதி சிவாசாரியார் வரை பாய்ந்து, ஆதீனவழிகளால் திசை திரும்பி, தம்பிரான்கள் வழியாக எமக்குக் கிடைத்தது. நாம் திருக்கைலாய பரம்பரைச் சைவர். தென்னாடுடைய தமிழ்ம் திருக் கைலாயத்துச் சைவமும் இணைபிரியாதவை. தமிழே சைவம், சைவமே தமிழ்.

முத்துத்தம்பி வித்தியாலயத்தில் புகழ் மணக்க அறிவு கமழு நடந்த என்றனஸ் வகுப்பில் ஆண்டு தோறும் நூற்றுக்கும் அதிகமானோர் புகுமுகத் தேர்வுக்கு ஆயத்தஞ் செய்து வந்தார்கள். இராசரத்தினம் அவர்களின் பரந்த மனப்பான்மை அவர்களிடமும்

பரிவு காட்டியது. பர்த்சார்த்திகள் இருபத்தைந்து ரூபா மாத்திரம் முற்பண்மாகக் கட்டிவிட்டு மூன்று மாதங்களுக்கு மேல் நீடித்த படிப்பில் தமிழ்மொழி, கணிதம், பொது அறிவு, பொதுவளச்சார்பு முதலிய பாடங்களைத் தக்க ஆசிரியர்களிடம் பயின்று வந்தார்கள். நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் நூற்றுக் கணக்கான பெண்கள் அங்கே படித்து வந்தார்கள். அவர்களிற் பெரும்பாலான வர்கள் திருநெல்வேலி விடுதியிலேயே உறைந்து படித்து வந்தார்கள்.

அங்கே படித்த ஆண்களாயினும் பெண்களாயினும், ஏழைகள் எனக் கண்டால்- அவர்களிடம் கட்டணம் பெறாமல் இலவசமாகவே படிக்க அனுமதியளித்து வந்தார். சிவன் பிள்ளை களாயின் விடுதி வசதிகள் உண்டி வசதிகள் யாவும் இலவசமாகவே வழங்கினார்.

இவற்றுக்கெல்லாம் சூத்திரதாரியாக இருந்து அசைந்து நடத்தி வந்தவர் பண்டிதர் அவர்களேயாவர். அவர் முன்னர் 1917 ஆம் ஆண்டு முதல் நாவலர் காவிய பாடசாலையில் இலவச மாகப் பயின்றதோடு, அங்கே உற்றவிட வசதியும் உணவு வசதியும் பெற்று உருவானவர். மட்டுவிலிலும் தனங்கிளப்பிலும் தந்தை, தாய் வழியாகப் பெருநிலப் பரப்புக்குச் சொந்தமான வயற்காரன். நாவலர் சம்பிரதாயத்தை அனுசரித்துக் காவிய பாடசாலையில் வசதிகளைப் பெற்று வந்தார்.

அந்தப் பயிற்சி விசேடத்தால் அவர் மதுரைத் தமிழ்ப் பண்டிதரான பின், தமது தந்தையாரின் ஊராய மட்டுவிலிலே ஒரு காவிய பாடசாலை நடத்தி, மாணாக்கர்களுக்கான பரிசுகளையும் சேர். இராமநாதன் அவர்களைக் கொண்டு வழங்கச் செய்தவர். இளைஞரான பண்டிதர் தமது ஊரவரான லோ. செல்லப்பா என்னும் பெரியவர் மூலம் இராமநாதன் அவர்களை மட்டுவிலுக்கு அழைத்தவர். அந்த வகையில் திருநெல்வேலியிலும் ஒரு காவியப் பாடசாலையை ஆரம்பித்து நடத்துவதற்கு அபிலாசை கொண்டு செவாசிரிய கலாசாலை அதிபர் சுவாமிநாதன் அவர்களைக் கொண்டு, அக்காலத்தில் புகழ் பெற்ற பத்தரிகையாய ஈழகேசரி என்னும் வெளியீட்டில் ஒரு விளம்பரம் பிரசரித்தார்.

‘திருநெல்வேலி செவாசிரிய கலாசாலையில் வருகிற 18-5-1935 ஆம் நாள் தொடக்கம் வாரந்தோறும் சனிக்கிழமைகளில் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதர்களுக்கான வகுப்பும், ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம், யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாபிலிருத்திச் சங்கம் ஆகிய நிறுவனங்களின் பால பண்டிதர்களுக்கான வகுப்பும் இலவசமாக நடைபெறும். படிக்க வருபவர்களுக்கு இலவசமாக உணவு வசதியும் உண்டு. பிராமணர்களுக்குரிய வசதிகளும் செய்து தரலாம்’.

இவ்வசதிகள் யாவற்றையும் குறைவறச் செய்து கொடுத் தற்கு முன் வந்தவர் சைவப் பெரியார் இராசரத்தினம் அவர்களே என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். அக்காலத்திலே சாதாரண ஆசிரியர் ஒருவர் ஆசிரியர்க்கான பயிற்சியோடு பண்டிதர் பட்டமும் பெறுவாராயின் அவருக்கு மேலதிகமாக மாதாந்தம் பத்து ரூபாவும், பாலபண் டிதராயின் ஐந் து ரூபாவும் பெறுவதற் கு வாய்ப்பளித்திருந்தது. எனவே சைவாசிரிய கலாசாலைச் சூழல் பண்டித, பாலபண்டித வகுப்புக்களிற் படிக்க வந்தவர்களின் பெருக்கத்தாலே புகழ் பெறுவதாயிற்று.

காவிய பாடசாலையில் பண்டிதர்கள். பால பண்டிதர்கள் பெருந்தொகையாக உருவாகி வந்த காலத்திலே, பண்டிதர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் கொண்ட மகிழ்ச்சியின் காரணமாக, அவர் சமஸ்கிருத மொழியையும் புகுத்தி அதிலேயும் பண்டிதர் களையும் பால பண்டிதர்களையும் உருவாக்க விரும்பி 26-6-1938 ஆம் நாள்முதல் வியாகரணசிரோமணி பிரம்மபூரீ தி. க. சீதாராம சாஸ்திரிகள் அவர்களின் உதவியைப் பெற்றார். அன்று முதல் திருநெல்வேலியில் பிராமணர்களின் படிப்பும் இடம்பெற்றது. இந்த மகிழ்ச்சிப் பெருக்கில் மிதந்த பண்டிதர் ஐயா அவர்கள் சிங்கள மொழியும் அங்கே புகுத்த விரும்பி, 30-10-1938 ஆம் நாள் விஜய தசமி வேளையில் நாகவிகாரை முதல்வர் ஸ்ரீசுமணதேரோ அவர்களை அழைத்து அதற்கான ஒழுங்குகளையும் செய்து வைத்தார்.

மேலும் விரிவாகப் பணிபுரிய விரும்பிய பண்டிதர் ஐயா அவர்கள் தோட்டவேலை, நெசவு வேலை அச்சுக்கூட வேலை என்பனவோடு ஆறுமுக நாவலரவர்கள் கண்ட கனவை நனவாக்க விரும்பிச் சைவ பிரசாரகர்கள், சைவக் குருமார் முதலியோர் களின் நெறி முறைகளுக்கான பயிற்சிகளையும் ஆரம்பித்தார்கள்.

இவ்விதமாகப் பரந்த அடிப்படையில் பலவித கலைகளுக் கும் பயிற்சியளித்து வந்த திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலைச் சுற்றாடல் விரைவில் பல்கலைக்கழகத்தின் வளாகம் போல விரிவடைந்து, செயலாற்றி வந்தது. இவற்றை யெல்லாம் நெறிப்படுத்தி பண்டிதர் ஐயா அந்தச் சூழலின் நடுவிலிருந்த மகிழ் மரத்தினருகிலமைந்த கொட்டிலில் தவழுனிவ ரென வாழ்ந்து வந்தார்.

பண்டிதர் ஜியா அவர்கள் சைவாசிரிய கலாசாலையிலே தமிழ் இலக்கண இலக்கிய பாடங்களுக்குப் பொறுப்பாசிரியராயிருந்து விரிவரையாற்றிய காலத்திலே, குறிப்பிட்ட காலத்தில் விதிக்கப் பெற்ற நூல்களிலும் பார்க்க மேலதிகமாகப் பல நூல்களையும், பிரபந்தங்களையும். உள்ளூர்ப் புலவர்களின் ஆக்கங்களையும் ஜிந் திலக் கணங்களையும் கற் பித் ததோடு, நல் ல வசன நடையெழுதவும் தரமான பாடல்களையாக்கவும் பயிற்சியளித்து வந்தார். பத்ததிபோல அவர் வகுத்தவழி ‘இலக்கிய வழி’ எனப் பின்னர் அச்சில் வெளி வந்தது. ஒரு காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத் தில் சைவாசிரியர்கள் பற்றாக்குறையாக இருந்த காலத்தில், கல்விப் பணிப்பாளர் யாழ்ப்பாணப் பெரியார்களிடம் சைவாசிரியர்களிடம் சைவாசிரியர்களை மேலதிகமாக உருவாக்குங்கள் என்று உற்சாகமூட்டியதும் உண்டு.

பின்னர் முப்பதாம் தசாப்தத்திலே சைவாசிரிய கலாசாலை வேககதியில் நடைபெற்று வந்த காலத்திலே அரசினரின் சகல துறைகள், திணைக்களங்களில் உத்தியோகத்தர்களை வெகுவாகக் குறைத்துக் கட்டுப்படுத்தி வந்த காலத்திலே 1936 ஆம் ஆண்டிலே வண்டன் மற்றிக்குலேசன், கேம்பிரிட்ஜ் சீனியர் முதலிய பர்ட்சைகளில் சித்தியெய்திய பலர் வேலை வாய்ப் பின்றிச் சோம்பித் திரிந்தனர்.

அக்காலத்தில் புத்திக்கூர்மையுள்ள இராசரத்தினம் அவர்கள். “வாருங் கள் வந்து நேர்முகப் பரீட்சையிலும் எழுத்துப் பரீட்சையிலும் பங்கு பற்றுமின்” என வரவேற்று, முப்பத்தாறு பயிற்சியாளரைத் தெரிந்து இரண்டு வருடப்பயிற்சி கொடுத்து, ஆசிரியராக்கி உய்யும் வழிகாட்டி விட்டார். அவர்களுக்குத் தமிழ் வளம் பண்ணிய பண்டித மணியவர்கள் நகைச்சுவையாக,

“முப்பத்தாறாம் ஆண்டிலே மூன்று டசின் ஆங்கிலேயருக் குத் தமிழ் வரப் பண்ணினேன்” என்று கூறியதும் உண்டு. பின்னர் அவ்வாறே 1942 ஆம் ஆண்டிலும் ஆங்கிலம் பயின்ற பதினொரு வருக்குப் பயிற்சியளிக்கப் பெற்றமை ஆசிரிய கலாசாலை வரலாற்றில் ஓர் அத்தியாயம். ஆங்கிலம் பயின்று தமிழாசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்கள். ஆங்கில ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்றவர் களுக்குச் சமமாக இருந்த காலம் ஒரு காலம். இது சொந்த அநுபவம்.

இங்னனமாக நிழல்தரு மரங்களின் கீழும், ஓலைக் கொட்டில்களிலும், ஓட்டு மண்டபங்களிலும் காவிய பாடசாலை, பிரவேச பரீட்சை வகுப்பு, ஆசிரியப் பயிற்சி, நெசவுப் பயிற்சி முதலியன நடைபெற்று வந்த காலத்தில் நிலவிய சுத்தம், சுகாதாரம். சுற்றாடல் தூய்மை, சிட்டாசாரம் இவற்றையெல்லாம் தென்னிலங்கைச் சகோதரர் வந்துகண்டு மதித்துப் போன்றை பெரிய வைபவம். கலாநிதி என். எம். பெரரா அவர்கள் மனம் விட்டு வாழ்த்தியதும் உண்டு.

இவ்வாறு தென்னிலங்கைச் சகோதரர்களேயன்றி, தென்னாடு என்னும் தமிழ்நாட்டு நல்லவர் பெரியவர்களும் நாவை யசைத்து நன்றாக வாழ்த்தியதும் உண்டு. பண்டிதர் சூட்டத்தை உருவாக்கிய பெரிய பண்டிதர் கணபதிப்பிள்ளை ஐயாவை கல்கி “பண்டித மணி” எனப் பாராட்டினார். அந்தப் பாராட்டுப் பெற்ற வைபவத்தை தினகரன் பத்திரிகையின் அக்காலத்து ஆசிரியரான வீ. கே. பி. நாதன் வெளிப்பகர்ப்புச் செய்தமையால், பண்டிதமணி என்னும் பெயர் எங்கும் பரந்து வியாபித்தது. அதுவே பெயராகிநிலைத்து விட்டது.

செயல்வீரன் இராசரத்தினமீ

கல்வித்துறையின் கட்டளைச் சட்டங்கள், விதிகள் உப விதிகள், பிரமாணங்கள் என்பன யாவும் சட்டக்கலையின் துறை போன இராசரத்தினம் அவர்களுக்கும் கைவந்த பாடம். சட்டங்களை ஊடறுத்துப் போகவும், புறநடைகண்டு சட்டங்களையே புறங்காண வைப்பதிலும் அவர் நிபுணன். அவர் சட்டங்களைத் தவிடு பொடியாக்கியதும் உண்டு.

முன்னர் சட்டத்துறையின் விதிகள் விலக்குகள் பாரம் பரியங்கள், வழிமைகள், முன்னிகழ்வுகள், விவாதங்கள் எல்லாவற் றையும் கருத்துஞ்சிக்கற்று, அவற்றை ஆயிரக்கணக்கான பக்கங்களில் திரட்டு என வெளியிட்ட மேதை அவர்.

இவ்வாறாகச் செயல் வீரனாகக் களத்திலே குதித்த இராசரத்தினம் அவர்கள், சங்கத்தின் தொண்டுகளுக்குத் தமது மோட்டார் வண்டியை அர்ப்பணித்தமை பெரிதல்ல. அவர் சைவ வித்தியா விருத்திக்காக வருவாய் மிகுந்த தமது நியாயவாதித் தொழிலையே தியாகம் செய்தவர். “தீர்ர்கள் வாழ்ந்ததும் எம்நாடு, தியாகம் புரிந்தது எம்நாடு” என்று மாணாக்கர்களுக்குப் பாடிக் கொடுத்தும் இதைக் கொண்டேயாம். இராசரத்தினம் அவர்கள் ஒரு

தியாகசீலர். சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் நோக்கம் தழைப்பதற்கு எங்கெங்கே இராசர் பாடசாலைகள் அமைத்தாரோ, அங்கெல்லாம் வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் நிறைந்த வைபவங்கள் உண்டு. அவர் அமைத்த ஒவ்வொரு பாடசாலையும் கதை பேசும். அக்கதைகளைக் கொண்டே இராசரத்தின காவியம் அல்லது இராசரத்தின மான்மியம் பாடலாம். எங்கள் பாடசாலை என்னும் தலைப்பில், சங்கப் பாடசாலைப் பிள்ளைகள் எழுதுவார்கள். ஆனால் அவை யாவும் ஒருங்கு சேரும் போது நவீன கதாசரித்ரசாகரம் எனும் கதைக் கடலாகும்.

இந்துபோர்ட்டின் மயன்

பாடசாலைகளுக்கு நிலம் உதவியவர்கள், கொட்டிலமைக்க முற்பணம் உபகரித்தவர்கள், முன்னின்று பணிபுரிந்தவர்கள், உதவி நன்கொடை வரும் வரை ஊக்கமது கைவிடாமல் உள் என்போடு பாடஞ்சொன்ன உபாத்தியாயர்கள், உருப்படியாகப் பாடசாலை களை உறுதி எழுதிக் கொடுத்தவர்கள், இத்திறந்தவர்கள் எல்லோரும் பிள்ளைகளின் கல்விக்கண் திறக்க உழைத்த உத்தமராவர். அவர்கள் உறுதியான பணிபுரிந்தவர்கள்.

இவர்கள் யாவரும் இந்து போர்ட் இராசரத்தினம் அவர்களுக்கு வந்து வாய்த்த விதத்தில், கிடைத்த மரவேலை நிபுணன் ஒருவரை இங்கே குறிப்பிடின், இராசரின் அன்புப் பரிபாசையில் ‘என்னுடைய மயன்’ என்பவராவர். அவர் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரிக்குக் கிழக்கில் உள்ள கொன்றலடிப் பிள்ளையார் கோயிற் குழலில் வாழ்ந்த மாணிக்கம் என்னும் ஆசாரியாவர். பெரிய கரிய கொண்டையும், முறுக்கிய கம்பீரமான மீசையும், கறுத்த மேனியும் கொண்டவர் மாணிக்கம்

சில ஆண்டுகளுக்கு முன் இராசரைக் கண்ட போது, ‘தம்பிமாரே! நாளைக்கு 300, ரூபா கொண்டு வாருங்கள். மூன்று நாட்களில் கொட்டில் போட்டு அடுத்த விளக்கீட்டில் அன்று பாடசாலையை ஆரம்பிப்போம். எல்லாவற்றையும் நன்றாகச் செய்யவல்ல மயன் இருக்கிறார்’ என்றார்.

அன்பர் ஒருவர் தம் மனைவியின் ஆபரணங்களை அடகு வைத்து 300 ரூபா கொடுத்தும் இரண்டு நாட்களில் 100 அடி நீளக் கொட்டில் அமைக்கப் பெற்றதும், இளைஞர் இரவிரவாகக் கிடுகுகள் கொண்டு வந்து குவித்ததும், மூன்றாம் நாள் வேய்ந்து அடுத்த நாள் மகேஸ்வரி

வித்தியாலயம் கோலாகலமாக ஆரம்பிக்கப் பெற்றது. இது ஒரு பெண் பாடசாலையின் கதை. இவ்வாறு நூற்றைம்பதுக்கும் அதிகமான கதைகள் செயல் வீரன் இராசரத்தினம் அவர்களைப் பற்றிக் கூறும். கூறவே இந்துபோர்ட் இராசரத்தினம் வரலாறு பாரதமாகும்.

இந்துபோர்ட் இராசரத்தினம் முழுநேரமும் கல்விப்பணி புரிவதற்காகவே தமது வருவாய் மிகுந்த நியாயவாதித் தொழிலையும் புறக்கணித்தவர். அவர் அன்று நிலவிய கல்வித் திணைக்களத்தின் கண்மூடித்தனத்தை வெளிவெளியாக எடுத்துக் காட்டி வந்தார். பல சமூகங்கள் வாழுகின்ற ஒரு நாட்டில் ஒரு சமூகம் இன்னொரு சமூகத்திலும் பார்க்க ஏற்றம் பெறுவதையோ, ஏற்றமுள்ள சலுகைகள் பெறுவதையோ அவர் விரும்பவில்லை. அது தருமத்துக்கு மாறான செயல். இலங்கையில் தமிழர் என்றொரு இனமுண்டு. அந்த இனத்தவரின் சனாதனமான சமயம் சைவம். சைவத்தை மறுமலர்ச்சி செய்யவே ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் சென்ற வழியில் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம் ஆரம்பிக்கப் பெற்றதாகும். அன்றைய சூடிசன மதிப்பின் பிரகாரம் கிடைத்த புள்ளி விபரப்படி 22 வீதமான சைவசமயத்தவரின் ஒரு லட்சம் பிள்ளைகளுள் 28,000 பிள்ளைகளே தங்கள் சமயம் சார்ந்த 163 பாடசாலைகளிற் படித்து வந்தார்கள். அவர்கள் பெற்ற நன்கொடை 5,51,000 ரூபாவாகும்.

அன்று கல்வியின் பொருட்டுச் செலவான அறுபத்தைந்து லட்சம் ரூபாவில் சைவர், பெளத்தர், முஸ்லீம்கள் ஆகியோரி டையே 2,70,000 பிள்ளைகள் படிக்காமலே இருந்தார்கள். இதை அவர் மேலும் விளக்கிய போது 3,85,000 பெளத்த பிள்ளைகளுள் 2,85,000 பிள்ளைகள் அரசினர் பாடசாலைகளிலும் 1,20,000 பெளத்த பாடசாலைகளிலும் பிற பாடசாலைகளிலும் படித்தார்கள். இன்னும் 60,000 கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகளில் படித்தார்கள். 1,50,000 பிள்ளைகள் படிப்பு வாசனை இன்றி இருந்தார்கள்.

அக்காலத்தில் நாட்டில் 5145 பாடசாலைகளில் 6,31,000 பிள்ளைகள் பயின்று வந்தார்கள். அவர்களை 18,121 ஆசிரியர்கள் பயிற்றி வந்தார்கள். இதை இராசரத்தினம் அவர்கள் மேலும் விபரமாகக் கூறிய போது அரசினர் பாடசாலைகள் 1560, பிள்ளைகள் 2,26,000. இன அடிப்படையில் கணித்த போது, சிங்களப் பாடசாலைகள் 1267, பிள்ளைகள் 1,95,000. தமிழ்ப் பாடசாலைகள் 185, பிள்ளைகள் 17,000. துவிபாஷா பாடசாலைகள் 53. துவிபாஷா பாடசாலைகள் சிங்களவர்கள் மத்தியில் ஆங்கிலமும் சிங்களமும்

தமிழர் மத்தியில் ஆங்கிலமும் தமிழும் என இரு மொழிப் பாடசாலைகளாம். இங்கே 12,500 பிள்ளைகள் பயின்றார்கள். இனி உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகள் 2652, பிள்ளைகள் 3,68,500. இன அடிப்படையில் பார்க்கும் போது சிங்களப் பாடசாலைகள் 1106, பிள்ளைகள் 1,94,000. தமிழ் பாடசாலைகள் 585, பிள்ளைகள் 65,000. தோட்டப் பாடசாலைகள் 578, பிள்ளைகள் 34,500. துவிபாஷா பாடசாலைகள் 295, பிள்ளைகள் 68,000. பெளத்த பிரிவேனாக்கள் 48, பிள்ளைகள் 4000. நன்கொடை பெறாப் பாடசாலைகள் 933, பிள்ளைகள் 36,000. இவை இன அடிப்படையில் சிங்களம் 121, பிள்ளைகள் 8000. தமிழ் 145, பிள்ளைகள் 5000. குரான் பாடசாலைகள் 277, பிள்ளைகள் 13,000. பர்ணசாலைகள் 241, பிள்ளைகள் 2500.

இனி சமய அடிப்படையில் பார்க்கும் போது, புரட்டஸ்தாந்த பாடசாலைகள் 682, பிள்ளைகள் 16,500. இவர்களுள் வேறு மதத்தவர் 78,500. இவர்கள் பெற்ற நன்கொடை 18,18,500 ரூபா. இவ்வாறே நோமன் கத்தோலிக்க பாடசாலைகள் 591, பிள்ளைகள் 69,000. வேறு மதத்தவர்கள் 2000. பெற்ற நன்கொடை 19,17,000 ரூபா.

இனி பெளத்தரின் கல்வி நிலையில் 61 வீதத்தினராகிய குடிசனங்களின் 3,85,000 பிள்ளைகள் 261 பாடசாலைகளில் படித்தவாறு பெற்ற நன்கொடை 8,75,000 ரூபாவாகும். இவ்வாறே குடிசனத்தில் 7 வீதத்தினரான முஸ்லீம்களின் பிள்ளைகளுள் 2,500 பிள்ளைகளே தங்கள் மதம் சார்ந்த 14 பாடசாலைகளில் பயின்று 50,000 ரூபா நன்கொடை பெற்றனர்.

சைவப் பிள்ளைகளுள் 28,000 குழந்தைகள் சைவச் சூழலில் கல்வி பெறும்போது 10,000 பிள்ளைகள் சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கப் பாடசாலைகளில் பயின்றார்கள். இன்னும் 26,000 பிள்ளைகள் பிரத்தியேகப் பாடசாலைகளிலும் அரசினர் பாடசாலை களிலும் பயின்றார்கள். இன்னும் பலர் பாடசாலைகளை அறியாமலே வீட்டில் இருக்கின்றார்கள்.

இத்தகைய தகவல்களை இராசர் துருவியாராய்ந்து தேடித் தொகுத்து நிலைமையை எடுத்துக் காட்டியமை அவரின் அறிவாற்றலை எடுத்துக் காட்டும். நிரந்தரக் காரியதரிசிகளா வோர் அரிதின் முயன்று தமது மந்திரிகளுக்குத் தகவல் தொகுக்கும் வகையில் இவர் இவற்றைப் பொது மக்களுக்குத் தொகுத்துக் காட்டினார். இது உண்மையை உணரவைப்பதற்காகவேயாம்.

தி. முத்துக்குமாரு அவர்கள் செய்த ஆய்வு

முன்னர் இராசரத்தினம் அவர்கள் திரட்டி வெளியிட்ட விபரங்கள் ஒரு சிலர் மத்தியில் மனக் கொதிப்பை உண்டாக்கி விட்டன. அவ்வேளையில் தில்லையம்பலம் முத்துக்குமாரு என்னும் ஆசிரியர் தாமே முயன்று ஒரு ஆய்வினை வெளியிட்டார். அவர் ஆங்கிலம், லத்தீன், வரலாறு ஆகிய துறைகளில் வல்லவராய், பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் ஆசிரியராயிருந்து பின் சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி அதிபரானவர்.

‘கல்வி மனிதரை உருவாக்கப் பயன்தந்து, பிள்ளைகளின் இயல்பான அறிவாற்றலை நாட்டின் நன்மைக்குப் பயன் தரச் செய்வதோடு, உலக அமைதிக்கும், சமாதான சக சீவனத்துக்கும் வழி காண்பிப்பதுமாகும். இன்னும் ஒவ்வொரு இனமும் சுதந்திர மாகவும் அமைதியாகவும் மனமகிழ்ச்சியாகவும் வாழ்வாங்கு வழி காட்டுவதுமாகும்.

நாங்கள் நானுறாண்டுகள் பிற நாட்டவர்களின் பிடிகளி லிருந்து ஒருவாறு விலகிவரும் வேளையில், இங்கிலாந்தின் நாற்று மேடைகளிலிருந்து பெயர்த்து வந்த கல்விச் செடிகளின் சூழலில் இறுக்கமாக அகப்பட்டுள்ளோம். அமெரிக்க ஐரோப்பிய மிசனரிமார் இலங்கைப் பிள்ளைகளின் கல் விக் கண் திறமைக்கு நன்றியுள்ளவர்களாயிருப்பதோடு நாம் நடு நிலைமையையும் ஆராய்தல் வேண்டும்.

இன்று இலங்கையில் படிப்பாற்றல் பற்றாக்குறையாகவே நிலவுகின்றது. கட்டாய ஆரம்பக் கல்வியோடு ஆங்கிலக் கல்வி யும் ஊட்டப் பெற்று வருகின்ற இலங்கையில் உலகத்தை உய்விக்கத்தக்க தலைவன் இன்னும் முன்வரவில்லை.

இதற்குப் பெரியார் சி. எவ். அன்றாஸ் அவர்களைப் போன்ற சேவையாளர் இலங்கையில் பணி புரியாமை காரணம் எனலாம். இன்னும் நம்மவர் பலர் கண்ட பாவனையிற் கொண்டை முடித்துப் பிஞ்சள்ளம் கொண்ட பாலர்களை, பப்பா. மம்மி. டடி, அன்றி சொல்லிக்கொடுத்துப் பழக்கி வந்தால் எம் பண்பாடு பறிமுத லாகப் போகாமல் என்னவாகும்? ஆங்கிலேயருக்கு நாம் அடி வருடிகளாவோம்.

இத்தகைய பாவனைகளைக் கைவிட்டுப் பிள்ளைகளின் இயற்கை அறிவாற்றலை வளர்த்து அபிவிருத்தி செய்வதற்குத் தக்க முறையில் கல்வி நீர்பாய்ச்சுதல் கடமையாகும். வாழ்வை வளம்படுத்தும் வழியில் நடத்த வேண்டும்.

தாய்மொழியில் கல்வி அமைந்த போதிலும் ஆரம்ப நிலை, கனிஷ்ட நிலை, சிரேட்ட நிலைகளில் ஆங்கிலப் பாணியில் கல்வி கற்பித்தால் எங்கள் கலாசாரம் விளைந்து வீடு வந்து சேராது. துடுப்பில்லாமல் ஒடம் விட்ட வழியில் வாழ்க்கைப் படகு போனால் குறிக்கோளில்லாது கெட்டேன் என்ற முறையிலே தான் சேர வேண்டிவரும்.

சிந்தனையாளர் ஒன்று கூடிப் பழைய சிங்கள, தமிழ்க் கல்வி கலாசார முறைகளுக்கு அனுகூலமாகப் படிப்பிக்கத்தக்க பாடசாலைகளை நடத்துதல் இன்றியமையாததாகும். குழந்தைகள் வகுப்புகள், ஆரம்ப வகுப்புகள். கனிஷ்ட வகுப்புகள், சிரேட்ட வகுப்புகள் யாவும் சீராயமைதல் சிறப்பாகும். இதற்கு முதற்படியாகச் சிங்கள, தமிழ் ஆசிரியர்களின் செல்வாக்கு ஆங்கில ஆசிரியரின் கௌரவத்துக்கு இணையாக உயர வேண்டும்.

இன்னும் இன்று நிலவும் துவிபாஷா பாடசாலைகள் இன்னும் பெருகி திரிபாஷா பாடசாலைகளாகிச் சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் கற்பித்துத் தேசிய ஒற்றுமைக்கும், பரஸ்பர நல்லெண்ணம். மரியாதை என்றித் திறந்த நற்பண்புகள் முளைகொள்ள வித்திடல் வேண்டும். சிங்கள ஆசிரியர்களுக்கும் தமிழாசிரியர்களுக்கு மிடையில் சகோதரத்துவ முறையில் ஆசிரியத்துவம் என்னும் அடிப்படையில் இறுக்கமான பிணைப்பு உண்டாகுதல் வேண்டும்.

ஆசிரியர்களை வழிகாட்டிகளாகக் கொண்டு பாடசாலை களை மையங்களாகக் கொண்டு சனசமுதாய நிலையங்கள் கால் கொண்டு, சமூகப்பணி புரிதல் வேண்டும். இத்தகைய சமுதாய வாழ்வில் நல்லவை, சரியானவை, உண்மையானவை, உறுதி யானவை, உயர்ந்தவை, உகந்தவை எவையெனக் கண்டு கைக் கொள்ள வசதியளித்தல் வேண்டும். வாழ்வு மலர்தல் வேண்டும் அதற்குப் பன்முகப்பணி செய்வதற்குச் சைவம் பரப்பத் துறவு பூண்ட சந்நியாசிகள். சைவக் குருமார் பலவிடங்களிலும் தோன்றிப் பணியாற்றுதல் வேண்டும். அவர்கள் சின்னஞ் சிறிய குடியிருப்புகளிலிருந்து, பென்னம்பெரிய சிந்தனைகளை ஒளி வீசச் செய்யலாம்.

இங்ஙனமெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கும் போது, சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம் சரியான வழியிலே உருவாகி வளர்ந்து முறையான வழியிலே முயன்று முழுமுச்சாகப் பணிசெய்கின்றது என்று சொல்ல வேண்டும். தேசிய முறையில் சனநாயக அடிப்படையில், முகாமையாளர் அயரா அன்பில் அரும்பணி புரிகின்றார். இலங்கையன் ஒருவன் மீது படிந்துள்ள தூசினைத் துடைத்தால், அவனை ஒரு மன்னாகக் காணலாம். பெளத்தர் களும் சைவர்களும் இலங்கையெங்கும் பாடசாலைகளால் பாலம் அமைத்தல் வேண்டும். தனிப்பட்டவர் பாடசாலைகள் சங்கப் பாட சாலைகளோடு இணைத்தல் வேண்டும். நல்ல முறையில் நாம் செயற்பட்டு இணைந்தால் பிரித்தானிய பொதுநலவாயத்தில் சமவுரிமையுள்ள சுதந்திரப் பறவைகளாய் வாழலாம். திருவாளர் தி.

முத்துக்குமாரு அவர்கள் இலங்கை பொதுநலவாய்த்தை அண்டுவதற்குப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இதனை எழுதினார் என்றால் அவரின் தீர்க்க தரிசனத்தை என்னென்பது?

திரு. முத்துக்குமாரு அவர்களுக்கு சுவாமி விவேகானந்தர் மீது அதிகபற்று. அவர் வழியில் செயலாற்றத் துடித்த இளைஞர் களுள் அவரும் ஒருவர். அவர் கொண்ட கருத்துப்பலம் பெரிது. அவர்தம் கருத்தை வெளியிட்ட போது, நண்பர்கள் சிலர் அவர் பகற்கணா காண்பவர் என நையாண்டி செய்ததும் உண்டு. ஆனால் அவர் செயல் வீரனாகவே இருந்து தொண்டு செய்து புகழ் பெற்றார். அவரின் தமையனாரே சிதம்பரம் ஆறுமுகநாவலர் தர்மபாலகராயிருந்த திரு. இராசநாயகம் அவர்களாவர்.

இரு சோதனைக் காலம்

இவ்வாறாக 1930 ஆண்டுக்கு முன் பின்னாக இராசரத்தினம் அவர்களுக்கு ஒரு சோதனைக்காலம் உண்டாயது. பலர் சேர்ந்து தொண்டு செய்யும் துறையில் அபிப்பிராய பேதம் உண்டாதல் வழக்கம். இந்த வகையில் இராசரத்தினம் அவர்கள் அன்றெழுந்த சமபோசனம், சமாசனம் ஆகிய விடயங்களில் பங்கெடுத்தார் என்று சிலர் குற்றஞ் சாட்டினர். அதற்கு இராசரத்தினம் அவர்கள் அன்றைய உள்ளுர்ச்சைவசார இதழ் ஒன்றில் பதில் எழுதிய தோடு. புங்குடுதீவுச் சைவ வித்தியாசாலைப் பரிசளிப்பு விழாவில் தலைமை தாங்கிப் பேசிய போதும் சூறிப்பிட்டார்.

புங்குடுதீவில் திரு. பசுபதிப்பிள்ளை அவர்கள் ஒரு வீரன் என்றும், அவ்வூரவர் அவ்வித்தியாசாலையை 1915 முதல் 1925 வரை அரசினர் உதவி பெறாமல் நடத்தி வந்தார்கள் என்னும் பாராட்டினார். பின்னர் சமபோசனம் சம்பந்தமாக அவர் பேசிய போது, ஒரு கோபுரத்தின் கீழ் நிற்பவர் ஒருவர் ஒரே முறையில் தாவி உச்சியை அடைய முடியாது என்றார். எதுவும் படிப்படி யாகவே நடைபெறுதல் வேண்டும் என்பதை விளக்கி, முதலில் சுத்தம், தூய்மை பிரதானமானவை என்றார். அன்றைய முற்போக்கு இளைஞர்களின் தீவிர நடவடிக்கையைப் பற்றிப் பேசியபோது, புத்தியுள்ள பாகன் யானையின் போக்கில் சென்று, அதைப் பழக்கித் திருத்தும் வழக்கத்தைக் குறிப்பிட்டார். தாம் இளைஞர்களின் போக்குக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்காமல், சேர்ந்து நிலைமையைச் சீராக்க முனைந்தபோது, சைவாசிரிய கலாசாலை மாணவர் விடுதிக்

கொட்டில் ஆள்வாரிலி மாடுகள் போன்று விஷமிகளால் கொளுத்தப்பட்டது என்றார். அன்றி வழிப் பாதைகளைத் தடுப்புகளால் மறித்தும், கிணற்றில் ஆசிரிய மாணாக்கர்கள் நீர் அள்ள முடியாது தடுத்தும் இடையூறு செய்தனர் என்றார். முன்னொரு நாள் நடைபெற்ற கூட்டமொன் றில் அக்காலத்தில் ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் என வழங் கியவர்கள் நன்றாக நீராடித் தூய்மையாகி, வெண்ணீறனிந்து வந்திருந்த போதிலும் தாங்களாகவே ஒதுங்கி ஒரு மூலையில் இருந்தார்கள் என்றும் கூறினார்.

இவ்வாறாகச் சூழ்நிலை நிலவியபோதுதான், இரண்டாம் நாள் கூட்டம் இளைஞர்களால் கஷ்ணிஜவே; மண்டபத்தில் நடைபெற நேர்ந்தது. சைவாசிரிய கலாசாலை இரண்டு வாரம் விடுதலை வழங்கப்பெற்று நிலைமை சீராயது. இதற்குள் இராசரத்தினம் அவர்கள் ஊரவர்களைக் கண்டு உரையாடி விளக்கியபோது, அவர்களும் அங்கு நடைபெற்ற துங்ப நிகழ்ச்சி யாரோ தூண்டி விட்டதால் நடந்ததாகலாம் எனப் பச்சாதாபபட்டனர். தங்களைக் கேளாமல் அங்கே இளைஞர் மாநாடு கூடுவதற்கு இராசரத்தினம் அவர்கள் இடங்கொடுத்தமை குற்றம் என்றனர். அவர்களுள் சிலர் கண்டு முட்டு என்பதில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள். அஃதாவது ஆசாரம் இல்லாதவர்களைக் கண்டாலே ஆசௌசம் எனக்கருதிய வரட்டு ஆசார சீலர்கள். அவர்களின் கொள்கை நித்தியா சௌசா வாசிகள் என ஒரு சமூகத்தவரை நிலத்தில் இருத்தாமல் சமாசனம் கொடுக்காமல் தனியாசனம் கொடுக்குமாறு ஆலோசனை வழங்கியவர்கள், முன்னொரு காலத்தில் நிலத்தி லிருந்து படித்தவர்கள், நித்திரை தூங்கிச் சரிந்து வாங்கில் இருந்து படித்தவர்களின் முழங்காலில் முட்டியபோது தீண்டப் பட்டவர்களே தனியாசனம் அமைக்கச் சொன்னார்கள். இது இராசரத்தினம் அவர்கள் நகைச்சுவையாகக் கூறிய ஓர் அனுபவம். எனவே சமாசனமில்லாமல் அதாவது ஏகாசனம் இல்லாமல் சரியா சனமான தனியாசனம் கொடுத்தாயினும் நிலைமையைச் சமாளிக் கலாம் என்றவர்களும் இருந்தார்கள்.

இவ்வாறாகப் பேசிய இராசரத்தினம் அவர்கள் அன்று பத்திரி கைகளில் எழுதிய விளங்கங்கள் நல்ல தமிழில் ஆற்றோட்டம் போல அமைந்தமையோடு, தர்க்க ரீதியில் தகர்க்க முடியாத் தன்மையில் அமைந்தனவாயிருப்பக் காண அன்னாரின் தனியாற் றிலைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இதனால் அவர் கூறியவை வேதவாக்கு என்றோ, அவர் பரப்பிரமம் என்றோ கருதல் நோக்கல்ல.

அவர் காலப்போக்கில் மாறியமையும் சமூக அமைப்பைத் தீர்க்க தரிசனமாக முன்னோடியாகக் கண்டு சிக்கல் களைத் தவிர்த்த நுண்ணறிவினர் எனலாம்.

உபாத்தியார் கூலியை வைத்திருக்க வேண்டாம் என்பது கொன்றைவேந்தன் வாக்கியம் போன்றதொரு உபதேச மொழி, அரசாங்கப் பாடசாலைகளின் வேறாய் உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகள் உருவான பின், பாடசாலை முகாமையாளருக்கு மூன்றாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஒரு தொகை உதவி நன்கொடை யாக முற்காலத்தில் வழங்கப் பெற்றது. அதுவும் ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள், சேர் முத்துக்குமார சுவாமி அவர்கள் மூலம் ஒழுங்கு செய்த வரன் முறையாம் என்பர். இலங்கையில் 1869 ஆம் ஆண்டிலே கல்வித் திணைக்களம் ஆரம்பித்த போது சேர் முத்துக்குமார சுவாமி அவர்கள் தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரதிநிதி யாகச் சட்டசபையிலே அங்கத்துவம் வகித்திருந்தார்.

முகாமையாளர் நீண்ட காலமாக மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை கிறான்ற என்னும் உதவி நன்கொடை பெற்றபின், நாளைடைவில் சிலர் ஆண்டு தோறும் பெற்றதும் உண்டு. அதுவும் பாடசாலைப் பரிசோதகர் பாடசாலைக்குச் சென்று கட்டட வசதி சுற்றுப்புறச் சூழல், வகுப் பறை ஒழுங்கு, பாடங்களின் பெறுபேறு முதலியவற்றைப் பார்வையிட்டும் பரீட்சித்தும் பார்த்து மேலதி காரிக்குத் தகவுரை எழுதிய பின்னரே அவ்வுதவி கிடைத்தது. அது கிடைத்ததும் முகாமையாளர் அந்நிதியில் ஒரு பகுதியைப் பாடசாலை பழுதுபார்க்கவும் விசாலிக்கவும் தளபாடம் தயாரிக்கவும், அலுவலக இடாப்பு முதலியனவாங்கவும் உபயோகித்து, ஒரு பகுதிப் பணத்தை ஆசிரியர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்தல் வழக்கம். முகாமையாளர்க்குரிய உபகரிப்பு என்பதும் ஒன்று. அக்காலத்தில் நிலவியது. ஆசிரியரின் சம்பளத்தில் மூன்று வீதம் முதல் பதினெந்து வீதம் வரை முகாமையாளருக்குக் கொடுக்கப் பட்டு வந்தது அது தன்னிட்டம் போலக் கொடுத்தனவும் தண்டல் வசூல் முறையில் திரட்டப்பட்டனவும் ஆகும்.

முகாமையாளர் இராசரத்தினம் அவர்கள் 1934 ஆம் ஆண்டில் அரசாங்க சபைத் தேர்தலில் யாழ்ப்பாணத் தொகுதிக் குப் போட்டியிட்டுத் தோற்றபின் சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்க அலுவல்களிலும், கல்விச் சீர்திருத்த வழி வகைகளிலும் அதிக மாக ஈடுபட்டு வந்த காலத்திலே அரசாங்கம் ஆசிரியர்க்கான சம்பளத்தை

நேரடியாகக் கொடுத்தல் நன்றாகும் எனச் சுட்டிக் காட்டினார். அவர் அங்ஙனம் சுட்டிக் காட்டிய பெருந்தன்மையைப் பாராட்டி அக்காலத்து ஆங்கில வார ஏடான இந்துஷ்டிகள் பத்திரிகை 30-8-1934இல் நல்லதோரு தலையங்கம் எழுதியது. அத்தோடு அரசாங்கத்திடமும் அதைச் செய்யுமாறு பரிந்துரை எழுதியது. அன்றைய தேர்தலில் வெற்றியீட்டிய அருணாசலம் மகாதேவாதாமே ஒரு கல்விமானும் கல்லூரி அதிபராயிருந்த வரும் சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்துப் பெரும் தூண்களில் ஒரு வருமாகவே அவரும் அரசாங்கத்திடம் இராசரத்தினம் கேட்டதைச் செய்யுமாறு வற்புறுத்தி வந்தார். அஃது அவருடைய கடமையுமாகும்.

அன்று கல்விப் பணிப்பாளர் மிகப்பெரிய உத்தியோகத்த ராய் இலங்கை முழுவதற்கும் பெரியவராய் இருந்தார். அவர் பழைய சட்டசபையில் உத்தியோக அங்கத்தவராயிருந்து, தேசாதிபதி முதலானோருடன் நேரடியாக நிலைமையைப் பேசிப் கொள்ளும் சாதகமும் நிலவியது. எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுக்க முடியாவிட்டால் சிங்கள தமிழ் ஆசிரியர்களுக்காதல் கொடுங்கள் என்பது இராசரத்தினம் அவர்களின் வேண்டுகோள். அன்று வேலை குறைப்பு முதலியன நிலவிய காலமாதலால் கல்விப் பணிப்பாளர் இராசரின் வேண்டுகோளைக் கவனியா திருந்தபோது, சில முகாமையாளர் நேரடிச் சம்பள முறை நடைமுறையில் வந்தால் தங்களுக்கு ஆசிரியர்கள் மீது பிடி இருக்க மாட்டாது என்று கருதி அத்திட்டத்தை இரகசியமாக எதிர்த்தும் வந்தனர்.

ஆனால் இராசர் 1931ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்ட வேண்டுகோளின் ஆண்டுதோறும் 60,00,000 ரூபா நன்கொடை வழங்கப் பெறுவதாயும் இதை முகாமையாளர் பெறும்வரை ஆசிரியர்கள் காத்திருத்தல் சிரமமான தியாகமாகும் என்றும் பரிந்துரை பேசினார். இதனால் முகாமையாளர் வெட்டுக் குத்துப் பெறுகிறார் என்ற அபகீர்த்தியும் இருக்க மாட்டாது என்றார்.

சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் வரலாறே இராசரத்தி னம் அவர்களின் வரலாறு எனுமளவில் இவரின் சேவை புகழ் பெறுவதாயிற்று. அன்று 1940 ஆம் ஆண்டில் சங்கத்துக்குப் பதினாறு ஆண்டுகள் நிறைந்துவிட்டன. இடையில் இராசர் பழி சுமந்ததும், தூற்றப்பட்டதும் உண்டு. இவருக்கு உட்பகை, புறப் பகை எனக் கருத்து வேற்றுமை கொண்டவர்கள் இருந்தார்கள். இவரும் சில அலுவல்களைத் தீர ஆலோசியாமல் செய்ததும் உண்டு. அவை

தாழும் நன்மை பயக்குமென இவர் செய்தனவாத லால் இவரை விரோதி எனக் கூறவில்லை. அன்று நிகழ்ந்த சில அசம்பாவிதங்கள் ஆராயப் பட்டன. இரு பக்கத்தார் கூற்றையும் காய்தல், உவத்தல் இன்றிக் கருத்துஞ்சிப் பார்க்கும் போது. இருபக்கத்தாரிடையேயும் குற்றம் இல்லையாம். என்று தலைசாய்க்கவில்லை.

அன்று சங்கத்தின் பரிபாலனத்தில் நூறு பாடசாலைகளில் ஐந்நூறு ஆசிரியர்கள் பதினாறாயிரம் பிள்ளைகளைப் பயிற்றி வந்ததார்கள். முன்னர் சேர் இராமநாதன் அவர்கள் காலத்தில் 20,000 ரூபா நன்கொடையாகப் பெற்ற சங்கம் இப்போது 3,00,000 ரூபா பெற்றது என்பது பெருமகிழ்ச்சிக்கும் பூரிப்புக்கும் உரிய செய்தியாகும். சைவப் பேரன்பர்கள் தங்கள் மனங்கொண்ட மட்டும் சங்கத்துக்கு வரையாது வழங்கி வந்தமை, அவர்கள் சங்கத்தின் மீதும், சைவத்தமிழ் மீதும் கொண்ட பேரபிமானத் தைக் காட்டியது. இவ் வாறாக இராசர் முகாமையாளராயிருப் பதற் குத் தகுதியில்லாதவர் என்றும், இவர் பாடசாலைகளை உரிய முறையில் நெறிப் படுத்தி நடத்தச் சக்தியில்லாதவர் என்றும் சிலர் குறிப்பிட்டதோடு மேலதிகாரிகளுக்கு விண்ணப்பித்ததும் உண்டு. மேலதிகாரிகள் செய்த விசாரணையின் பெறுபேறாக இராசர் தம் முகாமையாளர் பதவியை இழந்ததும் உண்டு. அக்காலத்தில் இவர் சங்கத்தின் செயலாளர் என்னும் போர்வையில் சம்பிராதய பூர்வமாகப்பொது முகாமையாளர் ஒருவரை நியமித்து விட்டுத் தாமே முழுப்பஞ்வையும் சுமந்து பரிபாலனஞ்சு செய்ததும் உண்டு.

இவர் தமது அப்புக்காத்தர் வேலையை விடுத்ததோடு தமது மோட்டார் வண்டியைச் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்துக்குக் கொடுத்ததும் உண்டு. இவர் சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்காகவே பாடு பட்டார் என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டனர். இவருடைய போக்குத் தனியொரு மனிதனின் நடிப்பு என்பதை 'One Man Show' எனக் கண்டித்தவர்களும் இருந்தார்கள்.

இவர் எட்டாண்டுக் காலம் சங்கத்துக்கு அடித்துக் கொடுத்த பின்னரே, பிற்காலத்தில் கைச் செலவுக்காக மாதாந்தம் ஒரு தொகையை 'எலவன்ஸ்' எனப் பெற்றார். இத்தொகை தானும் அன்பர்கள் ஆதரவாளர்களின் உபசரிப்பிலிருந்தே கிடைத்த தாகும். அன்று பிரச்சினைக்குரிய ஆசிரியரின் உபகரிப்புப் பணத் திலிருந்து இவர் எதுவும் பெறவில்லை.

ஆசிரியர்கள் பாடசாலைகளின் வளர்ச்சியின் பொருட்டுத் தாமாகவே விரும்பி நான்கு வீத உபகரிப்புக் கொடுத்தமை ஊரறிந்த

செய்தி, சிலர் கொடுக்கத் தவறியதும் உண்டு. பட்டதாரி கள் சிலர் தமக்குரிய நூற்றிருபத்தைந்து ரூபாவில் ஐம்பது ரூபா வரையில் கொடுத்ததும் உண்டு.

ஆசிரியர்கள் யாவரும் தவறாமல் அன்றுவரை நான்கு வீதம் கொடுத்திருந்தால் அன்று 2,40,000 ரூபா வரை சேர்ந்திருக்கலாம். ஆனால் அன்று சேர்ந்திருந்த தொகை 60,000 ரூபாவாக இருந்தமை ஒரு விபரத் திரட்டில் காணக்கூடியதாக இருந்தது. சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கப் பாடசாலை ஆசிரியர்கள் அன்று உபகரித்த முகாமைகாரர் உபகரிப்பு மிகவும் குறைந்த தொகை யேயாகும். இந்தச் சிறிய உபகாரிப் போடு அவர்கள் சங்கத் தின் அங்கத்தவர்களாயிருக்கும் பெருவாய்ப்பினையும் பெற்றிருந்தார்கள். அவர்கள் முகாமையாளர் தேர்வில் பங்கு பற்றி வாக்களித் தலாகாது என்று சொன்னவர்கள் வாய் பொத்தும் வகையில் இராசர் தர்க்கரீதியாகக் கூறிய வாசகம் நினைவிற் கொள்ளாற் பாலது. கஷ்ஆசிரியர் ஒருவர் ஆசிரியர் பலரின் வாக்குப் பலத்தால் கல்வி நிர்வாக சபையில் இருக்கலாம். ஏன் முகாமையாளருக்கு வாக்களிக்க முடியாது. ஏன் முகாமையாளராயிருத்தலாகாது என்பனவாகும்.

சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம் பதினேழோம் ஆண்டு மாநாட்டை அன்றைய யாழிப்பாண நகரசபைத் தலைவர் அப்புக் காத்தர் அரியாலையூர் சி. பொன்னம்பலம் அவர்களைக் காரிய தரிசியாகக் கொண்டு நடத்தியது. அன்று சங்கத்தின் பொறுப்பி லிருந்த 99 பாசாலைகளுள் 12 பாடசாலைகள் உருப்படியாக வேறு தனியார் முகாமையாளர்களால் உபகரிக்கப் பெற்றவையாகும்.

அன்று சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் பாடசாலைகள் சங்கத்தின் குடாநாட்டிலேயன்றி வடமாநிலத்துக்கும் அப்பால் நாடெங்கும் செறிந்து அமைந்திருந்தன. அங்கொன்று இங்கொன்றாக இருந்த போதிலும் பெருமைக்குரியனவாக விளங்கின. அவை அமைந்திருந்த இடங்களும் எண்ணிக்கையும் வருமாறு காணலாம்.

1. நெடுந்தீவு	-	6
2. புங்குடுதீவு	-	7
3. நயினாதீவு	-	2
4. எழுவைதீவு	-	1
5. காரைநகர்	-	3
6. வலிமேற்கு	-	13
7. வலிவடக்கு	-	7
8. வலிகிழுக்கு	-	4

9. யாழ்ப்பாணம்	-	15
10. வடமராட்சி	-	6
11. தென்மராட்சி	-	17
12. பச்சிலைப்பள்ளி	-	2
13. பூநகரி	-	2
14. முல்லைத்தீவு	-	3
15. வவுனியா	-	1
16. நாவலப்பிட்டி	-	2
17. பதுளை	-	1

அன்று சங்கம் செய்த சாதனைகளுள் குறிப்பிடத்தகுந்த பங்களிப்பு உதவி நன்கொடை பெறாத நிலையில் ஏழு பாடசாலைகளை எவ்வித குறையுமின்றிப் பரிபாலித்து வந்தமையாகும். இன்னும் ஒன்று பண்டிதமணி கணபதிபிள்ளை அவர்கள் முயற்சியால் நடைபெற்ற காவிய பாட சாலையைப் பெரும் கலாநிலையமாகப் பல்கலைக்கழகந்தானோ எனக் கருதும் வகையில் நடத்திவந்தமையாகும். இலங்கையில் பல்வேறு மொழிகள் பயிலவும் காவியம் ஓவியம் சிற்பம் சிறுகைத் தொழிலில் பயிலவும் பெருவாய்ப்பளித்த அந்தக் கலைக்கூடத்தை யார்தான் போற்றவில்லை!

சங்கம் நடத்திய 99 பாடசாலைகளில் 16000 பிள்ளைகள் பயில 500 ஆசிரியர்கள் அரும்பணி புரிந்தார்கள் சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கப் பாடசாலை ஆசிரியர்கள் தங்களுக்குரிய எவ்வித முத்திரையோ சீருடையோ குத்திக்கொள்ளாமல் கிராமாபிவிருத்திச் சேவைகளில் உளமாரப் பணிபுரிந்தமை சைவமெய்யடியார்கள் வழிவந்த தொண்டின் சிறப்பேயாம். சைவாசிரியர்கள் ஊரவர்களால் பெரிதும் அபிமானிக்கப் பெற்று வந்தார்கள். அன்று சங்கப் பாடசாலை களுக்குச் சமூகத்தார் உபகரித்த செல்வம் பெரிதாகும் அன்று அரசினர் கொடுத்த உதவி நன்கொடை 3,09,352 ரூபாவாகும்.

அன்று வளர்ந்து வந்த பிள்ளைகளின் பெருக்கத்துக்குப் போதியளவு சைவாசிரியர்களைப் பயிற்ற முடியாமை இராசரத்தினம் அவர்களுக்குப் பெருங் கவலையாயிருந்தது. கல்விப் பணிப்பாளர் முதலாய மேலிடத் தவர் களின் கட்டுப்பாடு தளர்த் த முடியாததாயிருந்தது. நூற்றுக்கணக்கானோரைப் பயிற்றுவதற்கான சைவாசிரிய கலாசாலையும் தகுதி வாய்ந்த தக்க பேராசிரியர்களும் இருந்தும் பயிற்சிக்குக் கட்டுப்பாடு நிலவியது அன்று 51

ஆசிரியர்களே பயிற்சி பெற்று வந்தனர். இந்தக் கட்டுப்பாடு காரணமாக இளைஞர்கள் சிலர் வேறு வழியின்றிப் புறமத்த தாபனங்கள் நடத்தி வந்த பயிற்சிக் கலாசாலைகளில் சேர்வதற்கு மதம் மாறவோ, பெயரளவில் வேறு பெயர் புனையவோ ஆயத்த மானார்கள். எனவே சௌகாரம் மந்த கதியிலே தான் போன்றெனக் கருத வேண்டும். அது ஒரு கிரகண காலமாகும். அது மறைப்புக்காலம் எனவும் படும்.

இவ்வாறாகச் சங்கத்தின் இருபத்திரண்டாம் ஆண்டின் பெறு பேறுகளை ஆராயும் போது அது பெருங்குடும்பமாயிற்று என்றும் அறியக் கிடக்கிறது. ஒன்றாய் இரண்டாய் வளர்ந்த பாடசாலைகள் நூறுக்கும் அதிகமான நிலையில் விடுதிச் சாலைகளும் கைத்தொழில் விருத்தி நிலையங்களும் உருவாயிருந்தன.

1. தமிழ் வித்தியாலயங்கள்	-	105
2. துவிபாஷாவித்தியாலயங்கள்	-	4
3. ஆங்கில வித்தியாலயங்கள்	-	3
4. ஆசிரிய கலாசாலை	-	1
5. ஆண் பிள்ளைகள் விடுதி	-	1
6. பெண் பிள்ளைகள் விடுதி	-	1
7. கைத்தொழில் விருத்தி நிலையங்கள்	-	4

அன்று வட இலங்கையில் அரசினர் பாடசாலைகளில் உண்டான செலவிலும் பார்க்கக் குறைந்த செலவில் இந்து போர்ட் பாடசாலைகள் பிள்ளைகளின் கல்வித் தரத்தை வெகுவாக உயர்த்தி வந்தன என்பதைப் பெரியவர்கள் கணித்து உளம் பூரித்தனர்.

சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் சைவம் கமழுத் தமிழ் வளரப் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்து நடத்திய வேளையில், ஆங்காங்கே உருவாய பாடசாலைக்கு வழங்கிய பெயர்கள் சைவப் பெயர்களாகவே இருந்தமையோடு, சுற்றுப்புறச் சூழலில் எழுத் தருளிய தெய்வ மூர்த்தங்களின் திருநாமங்களாகவோ, ஆங்காங்கே வாழ்ந்து நிலையான சமூகப் பணிபுரிந்த புகழ் படைத்தவர்களின் பெயர்களாகவோ அமைந்தன.

இவ்வாறாகச் சைவத் தமிழனர்ச்சி பொங்கிய வேளையில் புறமத்தாபனங்களால் நடத்த முடியாது போனசில பாடசாலைகளை ஊர்மக்கள் விலை கொடுத்து வாங்கிச் சைவ வித்தியாவிருத்திச்

சங்கத்திடம் கொடுத்ததும் உண்டு. உதாரணமாக வசாவிளான் ஊரையும் நுணாவில் ஊரையும் கூறலாம்.

இந்துபோர்ட் இராசரத்தினம் அவர்கள் சிக்கனவாழ்வில் சிறப்புப் பெற்றவர். அவர் நீராகாரமான மோர் பருகுவதில் பெரும் திருப்தி கண்டவர். பண்பெனப்படுவது பாடறிந்து ஒழுகுதல் என்று சங்க நூலில் கண்டாங்கு ஊரோடு ஒத்தோடியவர். ஊரிற்பிள்ளைகளைப் போலவேதம் பிள்ளைகளையும் படிக்கவைத்தவர்.

சைவாசிரிய கலாசாலையிற் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் பகல் முழுவதும் ஓட்டு வெப்பத்தில் புழுங்கியவர்கள் என்று கண்டு இரங்கி, அவர்களின் விடுதிச் சாலையை ஒலைக்கிடுகினால் வேய்ந்து உறங்க வைத்தவர். காற்றோட்ட வசதியின் பொருட்டு எந்த விதமான அடைப்புக்களோ இல்லாமல் அந்த மண்டபம் விசாலமாயிருந்தது. மகாயுத்த காலமாயிருந்தும் தானியங்கள் உணவுப் பொருள்கள் தட்டுப்பாடாயிருந்தும் அவர் பயிற்சி யாளரிடம் 1942 ஆம் ஆண்டில் 250 ரூபா மாத்திரமே பெற்று மூன்று வேளை உணவும் இடையில் தேரீரும், முழுக்குக்கு எண்ணேய் சிகைக்காயும் குடிமக்கள் சேவையும் பிறவசதிகளும் கொடுத்தவர். கலாசாலை வளவு நிறைய முருங்கை மரம் காய்த்து நின்ற வேளையில் முருங்கைக்காயும் தரமான துவரம்பரும்பும் நாள்தோறும் கிடைத்தமை கண்ட பயிற்சியாளர் அவற்றைத் தினசரி என நகைச்சுவையுடன் வரவேற்றதும் உண்டு. இன்று ஒரு கரண்டி சுண்டற் கடலை ஜெந்து ரூபாவுக்கும் எமக்குக் கிடைப்ப தில்லை. ஆனால் அன்று 1942 விடுதியில் அகப்பைக் கணக்கில் கிடைத்தன. கடலை, பருப்பு, கிழங்கு வகைகள் யாவும் திருநெல் வேலித் தண்ணீரில் நன்றாக அவிந்தன. அக்காலத்துப் படுக்கை மண்டபம் நாவலர் பெயரால் வழங்கியது. பல்கலைக்கழக விடுதிகள் பெருமக்கள் பெயரால் வழங்குதல் ஒரு பாரம்பரியத்தில் வந்த வழக்கமாகும்.

சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்துக்கு மனம் கோணாது தேவையறிந்து அள்ளிக்கொடுத்த செல்வச் சீமான்கள் வரிசையில் குரும்பசிட்டியூர் நா. பொன்னையா அவர்கள் தனியிடம் வகித்தவர். ஒருநாள் இராசரும் பொன்னையரும் உரையாடிக் கொண்டு உலாவியபோது, இராசர் பொன்னையரிடம் ‘ஜயா! ஒரு ஜயாயிரம் ரூபா கடன் தேவையாயிருக்கிறது’ என்றார். ‘என்ன தேவைக்காக்கும்?’ என்று பொன்னையா விசாரித்ததும், ‘ஜயா! ஒடு வாங்க வேண்டும், நீரிறைக்கும் யந்திரம் வாங்க வேண்டும்’ என்றார். ‘சரி பார்க்கலாம்;

என்று கூறிப் போன பொன்னை அவர்கள் மறுநாள் பெரிய லொறியில் 3000 ரூபா பெறுமதியான ஒடுகளும், பாரிய நீரிறைக்கும் யந்திரமும் அனுப்பியிருந்தார். குறிப்பறிந்து கொடுத்தவன் குரும்பசிட்டியான் என்று பாட்டுப் பாட உள்ளம் துள்ளுகிறது. இன்னும் இரண்டாம் மகாயுத்த காலத்தில் பலாலியில் பட்டாளத்தார் பாசறை அமைந்திருந்த பாரிய கட்டடங்களை இராசர் விலைக்கு வாங்கிப் பெரிய கல்லூரி அமைக்கத் துடித்தபோது வள்ளல் பொன்னையா அள்ளிக் கொடுத்த தொகை பெரிது.

இராசரின் அயரா உழைப்பினால் 1945 ஆம் ஆண்டில் அங்கத்தவர் சார்பில் சங்கம் சேர்த்த தொகை 42,771 ரூபா அதற்கு முந்திய 1944 ஆம் ஆண்டில் திரட்டிய தொகை 26,562 ரூபாவாகும். இத்தகைய புள்ளி விபரங்களை கணிக்கும் போது எங்கள் பிரதேசத்திலே சென்ற நூற்றாண்டிலே அமெரிக்க போதகர்கள் நடாத்திய பாடசாலை ஒன்றில் ஆசிரியருக்கு ஆண்டென்றுக்கு கொடுத்த சம்பளம் 18 டாலர் என்றும், அதே காலத்தில் அவர்கள் எங்கள் பெண் பிள்ளை ஒருத்தியை தங்கள் குழலில் அரவணைத்துப் படிப்பிப்பதற்குச் செலவிட்ட தொகை 20 டாலர் என்றும் அவர் தம் அறிக்கையிலே காணக்கிடக்கிறது. இதனால் எங்கள் மன வளர்ச்சியும், அவர்கள் மத வளர்ச்சியும் இருந்தவாறு உயர்துணர்ந்தறிந்து கொள்ளலாம்.

ஏன் தீந்தச் சூழ்நிலை இருவானது? யார் செய்த மாவும் என்று தெரியவில்லை

இன்று எங்கள் மத்தியில் நடைபெறுகின்றனவாய் பட்டி மண்டபங்களில் இராமாயணம், பாரதம் ஆகிய இதிகாசங்களில் உள்ள சில சம்பவங்களைக் குறித்துப் பேசியும், விவாதித்தும், வழக்குரைத்தும், நீதி வழங்கியும் விருந்து செய்கிறார்கள். தசரதன் குறை இராமன் பிழை என்பன போன்ற விடயங்களும் வழக்காடப் பெறுகின்றன.

சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றாய கலித்தொகையில் இருவர் காதல் பெரிய பிரச்சினைக்குரியதாய் எழுந்தது. இருவர் பக்கத்தாரும் ஆமோ இப்படியும் ஆயிற்றோ என்று கூறி ஆர்ப்பரித்த தோடு, தெரிகணை நோக்கி, சிலை நோக்கி, ஒருபகல் எல்லாம் உருத்தெழுந்து ஆறி, இருவர் பக்கத்திலும் குற்றம் இல்லையாம் என்று தேர்ந்து தலைசாய்த்து அமைதியாய் இருந்தார்கள்

இவ்வாறே ஆங்கில இலக்கியங்களில் ஒன்றாய சௌலாஸ் மாணர் என்னும் நவீனத்தில், தாயுள்ளம் கொண்ட ஆசிரியை ஆண்பாற் பெயர்பூண்டு எழுதிய தீர்ப்பு ஒன்றில், இருவரும் சரி, இருவரும் பிழை இருபக்கத்தாருக்கும் பரக்கப் பேசலாம் என்று ஒரு வேற்றுமைக் கருத்துக்குத் தீர்ப்புக் கூறிச் சந்து செய்கிறார்.

இனிக் கதையை நீடிக்காமல் எடுத்துக் கொண்ட விடயத்திற்கு வந்தால், பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாகச் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம் பீடுநடை நடந்து பல்வேறு ஊர்களிலும் சைவப் பாடசாலைகள் ஆரம்பித்து நூற்றுக் கணக்கான சைவாசிரியர்களை உருவாக்கி, ஆயிரக்கணக்கான மாணாக்கர் மாணாக்கியரை மனமாற்றம், மதமாற்றம் அடையாமல் பாதுகாத்து வந்தது. நாட்டில் உள்ள பெரியவர்கள், செல்வர்கள். அறிவாளிகள் பலர் நாழும் கூட என்று முன்வந்து கைகொடுத்தும் தோள் கொடுத்தும் சங்கத்தை அருமையாக வளர்த்து வந்தார்கள்.

சைவாசிரிய கலாசாலையின் புகழ்பெற்ற அதிபர் மயிலிட்டி சுவாமிநாதன் அவர்கள் எல்லா வழிகளாலும் பெரியவர். மயிலிட்டி யில் ஒரு கதிரேசர் பரம்பரையில் வந்தவர். மயிலிட்டியின் மற்றொரு கதிரேசரின் பரம்பரையில் வந்தவர் முகாமையாளர் இராசரத்தினம் அவர்கள். இருவரும் நகமும் சதையும் போல் இணைந்து சைவத் தமிழ்ப் பணி புரிந்தவர்கள். ஒருவர் நினைக்க மற்றவர் செய்து முடித்தவர். இங்ஙனம் அந்நியோன்யமாயிருந் தவர்களுள் கருத்து வேற்றுமை ஏற்படக் காரணமாயிருந்த சம்பவம் ஒன்று, 1937 ஆம் ஆண்டில் ஆசிரியப் பயிற்சிக்கு மேலதிகமாக மூவரைச் சேர்க்குமாறு முகாமையாளர் கேட்டபோது, அதிபர் மறுத்தமையாகும். அவர் மறுத்தமைக்குக் காரணமாய பிரமாணம் இருந்திருத்தல் வேண்டும். ஆனால் முகாமையாளர் அச்செயல் கீழ்ப்படியாமை எனக் கருதினார். முந்திய ஆண்டு களில் தாமிருவரும் ஒத்துப் பயிற்சியாளரை மேலதிக மாகச் சேர்ந்தமையை முகாமையாளர் சுட்டிக்காட்டியும் அதிபர் இணங்க வில்லை.

காலம் விளையாடத் தொடங்கியது. முகாமையாளர் தம் அதிகாரத்தைப் பிரயோகித்து அதிபரை இடைக்கால வேலை நீக்கம் செய்து, விலக்க முயன்றார். அதிபர் தமக்குரிய நண்பர் களுடன் ஆலோசித்து, மேலிடத்திற்கு விண்ணப்பித்தார். தகுந்த விசாரணை நடைபெற்றது. இதற்குள் முகாமையாளர் இராசரத்தினம் அவர்கள் தமது ஆசிரியர்களிடம் சம்பளத்தில் நான்கு வீத உபகரிப்புப்

பெறுபவர் என்னும் பெரிய குற்றச் சாட்டும் கொழும்பை எட்டியது. அக்குற்றச்சாட்டை இராசரத்தினம் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டதோடு அவருடைய ஆசிரியர்கள் 456 பேருள் 452 பேர் தாம் மனமுவந்து பாடசாலைகளில் வளர்ச்சிக்காக உபகரிப்பதாகக் கையொப்பமிட்டு அனுப்பினார்கள். சைவாசிரிய கலாசாலையின் அதிபர் தவிர ஏனையோர் வேறொரு தாளில் தங்கள் தம் விருப்ப உபகரிப்பைக் குறிப்பிட்டு அனுப்பினார்கள். இதற்குள் அரசாங்க சபையிலும் இந்துபோர்ட் இராசரத்தினம் அவர்களின் நடவடிக்கைகள் பற்றிய பேச்சுக்கள் ஒலித்தன.

இப்பால் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் பதினான்காம் ஆண்டு நிறைவுக் கூட்டம் சன்மார்க்க போதனா வித்தியாசாலை மண்டபத்தில் ‘பி. எஸ்’ என வழங்கிய டாக்டர் சுப்பிரமணியம் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது. அவ் வேளை இராசரத்தினம் அவர்களின் மகத்தான சேவை பற்றிப் பேசியவர் களும், அதிபர் சுவாமிநாதன் அவர்களின் கீழ்ப்படிவின்மை பற்றிப் பேசியவர்களும், சுவாமிநாதன் அவர்களுக்காக பரிந்து நடேச பிள்ளை அவர்களின் போக்கைக் கண்டித்தவர்களுமாக, நடேசன் அவர்களை முகாமைச் சங்கத்தினின்றும் நீக்குதல் வேண்டும் என்றவர்களுமாகப் பலர் பேசினார்கள்.

நடேசன் அவர்களைப் பற்றிப் பேசியமை கூட்ட ஒழுங்குக்குப் புறம்பானது என்று தலைவர் சுட்டிக்காட்டிக் கூட்டத்தின் வேகத்தைத் தணித்தார். இதற்குள் சங்கத்தின் மிகையபிமானிகள் இராசரத்தினம் அவர்களின் கடின உழைப்பையும் தியாகத்தையும் அவர் ஆரம்ப காலத்தில் பிரயாசை எடுத்த செம்மையும் பாராட்டிப் பேசினார்கள். விசாரணைக்கு வந்த வாட்சன் அவர்கள் விடயங்களைத் தீர விசாரிக்கவில்லை என்றும். வித்தியா பகுதி யார் இராசரத்தினம் அவர்களை முகாமையாளர் பதவியினின்றும் விலத்துவதற்கு எடுத்த முயற்சி நியாய விரோதமானது என்றும், வித்தியாபகுதியார் மகத்துவம் வாய்ந்த சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் பெருமைக்கு மாசு பூசிவிட்டார்கள் என்றும் பேசினார்கள்.

இவ்வாறாக வித்தியாபகுதியார் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம் என்பது ஒரு தனி மனிதனின் ஓரங்க நாடகமாக நிலவுகிறது என்று கணித்ததும், முகாமைத்துவத்தை நீக்கியதும் சட்டவிரோதமானது என்றும், அந்தப் பதவி நீக்கப் பத்திரத்தை வித்தியாபகுதி யார்

உடனடியாக மீட்டுக் கொள்ளுதல் வேண்டும் என்றும் தீவ்மானித்தார்கள். தாங்கள் தீர்மானித்தபடி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கென்று ஏழுபேரைக் கொண்ட காரிய நிர்வாக சபையினரையும் நியமித்தார்கள்.

நடேசுவிள்ளை அவர்களின் நிலை

திருவாளர் சுப்பையா நடேசன் என்பவர் சேர். இராமநாதன் அவர்களின் மகள் சிவகாமசுந்தரி என்பாரை மணந்து, பரமேஸ்வராக்கல்லூரியின் அதிபராயும். பரமேஸ்வரா தலைமையில் நிலவிய சில பாடசாலைகளின் முகாமையாளராயும், இராமநாதன் அவர்களுக்குப்பின் காங்கேசன்துறைத் தொகுதியின் தெரியப் பெற்ற பிரதிநிதியாயும், அரசாங்க சபையின் கல்வி நிர்வாகக் குழுவில் உறுப்பினராயும் இருந்தவர்.

அவர் அன்றைய சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கக் கூட்டத் திலே பொறுமையாக அங்கே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் கல்வி நிர்வாக சபையில் இடம் பெற்றிருந்தமையால், இராசரத்தினம் சுவாமிநாதன் பிணக்கை அரசாங்க சபையில் விளக்கியிருக்கலாம் என்பது சிலர் கொண்ட சந்தேகம். ஆனால் இராசரத்தினம் அவர்கள் நடேசபிள்ளை அவர்கள் மீது ஐயுறவு கொள்ளவில்லை.

இவ்வாறாக அன்றைய கூட்டத்தில் நடேசன் அவர்கள் நிலமையை விளக்குவதற்கு, கல்வி நிர்வாக குழுவினர் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்துப் பாடசாலைகளின் முகாமையாளரை நீக்குவது, ஆசிரியர்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவேயாகும் என்பது நிர்வாக சபை சபையினரின் விளக்கம் என்று விளக்கிய போது, கூட்டத்தில் இருந்த ஆசிரியர் ஒருவர் இத்தகைய பாதுகாப்பு எங்களுக்கு வேண்டாம் எனக்குரல் எழுப்பினார்.

கல்விப் பணிப்பாளர் இராசரத்தினம் அவர்களை முகாமைப் பதவியினின் றும் நீக் கியமை அவருக் கிருந்த அதிகார வலுவினாலேயாம். அவருடைய செயலுக்கும், கல்வி நிர்வாக சபையாருக்கும் எவ்வித தொடர்பும் கிடையாது. கல்வி நிர்வாக சபையார் கல்விப் பணிப்பாளரின் கடமையில் தலையிட விரும்பவில்லை என்பது உண்மை என்று தாழும் அந்த நிர்வாக சபையிலிருந்தமையை விளக்கினார்.

இதைக் கேட்டிருந்த ஆசிரியர் ஒருவர் உங்கள் கல்வி நிர்வாக சபைக்கு இன்னும் ஒரு வருட காலம் தான் இருக்கிறது. அதன் மேல் சீர்திருத்தம் வரலாம் என்றார். இவற்றை எல்லாம் பெறுமையாகக் கேட்டிருந்த இராசரத்தினம் அவர்கள் மெல்ல எழுந்து நடேசப்பிள்ளை அவர்கள் கூறியவை தமக்கு பூரணமன்ற திருப்தியை தந்தது என்றும், அவர் கூறிய வண்ணம் கல்வி நிர்வாக சபையினர் கல்விப் பணிப்பாளரிடம் எதுவும் சொல்லவில்லை, மன்னிக்கவும் இல்லை என்பனவெல்லாம் தாமறிந்த வகையில் உண்மை என்று உறுதியாகக் கூறினார்.

நடந்தது என்னவென்றால் விசாரணைக்கு வந்த வாட்சன் நிலைமையின் ஒருபக்கத் தையே கண் டு போனதும், முறையிட்டதுமாகும் என்றார். எனவே அவர் நடேசப்பிள்ளை அவர்கள் எங்கள் நிலைமையை முற்றாக முழுதாக ஆராய்ந்து கல்வி நிர்வாக சபையினருக்கு விளக்குவார் என்ற தாம் நம்புவதாகக் கூறி நடேசப்பிள்ளை அவர்களை நோக்கினார்.

இராசரத்தினம் மியாதுக் காரியத்தில்

அன்றைய உணர்சி வசப்பட்ட கூட்டத்தில் அட்டகாசமாகப் பேசி நடேசப்பிள்ளை அவர்களைக் கண்டித்தவர் இரகுபதி என்னும் பட்டதாரியும், சட்டத்தரணியும் ஆவார். அன்றைய கூட்டத்தில் அமைதியாக இருந்து தம்வயம் இழக்காமல் பேசியவர்களுள் ஒருவர் நீர்வாவியடியைச் சேர்ந்த ஸி. சரவண முத்து என்பவராவார். இவர் காணிப் பகுதியில் பதிவாளராயிருந்து ஓய்வு பெற்றவர். முன்னாள் இந்துக் கல்லூரி அதிபர் ஸி. சபாரத்தினம் அவர்களின் மூத்த சகோதரர் இவர். அமைதியாக எழுந்து, இராசரத்தினம் அவர்களின் சேவை நலனை வெகுவாகப் பாராட்டினார்.

இராசரத்தினம் அவர்கள் சைவ வித்தியா விருத்திக்கு அளவிட முடியாத அருஞ்சேவை செய்தவர். தாம் முகாமையாளராகப் பதவி ஏற்றபோது கையேற்ற இருபத்தேழு சைவப் பாடசாலைகள் இன்று என்பத்தொன்றுவரையில் பெருக்கியவர். இவரே சைவாசிரிய கலாசாலையையும் சைவச் சிறுவர் இல்லங்களையும் அமைத்தவர். இன்று இவர் முகாமையில் உள்ள பாடசாலைகள் 2,50,000 ரூபா உதவி நன்கொடை பெறுகின்றன. இவர் முகாமையாளராக வந்தபோது சங்கம் பெற்ற பணம் 30,000 ரூபாவாகும். இவர் நிர்வாகஞ் செய்த காலத்தில் நிதி பற்றாக்குறை நிலவிய போதிலும் பாடசாலைகளை அமைப்பதில் இவருடைய ஊக்கம் தணியாதிருந்தது.

இவர் சென்ற பத்தாண்டு காலமாக ஆண்டுச் சராசரியாக 16,000 ரூபா நிதி நன்கொடையாகச் சேர்த்துள்ளார். இவருக்கு முன் 4000 ரூபாவே கிடைத்து வந்தது. இன்னும் பொருஞ்சுவிக்கு அப்பால் இவர் நிலமாயும் கட்டிடமாயும் பெற்றவை 3,00,000 ரூபா பெறுமதி வாய்ந்தவையாகும். இன்று சங்கத்தின் கடன் 16,000 ரூபா இருந்தும் இவர் புதிதாக ஒன்பது பாடசாலைகளைத் தொட்டி ருக்கிறார். இவ்வாறாகப் பெருந்தொண்டு புரிந்து வருகின்ற இவருடைய சேவையைச்சைவவுலகம் இழக்க முடியாது. எனவே சங்கத்தின் காரிய நிர்வாக சபையினரும், முகாமைச்சபையினரும் இவரைச் சங்கத்தின் பொது நிர்வாகச் செயலாளர் என்னும் பதவியை ஏற்குமாறு கேட்டு, மாதாந்தக் கைச்செலவுக்காக 400 ரூபா வரையிலாவது வழங்க வேண்டும் என்று நான் பிரேரிக்கின் றேன் என்றார். அவருடைய வேண்டுகோளை திரு. எம். வைத்திலிங்கம் என்பவர் வழிமொழிந்ததும் அவ்வேண்டுகோள் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பெற்றது. முகாமையாளராயிருந்த இராசரத்தினம் அவர்கள் பொதுச் செயலாளரானார்.

முகாமைப் பதவியைக் கைவிடவேண்டி வந்த பின்பும் மனந்தளராத இராசரத்தினம் அவர்கள் கதி இழக்கினும் கட்டுரை இழக்காதவராய்ச் சைவப் பாடசாலைகளைப் பரிபாலனஞ் செய்து வந்த சங்கம் கட்டுக்குலையாமல் அமைவதற்குப் பாடுபட்டு வந்தார். அன்றைய கூட்டத்து இறுதி நிகழ்ச்சியாக சங்கத்தின் பணிப்பாளர்கள் தெரிவின்போது, அவர் திரு. நடேசபிள்ளை அவர்களின் பெயரைப் பிரேரித்தபோது, கூடி இருந்தவர்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்துக் குழப்பியடித்தனர். நடேசபிள்ளை அவர்கள் நீண்டகாலமாகச் சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் பணிப்பாளராயிருந்து பணியாற்றியமையை இராசரத்தினம் அவர்கள் மறக்கவில்லை.

சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்திற்கு ஆக்கழுர்வமான பணிகள் செய்து வந்த சைவாசிரிய கலாசாலை அதிபர் சுவாமிநாதன் அவர்களை எவரும் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. அவர் மாசுபடாத மாணிக்கமாகவே அதிபர் வேலையில் இருந்தார். அவர் தம் பிள்ளைகள் பாரதநாட்டில் மேற்படிப்புப் படித்த காலத்தில், அவர் ஓய்வு பெறக் கூடாது என்று சேவை நீடிப்புக் கொடுக்கவும் இராசரத்தினம் அவர்கள் ஆயத்தமாயிருந்தார். இடையில் வந்து போன மனக்கசப்பை இருவருமே மறந்து விட்டார்கள். மறந்து விடு, மன்னித்து விடு என்பது மனிதாபிமானச் செயல். அது புருடர்க்கு உரிய பூஷணமுமாம்.

சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கப் பாடசாலைகளின் பொது முகாமையாளராகத் தெரியப்பட்ட புதிய மனிதர். சங்கத்துக்குப் பழையவர். அவர் சைவச் சிறுமியரைப் பராமரிப் பதற்கான இல்லம் ஒன்றுக்கு தம் பொறுப்பில் வாடகைப் பணம் உதவி வந்த பிரபு ஆவார். அவர் சங்கத்தின் ஆரம்ப காலத்திலேயே உப தலைவர்களில் ஒருவராயும் இருந்தவர். இவர் சில காலம் பொது முகாமையாளராயிருந்த போது, நிர்வாக சபையினர் இவரை மீண்டும் உபதலைவராகத் தெரியவே, இவர் முகாமையாளர் பதவியை விட்டு விலகினார். அப்பதவிக்கு ஏற்றவர் ஒருவர் அன்று யாழ்ப்பானம் இந்துக் கல்லூரியின் அதிகார சபையில் அங்கம் வகித்தவரும், இந்துக் கல்லூரிக்கு வேண்டிய விளையாட்டு மைதானத்தை விலை கொடுத்து வாங்குவதில் அதிக சிரத்தை எடுத்தவருமான திரு. அட்சலிங்கம் எனக் கண்டனர்.

திரு. அட்சலிங்கம் அவர்கள் இராசரத்தினம் அவர்கள் நினைத்ததைத் தங்குதடையின்றிச் செய்து நிறைவேற்றியவதிலும், கையொப்பம் இடுபவதிலும் வெகுவாக ஒத்துழைத்து நல்லவராய் இருந்ததைக் கண்ட பண்டிதமணி அவர்கள் அச்சாலிங்கம் என நகைச் சுவையாக அழைத்ததும் உண்டு.

நகைச் சுவைக் கிண்டலும் நையாண்டியும் வல்ல பண்டிதமணி அவர்கள் அன்று 1938 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த ஈழகேசரி ஆண்டு மலரில் ‘ஜ்யோதிப் மகிஷம்’ சகா தேவசாஸ்திரியார் என்னும் புனை பெயரில் எழுதி வெளியிட்ட கிண்டல் சரித்திரமே புகழ் பெற்ற ‘நவபாரதம்’ என்னும் நீண்ட கட்டுரை ஆகும். அது அன்றெழுந்த பினக்கினை மையமாகக் கொண்டு எழுதப் பெற்று மறக்கப்பட்ட கதை ஆகும்.

கல்வி விசேஷ ஆயைனக்குழுவும் இராசரத்தினம் அவர்களும்

இரண்டாம் அரசாங்க சபையின் காலம் 1936

முதல் 1941 வரையிலாதல் வேண்டும். ஆனால் இரண்டாம் மகா யுத்தம் கிழக்கு நாடுகளில் தீவிரமடைந்தமையால் தேர்தல் நடத்துதல் சாத்தியமாகாதெனக் கருதிய ஆங்கில அரசாங்கம், இரண்டாம் அரசாங்க சபையின் காலத்தை நீட்டித் தேர்தலைப் பின்போட்டு விட்டது.

இரண்டாம் அரசாங்க சபையில் கல்வி மந்திரியாயிருந்த கனம் கன்னங்கரா அவர்கள் தமது கல்வி நிர்வாகக் குழுவின் அங்கத்தவர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றிருந்தார். அக்குழுவில் நடேசபிள்ளை அவர்கள் விடயங்கள் அறிந்த விற்பனராய் மதிப்புப் பெற்றிருந்தார். கல்வி மந்திரியார் சேர் இராமநாதன் அவர்களின் பெருமைக்குத் தலைசாய்த்திருந்த பெருந்தகை எனவும் கருதலாம்.

அரசாங்க சபைக்கு வெளில் கல்வி மந்திரியார் மதிப்புக் கொடுத்திருந்த தமிழருள் சைவப் பெரியார் சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள், இந்து போர்ட் இராசரத்தினம் அவர்கள், அகில இலங்கை ஆசிரிய சங்கத் தலைவர் ஹண்டி பேரின்பநாயகம் அவர்கள், செயலாளர் கு.நேசையா அவர்கள் முதவாகச் சிலர் புகழ் பெற்றிருந்தார்கள். யாழ்ப்பாணத்து வாலிப மாநாட்டினர், ஆசிரிய சங்கம் மூலம் பல முன்னேற்றத் திட்டங்களை முன்னோடிகளாய் வெளிப்பகர்ப்புச் செய்திருந்தார்கள்.

இரண்டாம் அரசாங்க சபைக் காலத்தில் மகாயுத்தம் செய்த சீரழிவுகளிற் பார்க்க எங்கள் நாட்டகத்தில் நாமே செய்து கொண்ட கெடுபிடிகள் பலவாகும். அன்று 1940 ஆம் ஆண்டளவில் ஆங்கில

ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரி அதிபராயிருந்த எச்.எஸ்.பெரேரா என்னும் பெரியார் சும்மா இருந்துகொள்ள மாட்டாமல், ஐந்தாம் வகுப்பில் பரீட்சை நடத்திப் புலமைப் பரிசில் வழங்கும் அளவில் கண்ட பெறுபேறுகளைப் பெரிய ஆராய்ச்சி எனக் கூறி அறிக்கையொன்றை வெளியிட்டார். அதில் ஆங்கிலப் பாடசாலைப் பிள்ளைகளின் விவேக ஈவுபற்றி வெகுவாகப் புகழ்ந்து அவர்கள் 92% பெறுபேறு பெற்றார்கள் என்றும், சிங்களதமிழ்ப் பிள்ளைகள் தங்கள் சுய மொழிப் பாடசாலைகளில் 52% பெறுபேறு பெற்றார்கள் என்றும் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார்.

இதனைக் கருத்துஞ்சிக் கவனித்த வேதமுத்து என்னும் விற்பத்திமான், அக்காலத்தில் ஆசிரிய சங்கச் செயலாளராயும் சென்னோண்ஸ் கல்லூரி ஆசிரியராயும் இருந்த திரு.கு.நேசையா அவர்களைக் கொண்டு பலத்த கண்டனங் கலந்த அறிக்கை ஒன்று எழுதுவித்து, விவேகத்துக்கு ஆங்கில மொழி அவசியந்தானோ எனக் கேட்கச் செய்தார். ஆங்கில அரசின் பாராமுகத் தாலும், மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மைப் போக்காலும் இலங்கைக் கல்வி முறையில் பல சீர்கேடுகளிலிருந்தன. இலங்கைக் கல்வித் தினைக்களம் நடத்திய பரீட்சைகளில் கிறிஸ்தவ பிள்ளை களுக்கு அவர்கள் மதம் “ஸ்கிறிப்ஷர்” என்னும் பெயரில் பாட மாயிருந்த வேளையில் பெளத்தும், சைவம் இடம்பெறவில்லை.

தமக்கு ஒரு எதிர்காலம் உண்டு, அதுவரைக்கும் பொறுத்திருப்போம் எனக் காத்திருந்த பண்டார நாயக்க அவர்கள் 1938ஆம் ஆண்டளவில்லேயே சிங்கள மகாசபை என ஒரு நாடறிந்த சபையை உருவாக்கியிருந்தார். சிங்கள மொழிக்கு ஏற்றங் கொடுத்தல் வேண்டும் எனக் கருதியிருந்த வேறு இளைஞர்கள் சிலர் 17.12.1938இல் பாண்டுறையில் நடைபெற்ற தேசிய மகாசபைக் கூட்டத்தில் எல்லாம் சிங்களமயமாதல் வேண்டும் எனக் குரலெழுப்பிக் குழப்பமும் செய்தார்கள். ஜெயவர்த்தனா, வண்ணிநாயக்க ஆகியோர் இளைஞர்களை வழி நடத்திச் சென்றார்கள் என்பார்.

பின்னர் தேசிய மகாசபைத் தலைவராயும், இரண்டாம் அரசாங்க சபை முதல்வராயும், உள்நாட்டு மந்திரியாராயும், களனித் தொகுதி அங்கத்தவராயும் இருந்த சேர். டொன்பாரன் ஐயதிலக அவர்கள் இந்தியாவுக்குத் தானிகராகப் போனதும், உள்நாட்டு மந்திரிப் பதவி அருணாசலம் மகாதேவா அவர்களுக்குக்

கிடைத்தமையும், களனித் தொகுதியில் 1943ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற உபதேர் தலைவர் ஜெயவர்தனா அவர்கள் பிரதிநிதியானதும், அவர் அரசாங்க சபையுட் பிரவேசித்ததும் முதல் வேலையாக 1944இல் இலங்கை முழுவதற்கும் சிங்களமே அரசகரும் மொழியாதல் வேண்டுமெனப் பிரேரித்ததும், சபையில் இருந்த நல்லவர்கள் இல்லை, இல்லை, தமிழும் எனத் திருத்தப் பிரேரணை கொண்டுவந்ததும், இலங்கையில் சிங்களமும், தமிழுமே அரசகரும் மொழிகள் என 27 அங்கத்தவர்கள் சாதகமாகவும், இருவர் பாதகமாகவும் வாக்களித்தபோது ஜெயவர்த்தனா அவர்கள் நானுங்கூட என சாதகமாகக் கையுயர்த்தினார்.

இலங்கையை 1796 முதல் கைவிடாமல் இறுகப் பிடித்திருந்த பிரித்தானியா, 1943ஆம் ஆண்டிலே தன் பிடியைத் தளர்த்துவதற்கு உடன்பாடு தெரிவித்தது. அந்தவேளையில் கல்வி மந்திரியார் இலங்கைக் கல்விக் கொள்கையில் ஏதோ மாற்றஞ் செய்வதற்குத் துணிந்து ஒரு விசேஷ ஆணைக்குமுவை நியமித்து, விசாரணைகள் செய்து அறிக்கை தயாரிக்குமாறு பணித்தார். நாடெங்கும் உள்ள பெரியவர்கள் கல் விமான் கள் முகாமையாளர்களிடம் அபிப்பிராயங்கள், அறிவுரைகள், ஆலோசனைகள் கேட்டு வந்த ஆணைக்குமுவினர் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தாரையும் கண்டார்கள்.

தட்டிக்கேட்ட சைவத் துழிழீச் சந்தீம்

தட்டிக் கேட்க ஆளில்லாவிட்டால் தம்பி என்னவோ எல்லாம் செய்வான் என்றாற் போல, அன்றைய அரசாங்கத்தின் செயல்களைத் தட்டிக் கேட்பதற்கு ஒரு சங்கம் இருந்ததே என்று சைவத்தமிழர்கள் எல்லோரும் பெருமைப்பட்டனர். கல்வி விசாரணைக் குழுவினர் தயாரித்த அறிக்கை மிகப் பரந்தது. அதைப் பற்றிச் சுருக்கமாகத்தானும் கூறுவதாயினும் அது பெரிதாகிவிடும்.

பாடசாலைகளின் முகாமை பற்றிக் கல்விமந்திரிமார் விளங்கக் கேட்டபோது, இராசரத்தினம் அவர்கள் விடுத்த பதிலும், விண்ணப்பமும் விதுரன் பேச்சுப்போல விவேகபூர்வமானது. விதுரனும் அன்றைய பெரும்பான்மையினரிடம் சிறுபான்மையினருக்காக உரிமை கேட்டுப் பரிந்துரை பேசிய கதையே பாரதம்.

நாட்டை ஆளும் அரசாங்கம் நாட்டிலுள்ள பாடசாலைகளை எடுத்து நடத்துதல் பற்றிச் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்திற்கு எவ்வித ஆட்சேபனையுமில்லை. ஆனால் முன்னர் 1923-ஆம்

ஆண்டில் புறமத்தவர்கள் எடுத்துக் காட்டிய முறையில் தத்தம் மதக் கொள்கைகளை அவரவர் மதம் அறிந்த அவரவர் மதத்தினரே போதித்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் தன் சமயம் சம்பந்தமாக நேரிய, சீரிய முறையில் அறிந்துகொள்வதற்குச் சந்தர்ப்பமும், வாய்ப்பும் அமைதல் வேண்டும். அது பிள்ளையின் பிறப்புரிமையுமாகும். சைவப் பிள்ளைகளுக்குச் சைவச் சூழல் இன்றியமையாது அமைதல் வேண்டும். அது கட்டாய தேவையுமாகும்.

புறமதப் பாடசாலைகள் எம் மதப் பிள்ளைகளை மத மாற்றஞ் செய்யும் தொழிற்சாலைகளாக அமைதல் ஆகா. மதமாற்றம் செய்யும் மகத்தான் சடங்கு இதுவரைகாலமும் உல்லாசமாக நடைபெற்று வந்தது போதும், இனிமேல் நிலைமை மாறி அமைதல் அவசியமாகும். முன்னர் அவர்கள் எங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல வழிகாட்டுவோம், உடுபுடைவை, சம்பளம் நாளும் நாம் தருவோம், நாம் சொல்வதைக் கேளும் என்றெல்லாம் போதித்துள்ளார்கள். சாதனைகுறைவாயே இருந்தது.

புறமதப் பாடசாலைகள் புதிதாக அமைந்தால் உதவி வழங்குதல் பற்றி விசாரணைக் குழுவினர் கேட்டபோது, இராசரத்தினம் அவர்கள் நகைச்சுவையாக, அவர்கள் ஏற்கனவே போதிய “பாடசாலைகளை அமைத்துள்ளார்கள், அவர்கள் இன்றைய சூழ்நிலையில் ஒருசில பாடசாலைகளை மூடுகிறார் களேயன்றித் திறக்கமுற்படுவதாகத் தெரியவில்லை” என்று கூறித் தாங்கள் விலைக்குப்பெற்ற பாடசாலைகளின் விபரங்களை விளக்கினார்.

இவ்வாறாக விசாரணைக் குழுவினரிடையிருந்த மதிப்புக்கும் வணக்கத்துக்குமரிய லெகோக் அவர்களும் சில விளக்கங்கள் கேட்டபோது, இராசரத்தினம் அவர்கள் சொன்னவை. ‘அரசாங்கத்தின் உதவியினாலேயே நாட்டவர் தத்தம் மக்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளுதல் கூலபம். சிலர் தங்கள் சட்டங்கள் கொண்டு தங்கள் மந்தைகளைக் கட்டுப் படுத்தும் முறைபோலல்லாமல், நாங்கள் அரசாங்கத்தின் சட்டங் கள் மூலமாகவே எங்கள் மந்தைகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கோருகிறோம். ஆட்டிடையன் ஒருவன், தவறிப்போன தன்னுடைய ஆட்டைத் தேடிப்போவதில் என்ன தவறு இருக்கிறது?’ என்று கேட்டார்.

இதற்குப் பெரியவர்கள் இருவரும் ஒரே குரலில் தாங்கள் தற்காலச் சூழலில் பிள்ளைகளை மதமாற்றஞ் செய்வதில்லை என்று

கூறியமை கேட்ட இராசரத்தினம் அவர்கள், பிள்ளைகளை உங்கள் வழியில் திசைதிருப்புவதற்கு வாய்ப்பாக, வேலையற்ற சைவாசிரியர் களுக்கு வேலை கொடுத்து வழிப்படுத்தி வைத்திருக்கிறீர்கள். இங்ஙனம் வேலைவாய்ப்பு பெற்றதோடு வேறு பெயர்கள் பூண்ட எங்கள் ஆசிரியர்களின் பெயர்கள் எம்மிடம் உண்டு. அவர்கள் ஒருகாலத்தில் சைவசமயத்திற்கு மீண்டுவரவும் கூடும் என்றார்.

பாடசாலைகளைத் தர்ம்பருத்தல்

பாடசாலைகளைத் தரப்படுத்தும் விடயமாகக் கேள்வி எழுந்தபோது, இராசரத்தினம் அவர்கள் கூறிய பதில் கனிஷ்ட தராதரப் பத்திர வகுப்பு அல்லது எட்டாம் வகுப்புவரையிலாவது தாய்மொழிக் கல்வி அமைவானது அதற்குப் பின்னரும் வேண்டிய அளவுக்குத் தாய்மொழிக் கல்வியைத் தொடரலாம். கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழகத்தின் சார்பில் சாட்லர் என்பவர் தலைமையிலான குழு சமர்ப்பித்த சில தகவல்களைச் சான்றாக எடுத்து விளக்கினார்.

எட்டாம் அல்லது ஒன்பதாம் வகுப்புவரை எல்லாப் பாடசாலைகளும் ஒரே தன்மையாய் அமைதல் ஏற்படுத்தைதாகும் என்றும், கல்வி இலவசமாகக் கிடைத்தல்வேண்டும், அது தாய் மொழியில் அமைதல் வேண்டும் என்னும் முடிவை இராசரத்தினம் அவர்கள் வரவேற்றுப் பாராட்டினார். இந்த முடிவு முன்னர் யாழ்ப்பாணத்து வாலிபர் மாநாட்டினர் கொண்ட முடிவாகும். ஒருகாலத்தில் யாழ்ப்பாணத்து வாலிபர் மாநாட்டினரே முற் போக்குத் திட்டங்களை முறையாக வகுத்தமையோடு இலங்கை யில் இலவசக் கல்விக்கும் குரல்கொடுத்து, யாழ்ப்பாண ஆசிரியர் சங்கம், அகில இலங்கை ஆசிரியர் சங்கம் ஆகியவை மூலம் பரப்பியும் வந்தனர்.

தமிழ்ப் பிள்ளைகளைப் பொறுத்த அளவில் இராசரத்தினம் அவர் அப்போதிருந்த சூழ்நிலையை முன்னிட்டு, முன்றாம் வகுப்பில் ஆங்கிலத்தையும், ஆறாம் வகுப்பில் சிங்களத்தையும் ஆரம்பிக்கலாம் என்றார். அன்றி ஆறாம் வகுப்பிலிருந்து எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் கமத்தொழில், கைத்தொழில் பாடங்களை அதிக சிரத்தையோடு கற்பித்தல் வேண்டுமென்றும் வற்புறுத் தினார்.

அன்று 1940 ஆம் ஆண்டளவில் ஏ.ச.எஸ்.பெரேரா அவர்கள் தரப்படுத்த முயன்ற வகுப்பில் பொருத்தமானது அல்ல என்றும், ஐந்தாம் வகுப்பின் வயது தக்ககாலம் அல்ல என்றும் கூறினார். பிள்ளைகளின் பொதுவுளச்சார்பை அக்காலத்திலே போதியளவுக்கு

அறிந்துகொள்ளவோ, மட்டிடவோ முடியாது என்றும், பிள்ளைகளின் நாட்டம் எந்தப் பக்கத்தில் அமையும் என அக்காலத்தில் அப்பருவத்தில் அளந்தறிதல் இயலாது என்றும் கூறினார். அப்பருவத்தில் பர்ட்சையை வேண்டுமானால் கனிஷ்ட தராதரப் தரப்படுத்தும் பர்ட்சையை வேண்டுமானால் கனிஷ்ட தராதரப் பத்திர வகுப்பில் வைத்துக்கொள்ளலாம். பிள்ளைகள் இயன்றவரை எட்டாம் வகுப்புவரையாதல் படிக்க வசதி செய்து கொடுத்தல் வேண்டும் என்றார். எதிர்காலத்துக்குக்கந்த நல்ல குடிமக்களை உருவாக்குவதாயின் கல்வியாண்டு நீடிக்கப் பெறுதல் வேண்டும் என்றார்.

ஆசிரியருக்குரிய மிருஞ்சை

இன்னும் ஆசிரியர்களின் சம்பளமும் படி உயர்வும், பதவி யுயர்வும் ஒரே படித்தாய் அமைதல் வேண்டும் என்றும் ஆசிரியர்களின் சம்பளம் தராதரத்திற்கு அமைவாகவே அளிக்கப் பெற வேண்டும் என்றும் கூறினார். ஆசிரியர்களின் நியமனம், வேலை மாற்றம் முதலியன சம்பந்தமாகத் தீர்மானிப்பதற்கு ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதி, கல்வித் திணைக்களத்தின் பிரதிநிதி ஆகியோரைக் கொண்ட அதிகாரக்குழுவொன்று கட்டாயமாக இருத்தல் அதிக நன்மை பயக்கும் என்றும் அவர் தீர்க்கதறிசனமாகக் கூறினார்.

இவ்வாறாக விசாரணையின் மத்தியில் உரையாடலின் போது தகவல் அறியும் வகையிலும் கேள்விகள் எழுந்தன. துவிபாஷா பாடசாலைகளைப் பற்றி விசாரணையாளர் கேட்ட போது இராசரத்தினம் அவர்கள் தமது முகாமையிலுள்ள துவிபாஷா பாடசாலை ஆசிரியர்கள் தக்க பட்டதாரிகள் என்றும், ஆங்கிலப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் என்றும் கூறி அவர்கள் சேவை முன்மாதிரியானவை, பெறுபேறுகள் வியக்கத்தக்க முறையில் கிடைக்கின்றன. சிறப்புச் சித்திகளும் உளவென்று புள்ளி விபரங்களோடு எடுத்து விளக்கினார். துவிபாஷா பாடசாலையில் பயின்றவர் கள் அரசாங்கத்தில் பெரும் பதவிகளில் இருக்கிறார்கள் என்றும் சுட்டிக்காட்டினார்.

நாட்டிக்கையில் மாதுகாவலர் (F.D.)

மதமாற்றத்திற்கு அரசாங்கம் மேலும் இடமளிக்கலாகாது என்றும், நல்லரசாங்கம் என்றால் நம்பிக்கையின் பாதுகாவலராக

இருத்தல் வேண்டும் என்றும், இராசரத்தினம் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டபோது மந்திரியார் அவர்கள் மதம்மாறியவர்களின் பெயர்கள், அடையாளங்களைத் தமக்குக் காலந்தோறும் அறிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டார்.

நம்பிக்கையின் பாதுகாவலர் என்பது ஆங்கிலத்தில் “டிபெந்டர் ஓவ் த பெயித்” defender of the faith என்னும் கருத்தில் நானுற்றெண்பதாண்டுகளுக்கு முன் F.D. என வழங்கிய ஒரு பட்டமாகும். அது மன்னர்க்காகியிருந்து, பெரியவர்களுக்கும் வழங்கியது உண்டு.

பலமதப் பிள்ளைகள் படிக்கும் பொதுவான பாடசாலை களில் ஆசிரியர்களின் நியமனம் பற்றி மந்திரியார் கேட்டபோது, இராசரத்தினம் அவர்கள், மாணாக்கரின் வீதப்படி நியமித்துக் கொள்ளலாந்தானே என்று கூறி, அதுவே நீதியானது, நடைமுறைக்கு உகந்தது பட்டாங்கில் உள்ளது அதுவே அமையும் என்று நீதியால் வந்ததரும் நெறியை விளக்கினார்.

விசாரணைக் குழுவினரோடு வித்தியாவிருத்தி சம்பந்தமாக இராசரத்தினம் அவர்கள் விளக்கங்கள் கூறிவந்தபோது அவர்கள் உன்னிப்பாகக் கேட்டுவந்தார்கள். பாடப் புத்தகங்கள் சம்பந்தமாகப் பேச்சு வந்தபோது நல்ல தரமான புத்தகங்களை நியமித்தால், அவற்றை அடிக்கடி மாற்றத் தேவையில்லை என்றார். தாய்மொழிக் கல்விக்கு ஏற்றம் கொடுத்தல் வேண்டும் எனக் கோரிக்கை எழும் வேளையில் மொழிப் பயிற்சியும் தரமாய் அமைதல் வேண்டும்.

பின்னர் அன்றைய பிரச்சனைக்குரியதும் எல்லோரும் எழுந்தபாட்டில் இராசரத்தினம் அவர்கள்மீது ஏற்றுவதுமான ஆசிரியரின் மாதாந்த உபகரிப்புச் சம்பந்தமாகப் பேச்சு எழுந்தபோது, இவர் உண்மை என்றும் தாம் முகாமைக்குரிய உபகரிப்பு அறவிடுவது முக்காலும் உண்மை என்றும் ஒப்புக் கொண்டார். இந்த உபகரிப்பைப் பற்றி மேலும் விளக்கியபோது, ஏறக்குறைய நூறு பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்கள் மனமுவந்து தங்கள் வேதனத்தில் நான்கு வீதம் கொடுக்கிறார்கள் என்றும், சிலர் கொடுப்பதில்லை என்றும் சிலர் ஒழுங்காகக் கொடுப்பதில்லை என்றும் கூறினார்.

ஒரு சோதனைக் காலம்

அன்று 1936ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் ஒரு சோதனைக் காலம். சைவாசிரிய கலாசாலையில் 1935-1936 ஆம் ஆண்டுக்குரிய பயிற்சியில் 61 ஆசிரியர்களுக்கு இடமிருந்தது. ஆனால் கல்விப் பணிப்பாளர் புதிய பங்கீட்டளவில் 1936-1937 ஆண்டுக்கு 51 ஆசிரியர்களையே அனுமதித்திருந்தார்.

இதனை மறுத்து மேலதிக ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவதற்கு அனுமதி கோரி முகாமையாளர், மந்திரியாருக்கு 13.10.1936 ஆம் நாளில் ஒரு பெரிய விண்ணப்பம் எழுதினார். பயிற்சிக் கல்லூரியில் 100 ஆசிரியர்கள் வசதியாக உடனுறைந்து பயிற்சி பெறலாமென்றும் அதுவரை பயிற்சி பெற்றவர்கள் பிராசீன முறையில் பண்டிதர்களாயும் உருவாகியுள்ளார்கள் என்றும் சமயத்துறையிலும் தக்க பாண்டித்தியம் பெற்றுள்ளார்கள் என்றும் எடுத்துக்காட்டினார். முன்னர் 1930-1931-ம் ஆண்டில் 110 ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்ற வசதியையும் சுட்டிக் காட்டினார். பயிற்சிக்குரிய பங்கீட்டு அளவில் சைவாசிரியரின் தொகையை எக் காரணங் கொண்டும் மட்டந்தட்டவோ, தட்டிக் கொள்ளவோ, குறைக்கவோ வேண்டாம் எனக் கூறிக்குறையிரந்தார்.

இங்ஙனம் காட்டியபோது, கல்விப் பணிப்பாளரின் கண்முடித்தனத்தையும் சுட்டிக்காட்டி அவர் ஒருகன் திறந்து, ஒரு கண் மூடிக் கருமமாற்றுஞ் செயலையும் புள்ளிவிபரத்தோடு காட்டினார். பணிப்பாளரின் நடவடிக்கையால் சைவசமயத் தவருக்குப் பாரிய நட்டம் உண்டானது என்றார். இலங்கையில் சிங்கள கிறிஸ்தவ பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் 129 பயிற்சியாளர் தொகை 142 ஆக அதிகரித்ததும், சிங்கள பெளத்தர் தொகை 235 அடுத்த ஆண்டில் 228ஆகக் குறைந்ததும், தமிழ்க் கிறிஸ்தவர் தொகை 145 அடுத்த ஆண்டில் 165ஆக உயர்ந்ததும், சைவர்க்கான தொகை 64 அடுத்த ஆண்டில் 74 உயர்ந்ததும் உண்டு என்றார். இன்னும் அடுத்த ஆண்டில் பணிப்பாளர் கிறிஸ்தவருக்கு 165 இடங்களும் கொடுத்தமை ஒருவித வீதாசாரத்தையும் சேராதது என்றார்.

எந்த அழிய்யடியிலும் அமையாத அளவிற், மாங்கிறு

புறமத்தினரிற் பார்க்கப் பத்து மடங்கு அதிகமுள்ள சைவசமயத்தவருக்கு 880 பாடசாலைகளில் 57000 மாணாக்கர் மாணாக்கி

யருக்குப் பயிற்றுவதற்கு வேண்டிய ஆசிரியர் தொகை குறைக்கப் பட்டதும், 525 பாடசாலைகளில் 42000 பிள்ளைகளுக்குப் பயிற்றுவதற்கு வேண்டிய ஆசிரியர் தொகை அதிகரிக்கப் பெற்றதும் அந்தி என்றார்.

கனம் கல்வி மந்திரியாருக்கும் அவர்தம் கல்வி நிர்வாக சபையினருக்கும் இராசரத்தினம் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டிய ஓர் உண்மை பாடசாலைகள் பிள்ளைகளை மனிதராக்குவதற்கு அமைவதல்லாமல் முகாமையாளர்களுக்குப் பதவி கொடுப்பதற் கல்லை என்பதாகும். உண்மையான கல்வி சமய அடிப்படையிலே அமையவேண்டும் என்பதால் இத்தகைய பாரபட்சம் ஆகாது என்றார்.

சௌவாசிரியர்க்கான பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் புறமதத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெறாதிருப்ப, புறமதத்தவர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் சைவசமயத்தவரை பயிற்சிக்கு அனுமதித்தலும் சில காரணங்களை முன்னிட்டேயாம். அவை வெளிவெளி யாகவோ மறைவாகவோ நடைபெறுதலும் உண்டு.

சௌவாசிரியர்கள் சிலர் கட்டாயமாகப் புறமதப் போதனைகளுக்கும், ஞாயிறு வார வகுப்புக்களுக்கும் சமூகம் கொடுக்கும் வண்ணம் கட்டாயப்படுத்தப்படுவதும் உண்டு. இந்த ஆண்டில் புறமதத்தவர்களுக்கு நல்ல விளைவு கிடைத்தமை அறியக் கூடியதாகவுள்ளது. சாவகச்சேரியில் சேர்ந்த எழுவருள் ஐவர், உடுவிலில் சேர்ந்த எழுவருள் எழுவர் கொழும்புத் துறையில் சேர்ந்த அறுவருள் ஒருவர் புறமதத்தவர் வசமாகி விட்டார்கள். இன்னும் மூன்று தமிழ் பயிற்சிக் கலாசாலை களினதும் விளைவு விபரங்கள் இன்னும் நமக்குக் கிடைக்க வில்லை என்றார்.

“கல்வித் திணைக்களமும் பணிப்பாளரும் செய்யும் பங்கீடின் அடிப்படை என்னவென்று தெரியாமல் நாம் தவிக்கும் வேளையில், ஆண்டுதோறும் நம்மவர் புறமதப் பிடியில் அகப்படுவது வேதனைக்குரிய விளைவாக அமைகிறது. இதனால் கல்வித் திணைக்களம் சௌவாசிரியர் புறமதந் தழுவுவதற்கு உடந்தையாயிருந்து ஒத்தாசை புரிகின்றதென்று கருத வேண்டியிருக்கிறது. திணைக்களம் பயிற்சிக் கலாசாலைகளுக்குப் பங்கீடு செய்வதில் பாரபட்சம் காட்டுகிறதேயல்லாமல் எந்த அடிப்படையையும் கவனிப்பதாகத் தெரியவில்லை. எனவே தான்

நான் உங்களிடம் ஒரு பங்கீடு முறை “கோட்டா” அமைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இலங்கையில் சைவாசிரியர்களுக்குத் திருநெல்வேலிப் பயிற்சிக் கலாசாலை அமைந்தாற்போல, சைவ ஆசிரியை களுக்கு இனுவில் இராமநாதன் பயிற்சிக் கல்லூரி அமைந்துள்ளது. அங்கே 40 பெண்கள் பயிற்சி பெறக்கூடிய வசதியிருந்தும் 23 பேர் பயிற்சி பெறுதல் சைவத்துக்குப் பாரிய இழப்பாகும். ஏன் அங்கே கூடுதலான சைவப் பெண்களைப் பயிற்சிக்கு அனுமதிக்கக்கூடாது? என்று கேட்டார். சென்ற ஆண் டுக்குரிய பயிற்சியில் கல்வித்தினைக்களத்திற்கு எவ்வித செலவுமில்லாமல் நான் எனது சைவாசிரிய பயிற்சிக்கல்லூரியில் பன்னிரு ஆசிரியர்கள் பயிற்சிபெற வசதியளித்துள்ளேன். பொதுவாக ஒரு பயிற்சிக்கல்லூரியில் எழுபது ஆசிரியர்வரை இருந்து பயிற்சிபெறலாம் என்பது சட்டத்துக்கு அமைவான உண்மை. இவ்வாறாக 1936 ஆம் ஆண்டின் ஆவணி மாதத்தில் இறுதிப் பரீட்சை எழுதி வெளியேறும் 24 ஆசிரியர்களின் இடத்தில் 12 பேர் மாத்திரம் நுழையலாம் எனக் கல்விப் பணிப்பாளர் குறுக்கத்தறித்த தொகையைக் கூட்டி 26 பேர் பயிற்சி பெறும் வாய்ப்பைத் தருமாறு உங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

இராசரின் மாரிய மணி

இந்தக் காலகட்டத்திலே இராசரத்தினம் அவர்களின் சீரிய பணி பெரிதாகும். உலகமகாயுத்த நெருக்கடியும் அரசியல் நெருக்கடிகளும், உத்தியோக வாய்ப்புக் குறைவும் உண்டான காலத்தில் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் துவிபாஷா பாடசாலைகளில் பட்டதாரிகளான ஆசிரியர்கள் பணியாற்ற முற்பட்டமை இராசரத்தினம் அவர்களின் அரவணைப்பினாலேயாம். விஞ்ஞானம், கணிதம், பொருளாதாரம், புவியியல் வல்ல ஆசான் கள் கால நிலை கருதிச் சைவ மறுமலர்ச்சி கருதிப் பொறுமையோடு இப்பாடசாலைகளை அலங்கரித்து வந்தார்கள். இராசரத்தினம் அவர்களும் நல்லாசிரியர்களைத் “தம்பியர் தம்பியர்” என்று அழைத்து ஊக்கப்படுத்தி வந்தார். சில ஆசிரியர்கள் தவறுகள் செய்தால் “என்னகாணும்” என்று கடுகடுப்பதும் உண்டு.

நாற்பதாம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் (1.3.1940 ஆம் நாள்) நடைபெற்ற வருடாந்தக் கூட்டத்தில் நகரசபைத் தலைவரான சி.பொன்னம்பலம் அறிக்கைகளைப் படித்துச் சங்கத்தின் நிலை

மையை நன்கு விளக்கினார். அன்று சங்கத்தின் பரிபாலனத்தில் 99 பாடசாலைகள் இயங்கின. இவற்றுள் 92 பாடசாலைகள் உதவி நன்கொடை பெற்றனவாயும் ஏனைய ஏழு பாடசாலைகள் சங்கத்தின் உபகரிப்பால் இயங்கினவையுமாகும். இவை நாட்டின் நாலாபக்கங்களிலும் பரவி நிலவிய பான்மை ஒரு தேசியத் தன்மையாகும்.

01. நெடுந்தீவு	-	06
02. புங்குடுதீவு	-	07
03. நயினாதீவு	-	02
04. எழுவைதீவு	-	01
05. வேலணை	-	07
06. காரைநகர்	-	03
07. வலி-மேற்கு	-	13
08. வலி-வடக்கு	-	07
09. வலி-கிழக்கு	-	04
10. யாழிப்பாணம்	-	15
11. வடமராட்சி	-	06
12. தென்மராட்சி	-	17
13. பச்சிலைப்பழை	-	02
14. பூநகரி	-	02
15. முல்லைத்தீவு	-	03
16. வவுனியா	-	01
17. நாவலப்பிடிடி	-	02
18. பதுளை	-	01

இங்ஙனம் பரந்து நிலவிய பாடசாலைகளில் 14855 பிள்ளைகள் பயின்றபோது, 500 ஆசிரியர்கள் பணிபுரிந்து வந்தார்கள். இப்பாடசாலைகளின் கல்வித்தரம் மிக்குயர்ந்ததாய், தமிழில் நடைபெற்ற J.S.C.S.S.C. பரீட்சைகளில் பிள்ளைகள் நல்ல வகையில் சித்தியெய்தி வந்தார்கள்.

இத்தகைய கல்விப் பணிக்கு அரசாங்கம் உதவி நன்கொடையாக ரூபா 16,369,97 கிடைத்தபோது, அபிமானி 12,981,67 கிடைத்தது. இவற்றைவிட ஆசிரியர்களுக்குரிய சம்பளம் அரசினரால் நேரடியாகவே வழங்கப்பெற்று வந்தது. சங்கம் பெற்ற வருமானத்தில், உதவி நன்கொடை பெறாத பாடசாலை ஆசிரியர்க்கான வேதனம் ரூபா 5456 கொடுக்கப் பெற்றபோது,

தளபாடம் பரிபாலனம் ஆகியவற்றுக்குரிய செலவு ரூபா 10718 ஆகவும், கட்டிடச் செலவு பரவலாக ரூபா 2479 ஆகவும் இருந்தன. இவ் வாறாக கடந்த பதினாறாண் டுக் காலத் தில் சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கம் மேலதிகமாக 1,26,791 ரூபா செலவு செய்துள்ளமை பெரிய சாதனையாக இருந்தது. சங்கத்துப் பாடசாலைகளின் ஆசிரியர்களும் அரசினரிடமிருந்து பெற்ற தொகை தொகை 3,09,352 ரூபா என அறியும்போது இத்தகைய பெரும் சேவையைச் சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கம் செய்ததே என்று எண் ணி இறும் பூதெய் த வருகிறது. இவ் வாறாகச் சைவத்தமிழபிமானிகள் தங்கள் புகழ்பெற்ற சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்திற்கு அன்றுமுதல் 1939ஆம் ஆண்டிறுதியாக ரூபா 20,700 உதவியாகவும், ரூபா 3,50,000 பெறுமதியான நிலமும், கட்டிடமும் தர் மசாதனமாகவும் கொடுத் துள் ளார் கள் என் பதும் சாதனையேயாகும். சங்கத்திற்கு அபிமானங் காரண மாகக் கிடைத்த உபகரிப்பில் இன்றியமையாத தேவை கருதிய பெரிய செலவும் இருந்தது. வருவாய் ஏதுமில்லாத பாடசாலை களை இயக்குவதில் ஐயாண்டுக் காலத்தில் 40,000 ரூபா செலவாயிற்றென்றால், எந்த வெளிநாட்டு உபகரிப்பு எமக்குக் கிடைத்தது என்று எண்ணவேண்டி இருக்கிறது. சங்கம் வரவுக்கு மிஞ்சிய செலவு செய்யவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தால் அன்று 1940ஆம் ஆண்டவில் 20,000 கடன்பட்டிருந்தது என அறியக்கிடக்கிறது.

கடனோடு கடனாகச் சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கம் உதவி நன்கொடை பெறாத பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்கு மதியவனவும் கொடுத்துவந்தது. பாண், மரவள்ளிக்கிழங்கு, பயறு, கடலை முதலியனமாறிமாறிக் கொடுத்தல் வேண்டும் என்பது இராசரத்தினம் அவர்களின் கட்டளை. அஃது அரசு கட்டளை போன்ற அதிகார வலுவுள்ள ஆணையுமாகும். அதை எவரும் மீறவும் முடியாது, மீறியதும் கிடையாது.

விற்ரீ விள்ளைகள் தலை தடவும் தர்மசீஸயல்

இனி இராசரத்தினம் அவர்கள் அரவணைப்ப, இவரை ‘அப்பு’ என்றழைத்துத் தொட்டு விளையாடும் ஆண்கள் எழுபத்து மூவரும், பெண்கள் முப்பதுபேரும் மூன்றுவேளையும் உண்ணவும் கொடுத்தது சங்கமேதான். உணவைவிட உடையும் எண்ணையும் மருந்துச் செலவும் இன்ன பிறவும் அவர்களுக்குத் தேவை யாயிருந்தன இவ்வாறாகக் கல்விப் பணிப்பாளர் முகாமையாளராயிருந்த

இராசரத்தினம் அவர்கள்மீது விதித்திருந்த தடை நாளடைவில் தளர்ந்து அவர் மீண்டும் முகாமை சூழ்நிலையை வித்தியா பகுதியினர் உண்டாக்கியிருந்தார்கள்.

இத்தகைய சூழ்நிலையில் அன்று செயலாளராயிருந்த நகரசபைத் தலைவர் அப்புக்காத்தர் அரியாலையூர் சி. பொன்னம் பலம் அவர்கள் சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்கான முறையில் ஓர் உருக்கமான வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தார்.

அன்றை சூழ்நிலையில் சைவமணம் வீசாமலும் கல்வி வாசனையின்றியும் 50,000 பிள்ளைகள் இருப்பதாகக் கூறினார். சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தார் முயன்று, முயன்று 16,000 பிள்ளைகளுக்கு நாளதுவரை சைவத்தமிழ் கல்வியூட்டுகிறார்கள். ஏனையோருக்கும் இந்த வாசனையை ஊட்டுவதற்கு உபகரிக்குமாறு கேட்டவர் மாதம் ஒரு ரூபாவாதல் கொடுங்கள் என்று கேட்டார். ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் கொண்ட இலட்சியம் கைகூடும் நாளையும் உதிக்கச் செய்தல் வேண்டும் என்கிறார். நாவலர் அவர்கள் காலத்தில் ஒரு பிள்ளையை உருவாக்க மாதாந்தம் ஐந்து ரூபா போதுமானதாயிருந்தது.

நடேசுவிள்ளை அன்று காலமறிந்து செய்த சேவை

இன்று சைவப் பிள்ளைகள் எங்கே கல்வி பயின்றாலும் முதல் வகுப்புத் தொடக்கம் பத்தாம் வகுப்புவரை சைவநெறி பயில்கின்றார்கள். இவர்களுக்கு வேண்டிய புத்தகங்களை அரசாங்கமே தமது கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம் மூலம் அச்சிட்டு இலவசமாக வழங்குகிறது.

இன்னும் பதினேராம் பன்னிரண்டாம் வகுப்புகளில் சைவப் பிள்ளைகளும் சைவம் சாராத வேறு மதம் சார்ந்த பிள்ளைகளும் இந்து நாகரிகம் என்னும் பாடம் படிக்கிறார்கள் இப்பாடத்தை எவரும் பட்டப்படிப்புக்கும் அதன் மேல் உயர்தர பட்டங்களுக்கும் படிக்கிறார்கள். இந்து நாகரிகத்துறைக்குப் பல்கலைக்கழகங்களில் பீடங்கள் நிலவுகின்றன.

முன்னர் பத்தாம் வகுப்புக்கான தராதரப் பரீட்சைக்குத் தானும் பாடமாயில்லாத சைவத்தைப் பாடமாக்கிய பெருமை சு.நடேசுபிள்ளை அவர்களுக்கே உரியதாகும். அவர் 1945 ஆம்

ஆண்டில் இரண்டாம் அரசாங்க சபையில் கல்வி நிர்வாக சபையில் இடம்பெற்றிருந்தபோது, அரசாங்க சபையில் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார். அது “இலங்கையில் பத்தாம் வகுப்புப் பரீட்சைக்கும் பெளத்தருக்குப் புத்தசமயமும் சைவருக்கு சைவசமயமும் பாடங்களில் ஒன்றாக இடம்பெற வேண்டும்” என்பதாகும்.

அவர் தீர்மானம் கொண்டுவருவதன்முன், தம் முகாமையில் உள்ள பாடசாலையொன்றில் பணியாற்றிய எம்மை அழைத்துத் தாம் இதைக் கொண்டு வரப்போவதாகவும் இது கட்டாயமாக நிறைவேற்றப் பெறும் என்றும் கூறிப் பரீட்சைக்குரிய பாடவிதானத்தைத் தக்க பெரியவர்கள் உதவியுடன் தயாரித்து வருமாறு பணித்தார்.

அன்று அகில இலங்கைச் சைவமாநாட்டில் உதவிக் காரியதரிசியாயிருந்த நாம் காரியதரிசியாயிருந்த வைத்தீஸ்வரா வித்தியாலயத்து ஆசிரியர் வி. கார்த்திகேச அவர்களையும், இந்துக்கல்லூரி ஆசிரியர் மு. மயில்வாகனம் அவர்களையும், அச்சுவேலி மு. வைத்திலிங்கம் அவர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு, கந்தவனத்தில் ஒதுங்கி வாழ்ந்த சைவப் பெரியார் புலோலி சு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்களிடம் சென்றோம்.

சைவப் பெரியார் உடனடியாகவே பாடத்திட்டத்துக்கான அலகுகளைக் கூறக் கேட்ட நாங்கள் அங்கேயே இருந்து பாடத் திட்டத்தைத் தயாரித்தோம். இந்துசமய பாடம் 1946 ஆம் ஆண்டின் பாடத்திட்டத்தில் இடம்பெற்றது. பாடத்திட்டத்தை அமைக்கும் உரிமையும், கடமையும் அகில இலங்கைச் சைவ மாநாட்டுக்கே கிடைத்தல் வேண்டும் என்று நாம் 1949 ஆம் ஆண்டின் மாநாட்டில் நிறைவேற்றியதும் உண்டு.

கல்விச் சூழலில் தூய்மை கருதியலை

இன்றை சூழலில் சில புறமதப் பாடசாலைகளிலேயே தொண்ணாறு வீதமான சைவப் பிள்ளைகள் கல்வி கற்கிறார்கள். இன்று பெரும்பாலான பாடசாலைகள் அரசாங்கப் பாடசாலைகளாகி நிலவுகின்றன. பல பாடசாலைகள் பழைய பெயரில் புறமதப் பாடசாலைகளென விளங்குகின்ற போதிலும் அங்கெல்லாம் சைவம் கமழ்கின்றது.

இவை இவ்வாறாக அன்று நிலவிய கல்விச் சூழலில் உண்டாகியிருந்த நோய்க்கு அரசாங்கம் கொடுத்த பரிகார மருந்தும், பரீட்சார்த்த மருந்தும் நோயையிட மிகுந்த துன்பத்தையும் வேதனையையும் கொடுத்தன. அந்த வேளையிலே தான் இராசரத்தினம் அவர்கள் அரசாங்கத்திடம் நோய்நாடி தக்க மருந்து கொடுக்குமாறும் கல்விச் சூழலில் தூய்மை நிலவுதல் வேண்டும் என்றும் குரல் கொடுத்தார்.

தென் னிலங்கையில் பெளத்த மதத் தினாரிடையே மேத்தானந்தா, குலரத்தினா முதலான மேதைகள் தங்கள் மதப் பிரசாரத்தில் வெகுவாக ஈடுபடுவாராயினர். வடக்கில் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆஹமுகநாவலர் அவர்கள் காட்டிய வழியை தெற்கில் அநகாரிக தர்மபாலா, கேணல் ஓல்கொட் முதலானோர்களும் பணிசெய்து வழிகாட்டியிருந்தார்கள் பெளத்தர்கள் பாடசாலைகளை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்று நடத்தினால் நல்லது என்று கருத்துத் தெரிவித்தபோது, தங்கள் பிள்ளைகளுள் கல்விபயின்ற 14,00,000 பேருள் 47,500 பிள்ளைகள் கத்தோலிக்க பாடசாலைகளிலும், 77,600 பிள்ளைகள் புரட்டஸ்தாந்த பாடசாலைகளிலும் பயின்றார்கள் என்றும் அவர்களுக்குச் சொந்த மதச் சூழல் வாய்ப்புக் கிடைக்க வில்லை என்றும் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

இப்பால் சைவசமயஞ் சார்ந்த 2,21,000 பிள்ளைகளுள் 21,800 பிள்ளைகள் கத்தோலிக்க பாடசாலைகளிலும், 45,300 பிள்ளைகள் புரட்டஸ் தாந்த பாடசாலைகளிலும் பயின்றார்கள் என இராசரத்தினம் அவர்கள் கணக்கிட்டுக் காட்டினார். இவர்களுக்குச் சைவச்சூழல் இன்றியமையாததாகும் என்று இராசரத்தினம் அவர்கள் இந்துபோர்ட் சார்பில் எடுத்துக்கூறினார். நாவலர் காட்டிய நல்வழியை நாங்களும், அநகாரிக தர்மபாலா காட்டிய வழியை அவர்களும் மறக்கமுடியாது என்றும் புறமதத் தலைவர்கள் அவற்றை மறைக்கமுடியாது என்றும் எடுத்துக் கூறினார். இச்செய்தியை அவர் பின்னரும் 15.08.1960 ஆம் நாளில் அரசாங்கம் பாடசாலைகளைச் சுவீகரித்த வேளையில் சுட்டிக் காட்டினார். கல்வி மந்திரியார் கண்ணங்கரா அவர்கள் 1943-ம் ஆண்டளவில் உண்டாக்கிய கல்விச் சீர்திருத்தங்களின் பயனாக, இலங்கைக்கு உகந்தது எதுவோ அதனையே கற்பித்தல் வேண்டும் என்பனவாதிய முடிபுகள் நடைமறைக்கு வந்தன. இலங்கையர் இடையில் வந்த வேற்று நாகரிகங்களைப் பின்பற்றிய நடை உடை பாவனைகளில் ஈடுபட்டாலும், தம் சொந்த நாகரிக அடிப்படையை

மறந்துவிடலாகாது என்ற அமைவு வலுப்பெறலாயிற்று. நாடு தேசியமயமாக அமையும் போது, நாட்டின் எந்தச் சனசமூகத்தையும் அரசு புறக்கணித்தலாகாது என்ற முடிபும் கருத்தில் வந்தது.

கல்வியின் நோக்கம்

கல்வியின் நோக்கம் சமூகத்தைப் பொறுத்தது. எனவே சமூகத்தின் தேவையையே முதற்கண் கவனித்தல் வேண்டும். சனநாயகம், தேசியம் என்றெல்லாம் குரல் எழுப்பும் வேளையில் மக்களை உத்தம குடிகளாக்குதலே கல்வியின் பயனெனக் கருதப்பெற்றது. உடல் நலம், மனநலம், குணநலம் என்பன அபிவிருத்தியடைதலும், அபிவிருத்தியடைந்தவர்கள் நாட்டின் பயன் கருதித் தம்மை அர்ப்பணித்தலும் கல்வியின் பயன் என்று கருதப்பெற்றது. கல்வி கட்டுப்பாடுகளின்றிச் சுயாதீனமாயமைதல் விரும்பத்தக்கதாயிருந்தது. உடல் சம்பந்தமாகவும் ஆத்மிக சம்பந்தமாகவும் வாழ்வைப் பண்படுத்தல், மனநலன், குண ஒழுக்கம், கலாசாரம், ஆளுமை, விவேகம் என்பனவற்றை வளர்த்தல் கல்வியின் பயன் எனக் கண்டனர். வேலை செய்யுந் திறனை விருத்திசெய்து ஒருவனைச் சமூகத்திற்கு உபகாரியாக்கி விடுதல் வேண்டும்.

புலப் பயிற்சியில் மரவேலை, உலோகவேலை, தோட்ட வேலை, ஓவியம், இசை, நடனம் முதலிய கலைத்துறைகள் ஒருவனின் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும். கலைத்துறைக்காகவே கலாயோகி எனப் புகழ்பெற்ற கலாநிதி ஆனந்த கென்றிஷ் குமாரசுவாமி அவர்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப ஆண்டுகளிலேயே தம்மை அர்ப்பணித்தார்கள்.

தமிழர் வளர்த்த அழகுக்கலைகள், கண்டிச் சிங்களவர் கண்ட மத்திய காலக் கலைகள் என்பனவற்றை மதிப்பீடு செய்த ஆனந்தகுமாரசுவாமி அவர்களின் ஆலோசனைகள் அக்காலத்தில் செவிடர் காதில் உபதேசமாயின. அவர் அமெரிக்காவில் வாழ்ந்து கலை விளக்கங்கள் செய்து உலகப் புகழ்பெறுவாராயினர். அவர் 1947இல் மறைந்த பின்னரே அவரை அறிவதற்கு இலங்கையர் முற் பட்டார் கள். ஆற் றலை வெளிப் படுத்த வல்ல அருங்கலைகளையும் பாட வகைகளோடு பரவலாகப் படிப்பித்தல் வேண்டும். ஏனைய பாடங்களை இரசிக்கும் பாவனையில் இலக்கியம், வரலாறு, நாடகம் முதலியவற்றையும் கொள்ளலமையும் எனக் கொண்டார்.

கலாசாரம், நன்னடத்தை முதலியன சமூகத் தின் நல்லமைப்புக்கு இன்றியமையாதவையாகும். இவற்றுக்குச் சமய அறிவு அடிப்படையாய், அத்திவாரமாய் அமைதல் அவசியம். நாங்கள் எதிர்காலத்துப் பெற்றோர்களுக்கே படிப்பிக்கிறோம் என்னும் கருத்தைக் கொள்ளுதல் வேண்டும். வருங்காலச் சந்ததியினரை உருவாக்குவதற்கு இக்காலச் சந்ததி நல்ல முறையில் அமைதல் வேண்டும். இக்காலச் சந்ததியினர் சிறப்படைவதற்கு முதலில் கல்வியடிப்படை சிறத்தல் வேண்டும்.

உலகில் மக்கள் தொகையில் பெண்கள் பாதிப்பங்கினர். பெண்களின் கல்வி பெருமைக்குரியது. நாரியர் உயர்ந்தால் நாடுயரும். பெண்களே தாய்மாராக வரும் தகுதியடையவர்கள். தாய்மார் தகுதியடையவர்களானால் வீடுகளும், வித்தியாலயங்களும் இணைந்து பிள்ளைகளை உருவாக்கலாம். இருசாராரும் இணைந்து செயலாற்றின் சுற்றாடல் செம்மையாகும். சுற்றாடலின் செம்மை அவசியமாகும். பாடசாலைகள் யாவும் படிப்பதற்குத் தகுதியாயமைதல் வேண்டும் பாடசாலைகளுள் உயர்வு, தாழ்வு நிலவுதலாகா. ஆசிரியர் யாவரும் தகுதிவாய்ந்தவர்களே எனும் எண்ணம் நிலவுதல் வேண்டும். பிள்ளைகளின் நாட்டம், சட்டத்துறை, மருத் துவத் துறை, பொறியியல், வணிகம், வேளாண்மை முதலிய வற்றைக் காட்டலாம். பாடசாலைகள் அவர்களை நெறிப்படுத்த உதவியாய் நிலவுதல் அவசியமாகும்.

முன்னர் 1923ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழ், சிங்களம் ஆகிய தாய்மொழிகள் இலவசமாகக் கற்க வசதியிருந்தாற் போல, 1.10.1945 முதல் ஆங்கிலத்தையும் இலவசமாகக் கற்கக்கூடிய வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அன்று 1945ஆம் ஆண்டு முதல் எவரும் எங்காயினும் முப்பதின்மருக்காக ஒரு பாடசாலையை ஆரம்பிக்கலாம் என்னும் நியதியும் கிடைத்தது. அன்று இலங்கையெங்கும் அரசினர் பாடசாலைகள் அமைதல் வேண்டும் என்று அமரசூரியர் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை இராசரத்தினம் அவர்கள் வன்மையாக எதிர்த்துப் பத்திரிகைகளில் கண்டனங்கள் வரைந்து வந்தார். வட இலங்கையில் அரசினர் பாடசாலைகளிற் பார்க்கத் தனியார்களின் சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் தரத்தால் உயர்ந்து விளங்கின என்றும், அவற்றை நடத்துவதற்குச் செலவும் குறைவாகும் என்றும் அரசாங்கம் ஏகபோக உரிமைகோரல் அடாத்தான செயலாகும் என்றும் கூறினார். பாடசாலைகளை அமைக்கும் பணி, திருக்கோயில்களை அமைக்கும் புனிதமான திருப்பணி போன்றதாகும் என்றும் இப்பணி செய்வதைத் தடுக்கும் அரசாங்கம் நாட்டுக்கு நன்மை செய்வது எங்ஙனமாகும் என்றும் கேட்டார்.

லூரிடத்தின் தேவையினை அறிந்ததும் சூழலில் உள்ளவர்கள் உடனடியாகப் பாடசாலையை அமைத்துவிடுவார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் அமைப்பதானால் ஆயத்தங்கள், அத்திவாரங்கள் யாவும் ஆறுதலாகவே நடைபெறும் என்றார். அரசாங்கப் பாடசாலை ஆசிரியர்கள் சுயமுயற்சி குன்றாதவர்களாய், சமூக சேவை, நாட்டுச்சேவை முதலியவற்றில் ஈடுபாடு கொள்ளமுடியாதவர்களாயிருப்பார்கள். அன்று பிரத்தானிய பாராளுமன்றத்தில் முப்பது ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகளாயிருந்து பணி செய்ததையும், அங்ஙனமே இலங்கையின் பழைய சட்டசபையில் ஆசிரியர் சிலர் பிரதிநிதிகளாயிருந்து பெருஞ்சேவை செய்ததையும் எடுத்துக் காட்டினார். அரசாங்கம் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்தால் அதில் கடமையாற்றும் ஆசிரியர்கள் உள்ளூராட்சிச் சபையில் தானும் பணிபுரிதல் இயலாத்தாகும் என்றார்.

இவ்வாறாகக் கல்வி விசாரணைக் குழுவினர், அரசாங்கப் பாடசாலைகளும் தனியாரின் பல்வேறு மதப் பாடசாலைகளும் பக்கம் பக்கமாக சமாதான முறையில் நிலவலாம் என்றார்கள். “வித்தியாசாலையில் கல்வி கற்கும் மாணாக்கர் எந்தச் சமயக் கொள்கைகளை அனுசரிப்பார்களோ, அவர்களுக்கு அந்தச் சமயம் சார்ந்த ஆசிரியர்களே அடிப்படை பிசுகாமல் கற்பித்தல் வேண்டும் என்று ஒரு வகுப்பினர் விரும்பினால், அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டியவற்றைச் செய்துகொடுக்கும்.

முன்னர் அரசாங்கம் மாத்திரம் புதிய பாடசாலைகளை ஆரம்பிக்கலாம் என 1945-ஆம் ஆண்டுவரை நிலவிய கட்டுப்பாடு, பெரிய சேனநாயக அவர்களின் திருத்தப் பிரேரணையினால் நீக்கப்பட்டுத் தனியார் பாடசாலைகளை உண்டாக்குவதற்குச் சாதகமான சூழ்நிலை உருவாயிற்று.

அந்தச் சூழ்நிலையில் 1947-ஆம் ஆண்டின் ஆடிமாத முதல் நாள் தொடக்கம் அமைக்கப் பெறும் பாடசாலைகளில் முகாமையாளரின் மதத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கையே உதவி நன்கொடைக்குக் கணிக்கப்பெறும். இதனால் வேற்றுமதப் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை நன்கொடை மதிப்பீட்டுக்கு இடம்பெறாது போயிற்று. அது எவ்வாறெனில் பிள்ளைகளின் பெற்றோரும் முகாமையாளரின் மதத்தவராயிருந் தால்தான் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை கணிப்பில் இடம்பெறும். எனவே பிள்ளைகளை மதம் மாற்றும் செயல் நடைபெறாதென்பது சாத்தியமாயிற்று.

இலவசக் கல்வி முறை

நாட்டில் 1.10.1947 முதல் இலவசக் கல்விமுறை நடைமுறைக்கு வரத்தொடங்கியதும் பிள்ளைகள் ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் பெரும்பாலும் புறமத்தவர்களின் பொறுப்பிலேயே நிலவி வந்தன. அன்று புறமத்தவர்களின் குடித்தொகை நாட்டில் எட்டு வீதமாகவே இருந்தது. எனவே தொண்ணூற்று இரண்டு வீத மக்களின் முகாமையில் ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் குறைவாகவே இருந்தன. யாழ்ப்பாணத்துப் பிள்ளைகளுக்குப் போதியளவு சைவாங்கிலப் பாடசாலைகள் இயங்கவில்லை. எனவே சைவப் பிள்ளைகள் புறமதப் பாடசாலைகளுக்குப் படிக்கப்போன விடத்தில் போதியளவு சைவச்சூழல்நிலவவில்லை.

இத்தகைய சூழ்நிலையில் இராசரத்தினம் அவர்கள் துவிபாஷா பாடசாலைகளை ஆரம்பித்திருந்தார். அவை நாளடைவில் நல்ல தரமுள்ளனவாய் ஆங்கில வித்தியாலயங்களாக உயர்ந்தன. இந்த வரிசையில் சன்மாக்க போதனா வித்தியாலயமும், செங்குந்த வித்தியாலயமும் மதிப்பு வாய்ந்த முன்னோடிக் கல்லூரிகளாயின. அன்று 1947-ஆம் ஆண்டின் மதிப்பீட்டில் சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கம் பரிபாலித்த 118 பாடசாலைகளில் 18500 பிள்ளைகளை 650 ஆசிரியர்கள் பயிற்றி வந்தார்கள்.

கைஞாலை நிருத்தங்கள் சில

நீண்டகாலமாக இராசரத்தினம் அவர்கள் கருதிய கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் சில நாளடையில் 1950-ஆம் ஆண்டளவில் நடைமுறைக்கு வந்தன. பாடசாலைகளின் பராமரிப்புக்கான நன்கொடைப் பணம் சிறிதளவு அதிகரித்தமையால் வசதியான தளபாடங்கள், உபகரணங்கள் பெறுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. ஆனால் சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கப் பாடசாலைகள் பல கிடுகினால் வேயப்பட்ட கொட்டில்களாயிருந்தமையால் இரண்டாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வேய்வதற்கான செலவு பெரிதாகவே வளர்ந்து வந்தது.

முன்னர் சைவாசிரியர்களுக்கான பயிற்சிக் கல்லூரியைக் காலமறிந்து ஆரம்பித்த இராசரத்தினம் அவர்கள் இருபதாண்டு களின் பின் சைவாசிரியைகளுக்கான பயிற்சிக் கல்லூரி அமைக்க

வழிதேடவேண்டியவராயினார். இதற்கு முன் இனுவில் இராமநாதன் கல்லூரியோடு இணைந்திருந்த சைவாசிரியைகளுக்கான பயிற்சிக் கல்லூரி, இடையில் தடைப்பட்டமையால், இராசரத்தினம் அவர்கள், ஆசிரியைகளை உருவாக்குவதற்கு சைவாசிரிய கலாசாலையையே 1947ஆம் ஆண்டிலே சைவப் பெண்களும் பயிற்சி பெற வாய்ப்பளித்தார். முதலில் இருபத்தைந்து பெண்கள் பயிற்சி பெற்றபின் தொடர்ந்து ஐம்பது பெண்கள் பயிற்சி பெற வாய்ப்புத் தேடினார்.

இராசரத்தினம் அவர்கள் திருநெல்வேலியில் ஆரம்பித்த பெண் ஆசிரியர்க்கான பயிற்சி நாளடைவில் கோப்பாய் மகளிர் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரியாக மலர்ந்தது. முன்னர் கோப்பாயில் பயிற்சி பெற்றுவந்த ஆண்கள் தமது பயிற்சியைப் பலாலியில் பெறுவதற்கு வசதிசெய்யப் பெற்றது.

பருத்தி புடைவையாய்க் காய்த்தகு

பருத்தி நட்டுப் பஞ்ச பறித்துக் கொட்டை நீக்கிப் பஞ்சை நூலாக்கி, நூலால் நெசவு செய்து புடைவையாக்குதல் நாகரிகமாயினும் அது நாட்படும் சிரமமிக்க தொழிலாகும். ஆனால் பருத்தி புடைவையாய்க் காய்ப்பதானால் பறித்து உடுத்துக் கொள்ளலாம். இவ்வாறே பாடசாலை அமைப்பதானால், நிலம் வாங்கிக் கட்டிடம் கட்டித் தளபாடங்கள் வாங்கிப் பாடசாலை ஆரம்பித்தல் சிரமமான வேலை. ஆனால் ஒரு முகாமையாளருக்கு இன்னொரு முகாமையாளர் தாம் நடத்திய தரமான பாடசாலைகள் மனப் பூர்வமாக கையளிப் பாராயின் இதனைப் பருத்தி புடைவையாய்க் காய்த்தது என்று கூறாமல் வேறேங்கணம் கூறலாம்.

இவ்வாறாகத் தனியார் பாடசாலை நடத்திய முகாமையாளர் சிலர் காலந்தோறும் சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்திற்கு தங்கள் பாடசாலைகளைக் கையளித்தமை நனி நாகரிகமான செயலாகும். இராசரத்தினம் அவர்களும் நன்றியறிவித்து அவற்றை ஏற்று நல்ல வழியில் நடத்தி வரலாயினார். இவ்வாறு இராசரத்தினம் அவர்கள் பெறற் காரிய பரிசாகப் பெறுவதற்குப் பாடசாலைகள் கொடுத்தவர்களுள் கைதடி ஊரைச் சேர்ந்த குமாரசவாமிக் குருக்கள் என்பாரும் ஒருவராவர். இவர் ஆறு பாடசாலைகளைக் கையளித்த ஒருவராவர்.

இன்னும் கொக்குவில் வாசியான குமாரசவாமிப்பிள்ளை, புலவர் எனவும் வழங்கியவர். அவர் தருமபுரவாதீனத்தில் பயிற்சி பெற்ற ஒதுவாழுர்த்தியுமாவர். அவர் பரம்பரை பரம்பரையாகச் சைவம் வளர்த்த, சால்பறிந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். அம்பலம், தம்பு, குமாரசவாமிப்பிள்ளை எல்லோரும் புராணபடனம் கைவந்தவர்கள். குமாரசவாமிப்பிள்ளை பரமேஸ்வராக்

கல்லூரியிலும் ஆசிரியராயிருந்தவர். தம் அயலில் ஒரு சைவப் பாடசாலையை முருகக் கடவுளின் திருநாமத்தை முன்னிட்டு ஞானபண்டித வித்தியாசாலை எனப் பெயரிட்டவர். பெயர் பெரிதாயிருந்த போதிலும் அயலவர் அதனை “குமாருவின் பள்ளி” எனவே வழங்கி வந்தனர்.

குமாரசவாமிப்பிள்ளை தமது பாடசாலையையும், 4000 ரூபாவையும் சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்திற்குக் கொடுத்தார். அயலவரான செனேற்றர் நீதிராசா அவர்களும் சகோதரரும் இருபதினாயிரத்துக்கும் அதிகமாக உபகரிப்ப ஊரவரும் அள்ளிக்கொடுப்ப ஞானபண்டித வித்தியாசாலை தரமுயர்ந்து வளர்ந்தது.

மூல்லைத்தீவில் ஒட்டுசுட்டான் என்னும் இடத்தில் சின்னத்தம்பி வித்தியாசாலை என வழங்கும் பாடசாலையை முற்றுமுழுதாக அமைத்துக் கொடுத்தவர் மகப்பேற்று வைத்திய நிபுணர் பேராசிரியர் சின்னத்தம்பி அவர்களாவர். இவருடைய சைவப் பற்று ஆழமானதாகும்.

இருபாலை சேனாதிராய முதலியார் வாழ்ந்த இடம் செந்தமிழன்பும், சிவநேயமும் பொங்கித் ததும்பும் இடம். இங்கே சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்து ஆசிரியருள் ஒருவராய கந்தையா என்பார் கந்தவேள் வித்தியாலயத்திற்கான நிலமும், கட்டடமும் வழங்கியவராவர்.

வடமராட்சிப் பிரிவில் வதிரி தேவரையாளி என்னும் இடத்தில் ஒரு காலத்தில் பின்தங்கியவருள் சூரன் முதலானோர் படிப்பாற்றல் மிக்கவர்களாய்க் குருசீடர் முறையில் பெரும் புலமையும் பெற்றுச் செந்தமிழும், சைவசமயமும் வளர்க்க முற்பட்டுத் தாமே தம்மவருக்கான தரமான பாடசாலையை உருவாக்கிச்சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்திற்குக் கொடுத்தவர்கள்.

புத்தளமும் அதனைச் சேர்ந்த பகுதிகளும் ஒருகாலத்தில் சைவத்தமிழ்ப் பிரதேசமாகவே இருந்தன. நாளடைவில் அங்கே வேறு மொழியும், வேறு சமயமும் படர்ந்த போதிலும் பாரம்பரிய மறிந்தவர்கள் பலர் அங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்களின் பாரிய உபகரிப்பாலும் வெங்கடாசலம் என்னும் வைத்திய கலாநிதி அவர்களின் உழைப்பினாலும் அங்கே கமலாம்பிகை வித்தியாலயம் எளிதிற்கிட்டியது.

பேராசிரியர் சின்னத்தம்பி அவர்கள் எங்கே கடமையாற்றினாலும் சைவத்தமிழ் என்பதே அவருடைய மூச்சாக உயிர்த்தது. அவர் சிலாபப் பகுதியில் வேலை பார்த்தபோது அங்கே தங்கிய தம் திணைக்களத்தவரை ஊக்கப்படுத்திச் சைவத்தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை ஒன்றைக் கட்டிக் கையளித்தார்.

ஈவினை, புன்னாலைக்கட்டுவன், போயிட்டி முதலிய ஊர்களின் நடுவே மக்கள் கொண்ட அபிலாசை காரணமாக அவர்தம் உபகரிப்பால் உருவான தமிழ்ப் பாடசாலை ஒன்று சங்கத்திற்கு எளிதில் கிட்டியது.

இவ்வாறே அல்வாய் தெற்குப் பகுதியிலும் ஊரவர் கொண்ட ஊக்கமும் உபகரிப்பும் உழைப்பும் காரணமாக ஒரு சைவத்தமிழ்ப் பாடசாலை கிடைத்தது.

பேராசிரியர் சின்னத்தம்பி அவர்கள் கொண்ட பேரபிமானம் காரணமாகவும், செய்த பேருழைப்புக் காரணமாகவும் சிலாபப் பகுதியில் மருதங்களம் என்னும் பகுதியில் உருவான சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை வைத்தியத்துறை சார்ந்த சைவப் பெரியார்களின் உபகரிப்பாகும்.

காலநீதோறும் உண்டான அழிவுகள்

சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தார் ஆரம்பகாலம் முதலாகவே தங்கள் முகாமையில் நிலவிய பாடசாலைகளில் ஏற்றத்தாழ்வில்லாமல் எல்லோருக்கும் சமவுரிமை கொடுத்தல் வேண்டும் என்னும் பூட்கை பூண்டிருந்தனர். சங்கத்தின் முதலாண்டுப் பூர்த்தி விழாவிலேயே அரியாலையூர்ப் பெரியாரும் மேலதிக நீதிவானுமாய ஆ.கதிரவேலு அவர்கள் தங்கள் கொள்கையை ஒரு பிரேரணையாக்கிப் பிரேரித்தபோது, கனம் சேர். இராமநாதன் அவர்கள் அதனைப் பின்மொழிந்து நிறைவேற்ச செய்தார்.

இப்பிரேரணையையே அரியாலையூர் கௌரவ ஆ.கனகரத்தினம் அவர்கள் சட்டசபையிலே நிறைவேற்றிக் காரிய நிர்வாக சபையொன்றில் சேர். இராமநாதன் அவர்களையும், வைத்தியலிங்கம் துரைசாமி அவர்களையும் இருக்குமாறு செய்தார். அக்காலத்தில் மயிலிட்டியில் புறமதப் பாடசாலையொன்றில்

சமவுரிமை சமாசனம் மறுத்தவர்கள் கடுமையாகக் காரிய நிர்வாக சபையினரால் எச்சரிக்கப்பட்டதும் உண்டு. கல்லூரிகளில் இப்பகுப்பு படியாகவும் கட்டுப்பாகவும் இவ்வாறாகச் செவ்வித்தியாவிருத்திச் சங்கப் பாடசாலை களில் சமவுரிமை கொடுக்கப் பெற்றபோது கொதித்து எழுந்த சிலர் பாடசாலைகளில் தீக்கொளுத்தி அழித்தமையும் உண்டு. வெற்றியைக் கண்டு பூரிப்பும் தோல்வியைக் கண்டு மனமுடைதலு மறியாத இராசரத்தினம் அவர்கள் எரிந்த பாடசாலைகளை உடனடியாகக் கட்டியெழுப்பியமை அவர் செயல் வீரன் என்பதைக் காட்டி நின்றன.

கைவாசிரியர் பயிற்சி குபிடிதுப் பதிர்து பால்வீடு முனிசிபல் இப்பொழுது பால்வீடு முனிசிபல் நிலைமை அமைப்பை வழி விடுதலை ஏற்படுத்துகிறது.

முன்னர் 1928ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பித்த சௌகாசிரிய கலாசாலையில், அரசாங்கம் ஆசிரியர் தொகையைக் காலந்தோறும் கட்டுப்படுத்தியும் குறைத்தும் வந்தது. ஆனால் 1949ஆம் ஆண்டில் அங்கே ஜம்பதின்மர் பயிற்சி பெறுமாறு அனுமதி கொடுத்திருந்தமை சைவசமயத்தவர்களுக் கெல்லாம் வரப்பிரசாதமாயமைவதாயிற்று. எனினும் பெரியவர் களாகிய சுவாமிநாதன் அவர்கள், கைலாசபதி அவர்கள், பண்டித மணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் ஒய்வு பெற்றமை கலாசாலைக்கேயன்றிச் சைவாசிரிய உலகுக்கே பெரிய பாதிப்பாகவிருந்தது.

வருடாந்தக் கூட்டம் இன்று

இலங்கை அரசாங்கம் நாட்டின் பாடசாலைகளைச் சுவீகரித்துக் கொள்வதற்கு முன்னர் 14.11.1959 ஆம் நாள் சனிக் கிழமை முத்துத்தம்பி வித்தியாலயத்தில் சங்கம் நடத்திய வருடாந்தக் கூட்டம் சங்கத்தின் பெருங் கூட்டங்களில் கடைசியானதாயிருத்தல் வேண்டும். அதற்குப்பின் நடைபெற்ற கூட்டங்களின் தகவல்கள் கிடைப்பதாக இல்லை. அதனால் கூட்டங்கள் நடைபெறவில்லை என்பது துணிபல்ல.

சங்கத்தில் 1,100 ஆசிரியர்கள் 35000 பிள்ளைகளின் அறிவுக்கண்ணேக் திறந்துவந்தார்கள். அன்மையில் உதவி நன்கொடை பெற்ற புதிய பாடசாலைகளின் வரலாறும் படிக்கப் பெற்றது. எல்லாமாக 187 நிறுவனங்களைச் சங்கம் பரிபாலித்து வந்தது.

அண்மையில் சங்கத்தின் அபிவிருத்தித் தேவைகளுக்கான மேலதிக பணமீட்டும் வழியில் அதிர்ஷ்டலாபச் சீட்டு விற்பனையாயின. அன்று 1649,83 சீட்டுகளில் பத்துவீதக் கழிவு போக எஞ்சியவற்றால் கிடைத்த தொகைக்கு வரிப்பணமும் போக, பரிசுத் தொகையும் போக இறுதியில் 44,211 ரூபா கிடைத்தது. இன்னும் கலைக்காட்சி மூலம் கிடைத்த தொகை 5070 ஆகும். எல்லாமாக இறுதியில் 50,000 ரூபா வரையில் கிடைத்தமை சங்கத்திற்குப் பேருதவியாயிருந்தது. கலைக் காட்சியைக் கருத்துான்றிச் சுற்றிப்பார்த்த கல்விமந்திரியார் பண்டா அவர்கள் சங் கத் தாரின் கலையார் வத்தையும், பாடசாலைகளின் கலைத்திறமையையும் வெகுவாகப் பாராட்டினார்.

சைவச்சிறுமியர் நல்வாழ்வு கருதி நடத்தப் பெற்ற கலைக் காட்சியில் நல்லோர் அனைவரதும் நல்லாதரவு நிரம்ப வேண்டும் என்று, தம்மை அழைத்தமைக்குத் தாம் நன்றி தெரிவிப்பதாகவும் கூறினார்.

மந்திரியாரின் தடையுத்தீரவு

அன்று 1958-ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பகாலத்தில் கனம் கல்வி மந்திரியாராயிருந்தவர் பிறப்பித்த தடையுத்தரவொன்று சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கப் பாடசாலைகளின் முகாமையாளரை வெகுவாக மனம்வருந்தசெய்தது. அஃது அதுகாறும் சைவாசிரிய கலாசாலையில் பயிற்றப் பெற்ற ஆசிரியர்களுக்குச் சங்கம் வேலை கொடுத்த பின்னரே, பிற பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் பயின்று வந்தவரைச் சேவைக்கு எடுக்க லாம் என்பதாகும்.

இத்தடையுத்தரவு இராசரத்தினம் அவர்கள் கருத்தில் நேர்மையற்றதாகப்பட்டது. கனம் மந்திரியார் அவர்கள் முன்னர் இலங்கை முழுவதிலும் உள்ள சைவப் பாடசாலைகளுக்குத் தேவையான ஆசிரியர் களைப் பயிற்றுமாறு அனுமதி கொடுத்ததையும், தாங்கள் தங்கள் பழைய மாணாக்கர்கள் பலர் பிற கல்லூரிகளில் பயிற்சிபெற்று வந்தபோதெல்லாம் தங்கள் முகாமையில் இடம்கொடுத்தமையையும் சுட்டிக்காட்டினார். இன்னும் கனம் மந்திரியாரவர்கள் முன்னர் வேறிடங்களில் பயின்று வந்தவர்கள் பலருக்கு எங்களிடம் வேலைசெய்ய அனுமதியும் வழங்கியுள்ளார் என்று இவர் சுட்டிக்காட்டி தடையுத்தரவை நீக்குமாறு விண்ணப்பித்தார்.

சைவாசிரிய கலாசாலையை மூடியதை

இராசரத்தினம் அவர்கள் அரசாங்க சபைத் தேர்தலிலும், பின்னர் பாராளுமன்றத் தேர்தலிலும் தோல்வி கண்டபோது, வெற்றியும், தோல்வியும் தமது வலத்தனவல்ல எனக் கூறித் தளராதிருந்தார். அவர் ஒருசமயம் முகாமையாளர் பதவியை இழந்தபோது, ஸ்ரோமர் அரச பதவியிழந்தபோது கொண்டிருந்த மனநிலையிலிருந்தார். சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்திற்குக் கடன்பளு கூடினாலும் அவர் பெரியவர்களைக் கண்டு உரையாடி நிதிதிரட்டி நிலைமையைச் சமாளித்து வந்தார்.

ஆனால் பொதுநலவாய நாட்டில் பெளத்த அரசிலே முஸ்லிம் மந்திரியார் ஒருவர் பேண்ணை எடுத்து ஒரு கீறு கீறிச் சைவாசிரிய கலாசாலையை மூடிவிடும் வகைசெய்த அந்தியை அவரால் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆறுமுகநாவலர் வழியிலே சேர். இராமநாதன் தலைமையிலும் சைவப் பெரியார்கள் உதவி ஒத்தாசையுடன், மலேசியா, சிங்கப்பூர், பர்மா மற்றும் மூன்றாவது தேசத்துத் தமிழபிமானிகளின் உபகரிப்பிலே விஜயதசமி நாளிலே ஆரம்பிக்கப்பெற்று, விற்பத்திமான்களால் நடத்தப்பெற்று, நாட்டில் நூற்றெட்டு பதுக்கும் மேலான சைவப் பாடசாலைகளுக்கும், வேறுமதப் பாடசாலைகளுக்கும் ஆசிரியர் களேயன்றி, ஆசிரியைகளையும் உருவாக்கிவரையாது உபகரித்துவந்த ஒரே ஒரு சைவப்பிரகாச ஆசிரிய கலாசாலையை மூடிவிடுமாறு செய்தமை தர்மப்பிசகான செயல் எனக் கண்டார். இலங்கைத் தமிழருள் பெரும்பாலான சைவ மக்களின் கல்விப் பீடமாயிருந்த கலாசாலையை வாடி வதங்க மூடிவிடுமாறு பணித்தமை எச்செயலின் பாற்பட்டதாகும்?

சைவப் பெருமக்களின் முன்னோர் அளித்த அருஞ் செல்வத்தைப் பின்வரும் சந்ததியினர் முயன்று பெறுவதற்கு நிலைக்களாக நிலவியது சைவாசிரிய கலாசாலை. நாற்பதினாயிரம் தமிழ்ப்பிள்ளைகளின் அறிவுக்கண்ணைத் திறந்த ஆயிரவர்க்கு மேலான ஆசிரியர்கள் உருவான பீடம் சைவாசிரிய கலாசாலை. செம்பாட்டு மண்ணூடன் கலந்த பண்பாட்டுச் சூழலில் வேம்பும் மாவும் பலாவும் நெருங்கி வளர்ந்து குளிர்மை செய்த சுற்றுப்புறச் சூழலில் நிலவிவந்தது சைவாசிரிய கலாசாலை. பல்கலைக்கழக வளாகம் போலப் பரந்து நான்கு ஏக்கரிலும் அதிகமான நிலப்பரப்பில் போதிய கட்டட வசதிகள், சாதனா பாடசாலை வசதிகள், மின்சார

வசதி, நல்ல தண்ணீர் வசதி, போக்குவரத்து வீதி வசதிகள் யாவும் வாய்க்கப்பெற்றது சைவாசிரிய கலாசாலை. நூற்றுக்கும் அதிகமானோர் உடனுறைந்து பேராசிரியர்களோடு உலாவியும் உரையாடியும் உருவாவதற்கு உகந்த இடம் திருநெல்வேலிச் சீமை. இவ்வாறெல்லாம் பொருந்தியமைந்ததும் கலைமகள் இருக்கை போன்றதுமான கலாசாலையை மூடிவிடச் சொன்னமையை இராசரத்தினம் அவர்கள் கேட்டு மனமுடைந்தார்.

அன்று புறமத்தவர்கள் ஆசிரியர்களை உருவாக்கும் பணி தங்கள் ஏகபோக உரிமை எனக்கொண்டு, வெள்ளைக்கார அரசாங்கத்தின் கடைக்கண் பார்வை விசேஷத்தால் தங்கள் முயற்சிக்கு வாய்ப்பாக ஆசிரியப் பயிற்சியைச் சாதகமாகக் கொண்டு எங்கள் இளைஞர்களுக்குப் புறமதப் பெயர்களை வைத்துத் தம்மத்தைப் போதித்து உருக்குலைத்து வந்தபோது, நம்பிக்கையின் பாதுகாவல் கோட்டையாக எழுந்தது சைவாசிரிய கலாசாலை.

சாதியிலும் சமயமே பெரிது என்று கருதிய தமிழரின் அபிமானம்மிக்க சைவாசிரியகலாசாலை அவசரமாக மூடியமையால் தமிழாசிரிய உலகில் இன்னும் பயிற்சி பெறாமல் தொழில் நடத்தும் 2000 ஆசிரியர்கள் தங்கள் பயிற்சிக்குப் புறமதப் பயிற்சிக் கலாசாலைகளுக்குப் போகவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் உண்டாக்கக்கூடும். இது பழைய கிழவிகதவைத் திறவடி என்ற வாறமையவும் கூடும்.

1928ஆம் ஆண்டின் மங்களகரமான விஜயதசமி நாளில் ஆரம்பிக்கப் பெற்று, முப்பத்தைந்து ஆண்டுகள் ஒளிகான்று வந்த கலாசாலையை 1963ஆம் ஆண்டு தைமாதம் பொங்கலையடுத்த நாள்களில் மூடிவிடுமாறு கல்விப் பணிப்பாளர் கட்டளை யனுப்பினார்.

அங்கே பயிற்சி பெற்று வந்த பெண்களைக் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலைக்கு அனுப்புமாறும், ஆண்களைக் கொழும்புத்துறை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிக்கு அனுப்புமாறும் கட்டளை அறிவித்தது. அரசு கட்டளையை மீறமுடியாத அதிபர் அவ்வாறே செய்ததும், சைவாசிரிய கலாசாலைக் கட்டடத்தை சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கம் பொறுப்பேற்றுப் பாதுகாத்து வந்தது.

முன்னர் போத்துக்கேயர் இந்நாட்டகத்திற் புகுந்து சைவக் கோவில்களையும் மடங்களையும் இடித்துத் தள்ளிய வழியில் சைவாசிரிய கலாசாலையும் இடிபடாமலே உருக்குலைந்தது.

இதனால் சைவசமயம் ஓளியிழக்கும் சூழ்நிலை உண்டாகலாம் என்று இராசரத்தினம் அவர்கள் கருதினார்கள். இவ்வாறு அரசாங்கமும் மந்திரியாரும் செய்தமையால் நாட்டில் சமத்துவம் சகோதரத்துவம், நீதி, நேர்மை என்பன பல்வேறு இனங்களை மதங்களைத் தழுவிய மக்களிடையே நிலவுதல் எங்ஙனம் என்று இராசரத்தினம் அவர்கள் கேட்டார்.

இலங்கையில் சில மாகாணங்களில் சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள் பல்வேறு காரணங்களால் பின்தங்கிய நிலையில் வாழ்கின்றார்கள். இதனால் இவர்களின் கல்வித்தரமும் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டுப் பின்தங்கியுள்ளது. இவர்களின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டிய மதிப்புக்குரிய கல்வி மந்திரியார், இதைவிட்டுக் கல்வித் தரம் கூடிய யாழ்ப்பாணத்தில் அதுவும் தமிழ் மக்களிடையே, கல்வித் தரத்தை-சமயச் சால்பை மட்டந்தட்டுவதற்கு எடுத்துக் கொண்ட திட்டம் மனிதப் பண்பாட்டுக்கமையாததாகும் என்றார்.

இவ்வாறெல்லாம் கூறியும், எழுதியும் வந்த இராசரத்தினம் அவர்கள் அருமையான ஆங்கிலத்தில் எழுதி அச்சிட்டு வெளியிட்ட துண்டுப்பிரசரம் ஒன்றில் கனம் முஸ்லிம் மந்திரியாரவர்கள் மறைமுகமாகச் சைவசமயத்தவர் முகத்தில் கரிபூசிய செயலையும் அம்பலமாக்கிவிட்டார்.

சைவப் பெரியார்கள் அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்த சில தமிழ்ப் பாடசாலைகளைக் கனம் மந்திரியார் முஸ்லிம் பாடசாலைகளாக்கியிருந்தார். இன்னும் அதுகாறும் முஸ்லிம் பாடசாலைகளிற் படிப்பித்து வந்த பாண்டித்தியம் குறைந்த ஆசிரியர் பலரைத் தரமுயர்ந்த தமிழ்ப் பாடசாலைகளுக்கு இடமாற்றஞ் செய்தார். இன்னும் பல தமிழ்ப் பாடசாலைகளிற் பயின்று வந்த கிறிஸ்தவ பிள்ளைகளின் தொகைக்கு அப்பாற்பட்ட வீதாசாரத்தில் கிறிஸ்தவ ஆசிரியர்கள் படிப்பித்து வந்தும், சைவர்களில் கைபோட்டமை சைவர்கள் எதையும் புறுபுறுக் காமல், முனு முனுக் காமல் பொறுத் துக் கொள் வார் கள், தாங்கிக்கொள்வார்கள் என்பதை நன்கறிந்து போலும்.

சைவசமயத்தை மட்டந்தட்டுவதற்குத் திட்டமிட்ட இச் செயல் அருவருப்பானது, அழுக்கானது. இதனால் மந்திரியார் தாம் பெளத்த அரசாங்கத்தின் நல்ல பிள்ளையாயிருக்கலாம் என்று

நினைக்கிறார் போலும். இன்னும் இவர் வடமாநிலத்தில் பல தமிழ்ப் பாடசாலைகளின் தரத்தைக் குறைப்பதற்கும் சில வழிவகைகளைக் கையாண்டுவருகிறார். இங்கேயுள்ள கலவன் பாடசாலைகளில் சேவைபுரியும் பெண்ணாசிரியைகளை இடம் மாற்றியும், ஐந்தாம் வகுப்புக்கும் அதற்கு மேலும் வகுப்புக்கள் உள்ள ஆங்கிலத் தராதரமுள்ள ஆசிரியரை இடம்மாற்றியும் உள்ளார். இவற்றால் சைவப் பாடசாலைகளை மூடிவிடலாம் என்றும் இவர் கருதுகிறார் என்பதும் புலனாகிறது.

இன்னும் இவர் செய்யத் துணியும் பாரதூரமான படுமோசமான பாதகச் செயல்களிலொன்று பலாலியில் உள்ள ஆசிரிய கலாசாலையை முற்றாக முழுதாக மூஸ்லிம் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியாக்குவதற்கு முனைவதாகும். இங்கே பயிற்சி பெறுவதற்கு மேலதிக மூஸ்லிம்களை அனுப்புவதோடு, இங்கே பயிற்சி பெறும் சைவாசிரியர்களைக் கிறிஸ்தவ பயிற்சிக் கல்லூரிக்கு அனுப்புதலுமாகும்.

இன்னும் மதிப்புக்குரிய மூஸ்லிம் மந்திரியார் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கப் பாடசாலைக்குரிய காணியோன்றைச் சங்காணையில் அத்துமீறிப் பராதீனப்படுத்திய போது, சங்கம் தொடுத்த வழக்கினால் காணியின் பெறுமதியைப் பெற்றுக் கொள்ள கூடியதாயிருந்தது.

மந்திரியார் செய்த மனவருத்தந் தரும் செயல்களுள் சைவாசிரிய பயிற்சி நெறியாளர் முழுப் பேரையும் கொழும்புத்துறையில் சாதகமில்லாத சூழலில் உடனுறையுமாறு தள்ளிவிட்டது பாரதூரமானதாகும். இத்தகைய சூழலில் ஒருநாள் சைவாசிரியர் ஒருவர் அங்கே நாள்காட்டியோன்றைச் சுவரிலே தொங்கவிட்டபோது, அதில் சைவப்படம் இருப்பதாகக் கருதிய சதிக்கூட்டம் உடனடியாக நாட்காட்டியை அகற்றிவிட்டது. இச் செய்தி சைவராய அதிபரிடம் தெரிவிக்கப்பட்டபோது அவரால் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை.

இன்னும் கொழும்புத்துறைச் சூழலில் நடைபெற்ற பாதகமான செயல்களுள் சகிக்கழுடியாததென்று அங்கே சைவாசார சீலத்தைப் புறக்கணித்து மாட்டிறைச்சிக் கறி வழங்கப்பட்டதாகும். இச்செயலை வன்மையாகக் கண்டித்த இராசரத்தினம் அவர்கள் மந்திரியாரிடம் கேட்ட கேள்வி, மூஸ்லிம் ஆசிரியர்களைப் பன்றி

யிறைச்சி படைக்கும் பயிற்சிக் கல்லூரிக்கு மாற்றுவாரோ என்பதாகும்.

அடுத்து மந்திரியாருக்கு எடுத்துக் காட்டிய சாதகமான செயல்திட்டமொன்று என்னவென்றால், கனம் மந்திரியார் மதச் சார்புள்ள ஆசிரிய கலாசாலைகளை முற்றாக மூடுவதனால், அவர் நாற்பது ஏக்கருக்கும் அதிகமான நிலப்பரப்பு வசதியுள்ள பலாலியில் நல்ல கட்டட வசதியும் நன்னீர் வசதியும் உள்ள இடத்தில் எல்லோரையும் பயிற்சி பெறுவதற்குச் செய்யலாம். இதை விடுத்துக் கட்டட வசதியில் ஸாததுதம் உவர் நீர் உள்ளது மான கொழும்புத்துறையில் மேலதிகச் செலவுகள் செய்தல் வீண் செயலாகும் என்பதாகும்.

இவ்வாறெல்லாம் நிலைமைக்கு வருந்திய இராசரத்தினம் அவர்கள் ஆளில்லாத் துக்கம் அழுதாலும் தீராது என்ற பிரகாரம் நன்மனம் படைத்த கல்விப் பணிப்பாளர் மக்கிளே போன்றவர்கள் இல்லாமற் போன்மையையிட்டு வருந்தினார்.

இனிச் செய்யக்கூடியதைச் சுட்டிக்காட்டிய அவர் இலங்கையில் மதரீதியிலமைந்த பழைய பயிற்சிக் கல்லூரிகள் யாவும் முன்போலியங்கவும், அங்கெல்லாம் பயிற்சிக்குத் தெரியப் பெறுபவர் தொகையைக் காலந் தோறும் வேண்டுமானாற் குறைத்துக்கொள்ளவும் வழிசொன்னார். இது பதில்கல்விப் பணிப்பாளர் அல்லிஸ் என்பாரும் தாழும் முன்னர் சுட்டிக்காட்டிய தாகவும் அது நடைமுறையில் வரவில்லை என்றும் கூறினார். எல்லாவற்றுக்குங் காரணம் சைவசமயத்தவர் வாய்விடாச் சமூகத்தவர்களாய் வாழ்ந்து பழகியமையேயாகும் என்பர்.

இறுதியாக இராசரத்தினம் அவர்கள் எழுதிய பந்தி தாம் பிரதமரைக் காணப்போவதாகவும், அவரிடம் சைவாசிரிய கலாசாலையை மூடவேண்டாம் என வற்புறுத்தப்போவதாகவும், அவர் மூடத்தான் வேண்டும் எனப் பிடிவாதமாயிருந்தால், மூடுவதானால் ஐந்தாண்டுக்கால முன்னறிவித்தல் கொடுத்தே மூடவேண்டுமெனக் கேட்கப்போவதாயும், அவர் எங்கள் கோரிக்கைக்கு இணங்க மறுத்தால், நாங்கள், எங்கள் நாலரை ஏக்கரும் பெரிய கட்டட வசதியும் உள்ள இடத்தில் சைவத்துறை யில் உயர்கல்வி பயிற்ற வழிவகுக்கப்போவதாகவும் கூறினார். வேதநெறியில் சைவத்துறையையும் சைவசித்தாந்தம், வேதாந்தம் என்பனவோடு

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கான வசதிகளும் செய்யப்போவதாகவும் தமக்குப் பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், பண்டிதர் மார் பக்கத்துணையாக இருக்கிறார்கள் என்றும் வெளியிட்டார். அன்று அவருக்கு என்பதாம் வயது நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது.

இயராது உழைந்தவர்களுள்ள சிலர்

இந்து போர்ட் என்னும் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம் அன்று தோன்றி, ஆல்போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேறுன்றி மூங்கில்போல் சுற்றம் முசிப்பின்றித் தழைத்து வளர்ந்து வந்தது, அன்று 1923ஆம் ஆண்டில் உருவான சங்கம், மன்னர் பின் மன்னர் ஆண்டாலென்னத் தலைவர் முதலாய உத்தியோகத்தவர் வந்து போன போதிலும், தான் ஆற்றோட்டம் போலச் சனாதனமான முறையில் போய்க்கொண்டிருந்தது.

இலங்கை அரசாங்கம் நாட்டின் பாடசாலைகளைச் சவீகரித்த போது சங்கம் நூற்று அறுபத்தைந்து பாடசாலை களுக்கும் அதிகமான நிறுவனங்களை ஒழிப்பு மறைப்பின்றி ஒருமிக்க அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்தது. சங்கம் 1923 முதல் 1960 வரையில் இப்பாடசாலைகளைப் பாதுகாத்துக் கொட்டாமல், சிந்தாமல், உருக்குலையவிடாமல் வளர்த்து வந்தது. இங்ஙனம் வளர்த்து வந்தபோது சங்கத்தின் தலைவர், முகாமையாளர், காரியதரிசி, பொருளாளர், கணக்காளர், நிர்வாக உறுப்பினர், எழுதுவினைஞர், ஊழியர் என்றித் திறத்தார் பலரும் சங்கத்தைக் கண்ணேனப் போற்றி வளர்த்து வந்தனர்.

இவர்களை விடப் பெரியவர்கள் சிலர் இரண்டாம் ஆள் அறியாமல் சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பொன்னாகவும், நிலமாகவும் வாரி வழங்கியுள்ளார்கள், இன்னும் சிலர் பட்டம் பெற்ற படிப்பாளிகளாயிருந்தும், தங்கள் தராதரத்திற்குரிய சம்பளத்தைப் பெறாது, குறைந்த சம்பளம் பெற்றுச் சங்கத்திற்கு வாழ்வளித்தனர்.

காலந்தோறும் சைவாசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் பலர் தங்கள் விடுதியில் பணங்கொடுத்து உணவுண்டபோதிலும், அதில் சிலசமயம் சாதாரண உணவு கொண்டு, அங்கே ஆதரவின்றி வந்த பிள்ளைகளும் உண்ண வசதிசெய்தார்கள். சிலசமயம் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் தங்களுக்கு இடம்பெற்ற உணவு தரக்குறைவானதென்று கண்டு, தங்கள் குறையை இராசரத்தினம் அவர்களிடம் சுட்டிக்காட்டி முறையிடுவதற்குப் பிரதியாளர்குமுவினரை அனுப்பியதும் உண்டு.

பிரதியாளர் குழுவினரைப் புன்முறுவலோடு வரவேற்கும் இராசரத்தினம் அவர்கள், மெதுவாக இன்சொல் கூறி, “தம்பிமாரே! உங்கள் புண்ணியத்தால் உங்கள் குழலில் நூற்றுக் கணக்கான சிவன் பிள்ளைகள் உண்கிறார்களே அந்தப் புண்ணியம் உங்களுக்குத் தானே” என்று ஆறுதலாகச் சமாதானம் சொல்லிவிட்டால், குழுவினர் மீண்டும் தங்களை ஏவி விட்ட ஏனைய ஆசிரிய மாணவர்களைக் கடிந்ததும் உண்டு. ஈற்றில் எல்லோரும் ஏகமனதாக “அந்த மனிதன் செய்யும் அறப் பணி பெரிது” என்று வாழ்த்துதல் வழக்கம்.

இவ்வாறாகச் சங்கத்தின் வரவு செலவுகளைப் பிழையின்றி எழுதி வந்த பொருளாளர் நவரத்தினம் என்னும் சூழிபுரத்துப் புறோக்ரரைப் பற்றிக் கூறுதல் அமைவாகும். நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயிலில் ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் பூஞ்சப்பறத் திருவிழா கார்த்திகைத் திருவிழா என்னும் பெருமையிக்க விழாவாகும். அவ்விழாவிலன்று நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமாரும் காவடி எடுத்து வருதல் வழக்கம். காவடிக்குப் பெயர்போன அந்தத் திருவிழாவை ஏழு தலைமுறைக் காலமாகச் செய்து வந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் நவரத்தினம். அவரின் தந்தையார் கிருஷ்ணபிள்ளை என்பார் தம் பெயர் நிலவக் கீரிமலையில் மடம் கட்டியவர். கிருஷ்ணபிள்ளை மடம் கீரிமலைத் தீர்த்தமாடியவர் களுக்கு வசதியான தங்குமிட மாய் நிலவிவந்தது. நவரத்தினம் அவர்கள் தனாதிகாரி வேலையை இறை பணியாகச் செய்த பெரியார். அவருடைய உபகரிப்புகளும் அதிகம்.

சங்கத்தோடு அரும்பாடுபட்டவர்களுள் இன்னுமொருவர் அப்புத்துரை. கந்தரோடையில் சீரும் சிறப்பும் உள்ள பெரியாரான இவரை அறிமுகஞ் செய்தல் இலகுவாகும். இராசரத்தினம் அவர்களையும் சகோதரர் கதிரேசு அவர்களையும் நீதிபதி வைமன் கதிரைவேற் பிள்ளை தாய் மாமன் என்னும் முறையில் ஊர்காவற்துறையில் வளர்த்து வந்தபோது, அங்கே இன்னொரு மாமனாராய் சின்னத்தம்பி என்பார் சுங்கப் பகுதியில் வேலை பார்த்தவர். அவர் பழைய காலத்துப் படிப்பித்தல் முறையையும் அறிந்தவராகவே, வீட்டில் இராசருக்கும் கதிரேசருக்கும் அடிப்படைக் கல்வி அளித்துவந்தார். எனவே அவரை இவர்கள், “சட்டம்பி அம்மான்” என்று அன்பொழுக அழைத்து மகிழ்ந்தனர். சட்டம்பியம்மான் கப்பலோட்டிய பெருமைக்கும் உரியாரென்ப. அவருடைய பழைய கப்பல்கள் உடைந்தபோதும் அவற்றின் மரப்பலகைகள் இன்றும் பளபளப்புடன் பலவித தளபாடங்களாகக் கந்தரோடையில் உள்ளன.

சின்னத்தம்பி அவர்களின் மூத்த மைந்தனுக்கு முருகேசு என்றும் பெயர். எனவே அவரை சி.மு.அப்புத்துரை அவர்கள் எனவே வழங்கினர். அப்புத்துரை அவர்கள் நன்றாகப் படித்தவர். கந்தரோடை தமிழ்க் கந்தர் மகளை மணந்து, தமிழ் வித்தியால் யத்தின் முகாமையாளராயும் இருந்தவர். அவர் தமிழ்ப் பணி, சமயப்பணி, சமூகப்பணி புரிந்தவாறே சங்கப் பணியையும் கடவுள் பணியென்னும் கருத்தோடு பல்லாண்டுகளாகப் பார்த்து வந்தவர். இந்து போர்ட் அப்புத்துரை எனவே பெயர் வழங்கியவர். கந்தரோடைத் தமிழ் வித்தியாலயத்தின் தரத்தை வெகுவாக உயர்த்திய பெருமையும் அவருக்குரியது.

வல்லிபுரம் இராமசாமி என்பவரைச் சக்கடத்தார் இராமசாமி என வழங்கினர். யாழ்ப்பாணத்து மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் காரியதுரிசியாய் இருந்தவர். இராமசாமி அவர்கள் பெரிய காந்திப் பக்தர். காந்தி யடிகள் 1927-ம் ஆண்டில் இலங்கைக்கு வந்த காலத்தில் கதரணி யத் தொடங்கியவர். யோகசுவாமிகளின் அடியாரான இவர் போயிட்டி ஊரினர். கந்தர்மடத்தில் திருமணங்கு செய்தவர். யோகசுவாமிகளும் இவரும் வாரந்தோறும் சிவன் பிள்ளைகளைப் பார்த்துத் தலைதடவி வந்தவர்கள். இராமசாமி அவர்கள் தகரப் பேணிகளை உண்டியல்களாக்கித் தம்முர்ச் சிறுவர்களிடம் கொடுத்து நல்லூர்த் திருவிழா நாட்களில் குலுக்கப் பழக்கி, அவற்றை நிறையச் செய்து சிவன் பிள்ளைகளின் வாழ்வுக்குக் கொடுத்து வந்தவர். அவர் பிறர் பிள்ளைகளின் தலைகளைத் தடவிய தர்மம் அவர் பிள்ளைகள் பெரியவர்களாக உருவாகத் தலைகாத்தது. கதிர்காமநாதன், கணேசநாதன், யோகநாதன், கைலாயநாதன் என்னும் வரிசையில் பிள்ளைகள் நல்ல நிலை யில் வாழ்கிறார்கள்.

இந்து போர்ட் கிளாக்கர் வரிசையில் தட்டச்சுப் பொறித்த கந்தையா துரைசாமி கொக்குவிலில் மணங்கு செய்தவர். பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாகத் தனது தட்டச்சையே இந்து போர்ட் அலுவலகத்தில் வைத்துப் பயன்படுத்தி பணிபுரிந்து மறைந்தவர். அவர் மறைந்த வேளையில் இராசரத்தினம் அவர்கள் அவர் குடும்பத்திற்கு ஐந்தாறு ரூபா கொடுத்து அனுதாபம் தெரிவித்த தோடு அவரின் பிள்ளைகளைச் சிறுவர் இல்லத்தில் சேர்த்து படிக்கவைத்து ஒரு பெண்ணை ஆசிரியையாகவும் முன்னேற்றி விட்டவர்.

இராசரத்தினம் அவர்களின் காரோட்டிகளாக செல்வமணியம் என்பவரும், கந்தையா என்பவரும் வெவ்வேறு காலங்களில் பணிபுரிந்தவர்கள். முன்னர் அவருக்கு வாய்ந்த மயன் என்னும் மரவேலைக்காரன் போலக் காரோட்ட வந்தவர்கள் தேரோட்டிகள்

போலச் சிறப்புப்பெற்றவர்கள். கண்ணபரமாத்மா தேரோட்டினாற் போலவும், குகன் ஓடமோட்டினாற் போலவும் மனியம் ஓட்டிய முதற்கார் பேபி ஓஸ்ரின் இனத்தைச் சேர்ந்ததும் ஏச்.731 இலக்கம் கொண்டதுமாகும். பின்னர் கந்தையா என்பவர் ஓட்டிய பென்ரியாக் இனத்துக்கார் எச்.646 இலக்கம் கொண்ட தாகும். எவர் எதனைச் செலுத்தினாலும் இராசருக்காகச் சலிப் பின்றிச் செலுத்தியவாராவார். காலை, நண்பகல், மாலை ஆகிய மூவேளைகளிலும் இராசர் திருநெல்வேலியில் சிறுவர் சிறுமியரைக் காணப்போதல் வழக்கம். குறிப்பறிந்த சாரத்கள் காரைக் குறிப்பிட்ட இடத்துக்கு ஓட்டிச் செல்வர். சைவித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் எழுந்தருளி விக்கிரகம்போல் இராசரத்தினம் அவர்கள் ஓடியோடிக் கரும்மாற்றிய வகையில், அங்கே அலுவலகத்தில் ஆதிமூலத்து அசையாழுர்த்தம் போல அமர்ந்து சகல வேலைகளையும் திறம்பட நடத்தி வந்தவர் ஒருவர். செட்டி மார் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அவர் வண்டியும் தொந்தியும் மலர்ந்த முகமும் புன்சிரிப்பும் திருநீறு சந்தனமும் ஓளிவீசும் அழகோடு சீனப்பட்டிலே வேட்டி சட்டை சால்வை யாவும் அணிந்து, வெற்றிலையால் சிவப்பேறிய உதடுகளை விரித்து ஆறுதலாகப் பேசிக் கரும்மாற்றி வந்தவர். கந்தப்பசேகரம் என்பதும் அவர் பெயர். செட்டிமார்களை அறிந்த அவர், இராசர் பணக் கஷ்டம் என்று கூறியதும் குறைந்த வட்டிக்குப் பணம் பெற்றுக்கொடுப்பவர் கந்தப்பசேகரம் அவர்கள். அவர் அலுவலகத்தில் நிரந்தர உத்தி யோகத்தராய் ஒருவகையில் “ஓ.ஏ.” போன்ற வேலை பார்த்தவராவர்.

இராசரத்தினம் அவர்களின் அண்ணன் கதிரேசர் என்னும் புறக்ரர் அவர்களின் புதல்வியருள் ஒருவரை மணந்த கோப்பாய் புறக்ரர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பிரசித்த நொத்தாரிசுவாகவும் இருந்தவர். அவர் பிறரிடம் வட்டிக்குப் பணம் பெற்று இராசருக்கு முட்டுத்தீரக் கொடுத்துதவுவதில் பெருமளவு பணிபுரிந்தவர். சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் நடைமுறைகளில் சிக்கல்கள், பிணக்குகள் உண்டானபோது, சட்டப் பிரமாணங்களுக்கமைய ஒழுங்கு நிலையை வகுத்தவர்களுள் அவரும் ஒருவர்.

சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தை அலங்கரித்து முதல் தலைவர் சேர். இராமநாதன் அவர்களேயாவர். எனவே பரமேஸ்வராக் கல்லூரி அதிபராயிருந்த அருணாசலம் மகாதேவா அவர்கள் ஆசிரியர்களாயிருந்த கோடன்பியஸ் என்னும் வெள்ளைக்காரன், இன்னும் சுப்பையா நடேசபிள்ளை, ஆறுமுகப் பிள்ளை கந்தையா என்னும் கலாநிதி, கதிர்த்தம்பிசுவாமிநாதன் முதலாய பெரியவர்களும் சங்கத்தை வளர்த்தவர்களுள் ஒரு சிலராவர்.

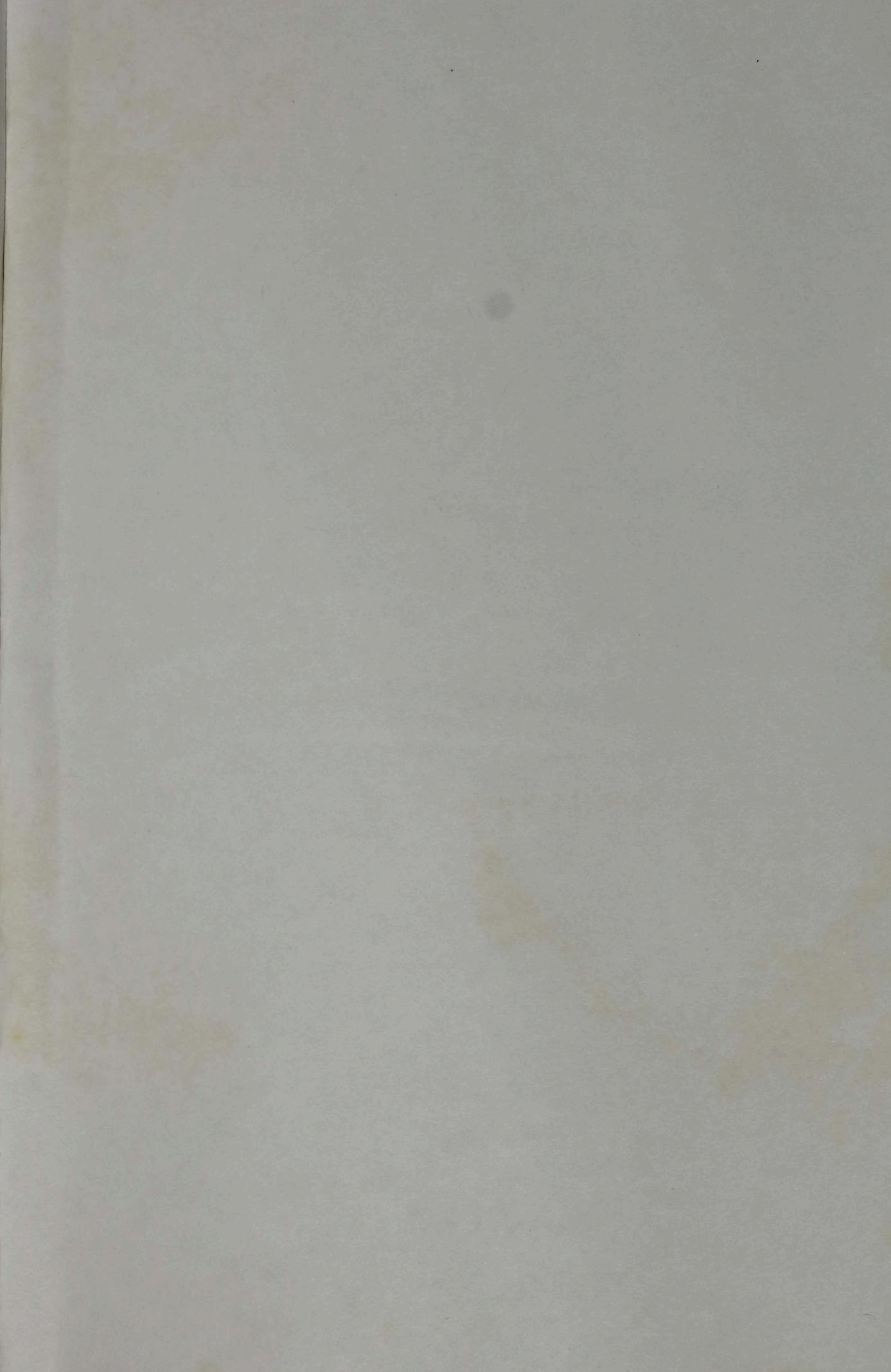
இன்னும் தலைவராயுமிருந்த சைவப் பெரியார் சிவபாத சுந்தரம் அவர்கள், உபதலைவராயிருந்த அதிகாரி நாகநாதர் முதலியவர்களோடு காலந்தோறும் பணிப்பாளர் வரிசையை அலங்கரித்து வந்த மலையகத்துப் பெரியசுந்தரம், அரியாலை ஆ.கனகரத்தினம், கந்தர்மடம் வை.சி.சி.குமாரசுவாமி, மானிப்பாய் வி.வீரசிங்கம், இந்துக்கல்லூரி வெங்கட்ராமன், வட்டுக்கோட்டை நாகலிங்கம் முதலானோர் குறிப்பிடத்தக்கவர் களாவர்.

வட்டுக்கோட்டை நொத்தாரிசு சிதம் பரப்பிள்ளை, அப்புக்காத்தர், அரியாலைப் பொன்னம்பலம், அரசாங்க அதிபர் செல்லப்பா குமாரசுவாமி, நீராவியடி புறக்ரர் சிவகுருநாதர், பட்டணப் பகுதி அப்புக்காத்தர் எஸ்.ஆர்.கனகநாயகம் முதலானோரும் அருந் தொண்டாற்றியவர்களாவர்.

இனிப் பெரும் பட்டதாரிகளாயிருந்தும் தங்கள் படிப்புக் கேற்ற பெருங்கல்லூரிகளில் சேவை செய்வதை விடுத்து, குறைந்த சம்பளம் பெறுவதில் அமைதிகண்டு சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கப் பாடசாலைகளில் பிள்ளைகளை மனிதராக்கிய பெருமை பெற்றவர் தம் பெயர்வரிசையும் பெரிதாகும்.

அக்காலத்தில் அரசன், தம்பர் இரகுபதி, நடராசா, கணபதிப்பிள்ளை, விஜயரத்தினம், காராளசிங்கம் முதலானோரும் இன்னும் சிலரும் அக்காலத்திலேயே சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கப் பாடசாலைகளின் தரத்தை மகா வித்தியாலயங்களின் தரத்துக்கு உயர்த்துவதில் ஓய்வின்றி உழைத்தவர்களாவர்.

கல்வியங்காடு என வழங்கும் செங்குந்தர் சூழலில் ஒரு பாடசாலை, அக்காலத்தில் நெசவாளர் பலர் வாழ்ந்த பெருமாள் கோயிலடியில் ஒரு பாடசாலை, இடைக்காட்டில் ஒரு பாடசாலை, அராவியில் ஒரு பாடசாலை, மேலைக் கரம்பன் ஊரில் ஒரு பாடசாலை இவை துவிபாஷா பாடசாலைகள் எனப் பெயர்பெற்று இருமொழியறிவும் கொடுத்த பெரும் நிறுவனங்களாய் நிலவி வளர்ந்தன.

நூலாசிரியர்

க.சி.குரைத்தினம் யாழ்ப்பாணம் கந்தர்மடத்தை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். திருநெந்வேலி சௌவாசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்று பரமேஸ்வராக் கல்லூரியிலும் கந்தர்மடம் சைவப்பிரகாச வித்தியாலயத்திலும் ஆசிரியப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர்.

அவர் எழுதிய செந்தயிழ் வளர்த்த செம்மல்கள், சைவம் வளர்த்த சான்றோர்கள் தமிழ் தந்த தாதாக்கள் ஆகிய மூன்று நூல்களும் ஈழத்துப் புலவர்கள் பற்றி அரிய தகவல்கள் தருவன. பனை வளம் என்ற நூல் இன்னோர் அரிய படைப்பாகும்.

பல்துறைப்புலவராகிய க.சி.குரைத்தினம் அவர்கள் 1988-1989 காலைப்பத்தியில் முரசொலியில் பெரியார் இராசரத்தினம் பற்றி எழுதிய தொடர் கட்டுரையே இப்பொழுது நூலுருப்பெறுகிறது.